

การพัฒนาเครื่องมือและสำรวจสถานการณ์
คุณธรรมด้วย **ตัวชี้วัดคุณธรรม 6** ภูมิภาค
(กลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี)

ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาเครื่องมือและสำรวจสถานการณ์คุณธรรมด้วยตัวชี้วัดคุณธรรม 6 ภูมิภาค
(กลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี)

ที่ปรึกษาโครงการ

- 1) รองศาสตราจารย์ นพ.สุริยเดว ทรีปาตี
- 2) ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณณ เกิดพิทักษ์
- 3) ดร.สุวพร เข้มเฮง

หัวหน้าโครงการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา
อาจารย์ประจำ ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ร่วมวิจัย

1) ผศ.ดร.อรอุมา เจริญสุข	หัวหน้าภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
2) รศ.ดร.พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์	หัวหน้าภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาฯ
3) ผศ.ดร.กัมปนาท บริบูรณ์	หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ฯ
4) ดร.โอภาส สุขหวาน	หัวหน้าภาควิชาอุตสาหกรรมศึกษา
5) ผศ.ดร.นริศรา พึ่งโพธิ์สภ	อาจารย์ประจำ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
6) รศ.ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล	อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยฯ
7) ผศ.ดร.สุรชัย มีชาญ	อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยฯ
8) ผศ.ดร.ทวิกา ตั้งประภา	อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยฯ
9) ผศ.ดร.มนตา ตูลย์เมธาการ	อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยฯ
10) ผศ.ดร.พนิดา ศกุนตนาค	อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยฯ
11) ผศ.ดร.ดวงใจ สีเขียว	อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอนฯ

ได้รับทุนสนับสนุนจาก
ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)

มกราคม 2565

กิตติกรรมประกาศ

การพัฒนาเครื่องมือและสำรวจสถานการณ์คุณธรรมด้วยตัวชี้วัดคุณธรรม 6 ภูมิภาค สำเร็จได้ด้วยพลังสนับสนุนจากหลายภาคส่วน ทั้งผู้ให้ทุนสนับสนุน ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ประสานงานการเก็บข้อมูล และกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ นพ.สุริยเดว ทรีปาตี ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรมที่เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้และนวัตกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมของประชาชน ผู้มีบทบาททั้งเบื้องหน้าที่สนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยและผลักดันนำผลการวิจัยสู่เชิงนโยบายระดับชาติ รวมทั้งยังทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาอยู่เบื้องหลังคอยให้คำแนะนำในเชิงวิชาการและสง่ากำลังใจให้ทีมวิจัยทำงานอย่างแข็งขัน และขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ ดร.สุวพร เข้มเฮง คณะที่ปรึกษาวิจัย ที่คอยให้คำชี้แนะ จนทำให้งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิจากหลากหลายองค์กรทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ที่อนุเคราะห์ตรวจสอบและให้คำชี้แนะ จนทำให้ได้เครื่องมือที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ประสานงานการเก็บข้อมูลทั้ง 6 ภูมิภาค ที่เป็นเครือข่ายรวบรวมข้อมูลทั้งช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ จนทำให้ได้ข้อมูลครบถ้วน

ผู้วิจัยขอบคุณกลุ่มเป้าหมายทุกท่านที่สละเวลาตอบข้อมูลด้วยความเต็มใจ จริงใจ และจริงจัง จนทำให้มีข้อมูลจำนวนมากพอที่ใช้เป็นตัวแทนของประชากร

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอบคุณทีมวิจัยที่ทำหน้าที่ตั้งมดงาน ร่วมคิด ร่วมสร้าง ร่วมวิเคราะห์ และร่วมเขียนผลการวิจัยจนทำให้ได้ข้อค้นพบที่เกิดเป็นองค์ความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายได้จริง

คณะผู้วิจัย

บทคัดย่อ

สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผลให้คุณธรรมระดับบุคคลแตกต่างกันจากอดีตค่อนข้างมาก จึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือติดตามสถานการณ์คุณธรรมในสังคมไทย การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดคุณธรรมกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี 2) เพื่อสร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรม 3) เพื่อหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ (norm) ของเครื่องมือฯ 4) เพื่อสำรวจสถานการณ์คุณธรรมฯ และ 5) เพื่อสร้างข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรม ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายเป็นคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี แต่ละวัตถุประสงค์มีวิธีดำเนินการวิจัยและข้อค้นพบสำคัญดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อแรก ออกแบบด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสังเคราะห์งานวิจัยคุณธรรม และการเก็บข้อมูลกับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 กลุ่มอาชีพ 6 ภูมิภาค และ ผลพบว่า คุณธรรม เป็นการแสดงถึงคุณลักษณะในตัวบุคคล มีดัชนีชี้วัดคุณธรรม 5 ด้าน ประกอบด้วย พอเพียง วินัยรับผิดชอบ กตัญญู สุจริต และจิตสาธารณะ **วัตถุประสงค์ข้อสองและข้อสาม** ออกแบบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ ในส่วนของการหาคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงของแบบวัดคุณธรรมฯ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 11 คน พบว่า ข้อคำถามวัดคุณธรรม มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.64 - 1.00 ส่วนผลการตรวจสอบคุณภาพอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน พบว่ามีอำนาจจำแนก 0.20 ถึง 0.78 และมีความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.586 ถึง 0.895 สำหรับผลการหาเกณฑ์ปกติ (norm) ของเครื่องมือประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี จำนวน 3,000 คน มีคุณธรรม 5 ด้านอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาคุณธรรมพื้นฐานแต่ละด้าน พบว่าอยู่ในระดับน้อยถึงระดับมาก โดยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับมาก ในขณะที่คุณธรรมด้าน “วินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับน้อย

วัตถุประสงค์ข้อสี่ ออกแบบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อสำรวจสถานการณ์คุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี 6 กลุ่มอาชีพ และ 6 ภูมิภาค ได้มาด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี มีคุณธรรม 5 ด้าน อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาคุณธรรมพื้นฐานแต่ละด้าน พบว่าอยู่ในระดับน้อยถึงระดับมาก โดยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับมาก ขณะที่คุณธรรมด้าน “วินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับน้อย คุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” “พอเพียง” และ “สุจริต” อยู่ในระดับพอใช้ ผลการเปรียบเทียบคุณธรรม 5 ด้านกับเกณฑ์ปกติ (norm) จากกลุ่มตัวอย่าง 8,009 คน พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านความกตัญญู และสุจริต มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ (norm) ส่วนพอเพียง วินัยรับผิดชอบ และจิตสาธารณะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี

จากผลการวิจัยทำให้ได้ข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ที่ครอบคลุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในระดับนโยบาย ระดับพื้นที่ ระดับชุมชน และระดับครอบครัว รวมทั้งได้แนวปฏิบัติที่ดีเพื่อส่งเสริมคุณธรรมตามตัวชี้วัด 5 ด้าน

Abstract

The current social environment has considerably changed and become more dynamic than bygone days. Therefore, the standards of individual morality are also obviously different, and an efficient tool for monitoring the morality situation in Thai society is necessary. The intension of this paper concentrates on four key objectives, first, to develop the morality indicator for young adults, aged for twenty-five until forty-years; second and third to design the instrument for identifying the norm and quality, fourth, to explore the current morality situation of the Thai society, and finally, to offer the developmental guidelines and recommendations for morality promotion in Thai society.

The first research aim was answered by reviewing relevant morality literature, including data collection from Thai people whose ages ranged from twenty-five to forty, from six regions and six occupation categories. The result showed that individual moralities are based on personal characteristics, consisting of five critical moral elements; sufficient, discipline and accountability, gratitude, honesty and public mind.

The second and third research goal was fulfilled through quantitative research methodology in qualifying the validity and reliability of morality questionnaires reviewed and examined by eleven specialists. The index of Item Objective Congruence (IOC) had a score between 0.36 - 1.00. In the case of discrimination score, the qualified result was 0.19 to 78, and reliability was 0.586 to 0.895. For the evaluating instrument for the morality indicator of Thai people, the norm the five morality elements at a fair level, on average. For a detailed explanation, the gratitude moral was measured as high level, but the discipline and accountability moral were presented at the low level

The fourth purpose of this paper was achieved by quantitative methodology by using multi-stage sampling to survey the current situation of morality standard of Thai people, aged from twenty-five to forty and sampled from six regions and six occupation categories. The results revealed that gratitude morality was still measured at a high level, followed by public mind, sufficient, and honesty at the fair level, and discipline and accountability morals were measured at the low level. However, when comparing five moral indicators with the norm from 8,009 samples, the morale of gratitude and honesty were lower than the norm. At the same time, sufficient, discipline and accountability, and public minds received a higher average of norm.

For further moral promotion, three levels of developmental guidelines and recommendations; policy, local, and family implementation, are presented to generate the best practice for promoting five key moral indicators

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการวิจัย การพัฒนาเครื่องมือและสำรวจสถานการณ์คุณธรรมด้วยตัวชี้วัดคุณธรรม 6 ภูมิภาค มีวัตถุประสงค์การวิจัยหลักเพื่อพัฒนาตัวชี้วัดคุณธรรมและพัฒนาเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี หากคุณภาพและเกณฑ์ปกติ (norm) ของเครื่องมือฯ และสำรวจสถานการณ์คุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ทั้ง 6 ภูมิภาค เพื่อสร้างข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี โดยแบ่งระยะงานวิจัย ดังนี้ **งานระยะการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณธรรม** ของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุมถ่วงดุลและวิพากษ์ จำนวน 21 คน ซึ่งเป็นตัวแทนจาก 6 เครือข่าย ได้แก่ ภาครัฐ ศาสนา การศึกษา ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมสื่อสาร **งานระยะการหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ (norm)** ของเครื่องมือประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย 1) กลุ่มเป้าหมายในการประเมินคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจประเมินความเที่ยงตรง จำนวน 11 คน 2) กลุ่มเป้าหมายในการประเมินคุณภาพของเครื่องมือ ทั้งในเรื่องอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น เป็นคนช่วงอายุ 25-40 ปี จำนวน 600 คน 3) กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาเกณฑ์ปกติของเครื่องมือฯ เป็นคนช่วงอายุ 25-40 ปี จำนวน 3,000 คน จาก 6 ภูมิภาค **งานระยะสำรวจสถานการณ์คุณธรรม** ของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ทั้ง 6 ภูมิภาค กลุ่มเป้าหมาย เป็นกลุ่มคนช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 ภูมิภาค รวมจำนวน 8,009 คน ที่ครอบคลุมกลุ่มอาชีพ 6 กลุ่ม ดังนี้ 1) เกษตร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน ประมง ปศุสัตว์) 2) รับราชการ/พนักงานราชการ 3) พนักงานเอกชน 4) รัฐวิสาหกิจ 5) รับจ้างทั่วไป และ 6) ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) และ **งานระยะการจัดทำข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี** กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาข้อเสนอฯ จำนวน 15 คน ซึ่งเป็นตัวแทนจาก 6 เครือข่าย ได้แก่ ภาครัฐ ศาสนา การศึกษา ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมสื่อสาร

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการพัฒนาตัวชี้วัดคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงวัยทำงานและผลจากการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพในพื้นที่ กับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 กลุ่มอาชีพ 6 ภูมิภาค พบว่า **คุณธรรม** เป็น การแสดงถึงคุณลักษณะที่มีความคงเส้นคงวาในตัวบุคคล อันเป็นผลมาจากการฝึกฝนจนกระทั่งเกิดเป็นความสมัครใจและนิสัย โดยเป็นการรักษาความคงเส้นคงวาระหว่างกรอบแนวคิดที่ว่าด้วยความดี และการกระทำของตนเอง ซึ่งมีดัชนีชี้วัดคุณธรรมที่ประกอบไปด้วย พอเพียง วินัยรับผิดชอบ กตัญญู สุจริต และจิตสาธารณะ มีรายละเอียด ดังนี้

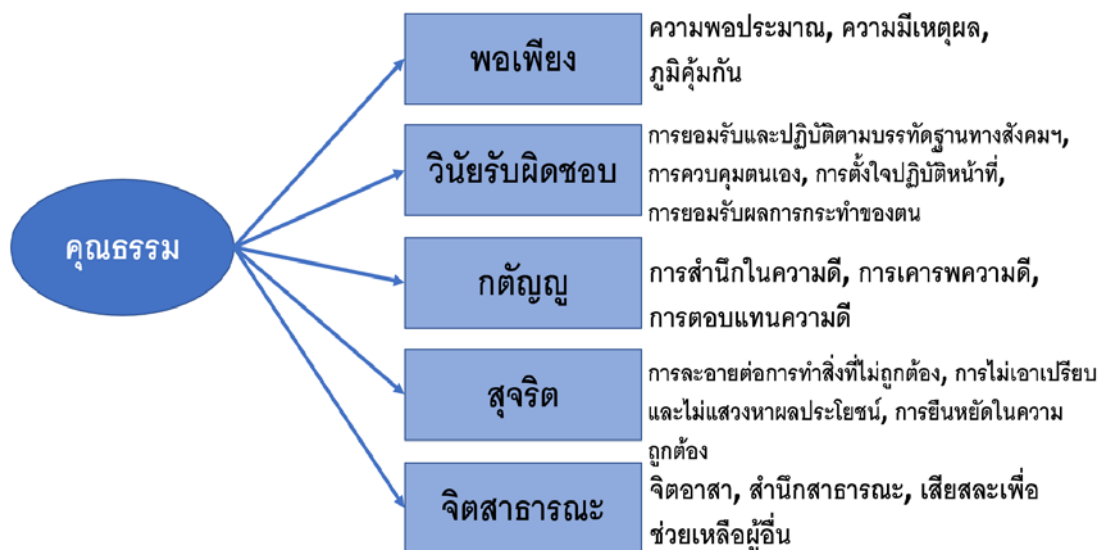
พอเพียง ประกอบไปด้วย **ความพอประมาณ** เป็นความพอดีในการใช้ชีวิตที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไป พอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น **ความมีเหตุผล** เป็นกระบวนการคิดและตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้ชีวิตอย่างรอบคอบ โดยพิจารณาถึงเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องและผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจและการกระทำควรมีเหตุผล และ **ภูมิคุ้มกัน** เป็นการวางแผนการใช้ชีวิตอย่างรอบคอบสามารถพึ่งพาตนเองได้ และการเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อเตรียมพร้อมรับผลกระทบหรือการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

วินัยรับผิดชอบ ประกอบไปด้วย **การยอมรับและปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม** เป็นการแสดงออกถึงการยอมรับ และการประพฤติปฏิบัติตนตามวิถีประชา จารีต และกฎหมาย เพื่อควบคุมความประพฤติของบุคคล อันจะนำไปสู่สังคมที่มีระเบียบ และดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนและปกติสุข **การควบคุมตนเอง** หมายถึง ความสามารถในการกำกับตนเองทั้งความคิดและการกระทำ ให้อยู่ในระเบียบกฎเกณฑ์ เพื่อนำตนเองให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข **การตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน** หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานหรือดำเนินกิจกรรมใดๆ ให้บรรลุผลที่ตรงเวลา ตามบทบาทหน้าที่ หรือตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ และ **การยอมรับผลการกระทำของตน** หมายถึง การยอมรับผลอันเกิดจากการกระทำของตนเอง ทั้งผลในทางบวก ทางลบ รวมถึงข้อผิดพลาด และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

กตัญญู ประกอบไปด้วย **การสำนึกในความดี** เป็นการเห็นคุณค่า รู้สึกขอบคุณ คิดในทางบวก หรือมีทัศนคติที่ดี ต่อคุณความดีที่ตนเองหรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้องเหมาะสม **การเคารพความดี** เป็นการชื่นชม ยกย่อง ให้เกียรติ ในความดีที่ตนเองหรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้อง โดยแสดงออกด้วยความสุภาพ เหมาะสม และ **การตอบแทนความดี** เป็นการประพฤติตนในทางที่ดี เมื่อมีโอกาสโดยไม่ละเมิดสิทธิ์หรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนเพื่อแสดงความขอบคุณความดีที่ตนเองหรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้อง

สุจริต ประกอบไปด้วย **การละอายต่อการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง** เป็นการแสดงความรู้สึกไม่สบายใจ รังเกียจ อาย กระดากในใจตน ไม่กล้าทำสิ่งที่ไม่ดีกฎระเบียบไม่ว่าจะต่อหน้าหรือลับหลังผู้อื่น **การไม่เอาเปรียบและไม่แสวงหาผลประโยชน์** เป็นการกระทำในสิ่งที่ตรงไปตรงมา รักษาความสัตย์ ไม่เอาเปรียบ และไม่ยึดผลประโยชน์อันมิชอบของตนเองและพวกพ้องเพียงฝ่ายเดียว และ **การยืนหยัดในความถูกต้อง** เป็นการแสดงออกหรือการสนับสนุนความคิด การกระทำที่ถูกต้องตามกฎหมาย และต่อต้านการทุจริตด้วยความกล้าหาญ แม้ว่าจะมีความยากลำบากหรืออุปสรรคขัดขวาง

จิตสาธารณะ ประกอบไปด้วย **จิตอาสา** เป็นการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น องค์กร และสังคมด้วยความสมัครใจโดยไม่หวังผลตอบแทน **สำนึกสาธารณะ** เป็นการตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรสิ่งแวดล้อม และสาธารณสมบัติด้วยการเอาใจใส่ดูแลรักษา โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ และ **การเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น** เป็นการอุทิศแรงกาย สติปัญญา ทรัพย์สิน และเวลา เพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่นโดยไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน

2. ผลการพัฒนาเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ส่วนที่ 1 ผลการหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบวัดคุณธรรมฯ

ผลการหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบวัดคุณธรรมฯ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 11 คน พบว่า ข้อคำถามวัดคุณธรรม มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.36 - 1.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ข้อคำถามคุณธรรมด้านที่ 1 พอเพียง มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.64 ถึง 1.00 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ข้อคำถามคุณธรรมด้านที่ 2 วินัยรับผิดชอบ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.36 ถึง 1.00 ในส่วนของ ข้อคำถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์ IOC คณะผู้วิจัยได้ปรับออก

ข้อคำถามคุณธรรมด้านที่ 3 กตัญญู มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.64 ถึง 1.00 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ข้อคำถามคุณธรรมด้านที่ 4 สุจริต มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.73 ถึง 1.00 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ข้อคำถามคุณธรรมด้านที่ 5 จิตสาธารณะ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.73 ถึง 1.00 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ส่วนที่ 2 ผลการหาคุณภาพอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมฯ

ผลการตรวจสอบคุณภาพอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน พบว่า แบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน มีอำนาจจำแนก 0.19 ถึง 0.78 โดยมีความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.586 ถึง 0.895 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 1 พอเพียง มีอำนาจจำแนก 0.27 ถึง 0.53 โดยมีความเชื่อมั่น 0.679

แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 2 วินัยรับผิดชอบ มีอำนาจจำแนก 0.19 ถึง 0.39 โดยมีความเชื่อมั่น 0.586

แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 3 กตัญญู มีอำนาจจำแนก 0.26 ถึง 0.78 โดยมีความเชื่อมั่น 0.895

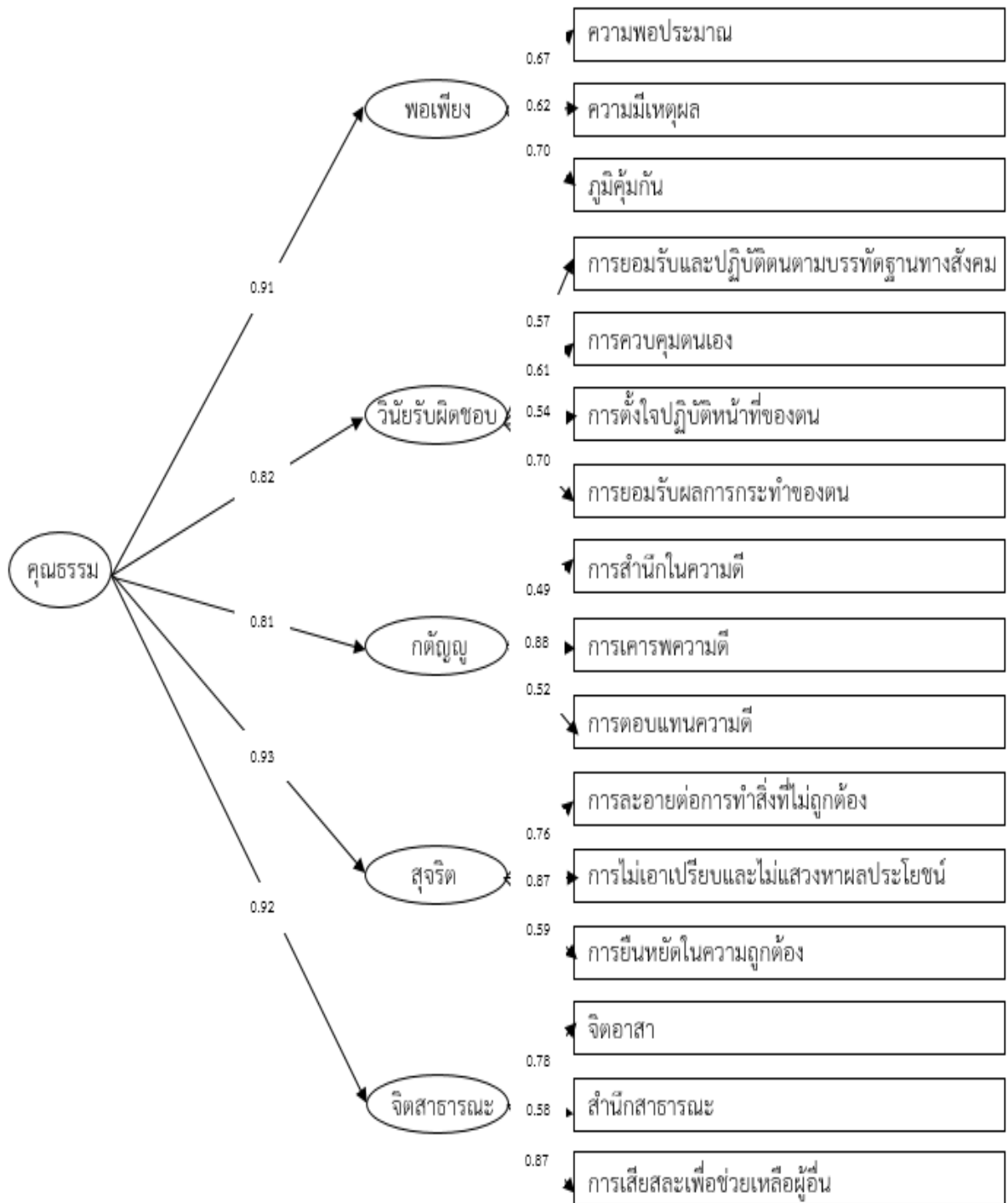
แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 4 สุจริต มีอำนาจจำแนก 0.25 ถึง 0.65 โดยมีความเชื่อมั่น 0.807

แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 5 จิตสาธารณะ มีอำนาจจำแนก 0.33 ถึง 0.64 โดยมีความเชื่อมั่น 0.802

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดคุณธรรมฯ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของดัชนีชี้วัดคุณธรรม 5 ด้าน สำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี พบว่า โมเดลการวัดคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีกลุ่มสัมบูรณ์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 57.00 df=42, p=.06 ค่า GFI=1.00 ค่า AGFI=0.99 ค่า RMSEA=0.01, ค่า SRMR=0.01 ส่วนในดัชนีกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ตามสอดคล้อง พบว่า ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และดัชนีอื่น ๆ ยังชี้ให้เห็นว่าโมเดลการวัดคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.81-0.93 ซึ่งทุกองค์ประกอบและทุกตัวบ่งชี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดยสุจริต มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.93 มีความแปรผันร่วมกับคุณธรรมอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 87) รองลงมาคือ จิตสาธารณะ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.92 มีความแปรผันร่วมกับคุณธรรมอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 84) พอเพียง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.91 มีความแปรผันร่วมกับคุณธรรมอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 83) วินัยรับผิดชอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.82 มีความแปรผันร่วมกับคุณธรรมอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 67) ส่วนกตัญญู มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.81 มีความแปรผันร่วมกับคุณธรรมอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 64) ตามลำดับดังภาพประกอบ

$\chi^2=57.00$ $df=42$ $p=.06$ $GFI=1.00$ $AGFI=0.99$ $CFI=1.00$ $RMSEA=0.01$ $SRMR=0.01$

ภาพประกอบ โมเดลการวัดคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
(ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน)

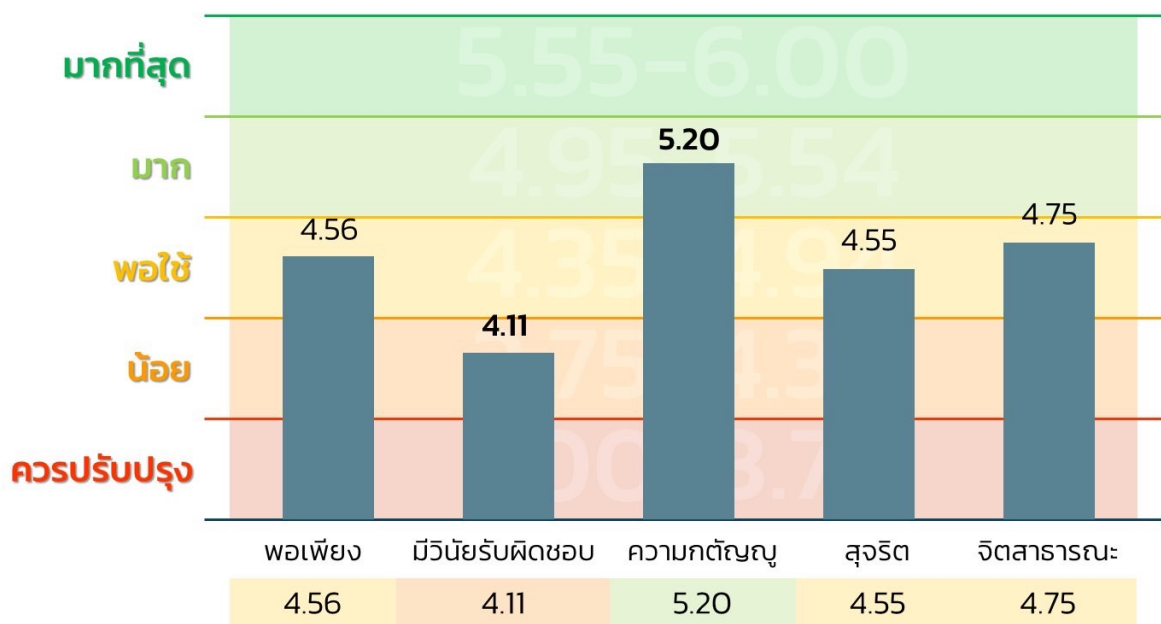
ส่วนที่ 4 ผลการหาเกณฑ์ปกติ (norm) ของเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี

ในภาพรวมกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ใช้หา Norm จำนวน 3,000 คน มีคุณธรรม 5 ด้าน อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาคุณธรรมพื้นฐานแต่ละด้าน พบว่าอยู่ในระดับน้อยถึงระดับมาก โดยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 5.04 จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน ขณะที่คุณธรรมด้าน “วินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 4.16 โดยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” “พอเพียง” และ “สุจริต” อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 4.72, 4.56 และ 4.50 ตามลำดับ

เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี

Percentile 50 หรือตำแหน่งคะแนนกึ่งกลางของคุณธรรมด้านที่ 1 “พอเพียง” เท่ากับ 41 คะแนน จากคะแนนเต็ม 54 คะแนน หรือเท่ากับ 4.56 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน คุณธรรมด้านที่ 2 “มีวินัย รับผิดชอบ” เท่ากับ 37 คะแนน จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน หรือเท่ากับ 4.11 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน คุณธรรมด้านที่ 3 “ความกตัญญู” เท่ากับ 52 คะแนน จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน หรือเท่ากับ 5.20 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน คุณธรรมด้านที่ 4 “สุจริต” เท่ากับ 50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 66 คะแนน หรือเท่ากับ 4.55 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน และคุณธรรมด้านที่ 5 “จิตสาธารณะ” เท่ากับ 38 คะแนน จากคะแนนเต็ม 48 คะแนน หรือเท่ากับ 4.75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน

เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี

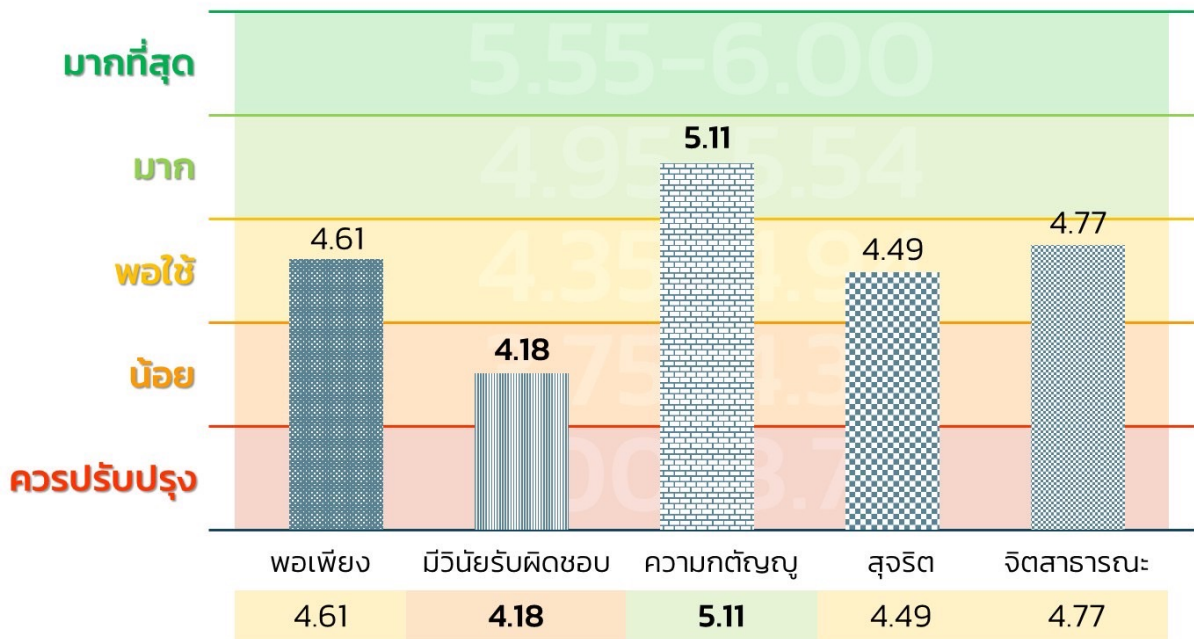

3. ผลการสำรวจสถานการณ์คุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี

ผลการสำรวจสถานการณ์คุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทั้ง 6 ภูมิภาค จำนวน 8,009 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59) สถานภาพโสด (ร้อยละ 49.96) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 51.1) ศาสนาพุทธ (ร้อยละ 77.7) ผู้ตอบแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ โดยประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการมากกว่ากลุ่มสาขาอาชีพอื่น (ร้อยละ 30.6) และกระจายทุกภูมิภาค เป็นผู้ตอบที่อาศัยอยู่ภาคใต้มากกว่าภูมิภาคอื่น ๆ (ร้อยละ 29.7)

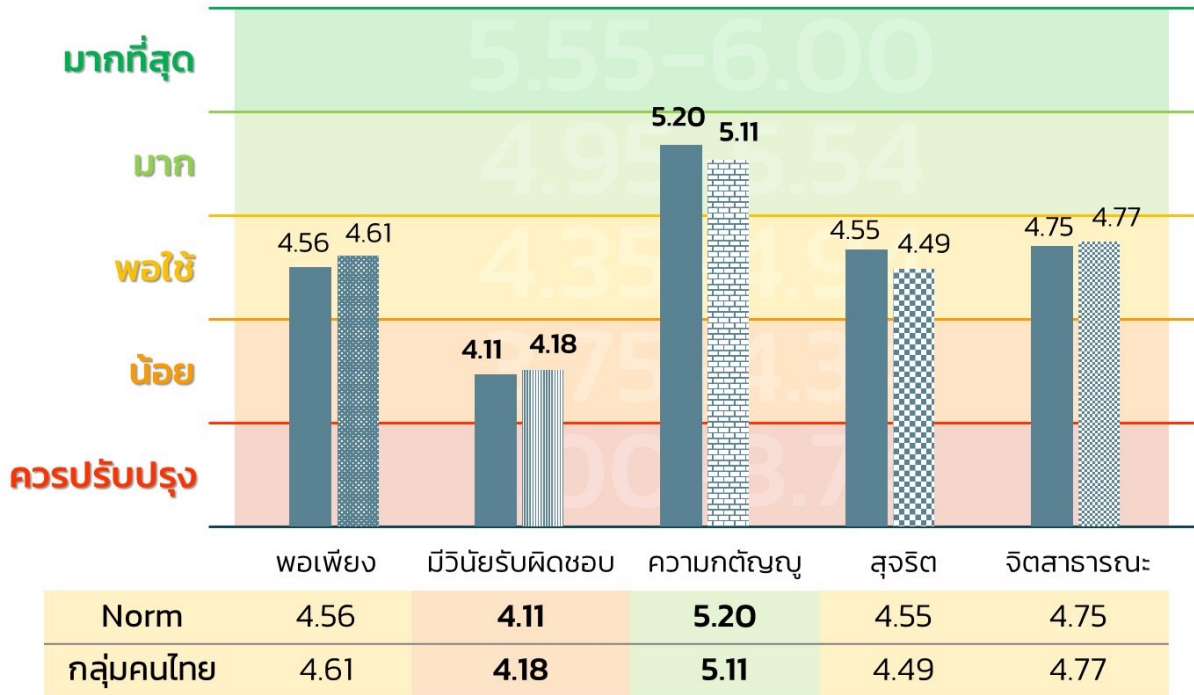
ในภาพรวมกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี มีคุณธรรม 5 ด้านอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาคุณธรรมพื้นฐานแต่ละด้าน พบว่าอยู่ในระดับน้อยถึงระดับมาก โดยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับ **มาก** โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 5.11 จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน ขณะที่คุณธรรมด้าน “วินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับ **น้อย** ค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 4.18 โดยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” “พอเพียง” และ “สุจริต” อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 4.77, 4.61 และ 4.49 ตามลำดับ ดังภาพประกอบ

คุณธรรม 5 ด้าน

ผลการเปรียบเทียบคุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี กับเกณฑ์ปกติ (norm) พบว่า ผลการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง 8,009 คน **ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านความกตัญญู และสุจริต มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า เกณฑ์ปกติ (norm) ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี** ส่วนพอเพียง วินัยรับผิดชอบ และจิตสาธารณะมีค่าเฉลี่ย สูงกว่าเกณฑ์ปกติ ดังภาพประกอบ

สถานการณ์คุณธรรม 5 ด้าน เทียบกับเกณฑ์ปกติ ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ปัจจัยต้นทุนชีวิตกับคุณธรรม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.39 มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อดัชนีชี้วัดคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F=695.78$ $df=1, 3957$ $p=.00$) แสดงให้เห็นว่า ต้นทุนชีวิต (X) สามารถอธิบายความแปรปรวนดัชนีชี้วัดคุณธรรม (Y) ได้ร้อยละ 15.00

ส่วนค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อดัชนีชี้วัดคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเป็นบวกเท่ากับ 0.39 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านพอเพียง: ปัจจัยทุนชีวิตด้านพลังตัวตน พลังครอบครัว และพลังชุมชน ส่งผลต่อคุณธรรมด้านพอเพียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบต่อ: ปัจจัยทุนชีวิตด้านพลังตัวตน พลังครอบครัว และพลังชุมชน ส่งผลต่อคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านกตัญญู: ปัจจัยทุนชีวิตด้านพลังตัวตน พลังครอบครัว พลังที่ทำงาน และพลังชุมชนส่งผลต่อคุณธรรมด้านกตัญญูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านสุจริต: ปัจจัยทุนชีวิตด้านพลังตัวตน พลังครอบครัว พลังที่ทำงาน พลังเพื่อน และพลังชุมชนส่งผลต่อคุณธรรมด้านสุจริตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านจิตสาธารณะ: ปัจจัยทุนชีวิตด้านพลังตัวตน และพลังครอบครัว ส่งผลต่อคุณธรรมด้านจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อดัชนีชี้วัดคุณธรรมฯ

ปัจจัย ต้นทุนชีวิต (X)	ดัชนีชี้วัดคุณธรรม (Y)				
	พอเพียง	วินัยรับผิดชอบ	กตัญญู	สุจริต	จิตสาธารณะ
พลังตัวตน	$\beta=0.25^{**}$	$\beta=0.19^{**}$	$\beta=0.39^{**}$	$\beta=0.26^{**}$	$\beta=0.27^{**}$
พลังครอบครัว	$\beta=0.23^{**}$	$\beta=0.20^{**}$	$\beta=0.22^{**}$	$\beta=0.26^{**}$	$\beta=0.22^{**}$
พลังที่ทำงาน			$\beta=0.05^{**}$	$\beta=0.12^{**}$	
พลังเพื่อน				$\beta=0.05^{**}$	
พลังชุมชน	$\beta=0.05^{**}$	$\beta=0.09^{**}$	$\beta=0.04^*$	$\beta=0.06^{**}$	
R^2	0.16	0.10	0.32	0.14	0.19

4. ข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

คณะผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีดังนี้ ผลการวิจัย พบว่า ภาพรวมระดับคุณธรรมคนไทยช่วงวัยนี้ ทั้งดัชนีด้านพอเพียง กตัญญู สุจริต และจิตสาธารณะ อยู่ในระดับพอใช้ ยกเว้นคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบที่อยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีระดับต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับคุณธรรมด้านอื่น ๆ ทั้งในมิติของการควบคุมตนเอง การยอมรับและปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม เป็นประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าตนเองว่ามีคุณลักษณะนี้ต่ำที่สุด และผลการวิจัยการวิเคราะห์ปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรม พบว่า พลังครอบครัว พลังตัวตน พลังที่ทำงาน พลังเพื่อนและพลังชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณธรรม คณะผู้วิจัยขอเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ดังนี้

ระดับ	ข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรม ในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
นโยบาย/ กระทรวง	<ul style="list-style-type: none"> ➢ ควรมียุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในกลุ่มคนไทยผ่านโครงสร้างระบบนิเวศต้นทุนชีวิตทั้ง 5 พลัง (พลังตัวตน พลังครอบครัว พลังที่ทำงาน/องค์กร พลังเพื่อนและกิจกรรม พลังชุมชน) ➢ ศูนย์คุณธรรมควรเป็นหน่วยงานหลักที่เป็นศูนย์กลางของการขับเคลื่อนการนำยุทธศาสตร์การส่งเสริมการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในกลุ่มคนไทยผ่านโครงสร้างระบบนิเวศต้นทุนชีวิตทั้ง 5 พลัง (พลังตัวตน พลังครอบครัว พลังที่ทำงาน/องค์กร พลังเพื่อนและกิจกรรม พลังชุมชน) ไปใช้ร่วมกับกระทรวง/หน่วยงานนโยบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ติดตาม สถานการณ์คุณธรรมคนไทย
ศูนย์กลาง พื้นที่ภูมิภาค/ จังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> ➢ ควรมีแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในกลุ่มคนไทยภายใต้กระทรวง/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มคนช่วงวัยนี้ ทั้งในมิติของการส่งเสริมคุณธรรมในระดับตัวบุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชนสังคม ➢ ควรมีหน่วยงานหลักระดับภูมิภาค/จังหวัดในการส่งเสริมแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในกลุ่มคนไทยแบบอิงพื้นที่ โดยมีการกำหนดโครงการสร้างการบริหารงานภายใต้จังหวัด มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครอบครัว องค์กร ชุมชนสังคม ในสังกัดกระทรวงต่าง ๆ มาร่วมบูรณาการงานเชิงพื้นที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทุกระดับ ร่วมกำหนดเป้าหมายการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมของพื้นที่ร่วมกัน ➢ ส่งเสริมให้พื้นที่เกิดการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมโดยใช้พื้นที่จังหวัดเป็นฐาน โดยทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในพื้นที่ร่วมกับขับเคลื่อนแผนงานบูรณาการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในกลุ่มคนไทย มีระบบการสร้าง “วงรอบคุณค่าต้นทุนชีวิต” (Life Assets Value Circle) โดยมุ่งบ่มเพาะการสร้างคุณธรรมผ่านวิถีชีวิตของกลุ่มคนใน ผ่านการขับเคลื่อนที่สมดุล(Thriving in Balance) ตามหลักคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ระดับ	ข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรม ในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
องค์กร/ หน่วยงาน (ที่ทำงาน)	➤ หน่วยงาน/องค์กรที่ทำงานทั้งภาครัฐและเอกชน ควรมีระบบการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในองค์กร โดยเฉพาะการส่งเสริมในมิติของกตัญญูและสุจริต ให้เกิดขึ้นกับสมาชิกในองค์กร ผ่านกิจกรรมหรือการสร้างแรงจูงใจทางบวก ผ่านระบบรางวัลสำหรับสมาชิกเพื่อเป็นแบบอย่างในสมาชิกในองค์กรได้เรียนรู้
ชุมชน	➤ หน่วยงานระดับชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสถาบันครอบครัวและองค์กรหน่วยงานในพื้นที่ ควรสร้างระบบการส่งเสริมวิถีชีวิตคุณธรรมให้กับคนทุกกลุ่มในระบบนิเวศของชุมชนผ่านการสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในชุมชน
ครอบครัว	➤ สถาบันครอบครัวควรสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของวิถีชีวิตคุณธรรมผ่านการเป็นแบบอย่างให้กับสมาชิกในครอบครัว ควรสนับสนุนให้สมาชิกในครอบครัวมีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมคุณธรรม หรือเป็นกิจกรรมที่ครอบครัวออกแบบมาเพื่อให้สมาชิกในครอบครัวได้เรียนรู้

ดัชนีชี้วัด คุณธรรม	ข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรม ในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
พอเพียง	ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านพอเพียงของคนไทยช่วงอายุนี้ อยู่ในระดับพอใช้ ในมิติของควมมีเหตุผลมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และปัจจัยทุนชีวิตในมิติพลังตัวตน พลังครอบครัว และพลังชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณธรรมพอเพียงสูงที่สุด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน ครอบครัวและคนวัยทำงาน ควรมีการส่งเสริมคุณธรรมด้านพอเพียงผ่านระบบกิจกรรมการพัฒนาดน ครอบครัว ชุมชนสังคม และมีการสร้างแรงจูงใจ หรือการให้รางวัลต่อการเป็นแบบอย่างที่ดีในชุมชนสังคม องค์กร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสื่อ มีการสร้างความตระหนักถึงความพอเพียง หลักคิด ความมีเหตุผล ผ่านสื่อสังคมเน้นย้ำให้กลุ่มคนเกิดความตระหนักถึงความสำคัญ
วินัย รับผิดชอบ	ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบของคนไทยช่วงอายุนี้ อยู่ในระดับน้อย ซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดคุณธรรมที่มีผลการประเมินต่ำที่สุด โดยเฉพาะในมิติของการควบคุมตนเองมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และปัจจัยทุนชีวิตในมิติพลังตัวตน พลังครอบครัวและพลังชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณธรรมวินัยรับผิดชอบสูงที่สุด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน ครอบครัวและคนวัยทำงาน ควรเน้นการส่งเสริมการสร้างวินัยรับผิดชอบผ่านระบบครอบครัว ชุมชนและสังคมในที่ทำงาน สถาบันครอบครัวควรตระหนักถึงการส่งเสริมการพัฒนาการควบคุมตนเองของสมาชิกในครอบครัวผ่านการเป็นแบบอย่าง หรือกิจกรรมที่มีโอกาสได้เรียนรู้ร่วมกัน หน่วยงานระดับชุมชนหรือองค์กรที่ทำงานอาจมีระบบการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมสะท้อนแลกเปลี่ยนมุมมองภาระหน้าที่ในองค์กรชุมชน
กตัญญู	ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านกตัญญูของคนไทยช่วงอายุนี้ อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านเดียวที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก และ เมื่อพิจารณาในรายมิติ พบว่า การเคารพความดีเป็นมิติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และปัจจัยทุนชีวิตในมิติพลังตัวตน พลังครอบครัว พลังที่ทำงานและพลังชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณธรรม

ดัชนีชี้วัด คุณธรรม	ข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรม ในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
	<p>กตัญญูสูงสุด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา กลุ่มคนวัยทำงาน การพัฒนา ครอบครัว องค์กรที่ทำงาน และชุมชน ควรมีโอกาสส่งเสริมการเคารพความดี การชื่นชม การยกย่อง และให้เกียรติ สมาชิกในองค์กร ที่ทำงาน ครอบครัว หรือชุมชน ในความดีที่สมาชิกได้ปฏิบัติหรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้องเพื่อเป็นแบบอย่างในสมาชิกในองค์กร ครอบครัว ชุมชน ได้เรียนรู้ องค์กร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสื่อ มีการสร้างความตระหนักถึงการยกย่องผู้ที่ดีหรือทำประโยชน์ให้ส่วนร่วม ผ่านสื่อสังคมเพื่อให้สมาชิกในสังคมได้เห็นแบบอย่างที่ดี</p>
<p>สุจริต</p>	<p>ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านสุจริตของคนไทยช่วงอายุนี้ อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาในรายมิติ พบว่า การยึดมั่นในความถูกต้องมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และปัจจัยต้นทุนชีวิต ทั้ง 5 พลัง คือ พลังตัวตน พลังครอบครัว พลังที่ทำงาน พลังชุมชน และพลังเพื่อน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณธรรมสุจริต ซึ่งเห็นได้ว่า ทั้ง 5 พลัง มีความสำคัญต่อการส่งเสริมคุณธรรมด้านสุจริต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับกับการส่งเสริมคุณธรรมให้กับกลุ่มคนวัยทำงานเกิดความสุจริตมีความสำคัญอย่างยิ่ง ควรสร้างระบบวิถีชีวิตสุจริตในกลุ่มคนวัยทำงานที่เป็นระบบขององค์กรที่ทำงาน ครอบครัว ชุมชนและสังคม ผ่านกิจกรรม โครงการการสร้างการเป็นแบบอย่างของความสุจริต ส่งเสริมให้สมาชิกในองค์กรกล้าแสดงออกหรือการสนับสนุนความคิด การกระทำที่ถูกต้องตามกฎหมาย และต่อต้านการทุจริตด้วยความกล้าหาญ</p>
<p>จิตสาธารณะ</p>	<p>ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านจิตสาธารณะของคนไทยช่วงอายุนี้ อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาในรายมิติ พบว่า จิตอาสาเป็นมิติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และปัจจัยทุนชีวิตในมิติพลังตัวตน และพลังครอบครัว เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณธรรมจิตสาธารณะสูงที่สุด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลุ่มคนวัยทำงาน และสถาบันครอบครัว ควรส่งเสริมจิตอาสาผ่านกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น องค์กร และสังคมด้วยความสมัครใจ ไม่บังคับสมาชิกในครอบครัวหรือองค์กรอาจเริ่มสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการทำประโยชน์ให้ต่อผู้อื่นหรือองค์กรก่อน โดยมีระบบการสร้างแรงบันดาลใจหรือตัวแบบที่ดีผ่านสื่อสังคม</p>

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
บทสรุปผู้บริหาร.....	ง
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ด
สารบัญรูปภาพ.....	ป
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
นิยามศัพท์.....	4
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม 5 ด้าน.....	8
ตอนที่ 1 คุณธรรมด้านความพอเพียง.....	9
ตอนที่ 2 คุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบ.....	13
ตอนที่ 3 คุณธรรมด้านความกตัญญู.....	16
ตอนที่ 4 คุณธรรมด้านสุจริต.....	19
ตอนที่ 5 คุณธรรมด้านจิตสาธารณะ.....	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	25
กลุ่มเป้าหมาย.....	26
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
แผนการดำเนินงาน (Action Plan).....	30
บทที่ 4 ผลการพัฒนาตัวชี้วัดคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี.....	32
ส่วนที่ 1 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงวัยทำงาน.....	33
ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณธรรม 5 ด้าน จากกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี 6 ภูมิภาค	44
ส่วนที่ 3 ผลการจัดประชุมวิพากษ์กรอบตัวบ่งชี้คุณธรรม 5 ด้าน เพื่อเป็นกรอบการสร้าง เครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี.....	88
บทที่ 5 ผลการพัฒนาเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี.....	92
ส่วนที่ 1 ผลการหาคุณภาพความเที่ยงตรงของแบบวัดคุณธรรมฯ.....	93
ส่วนที่ 2 ผลการหาคุณภาพอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมฯ.....	100

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดคุณธรรมฯ.....	105
ส่วนที่ 4 ผลการหาเกณฑ์ปกติ (norm) ของเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่ม คนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี.....	111
บทที่ 6 ผลการสำรวจสถานการณ์คุณธรรมของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี.....	125
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน.....	126
ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานคุณธรรม 5 ด้าน.....	127
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตาม ลักษณะประชากรศาสตร์.....	129
บทที่ 7 ผลการศึกษาต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี และ ข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมฯ.....	175
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	175
อักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	175
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	176
ตอนที่ 1 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี.....	177
ตอนที่ 2 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อพอเพียงสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี.....	179
ตอนที่ 3 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อวินัยรับผิดชอบสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี.....	181
ตอนที่ 4 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อกตัญญูสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี.....	183
ตอนที่ 5 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อสุจริตสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี	185
ตอนที่ 6 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี.....	188
ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี.....	190
บทที่ 8 สรุป ข้อเสนอแนะอภิปรายผลการวิจัย	195
สรุปผลการวิจัย.....	195
อภิปรายผลการวิจัย.....	198
ข้อเสนอแนะ.....	203
บรรณานุกรม.....	204
ภาคผนวก ก.....	214
ภาคผนวก ข.....	215

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
2-1	องค์ประกอบของความพอเพียง.....	10
2-2	เครื่องมือการวัดความพอเพียง.....	10
2-3	องค์ประกอบของมีวินัยรับผิดชอบ.....	13
2-4	เครื่องมือการวัดคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบ.....	14
2-5	องค์ประกอบของความกตัญญู.....	16
2-6	เครื่องมือการวัดความกตัญญู.....	17
2-7	องค์ประกอบของคุณธรรมด้านสุจริต.....	19
2-8	เครื่องมือการวัดความสุจริต.....	20
2-9	องค์ประกอบของคุณธรรมด้านจิตสาธารณะ.....	22
2-10	เครื่องมือการวัดของจิตสาธารณะ.....	23
3-1	ขอบเขตการดำเนินงาน.....	25
4-1	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบความพอเพียง.....	33
4-2	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ปรับแก้แล้วของความพอเพียง.....	35
4-3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบความมีวินัย.....	36
4-4	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ปรับแก้แล้วของความมีวินัย.....	37
4-5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบความกตัญญู.....	37
4-6	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ปรับแก้แล้วของความกตัญญู.....	39
4-7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบความซื่อสัตย์.....	40
4-8	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ปรับแก้แล้วของความซื่อสัตย์.....	41
4-9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบจิตสาธารณะ.....	42
4-10	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ปรับแก้แล้วของจิตสาธารณะ.....	43
4-11	จำนวนและร้อยละของความหมายของความพอเพียง (n=310)	44
4-12	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมความพอเพียง (n=310)	52
4-13	จำนวนและร้อยละของความหมายของความกตัญญู (n=310)	53
4-14	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมความกตัญญู (n=310)	60
4-15	จำนวนและร้อยละของความหมายของความรับผิดชอบ (n=310)	61
4-16	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมความรับผิดชอบ (n=310)	68
4-17	จำนวนและร้อยละของความหมายของความมีวินัย (n=310)	68
4-18	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมความมีวินัย (n=310)	71
4-19	จำนวนและร้อยละของความหมายของความสุจริต (n=310)	72
4-20	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมความสุจริต (n=310)	80
4-21	จำนวนและร้อยละของความหมายของจิตสาธารณะ (n=310)	81
4-22	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมจิตสาธารณะ (n=310)	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4-23 ความหมายและองค์ประกอบของคุณธรรม พอเพียง	88
4-24 ความหมายและองค์ประกอบของคุณธรรม วินัยรับผิดชอบ.....	89
4-25 ความหมายและองค์ประกอบของคุณธรรม กตัญญู.....	90
4-26 ความหมายและองค์ประกอบของคุณธรรม สุจริต.....	90
4-27 ความหมายและองค์ประกอบของคุณธรรม จิตสาธารณะ.....	91
5-1 ค่า IOC ของข้อคำถามคุณธรรมด้านความพอเพียง.....	93
5-2 ค่า IOC ของข้อคำถามคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบ.....	94
5-3 ค่า IOC ของข้อคำถามคุณธรรมด้านกตัญญู.....	96
5-4 ค่า IOC ของข้อคำถามคุณธรรมด้านสุจริต.....	97
5-5 ค่า IOC ของข้อคำถามคุณธรรมด้านจิตสาธารณะ.....	99
5-6 ผลการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 1 พอเพียง...	100
5-7 ผลการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 2 วินัย รับผิดชอบ.....	101
5-8 ผลการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 3 ความกตัญญู	102
5-9 ผลการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 4 สุจริต.....	103
5-10 ผลการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 5 จิตสาธารณะ	104
5-11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี.....	106
5-12 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี	108
5-13 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน (จำนวนรวม 3,000 คน).....	111
5-14 ข้อมูลพื้นฐานคุณธรรม 5 ด้าน.....	112
5-15 Percentile 25, 50, 75 จากคะแนนรวมคุณธรรม 5 ด้าน.....	113
5-16 Percentile 25, 50, 75 จากคะแนนเฉลี่ยคุณธรรม 5 ด้าน.....	114
5-17 เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 1 พอเพียง.....	115
5-18 เกณฑ์ปกติของคุณธรรมด้านที่ 2 มีวินัยรับผิดชอบ.....	117
5-19 เกณฑ์ปกติของคุณธรรมด้านที่ 3 ความกตัญญู.....	119
5-20 เกณฑ์ปกติของคุณธรรมด้านที่ 4 สุจริต.....	121
5-21 เกณฑ์ปกติของคุณธรรมด้านที่ 5 จิตสาธารณะ.....	123
6-1 ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน (จำนวนรวม 8,009 คน).....	126
6-2 ข้อมูลพื้นฐานคุณธรรม 5 ด้าน.....	127
6-3 ผลการเปรียบเทียบ “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามเพศ	129
6-4 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน.....	129
6-5 ผลการเปรียบเทียบ “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามสถานภาพ.....	130
6-6 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน.....	130

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
6-7	ผลการเปรียบเทียบ “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามการศึกษา.....	131
6-8	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีการศึกษาต่างกัน.....	131
6-9	ผลการเปรียบเทียบ “คุณธรรม 5 ด้านในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอายุ.....	132
6-10	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอายุต่างกัน.....	132
6-11	ผลการเปรียบเทียบ “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอาชีพ.....	133
6-12	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอาชีพต่างกัน.....	134
6-13	ผลการเปรียบเทียบ “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามภูมิภาค.....	135
6-14	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีภูมิภาคต่างกัน.....	136
6-15	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามเพศ	137
6-16	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน.....	137
6-17	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตาม สถานภาพ.....	138
6-18	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน.....	138
6-19	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตาม การศึกษา.....	139
6-20	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีการศึกษาต่างกัน.....	139
6-21	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอายุ	140
6-22	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอาชีพ.	140
6-23	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอาชีพต่างกัน.....	141
6-24	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตาม ภูมิภาค.....	142
6-25	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีภูมิภาคต่างกัน.....	143

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
6-26	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามเพศ.....	144
6-27	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน.....	144
6-28	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามสถานภาพ.....	145
6-29	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน.....	145
6-30	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามการศึกษา.....	146
6-31	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีการศึกษาต่างกัน.....	146
6-32	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอายุ.....	147
6-33	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอายุต่างกัน.....	147
6-34	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอาชีพ.....	148
6-35	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอาชีพต่างกัน.....	149
6-36	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามภูมิภาค.....	150
6-37	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีภูมิภาคต่างกัน.....	151
6-38	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามเพศ.....	152
6-39	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน.....	152
6-40	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามสถานภาพ.....	153
6-41	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามการศึกษา.....	153
6-42	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีการศึกษาต่างกัน.....	154
6-43	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอายุ	154

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
6-44	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอายุต่างกัน.....	154
6-45	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอาชีพ.....	155
6-46	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอาชีพต่างกัน.....	156
6-47	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตาม ภูมิภาค.....	157
6-48	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีภูมิภาคต่างกัน.....	158
6-49	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามเพศ...	159
6-50	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน.....	159
6-51	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตาม สถานภาพ.....	160
6-52	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน.....	160
6-53	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตาม การศึกษา.....	161
6-54	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีการศึกษาต่างกัน.....	161
6-55	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอายุ...	162
6-56	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอายุต่างกัน.....	162
6-57	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอาชีพ	163
6-58	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอาชีพต่างกัน.....	164
6-59	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตาม ภูมิภาค.....	165
6-60	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีภูมิภาคต่างกัน.....	166
6-61	ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามเพศ.....	167
6-62	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน.....	167

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
6-63 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามสถานภาพ.....	168
6-64 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน.....	168
6-65 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามการศึกษา.....	169
6-66 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีการศึกษาต่างกัน.....	169
6-67 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอายุ.....	170
6-68 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอายุต่างกัน.....	170
6-69 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอาชีพ.....	171
6-70 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอาชีพต่างกัน.....	172
6-71 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามภูมิภาค.....	173
6-72 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีภูมิภาคต่างกัน.....	174
7-1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	177
7-2 การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	177
7-3 การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	178
7-4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตกับพอเพียงสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	179
7-5 การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อพอเพียงสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	179
7-6 การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อพอเพียงสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	180
7-7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตกับวินัยรับผิดชอบสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	181
7-8 การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อวินัยรับผิดชอบสำหรับ กลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	182

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
7-9	การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อวินัยรับผิดชอบสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	182
7-10	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตกับทัศนคติสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	183
7-11	การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อทัศนคติสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	184
7-12	การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อทัศนคติสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	184
7-13	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตกับสุจริตสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	185
7-14	การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อสุจริตสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	186
7-15	การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อสุจริตสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	186
7-16	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตกับจิตสาธารณะสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	188
7-17	การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะสำหรับ กลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	189
7-18	การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)	189

สารบัญรูปร่าง

ภาพ		หน้า
5-1	โมเดลการวัดคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ มาตรฐาน).....	110
6-1	ข้อมูลพื้นฐานคุณธรรม 5 ด้าน.....	128

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คุณธรรมนับเป็นบรรทัดฐานหรือแนวทางการประพฤติปฏิบัติที่สังคมส่วนใหญ่ยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ตั้งมาควรแก่การยึดถือและปฏิบัติตาม อาจกล่าวได้ว่า คุณธรรมเป็นเสมือนกลไกทางสังคมที่คอยควบคุม พฤติกรรมของคนในสังคมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันของคนในสังคม ส่งผลให้สังคมมีความสงบสุข ซึ่งประเด็นเรื่องคุณธรรมจึงถูกหยิบยกขึ้นมาพูดถึงและให้ความสำคัญมากขึ้น ดังจะเห็นจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 เป็นต้นมา ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของคนในสังคมให้เป็นคนเก่ง มีความรู้ความสามารถ และพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม โดยมี ความรับผิดชอบ มีวินัย มีจิตสำนึกสาธารณะ ยึดหลักความพอเพียงในการดำเนินชีวิต และเล็งกรับวัฒนธรรมต่างชาติ ได้อย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2540, 2545, 2550, 2555, 2560) นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) ยังได้ให้ความสำคัญกับ การส่งเสริมคุณธรรมในสังคมไทยด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยมีเป้าหมาย คือ 1) คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 และ 2) สังคมไทยมี สภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต (สุริยเดว ทรีปาตี.2563)

สถานการณ์ทางด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรมที่ปรากฏในประเทศไทยนับว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตค่อนข้างมาก เนื่องมาจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน และการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดของเทคโนโลยีการสื่อสารที่ได้เข้ามามีอิทธิพลในชีวิตประจำวันของชาวดิจิทัล เป็นอย่างมาก ดังนั้นความคิด องค์ความรู้ และความเชื่อต่าง ๆ จึงไม่ได้ถูกจำกัดอยู่แค่ขอบเขตใดขอบเขตหนึ่ง หากแต่ไหลเวียนส่งต่อ แลกเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยีของเครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต สื่อทางโทรทัศน์ และชุดความรู้ต่าง ๆ ที่ไม่ถูกจำกัดด้วยพื้นที่ทางกายภาพอีกต่อไป ซึ่งจากผลการศึกษาวิจัยเรื่องการสร้างความเข้าใจในคุณลักษณะพฤติกรรมและทัศนคติในอนาคต ของชาวดิจิทัลไทย ผลการวิจัยได้สะท้อนถึงหลักคุณธรรมที่มีความสำคัญสำหรับการเป็นพลเมืองที่ดี ในความคิดของชาวดิจิทัลไทย ซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์ความรู้ใหม่ในเรื่องคุณธรรมของชาวดิจิทัลรุ่นใหม่ หนึ่งในสี่คุณธรรมที่สำคัญ เป็นเรื่องของความกตัญญูต่อบุคคลที่เป็นคุณธรรมที่มีอิทธิพลต่อความคิดของชาวดิจิทัลรุ่นใหม่ แม้ว่าจะเป็นคนธรรมดาที่ตั้งเดิมที่อยู่ในสังคมไทยมาอย่างช้านาน โดยคุณธรรมที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ทั้ง 4 ประการนี้ เป็นคุณธรรมที่สามารถนำไปปลูกฝังให้กับชาวดิจิทัลรุ่นใหม่ได้เลยในระยะสั้นเพราะหลักคุณธรรมทั้งสี่มีความเชื่อมโยงกับความคิดของชาวดิจิทัลรุ่นใหม่ และเป็นหลักคุณธรรมที่ชาวดิจิทัลรุ่นใหม่กำลังให้ความสำคัญ เพราะพวกเขาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างสอดคล้องกับวิถีการดำรงชีวิตในปัจจุบันได้อย่างแท้จริง โดยจะอภิปรายองค์ความรู้ใหม่ในเรื่องคุณธรรมทั้ง 4 ประการของชาวดิจิทัลรุ่นใหม่ ซึ่งจะเห็นสิ่งนี้ได้อย่างชัดเจนในสังคมไทยโดยเฉพาะผ่านความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเมื่อมีผู้ใดผู้หนึ่งเข้ามาช่วยเหลืออีกคนหนึ่งด้วยความรัก ความเต็มใจและไม่ได้หวังผลตอบแทนอย่างเด่นชัดจนทำให้ผู้ได้รับความช่วยเหลือนั้นเกิดความรู้สึกที่ซาบซึ้งและต้องการที่จะตอบแทนกลับเมื่อมีโอกาสไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง โดยความรู้สึกที่อยากจะทำตอบแทนกลับนั้นเป็นทั้งแรงผลักดันในการรักษาความสัมพันธ์ของผู้คนในสังคมให้ขับเคลื่อนไปได้ แต่ในขณะเดียวกันสิ่งนี้ก็สร้างแรงกดดันทางสังคมด้วยเช่นกัน ถ้าหากไม่สามารถตอบแทนผู้มีพระคุณได้ หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถปลูกฝังจิตสำนึกเรื่องความกตัญญูต่อบุคคลให้กับชาวดิจิทัลรุ่นใหม่ได้อย่างถูกวิธีและสร้างภาพจำหรือแสดงตัวอย่างในเรื่องความกตัญญูได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับวิถีชีวิต

ของชาวดิจิทัลรุ่นใหม่ หลักคุณธรรมเรื่องความกตัญญูก็จะสามารถเป็นอีกหนึ่งกลไกที่สำคัญในการช่วยขับเคลื่อนสังคมไปข้างหน้า และนำไปประยุกต์ใช้ได้ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ เชิงคุณธรรม และเชิงพัฒนาความยั่งยืนให้กับประเทศชาติต่อไปได้ (จุลณี เทียนไชย และคณะ.2563)

จาก 6 ยุทธศาสตร์ของศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน) เห็นได้ว่าการขับเคลื่อนเรื่องของคุณธรรมของคนไทยนี้ ทางศูนย์คุณธรรมได้ให้ความสำคัญทั้งในเรื่องของการสร้างความร่วมมือการส่งเสริมพัฒนาวัฒนธรรมและองค์ความรู้ การพัฒนามาตรฐานด้านคุณธรรมของคนไทย และในปี พ.ศ.2562 ศูนย์คุณธรรมได้รายงานผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวชี้วัดคุณธรรมเพื่อขับเคลื่อนสู่สังคมคุณธรรม ซึ่งผลการวิจัยพบว่าตัวชี้วัดเชิงปริมาณความเข้าใจด้านคุณธรรมระดับบุคคลที่พัฒนาจากกระบวนการมีส่วนร่วมใน 5 ด้าน คือ พอเพียง วินัย สุจริต จิตสาธารณะ และรับผิดชอบที่จะนำไปพัฒนาเครื่องมือติดตามสถานการณ์คุณธรรมในสังคมไทย (ศูนย์คุณธรรม.2563) และจากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นแสดงถึงความสำคัญของคุณธรรมด้านความกตัญญู กตเวทิตา ที่มาร่วมอธิบายคุณธรรมของคนไทยจากรากฐานทางสังคมวัฒนธรรมไทยด้วยความสำคัญและความจำเป็นของการมีเครื่องมือและเกณฑ์ปกติมาตรฐานในการประเมินคุณธรรมของคนไทยจากการต่อยอดงานวิจัยของศูนย์คุณธรรมข้างต้น คณะผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการสร้างชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินคุณธรรมของคนไทยช่วงวัย 25-40 ปี ในคุณธรรมทั้ง 5 ด้าน เพื่อนำผลการประเมินที่ได้มาเป็นข้อมูลในมิติด้านความมั่นคง ยังจะให้เห็นระดับความสำเร็จที่ชัดเจนในการพัฒนาคุณธรรมของคนในสังคมไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้คุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
2. เพื่อสร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
3. เพื่อหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ (norm) ของเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
4. เพื่อสำรวจสถานการณ์คุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ทั้ง 6 ภูมิภาค
5. เพื่อสร้างข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาเครื่องมือฯ และเกณฑ์ปกติ (norm) ของเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

งานระยะการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุมกลั่นกรองตัวบ่งชี้และวิพากษ์จำนวน 21 คน ซึ่งเป็นตัวแทนจาก 6 เครือข่าย ได้แก่ ภาครัฐ ศาสนา การศึกษา ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมสื่อสาร

ประเด็นที่ศึกษา ได้แก่ ตัวบ่งชี้คุณธรรม 5 ด้าน ดังนี้

- พอเพียง
- วินัยรับผิดชอบ
- กตัญญู
- สุจริต
- จิตสาธารณะ

**งานระยะการหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ (norm) ของเครื่องมือประเมินคุณธรรมของ
กลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี**

กลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายในการประเมินคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจประเมินความเที่ยงตรง จำนวน 11 คน
2. กลุ่มเป้าหมายในการประเมินคุณภาพของเครื่องมือ ทั้งในเรื่องอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น เป็นคนช่วงอายุ 25-40 ปี จำนวน 600 คน
3. กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาเกณฑ์ปกติของเครื่องมือฯ เป็นคนช่วงอายุ 25-40 ปี จำนวน 3,000 คน จาก 6 ภูมิภาค

ประเด็นที่ศึกษา ได้แก่

1. คุณภาพของเครื่องมือ มีดังนี้
 - ความเที่ยงตรง
 - ความเชื่อมั่น
 - อำนาจจำแนก
2. เกณฑ์ปกติ

งานระยะสำรวจสถานการณ์คุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ทั้ง 6 ภูมิภาค

กลุ่มเป้าหมาย เป็นกลุ่มคนช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 ภูมิภาค รวมจำนวน 8,009 คน ที่ครอบคลุมกลุ่มอาชีพ 6 กลุ่ม ดังนี้ 1) เกษตร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน ประมง ปศุสัตว์) 2) รับราชการ/พนักงานราชการ 3) พนักงานเอกชน 4) รัฐวิสาหกิจ 5) รับจ้างทั่วไป และ 6) ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิเคราะห์สถานการณ์คุณธรรม

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา ภูมิภาค อาชีพ

ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณธรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- พอเพียง
- วินัยรับผิดชอบ
- กตัญญู
- สุจริต
- จิตสาธารณะ

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิเคราะห์ปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมฯ

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ต้นทุนชีวิต

ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณธรรม

งานระยะการจัดทำข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาข้อเสนอฯ จำนวน 15 คน ซึ่งเป็นตัวแทนจาก 6 เครือข่าย ได้แก่ ภาครัฐ ศาสนา การศึกษา ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมสื่อสาร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. กระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีเครื่องมือมาตรฐานระดับชาติสำหรับใช้ประเมินคุณธรรมได้อย่างครบถ้วนและมีความน่าเชื่อถือ และมีแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมของคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ที่สามารถให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการนำไปสู่การส่งเสริมคุณธรรมฯ ได้อย่างเหมาะสม

2. ศูนย์คุณธรรม มีข้อมูลผลการประเมินคุณธรรมของคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ที่เป็นปัจจุบัน และสามารถสะท้อนถึงระดับคุณธรรมของคนไทย ตามความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานในระยะต่อไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์

1. **คุณธรรม** หมายถึง การแสดงถึงคุณลักษณะที่มีความคงเส้นคงวาในตัวบุคคล อันเป็นผลมาจากการฝึกฝนจนกระทั่งเกิดเป็นความสมัครใจและนิสัย โดยเป็นการรักษาความคงเส้นคงวาระหว่างกรอบแนวคิดที่ว่าด้วยความดีและการกระทำของตนเอง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้กรอบคุณธรรม 5 ด้านของศูนย์คุณธรรมฯ ซึ่งประกอบไปด้วย พอเพียง วินัยรับผิดชอบ กตัญญู สุจริต และจิตสาธารณะ

1.1 **พอเพียง** หมายถึง การดำเนินชีวิตผ่านกระบวนการคิดและการตัดสินใจอย่างรอบคอบด้วยความพอดี พอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ ไม่เบียดเบียนหรือทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน สามารถพึ่งพาตนเองได้ และเตรียมพร้อมรับผลกระทบหรือการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตบนพื้นฐานของความดี โดยงานวิจัยครั้งนี้สามารถวัดความพอเพียงได้จาก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความพอประมาณ 2) ความมีเหตุผล และ 3) ภูมิคุ้มกัน

1) **ความพอประมาณ** หมายถึง ความพอดีในการใช้ชีวิตที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป พอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

2) **ความมีเหตุผล** หมายถึง กระบวนการคิดและตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้ชีวิตอย่างรอบคอบ โดยพิจารณาถึงเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องและผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจและการกระทำ

3) **ภูมิคุ้มกัน** หมายถึง การวางแผนการใช้ชีวิตอย่างรอบคอบ สามารถพึ่งพาตนเองได้ และการเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อเตรียมพร้อมรับผลกระทบหรือการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

1.2 **วินัยรับผิดชอบ** หมายถึง การแสดงออกถึงการยอมรับและการประพฤติปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานทางสังคมสามารถกำกับตนเองทั้งความคิดและการกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานหรือดำเนินกิจกรรมใด ๆ ตามบทบาทหน้าที่ ยอมรับผลอันเกิดจากการกระทำของตนเอง และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น โดยงานวิจัยครั้งนี้สามารถวัดความมีวินัยรับผิดชอบได้จาก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การยอมรับและปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานทางสังคม 2) การควบคุมตนเอง 3) การตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน และ 4) การยอมรับผลการกระทำของตน

1) **การยอมรับและปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานทางสังคม** หมายถึง การแสดงออกถึงการยอมรับ และการประพฤติปฏิบัติตนตามวิถีประชา จารีต และกฎหมาย เพื่อควบคุมความประพฤติของบุคคล อันจะนำไปสู่สังคมที่มีระเบียบ และดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนและปกติสุข

2) **การควบคุมตนเอง** หมายถึง ความสามารถในการกำกับตนเองทั้งความคิด และการกระทำให้อยู่ในระเบียบกฎเกณฑ์ เพื่อนำตนเองให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข

3) การตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานหรือดำเนินกิจกรรมใด ๆ ให้บรรลุผลที่ตรงเวลา ตามบทบาทหน้าที่ หรือตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ

4) การยอมรับผลการกระทำของตน หมายถึง การยอมรับอันเกิดจากการกระทำของตนเอง ทั้งผลในทางบวก ทางลบ รวมถึงข้อผิดพลาด และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

1.3 กตัญญู หมายถึง การแสดงออกถึงการสำนึก การเคารพนับถือ และการตอบแทนในความดีที่ตนเองหรือสังคมโดยรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งเป็นการแสดงออกในทางที่ดี เมื่อมีโอกาส และจะต้องไม่ไปละเมิดสิทธิ์ผู้อื่น ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน หรือได้รับผลกระทบในทางเสียหาย งานวิจัยครั้งนี้ สามารถวัดความกตัญญูได้จาก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสำนึกในความดี 2) การเคารพความดี และ 3) การตอบแทนความดี

1) การสำนึกในความดี หมายถึง การเห็นคุณค่า รู้สึกขอบคุณ คิดในทางบวก หรือมีทัศนคติที่ดี ต่อคุณความดีที่ตนเองหรือส่วนรวมได้กระทำหรือได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้องเหมาะสม

2) การเคารพความดี หมายถึง การชื่นชม ยกย่อง ให้เกียรติ ในความดีที่ตนเองหรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้อง โดยแสดงออกด้วยikapภาพ เหมาะสม

3) การตอบแทนความดี หมายถึง การประพฤติตนในทางที่ดี เมื่อมีโอกาส โดยไม่ละเมิดสิทธิ์ หรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนเพื่อแสดงความขอบคุณความดีที่ตนเองหรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้อง

1.4 สุจริต หมายถึง การปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่นตามแนวทางที่ถูกต้อง กล่าวคือตรงไปตรงมา สำนึกรู้ รวมถึงปฏิเสธการกระทำที่ไม่ถูกต้องอันจะก่อให้เกิดความเสียหาย ในงานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การระมัดระวังต่อการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง 2) การไม่เอาเปรียบและไม่แสวงหาผลประโยชน์ และ 3) การยืนหยัดในความถูกต้อง

1) การระมัดระวังต่อการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง หมายถึง การแสดงความรู้สึกไม่สบายใจ รังเกียจอาย กระตาคในใจตน ไม่กล้าทำสิ่งที่ผิดกฎระเบียบไม่ว่าจะต่อหน้าหรือลับหลังผู้อื่น

2) การไม่เอาเปรียบและไม่แสวงหาผลประโยชน์ หมายถึง การกระทำในสิ่งที่ตรงไปตรงมา รักษาความสัตย์ ไม่เอาเปรียบ และไม่ยึดผลประโยชน์อันมิชอบของตนเองและพวกพ้องเพียงฝ่ายเดียว

3) การยืนหยัดในความถูกต้อง หมายถึง การแสดงออกหรือการสนับสนุนความคิด การกระทำที่ถูกต้องตามกฎหมาย และต่อต้านการทุจริตด้วยความกล้าหาญ แม้ว่าจะมีความยากลำบากหรืออุปสรรคขัดขวาง

1.5 จิตสาธารณะ หมายถึง การตระหนักหรือการกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น องค์กร และสังคมด้วยความสมัครใจ คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม เอาใจใส่ดูแลรักษาสาธารณสมบัติ และช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ โดยงานวิจัยครั้งนี้สามารถวัดจิตสาธารณะได้จาก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) จิตอาสา 2) สำนึกสาธารณะ และ 3) การเสียสละช่วยเหลือผู้อื่น

1) จิตอาสา หมายถึง การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น องค์กร และสังคมด้วยความสมัครใจโดยไม่หวังผลตอบแทน

2) สำนึกสาธารณะ หมายถึง การตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และสาธารณสมบัติด้วยการเอาใจใส่ดูแลรักษา โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ

3) การเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น หมายถึง การอุทิศร่างกาย สติปัญญา ทรัพย์สิน และเวลา เพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่นโดยไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน

2. คุณภาพของเครื่องมือ หมายถึง คุณสมบัติของข้อคำถามและแบบวัด มีดังนี้

2.1 **อำนาจจำแนก** หมายถึง คุณสมบัติของข้อคำถามในการจำแนกหรือแยกผู้ตอบที่มีคุณธรรมสูงและผู้ตอบที่มีคุณธรรมต่ำ ออกจากกันได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีเพียร์สัน

2.2 **ความเชื่อมั่น** หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่สามารถวัดคุณธรรมได้คงที่หรือคงเส้นคงวา ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ตรวจสอบความเชื่อมั่น โดยใช้ความสอดคล้องภายใน หาค่าความเชื่อมั่น โดยทำการวัดเพียงครั้งเดียว แล้วคำนวณความสอดคล้องกันระหว่างคะแนนรายข้อจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา

2.3 **ความเที่ยงตรง** หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่สามารถวัดได้ตรงตามคุณลักษณะคุณธรรม ตามที่ต้องการวัด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้หาค่าความเที่ยงตรง 2 วิธี คือ

2.3.1 **ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา** หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่สามารถวัดได้ตรงตามคุณลักษณะคุณธรรมตามที่ นิยามไว้ ซึ่งพิจารณาจากคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์

2.3.2 **ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง** หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่สามารถวัดคุณธรรมได้ตรงตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ 5 ด้าน คือ พอเพียง วินัยรับผิดชอบ กตัญญู สุจริต และจิตสาธารณะ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

3. **เกณฑ์ปกติ (norm)** หมายถึง คะแนนที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งได้จากการวัดกลุ่มคนที่เป็นตัวแทนของกลุ่มประชากร ช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 ภูมิภาคของประเทศไทย ด้วยแบบวัดมาตรฐานสำหรับการประเมินคุณธรรม เกณฑ์ปกตินี้ แสดงเป็นอันดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) และคะแนนที่ปกติ (Normalized T Score) ใช้สำหรับการตีความหมายคะแนนของผู้ตอบเพื่อบอกระดับผลการวัดคุณธรรมของผู้ตอบว่าอยู่ในตำแหน่งใดของกลุ่มประชากร

4. **ต้นทุนชีวิต (Life Assets)** หมายถึง ต้นทุนขั้นพื้นฐานที่มีผลต่อการพัฒนาทางด้านจิตใจ สังคม สติปัญญาให้คน ๆ หนึ่งสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างเข้มแข็ง ประกอบไปด้วย 5 พลังบวก ได้แก่ พลังตัวตน พลังครอบครัว พลังที่ทำงาน/พลังองค์กร พลังเพื่อนและกิจกรรม และพลังชุมชน

4.1 **พลังตัวตน** เป็นการเห็นคุณค่าในตนเอง มีความศรัทธาและเชื่อมั่นในตนเอง ได้แก่ การอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีการช่วยเหลือผู้อื่น การมีจุดยืนที่ชัดเจน รักความยุติธรรม ไม่แบ่งแยกชนชั้น ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การมีวินัยในตนเอง และการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง

4.2 **พลังครอบครัว** เป็นการดูแลเอาใจใส่ให้ความรักความอบอุ่นและปลอดภัย มีการอบรมสั่งสอนให้มีระเบียบวินัย มีการดำเนินชีวิตเป็นตัวอย่างที่ดี มีการติดตามและช่วยเหลือเชิงบวกอย่างเหมาะสม

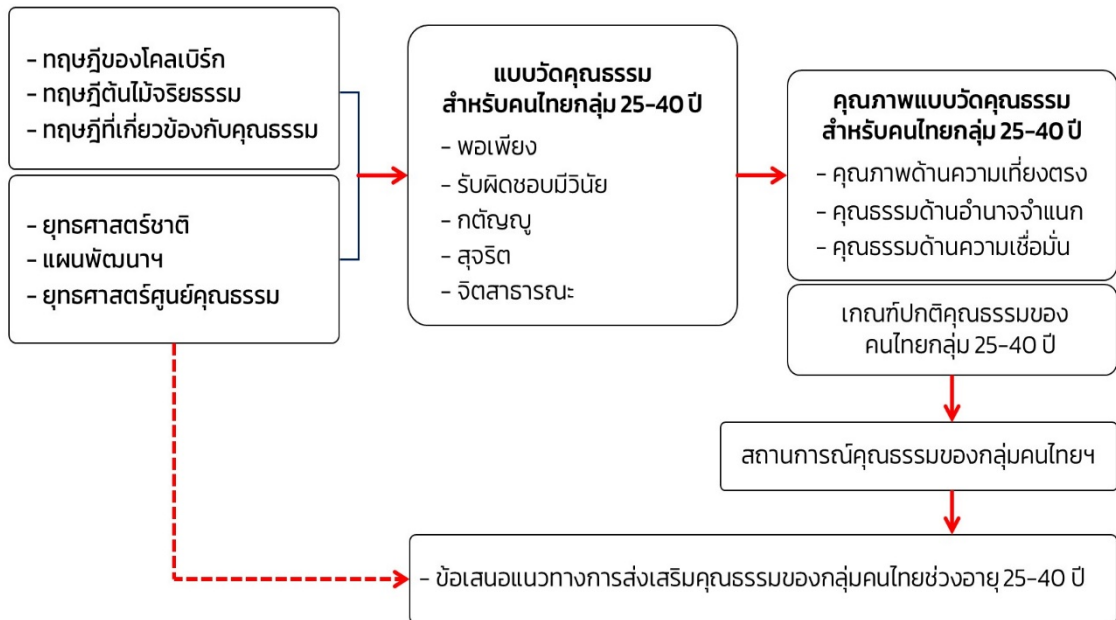
4.3 **พลังที่ทำงาน/พลังองค์กร** เป็นการสนับสนุน ส่งเสริมขององค์กรที่ทำงานให้บุคคลเกิดการพัฒนาก้าวหน้า เกิดความรู้สึกลดภัย มีระเบียบกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน สมาชิกองค์กรเกิดความรักผูกพันกับองค์กร แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและทุ่มเทต่อองค์กร

4.4 **พลังเพื่อนและกิจกรรม** เป็นการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน และสังคม เช่น กิจกรรมการออกกำลังกาย การเล่นเกม การทำกิจกรรมค่ายอาสา

4.5 **พลังชุมชน** เป็นการที่อยู่ร่วมกับในชุมชนด้วยความเป็นมิตร มีความเข้าใจและยอมรับซึ่งกันและกัน มีความเอื้ออาทร มีน้ำใจต่อกัน มีการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อสร้างความปลอดภัยในชุมชน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ออกแบบการวิจัยด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาและหาเกณฑ์ปกติของเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี และเสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อสร้างข้อเสนอแนะทางส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว ในการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้กรอบเชิงทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม (Kohlberg, 1976) ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม (ดวงเดือน พันธุนาวิน, 2538) ร่วมกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) และแผนยุทธศาสตร์ของศูนย์ธรรมประจำปีงบประมาณ 2563-2565 มากำหนดความหมายและองค์ประกอบของคุณธรรม ประกอบด้วย พอเพียง กตัญญู รับผิดชอบมีวินัย สุจริต และจิตสาธารณะ เมื่อหาเกณฑ์ปกติของเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมได้แล้ว ผู้วิจัยจะใช้การวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีสนทนากลุ่มกับผู้เกี่ยวข้อง และการทบทวนวรรณกรรมเพื่อสร้างข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี สรุปได้ดังภาพประกอบ 1-1

ภาพประกอบ 1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม 5 ด้าน

ในส่วนนี้เป็นการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม 5 ด้าน ได้แก่ ความพอเพียง วินัย รับผิดชอบ ความกตัญญู สุจริต และจิตอาสา ซึ่งในแต่ละด้านจะนำเสนอใน 4 ประเด็น คือ ความหมาย องค์ประกอบ เครื่องมือการวัด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการและสร้างเครื่องมือวัด แบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

ตอนที่ 1 คุณธรรมด้านความพอเพียง

- 1.1 ความหมายของความพอเพียง
- 1.2 องค์ประกอบของความพอเพียง
- 1.3 เครื่องมือการวัดของความพอเพียง
- 1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพอเพียง

ตอนที่ 2 คุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบ

- 2.1 ความหมายของวินัยรับผิดชอบ
- 2.2 องค์ประกอบของวินัยรับผิดชอบ
- 2.3 เครื่องมือการวัดของวินัยรับผิดชอบ
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวินัยรับผิดชอบ

ตอนที่ 3 คุณธรรมด้านความกตัญญู

- 3.1 ความหมายของความกตัญญู
- 3.2 องค์ประกอบของความกตัญญู
- 3.3 เครื่องมือการวัดของความกตัญญู
- 3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความกตัญญู

ตอนที่ 4 คุณธรรมด้านสุจริต

- 4.1 ความหมายของสุจริต
- 4.2 องค์ประกอบของสุจริต
- 4.3 เครื่องมือการวัดของสุจริต
- 4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุจริต

ตอนที่ 5 คุณธรรมด้านจิตสาธารณะ

- 5.1 ความหมายของจิตสาธารณะ
- 5.2 องค์ประกอบของจิตสาธารณะ
- 5.3 เครื่องมือการวัดของจิตสาธารณะ
- 5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะ

ตอนที่ 1 คุณธรรมด้านพอเพียง

1.1 ความหมายของความพอเพียง

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ในหลวงรัชกาลที่ 9 พระราชทานแนวทางการดำเนินชีวิตแก่คนไทย เน้นการปฏิบัติบนทางสายกลาง คือ ไม่มากไม่น้อยเกินไป ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น มีการตัดสินใจอย่างเหมาะสม รอบคอบ เตรียมพร้อมรับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ประกอบกับมีความรู้ อย่างรอบด้าน มีความซื่อสัตย์สุจริต อดทน มีความเพียร และสามารถใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ, 2551; แสงเพ็ญ คุณภัทรสกุล, 2557: 5-6)

หลังจากประชาชนชาวไทยได้น้อมรับแนวทางการดำรงอยู่และการปฏิบัติตน ต่างมีนักวิชาการที่สนใจศึกษาเรื่องความพอเพียง บางงานใช้คำว่า ความพอเพียง อยู่อย่างพอเพียง การประพฤติตนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จากการสืบค้นการให้นิยามปฏิบัติคำว่า พอเพียง อยู่อย่างพอเพียง และประพฤติตนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สรุปได้ว่า กลุ่มนักวิชาการที่ใช้คำว่าพอเพียง ให้ความหมายว่า การดำเนินชีวิตแบบทางสายกลาง มีความพอประมาณ พอดี ไม่เบียดเบียนตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม ใช้ความรู้ในการตัดสินใจอย่างรอบคอบ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง (คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ, 2561: 28; มนัสนันท์ คำตัน, 2561: 7) ส่วนกลุ่มที่ใช้คำว่า อยู่อย่างพอเพียง ให้ความหมายว่า คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล โดยการนำความรู้และหลักคุณธรรมมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ในการตัดสินใจ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และปรับตัว เพื่อให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข (สุรศักดิ์ โจถาวร, 2555: 8; ชลิตา ลุนสะแกวงษ์, 2558: 6) และกลุ่มที่ใช้คำว่า ประพฤติตนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้ความหมายว่า ความสามารถในการปฏิบัติตนได้อย่างไม่เดือดร้อน ความเป็นอยู่เหมาะสมแก่ตนเอง พึ่งพาตนเองได้ มีความประหยัด ไม่หลงไปตามกระแสวัตถุนิยม ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น โดยใช้ความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิต (สุปราณี สุระเดช, 2554: 4; วรรณวิสา กิจสนิท, 2552: 6)

ไม่ว่าจะใช้คำใด หัวใจสำคัญของคำว่า พอเพียง คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และภูมิคุ้มกันตน ซึ่งความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้นต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ ส่วนภูมิคุ้มกัน หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ทั้งนี้มีเงื่อนไขของความพอเพียง 2 ประการ คือ ความรู้ และคุณธรรม ความรู้ คือ ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในการปฏิบัติ ส่วนคุณธรรม เป็นการความตระหนักในความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต (สำนักงานมูลนิธิชัยพัฒนา, 2550)

1.2 องค์ประกอบของความพอเพียง

จากความหมายของคำว่าพอเพียง สะท้อนองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และภูมิคุ้มกันตน ทั้งนี้มีเงื่อนไขของความพอเพียง 2 ประการ คือ ความรู้ และคุณธรรม ความรู้ ซึ่งเมื่อทบทวนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความพอเพียง ได้แบ่งองค์ประกอบของความพอเพียงแตกต่างกัน สรุปได้ดังตาราง 2-1 แต่ละองค์ประกอบมีความหมายดังนี้

ตาราง 2-1 องค์ประกอบของความพอเพียง

องค์ประกอบ	เอกสาร/งานวิจัย										รวม
	[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	[6]	[7]	[8]	[9]	[10]	
พอประมาณ		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	8
มีเหตุผล		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	8
มีภูมิคุ้มกัน		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	8
ความรู้		✓			✓	✓		✓		✓	5
คุณธรรม		✓			✓	✓	✓			✓	5

หมายเหตุ 1: สิทธิพร ผกาภิบาล (2559), 2: มนัสนันท์ คำตัน (2561), 3: ชลิตา ลุนสะแกวงษ์ (2558), 4: สุปราณี สุระเดช (2554), 5: สุรศักดิ์ โจถาวร (2555), 6: แสงเพ็ญ คุณภัทรสกุล (2557), 7: โสภิต สุวรรณเวลา นันทิพย์ จิตรชูชื่นและเพ็ญภา เพ็ชรเล็ก (2558), 8: วรรณวิสา กิจสนิท (2552), 9: คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ (2561), 10: พิมพ์กา จันทไทย. (2550)

1) ความพอประมาณ (Moderation) หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

2) ความมีเหตุผล (Reasonableness) หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง (Self-immunity) หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

4) เงื่อนไขความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน มีความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

5) เงื่อนไขคุณธรรม (Morality) หมายถึงความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต ไม่โลภ ไม่ตระหนี่

1.3 เครื่องมือการวัดความพอเพียง

จากการรวบรวมเครื่องมือวัดคุณธรรมด้านความพอเพียง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 3-5 ระดับ สรุปลงได้ดังตาราง 2-2

ตาราง 2-2 เครื่องมือการวัดความพอเพียง

ผู้วิจัย	เครื่องมือ	กลุ่มเป้าหมาย	รูปแบบเครื่องมือ
สิทธิพร ผกาภิบาล (2559)	แบบสอบถาม	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 27 จังหวัดร้อยเอ็ด	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ผู้วิจัย	เครื่องมือ	กลุ่มเป้าหมาย	รูปแบบเครื่องมือ
มนัสนันท์ คำตัน (2561)	แบบสอบถาม	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่จังหวัด เชียงราย	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
ชลิตา ลุนสะแกวงษ์ (2558)	แบบทดสอบ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียน ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 18	ข้อคำถามแบบ 4 ตัวเลือก
สุปราณี สุระเดช (2554)	แบบวัด	พนักงานบริษัท ฟาบริเนท (ประเทศไทย) จำกัด ที่มีอายุ ระหว่าง 21-40 ปี	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ
สุรศักดิ์ โจถาวร (2555)	แบบสอบถาม	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 1	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
แสงเพ็ญ คุณภักทรสกุล (2557)	แบบสอบถาม	พนักงานบริษัทบารูม ดีไซน์ จำกัด	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
โสภิต สุวรรณเวลา น้ำทิพย์ จิตรชูชื่น และ เพ็ญนภา เพ็ชรเล็ก (2558)	แบบสอบถาม	เยาวชนในจังหวัดตรัง	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ
วรรณวิสา กิจสนิท (2552)	แบบสอบถาม	ครูในสถานศึกษาพอเพียงแบบอย่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
พิมพ์ิกา จันทไทย (2550)	แบบสอบถาม	ครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพอเพียง

ประเด็นการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์

งานวิจัยในกลุ่มนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดคุณลักษณะความพอเพียงด้วยการวิเคราะห์ องค์ประกอบ กลุ่มตัวอย่างมีทั้งนักเรียน (ชลิตา ลุนสะแกวงษ์, 2558: 143-149; มนัสนันท์ คำตัน, 2561: 204-206; สิทธิพร ผากกลีบ, 2559: 104-105) และครู (วรรณวิสา กิจสนิท, 2552: 111-119) พบว่า ตัวบ่งชี้ คุณลักษณะความพอเพียงของนักเรียน มีตั้งแต่ 3 องค์ประกอบ และ 5 องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ที่มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว (ชลิตา ลุนสะแกวงษ์, 2558: 143-149) ส่วนคุณลักษณะความพอเพียงของครูที่มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง ด้านการจัดการเรียนรู้ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการประพฤติปฏิบัติตนตามปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียง (วรรณวิสา กิจสนิท, 2552: 111-119) ส่วนตัวบ่งชี้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความพอเพียงด้านวัตถุ 9 ตัวบ่งชี้ ความพอเพียงด้านสังคม 12 ตัวบ่งชี้ ความพอเพียงด้านสิ่งแวดล้อม 10 ตัวบ่งชี้ และความพอเพียงด้านสิ่งแวดล้อม 9 ตัวบ่งชี้ (สิทธิพร ผกาภิบาล, 2559: 104-105) สำหรับตัวบ่งชี้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม (มนัสนันท์ คำตัน, 2561: 204-206)

ประเด็นแนวทางการส่งเสริมคุณลักษณะด้านพอเพียง

สุรศักดิ์ โจถาวร (2555: 224-228) ศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า การส่งเสริมคุณลักษณะด้านอยู่อย่างพอเพียงมี 4 แนวทาง ได้แก่ 1) สร้างแนวทางการรับรู้ข่าวสาร เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีประสิทธิภาพโดยอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานองค์กรสื่อสารมวลชน สถานศึกษา และชุมชนที่นักเรียนอาศัย 2) สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของนักเรียนหลายชุมชนต้นแบบเป็นชุมชนที่มีการดำเนินวิถีชีวิตอยู่อย่างพอเพียง โดยให้ ครอบครัวของนักเรียนมีส่วนร่วมในการเป็นครอบครัวต้นแบบและชุมชนต้นแบบตามลำดับ 3) สถานศึกษาสนับสนุน นโยบายที่ชัดเจน เกี่ยวกับพฤติกรรมพอเพียงของเด็กนักเรียน และจัดทำหลักสูตรพิเศษที่เกี่ยวข้องกับหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงโดยตรง 4) ให้ความรู้ความเข้าใจในการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้องที่สามารถกำหนดพฤติกรรมของเด็กได้ ในอนาคต โดยอาศัยการทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการจากหลาย ๆ ส่วน

ประเด็นการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณภาพชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

งานวิจัยในกลุ่มนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง มีกลุ่มตัวอย่างทั้งเยาวชน (โสภิต สุวรรณเวลา นันทิพย์ จิตรชูชื่นและเพ็ญนภา เพ็ชรเล็ก, 2558: 76-90) และครูพิมพ์ิกา จันทไทย (2550: 131-132) พบผลว่า องค์ประกอบของการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของเยาวชนประกอบด้วย ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การประกอบอาชีพที่สุจริต การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี การละเลิกแก่งแย่งผลประโยชน์ การปฏิบัติในแนวทางที่ดี และการปฏิบัติภารกิจในชีวิตประจำวัน

ประเด็นการพัฒนาแบบวัดความพอเพียง

งานวิจัยในกลุ่มนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบวัดความพอเพียงของวัยทำงาน (Hong et al. 2014; Hetling, Hoge; & Postmus. 2016; Jedaman et al, 2020; Yoelao; Sombatqattana; & Mohan, 2021) ซึ่งแบบวัดมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีองค์ประกอบตั้งแต่ 3 และ 5 องค์ประกอบ กล่าวคือ 3 องค์ประกอบ การศึกษาของ Hetling; Hoge; & Postmus. 2016 แบ่งความพอเพียง ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการจัดการทางการเงินในแต่ละวัน 2) ความสามารถในการวางแผนทางการเงิน และ 3) ความสามารถในการพึ่งพาตนเอง ส่วน Yoelao; Sombatqattana; & Mohan (2021) แบ่งองค์ประกอบเป็น 1) การรับรู้ประโยชน์ทางจิตวิทยา 2) การประมาณตน และ 3) ภูมิคุ้มกันในตนเอง ส่วนผู้ที่ศึกษา 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความอ่อนน้อมถ่อมตน 2) ความมีเหตุผล 3) ภูมิคุ้มกัน 4) ความรู้ และ 5) คุณธรรม (Jedaman et al. 2020)

ตอนที่ 2 คุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบ

2.1 ความหมายของวินัยรับผิดชอบ

คำว่า วินัยและรับผิดชอบ มีความหมายต่างกัน แต่เชื่อมโยงกัน กล่าวคือ วินัยเป็นคุณธรรมหลักที่นำไปสู่คุณธรรมอื่น ได้แก่ ความซื่อตรง ความเพียรพยายาม ความรับผิดชอบ และจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม (คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ, 2561) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 อธิบายว่า วินัย หมายถึง ระเบียบ แบบแผน ข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ ส่วนคำว่า รับผิดชอบ มาพร้อมกับคำว่า หน้าที่ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องทำด้วยความรับผิดชอบ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542)

จากการทบทวนความหมายของคำว่า วินัยรับผิดชอบ พบว่าผู้ศึกษาคุณธรรมด้านนี้ให้ความหมายไปในทิศทางเดียวกัน คือ ประการแรก การแสดงออกหรือความสามารถในการควบคุมตนเองด้านอารมณ์ และพฤติกรรมให้เป็นไปในทิศทางที่ดี (อัญชิสรา สุริย์แสง, 2553: 7; ประจักษ์พร เกียรติศิริ, 2558: 4; ขนิษฐา ทองสุข, 2558: 5; สาวิตรี ไพศาล, 2559: 6) ประการที่สอง การแสดงออกถึงความยึดมั่นและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน ข้อบังคับ ด้วยความเต็มใจ (ณัชภัทร์ คุ่มถนอม, 2557: 10) ประการที่สาม การควบคุมตนเอง และการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับนั้นต้องเป็นการแสดงออกทั้งต่อตนเอง ต่อองค์กร ต่อสังคม คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ (2561: 50)

ส่วนคำว่า รับผิดชอบ มีนักวิชาการได้ให้ความหมายที่เป็นจุดร่วมกันได้ 3 ประการ ได้แก่ เป็นการทำให้สิ่งที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจ ใส่ใจ และพยายามจนงานสำเร็จ (สาวิตรี ไพศาล, 2559: 6; ขนิษฐา ทองสุข, 2558: 5; อัจฉราลักษณ์ วิเศษ, 2556: 10-11) เมื่อทำสิ่งที่ได้รับมอบหมายแล้วต้องติดตามผลงานที่กระทำลงไป เพื่อปรับปรุงและแก้ไขงานนั้น ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี (ขนิษฐา ทองสุข, 2558: 5; รุ่งฤดี กล้าหาญและคณะ, 2558: 5) และยอมรับผลการกระทำที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน (อัจฉราลักษณ์ วิเศษ, 2556: 10-11; รุ่งฤดี กล้าหาญและคณะ, 2558: 5)

2.2 องค์ประกอบของวินัยรับผิดชอบ

จากความหมายที่กล่าวไว้ข้างต้น เมื่อนำมาแจกแจงองค์ประกอบของคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบ สรุปได้ดังตาราง 2-3 อธิบายได้ว่า องค์ประกอบที่มีผู้นิยมศึกษา คือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ความตั้งใจ และพยายามทำงาน ความซื่อสัตย์ ความเป็นผู้นำ และการควบคุมตนเอง

ตาราง 2-3 องค์ประกอบของมีวินัยรับผิดชอบ

องค์ประกอบ	เอกสาร/งานวิจัย										รวม
	[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	[6]	[7]	[8]	[9]	[10]	
การปฏิบัติตามระเบียบ/กฎ	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	9
ความมุ่งมั่นตั้งใจทำงาน		✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
ซื่อสัตย์ต่อตนเอง/ซื่อตรง				✓		✓	✓	✓	✓		5
ควบคุมตนเอง	✓	✓							✓		3
ตรงต่อเวลา				✓	✓				✓		3
เคารพสิทธิของผู้อื่น	✓								✓		2
วางแผนในการทำงาน				✓	✓						2

องค์ประกอบ	เอกสาร/งานวิจัย										
	[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	[6]	[7]	[8]	[9]	[10]	รวม
เสมอต้นเสมอปลาย				✓	✓						2
ยอมรับผลการกระทำของตนเอง					✓				✓		2

หมายเหตุ 1: ขนิษฐา ทองสุข (2558), 2: ปานเทพ โรจนชีวาคม และคณะ (2559), 3: อัญชิสสา สุรีย์แสง (2553), 4: ณิชภัทร์ คຸ່ມຄຸນອມ (2557), 5: อัจฉราลักษณ์ วิเศษ (2556), 6: สาวิตรี ไพศาล (2559), 7: คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ (2561), 8: ประจักษ์พร เกียรติศิริ (2558), 9: พระมหาสายัณห์ วงศ์สุรินทร์ บุญเรือง ศรีเทริญและอุษา คงทอง (2557), 10: จิตตานันท์ ตีกุล (2545)

2.3 เครื่องมือการวัดของวินัยรับผิดชอบ

จากการรวบรวมเครื่องมือวัดคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ สรุปลงได้ดังตาราง 2-4

ตาราง 2-4 เครื่องมือการวัดคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบ

ผู้วิจัย	เครื่องมือ	กลุ่มเป้าหมาย	รูปแบบเครื่องมือ
ขนิษฐา ทองสุข (2558)	แบบสอบถาม	นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
ปานเทพ โรจนชีวาคม และคณะ (2559)	แบบสอบถาม	พลทหารกองประจำการ หน่วยทหาร ระดับกองพัน สังกัดกองทัพภาคที่ 2	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
อัญชิสสา สุรีย์แสง (2553)	แบบประเมิน	นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3)	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
ณิชภัทร์ คຸ່ມຄຸນອມ (2557)	แบบวัด	เยาวชน (ระดับประถมศึกษาตอนต้น- มัธยมศึกษาตอนปลาย)	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
อัจฉราลักษณ์ วิเศษ (2556)	แบบประเมิน	ครูพลศึกษาในโรงเรียนการศึกษา ขั้นพื้นฐาน และสถาบันอุดมศึกษา ที่เปิดหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตพลศึกษา	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
สาวิตรี ไพศาล (2559)	แบบสอบถาม	นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเขาดินวิทยาการ	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
ประจักษ์พร เกียรติศิริ (2559)	แบบวัด	นักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

ผู้วิจัย	เครื่องมือ	กลุ่มเป้าหมาย	รูปแบบเครื่องมือ
			3 ระดับ และ ข้อคำถามแบบ 3 ตัวเลือก
พระมหาสายัณห์ วงศ์สุรินทร์ บุญเรือง ศรีเหรียญ และอุษา คงทอง (2557)	แบบวัด	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนก สามัญศึกษา	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวินัยรับผิดชอบ

ประเด็นการพัฒนาตัวบ่งชี้ความมีวินัย

งานวิจัยในกลุ่มนี้มุ่งพัฒนาตัวบ่งชี้ความมีวินัยในตนเองด้วยเทคนิคเดลฟาย ผลพบว่าผู้เชี่ยวชาญให้น้ำหนักคะแนนมากที่สุดคือ มาตรฐานด้านความรับผิดชอบ รองลงมาคือ มาตรฐานด้านการปฏิบัติตามระเบียบของสังคม มาตรฐานด้านการเคารพสิทธิของผู้อื่น และมาตรฐานด้านการควบคุมอารมณ์ ตามลำดับ (ชนิษฐา ทองสุข, 2558: 101-102)

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาองค์ประกอบของความมีวินัยในกลุ่มนักเรียนและนักศึกษา (สายัณห์ วงศ์สุรินทร์ บุญเรือง ศรีเหรียญและอุษา คงทอง, 2557: 81-82; Damrongpanit. 2019) และกลุ่มคนทำงาน (Şimsir; & Dilmaç. 2021; Dogan; & Aypay. 2016; Rosenblatt. 2017; Erdağ. 2020) ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบสำคัญของความมีวินัยในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ได้แก่ 1) ความรับผิดชอบ 2) ความซื่อสัตย์ 3) การปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัย และ 4) ความมุ่งมั่นตั้งใจและอดทน ส่วนองค์ประกอบความมีวินัยรับผิดชอบของคนทำงาน มีทั้ง 2 และ 7 องค์ประกอบ กล่าวคือ 2 องค์ประกอบ ได้แก่ การควบคุมตนเอง และ 2) ความรับผิดชอบ (Şimsir; & Dilmaç. 2021) และ 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน 2) ความโปร่งใสในการทำงาน 3) ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ 4) การตอบสนองต่องาน 5) ความรับผิดชอบต่อการบริหาร 6) ความรับผิดชอบทางการศึกษา และ 7) ความรับผิดชอบในการวางแผน

ประเด็นการสร้างและพัฒนาวินัย

งานวิจัยในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลของการจัดกิจกรรมการศึกษาหรือการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อการสร้างวินัยในตนเองของเยาวชน (พระมหาสายัณห์ วงศ์สุรินทร์ บุญเรือง ศรีเหรียญและอุษา คงทอง, 2557: 133-144; ณีจักษณ์ คุ่มถนอม, 2557: 119-123) ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนที่ได้รับการฝึกกิจกรรมมีระดับการมีวินัยในตนเองสูงขึ้น

ประเด็นสาเหตุของความมีวินัย

งานวิจัยในกลุ่มนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์เชิงสาเหตุ มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเอง ผลการวิจัยสรุปได้ว่าโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาสามารถอธิบายความแปรปรวนของความมีวินัยในตนเองได้ร้อยละ 79 และความมีวินัยในตนเองได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายในตัวบุคคลมากกว่าปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (จิตตานันท์ ติกุล, 2545: 145-151)

ตอนที่ 3 คุณธรรมด้านความกตัญญู

3.1 ความหมายของความกตัญญู

คำว่า กตัญญู มักใช้ควบคู่กับคำว่า กตเวที สองคำนี้แตกต่างกันตรงที่ กตัญญู เป็นความสำนึกว่าคุณในความคิดของสิ่งหรือบุคคล ส่วน กตเวที เป็นการตอบแทนต่อสิ่งหรือบุคคลที่เราสำนึกว่าคุณความดี ในงานวิจัยนี้เน้นเฉพาะความกตัญญู จากการรวบรวมความหมายของผู้ที่ศึกษาคุณธรรมด้านนี้ พบว่าให้ความหมายใน 2 ลักษณะ คือ กลุ่มหนึ่งเน้นที่ความรู้สึกซาบซึ้งในบุญคุณ (กวิตา พร้อมเพราะ, 2559: 34; จรัญ ศรีบัวนา, 2550: 6; กาญจนา จนาพิระกนิษฐ, 2550: 5) หรือ รู้จักสำนึกในบุญคุณของบุคคลด้วยการยกย่อง ให้เกียรติ เคารพ (อัจฉราลักษณ์ วิเศษ, 2556: 11) ซึ่งการสำนึกนี้จะต้องอยู่บนหลักพื้นฐานของความถูกต้องดีงาม (พระจิตติพันธ์ สุขวัฒนโก, 2556: 4) ในขณะที่บางกลุ่มเน้นที่ความรู้สึกสำนึกในคุณความดีของสิ่งหรือบุคคลมากกว่าสำนึกในบุญคุณ (สุดารัตน์ สายรัตน์, 2551: 4)

3.2 องค์ประกอบของความกตัญญู

จากความหมายที่กล่าวไว้ข้างต้น เมื่อนำมาแจกแจงองค์ประกอบของคุณธรรมด้านความกตัญญู สรุปได้ดังตาราง 2-5 อธิบายได้ว่า งานวิจัยที่ผ่านมาส่วนใหญ่แบ่งออกประกอบด้านความกตัญญู 2 กลุ่ม คือ ด้านบุคคลที่ควรกตัญญู (กาญจนา จนาพิระกนิษฐ, 2550: 5-6; สุดารัตน์ สายรัตน์, 2551: 4-5; พระจิตติพันธ์ สุขวัฒนโก, 2556: 4-5) ได้แก่ 1) กตัญญูกตเวทีต่อบิดามารดาบุพการี 2) กตัญญูกตเวทีต่อชาติ 3) กตัญญูกตเวทีต่อศาสนา 4) กตัญญูกตเวทีต่อพระมหากษัตริย์ 5) กตัญญูกตเวทีต่อสถาบัน 6) กตัญญูกตเวทีต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และ 7) กตัญญูกตเวทีต่อตนเอง และด้านวิธีการแสดงออกถึงการสำนึกในบุญคุณ ได้แก่ ให้ความเคารพบูชา ให้เกียรติยกย่องด้วยความจริงใจ ปกป้องและให้ความช่วยเหลืออุปถัมภ์ค้ำจุน (อัจฉราลักษณ์ วิเศษ, 2556: 72; สุดารัตน์ สายรัตน์, 2551: 4-5)

ตาราง 2-5 องค์ประกอบของความกตัญญู

องค์ประกอบ	เอกสาร/งานวิจัย							รวม
	[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	[6]	[7]	
สำนึกในพระคุณของผู้มีพระคุณ ทั้งบุคคล สถาบัน (ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ สถานศึกษา) องค์กร ตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
เคารพ/ยกย่อง/ให้เกียรติ	✓	✓						2
ปกป้องและให้ความช่วยเหลืออุปถัมภ์	✓			✓				2

หมายเหตุ 1: อัจฉราลักษณ์ วิเศษ (2556), 2: สุดารัตน์ สายรัตน์ (2551), 3: กาญจนา จนาพิระกนิษฐ (2550), 4: ปัทมาปรัชญาเศรษฐ (2548), 5: แทนคุณ จิตอิสระ (2547), 6: พระจิตติพันธ์ สุขวัฒนโก (2556), 7: อนุพันธ์ อภิขยานภาพ (2548)

3.3 เครื่องมือการวัดความกตัญญู

จากการรวบรวมเครื่องมือวัดคุณธรรมด้านความกตัญญู พบว่า เครื่องมือมีทั้งแบบวัดและแบบประเมิน โดยส่วนใหญ่เป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า 4-5 ระดับ นอกจากแบบวัดที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่าแล้ว ก็มีแบบวัดที่มีลักษณะเป็นข้อคำถาม 3 ตัวเลือก สรุปได้ดังตาราง 2-6

ตาราง 2-6 เครื่องมือการวัดความกตัญญู

ผู้วิจัย	เครื่องมือ	กลุ่มเป้าหมาย	รูปแบบเครื่องมือ
อัจฉราลักษณ์ วิเศษ (2556)	แบบประเมิน	ครูพลศึกษาในโรงเรียนการศึกษา ขั้นพื้นฐาน และสถาบันอุดมศึกษา ที่เปิดหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตพลศึกษา	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
สุดารัตน์ สายรัตน์ (2551)	แบบวัด	นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3)	ข้อคำถามแบบ 3 ตัวเลือก
ปัทมา ปรัชญาเศรษฐ์ (2548)	แบบวัด	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง	ข้อคำถามแบบ 3 ตัวเลือก
กาญจนา จนาพิระกนิษฐ์ (2550)	แบบวัด	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม 2 จังหวัด เชียงราย	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ
แทนคุณ จิตอิสระ (2547)	แบบวัด	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย กทม.	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 6 ระดับ
พระจิตติพันธุ์ สุขวฒทโก (โพธิ์กระสังข์) (2556)	แบบวัด	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาวัดเขาสุกิม จังหวัดจันทบุรี	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความกตัญญู

ประเด็นการพัฒนาแบบวัดความกตัญญู

งานวิจัยในกลุ่มนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาแบบวัดความกตัญญูในกลุ่มคนทำงาน (Martini; & Converso, 2014; Bernabe-Valero et al., 2020; Anas et al. 2016; Morgan; Gulliford; & Kristjánsson. 2017) ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของความกตัญญูมีตั้งแต่ 2- 6 องค์ประกอบ เช่น

ความกตัญญูที่แบ่งเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความกตัญญูในการปฏิบัติงาน และ 2) ความกตัญญูต่อคนไข้ (Martini; & Converso, 2014)

ความกตัญญูที่แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความกตัญญูต่อผู้อื่น 2) ความกตัญญูต่อความยากลำบาก 3) การระลึกรางวัลของตนเอง และ 4) การแสดงออกถึงความกตัญญู (Bernabe-Valero; Blasco-Magraner; & García-March. 2020)

ความกตัญญูที่แบ่งเป็น 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การตอบแทนผู้มีพระคุณ 2) การตอบแทนธรรมชาติ 3) ความกตัญญูต่อผู้อื่น 4) ประสบการณ์ความกตัญญู และ 5) ความกตัญญูที่มีความสัมพันธ์กับกิจกรรม (Anas et al. 2016)

ความกตัญญูที่แบ่งเป็น 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้สึกกตัญญู 2) ทศนคติต่อความเหมาะสม 3) พฤติกรรมที่บกพร่อง 4) ความเชื่อที่เป็นประโยชน์ 5) การแสดงออกถึงความกตัญญู และ 6) ทศนคติต่อความกตัญญู (Morgan; Gulliford; & Kristjánsson. 2017)

ประเด็นการวิเคราะห์โมเดลการวัดความกตัญญู

งานวิจัยกลุ่มนี้มีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์โมเดลการวัดความกตัญญู ผลจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยเชิงเหตุของความกตัญญูของคน ได้แก่ การได้รับความปรารถนาดี การได้รับความช่วยเหลือสนับสนุน (กวีตา พร้อมเพราะ และ วัชรภรณ์ บุญญศิริวัฒน์, 2560: 10) การโน้มน้าวให้ใกล้ชิดศาสนา การชักชวนให้ผู้มีพระคุณมีการประพฤติปฏิบัติตนตามหลักพุทธศาสนา สรรเสริญ อินทร์ตันและคณะ (2561: 6; 112)

ประเด็นการพัฒนาความกตัญญูด้วยการจัดกิจกรรม

งานวิจัยกลุ่มนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความกตัญญูกตเวทีของนักเรียน โดยชุดกิจกรรมมีทั้งกิจกรรมการแนะแนว (กาญจนา จนาพิระกนิษฐ, 2550: 44-46) และการฝึกคิดเชิงบวก (อุบล เลี้ยววาริณ, 2553) ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมมีความกตัญญูกตเวทีที่สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 คุณธรรมด้านความสุจริต

4.1 ความหมายของความสุจริต

คำว่า สุจริต มักใช้สลับกันไปมากับคำอื่นที่อยู่ในชุดเดียวกัน ได้แก่ ซื่อตรง และซื่อสัตย์ ซึ่งพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 อธิบายว่า สุจริต คือ การประพฤติชอบ ซื่อตรง เจตนาบริสุทธิ์ ไม่คดโกง ประพฤติถูกต้องทั้งกาย วาจา ใจ ส่วนซื่อตรง หมายถึง ประพฤติตรงไม่เอนเอียง ไม่คดโกง ในขณะที่ซื่อสัตย์ หมายถึง ประพฤติตรงและจริงใจ ไม่คิดทรยศ ไม่หลอกลวง จะเห็นได้ว่าความหมายมีส่วนที่ทับซ้อนกัน จึงใช้ควบคู่กันเป็นซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ (2563) สรุปว่า การประพฤติดี และจริงใจ ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง

จากการทบทวนความหมายของความสุจริต พบว่า มีผู้ศึกษาคุณธรรมด้านนี้ให้ความหมายที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน 3 ประเด็น ได้แก่ ประการแรก การยึดหลักในความถูกต้อง กล้าปฏิเสธถ้าปฏิเสธการกระทำที่ไม่ซื่อตรง ไม่ซื่อสัตย์ของบุคคลอื่นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวม (อัจฉราลักษณ์ วิเศษ, 2556: 11; สมริน สิทธิยา, 2559: 5) ประการต่อมา การไม่เอาเปรียบและไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้อื่น (อัจฉราลักษณ์ วิเศษ, 2556: 11; คำตัน วิชัยคำจร กิทธิณส์, 2555: 10; จริญญา ศรีบัวนำ, 2550: 6; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562: 6) และประการสุดท้าย การละอายต่อการทำไม่ถูกต้อง (คำตัน วิชัยคำจร กิทธิณส์, 2555: 10)

4.2 องค์ประกอบของความสุจริต

จากความหมายที่กล่าวไว้ข้างต้น เมื่อนำมาแจกแจงองค์ประกอบของคุณธรรมด้านสุจริต สรุปได้ดังตาราง 2-7 อธิบายได้ว่า องค์ประกอบที่เป็นจุดร่วมกันและมีผู้นิยมศึกษา คือ ยึดมั่นความถูกต้อง ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และละอายต่อการกระทำผิด

ตาราง 2-7 องค์ประกอบของคุณธรรมด้านสุจริต

องค์ประกอบ	เอกสาร/งานวิจัย										
	[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	[6]	[7]	[8]	[9]	[10]	รวม
ยึดมั่นความจริง ความถูกต้อง/ ไม่ร่วมมือ/ไม่สนับสนุน/ ไม่ยินยอมทำการทุจริต	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10
ประพฤติตนอย่างตรงไปตรงมา ด้วยความจริงใจ/ไม่เอาเปรียบผู้อื่น/ ไม่คดโกง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10
ละอายและเกรงกลัวต่อการทำผิด			✓			✓	✓	✓	✓		5

หมายเหตุ 1: อัจฉราลักษณ์ วิเศษ (2556), 2: ศิริินภา รัชตโพธิ์ (2553), 3: คำตัน วิชัยคำจร กิทธิณส์ (2555), 4: อัศวิน เสนีชัย (2560), 5: คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ (2561), 6: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562), 7: สมริน สิทธิยา (2559), 8: พวงพันธ์ โพธิ์ศรี (2555), 9: อภรณ์ พลเสน (2550), 10: อภิญา อิงอาจ (2554)

4.3 เครื่องมือการวัดความสุจริต

จากการรวบรวมเครื่องมือวัดคุณธรรมด้านความสุจริต พบว่า เครื่องมือมีทั้งแบบประเมิน แบบสอบถาม แบบวัด โดยส่วนใหญ่เป็นแบบวัดและแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 4-5 ระดับ นอกจากนี้แบบวัดที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่าแล้ว ก็มีแบบวัดที่มีลักษณะเป็นข้อคำถามชนิดสถานการณ์ 4 ตัวเลือก สรุปได้ดังตาราง 2-8

ตาราง 2-8 เครื่องมือการวัดความสุจริต

ผู้วิจัย	เครื่องมือ	กลุ่มเป้าหมาย	รูปแบบเครื่องมือ
อัจฉราลักษณ์ วิเศษ (2556)	แบบประเมิน	ครูพลศึกษาในโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตพลศึกษา	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
ศิรินภา รัชตโพธิ์ (2553)	แบบสอบถาม	นักท่องเที่ยวชาวไทยที่พำนักอยู่ในกรุงเทพมหานคร	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ
คำตัน วิชัยคำจร กิทธิณส์ (2555)	แบบสอบถาม	ผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
อัศวิน เสนีชัย (2560)	แบบสอบถาม	ผู้บริหารสถานศึกษาจากทั่วประเทศ	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562)	แบบวัด	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
สมรืน สิทธิยา (2559)	แบบวัด	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองบัวลาภู เขต 2	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
พวงพันธ์ โพธิ์ศรี (2555)	แบบวัด	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 33	ข้อคำถามชนิดสถานการณ์ 4 ตัวเลือก

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุจริต

ประเด็นการพัฒนาตัวบ่งชี้

งานวิจัยกลุ่มนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ความซื่อสัตย์สุจริตในกลุ่มนักเรียน (สมรืน สิทธิยา, 2559: 117-118; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562: 137-143) ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบเชิงยืนยันมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริตต่อบุคคลอื่น ความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่ ความซื่อสัตย์สุจริตต่อชุมชนและสังคม และความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง (สมรืน สิทธิยา, 2559: 117-118) การศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) พบว่า องค์ประกอบของความสุจริต ประกอบด้วย

การไม่เปิดเผยเงินให้เกิดความเดือดร้อน การไม่แสวงหาประโยชน์ในทางที่เสื่อมเสีย การไม่บิดเบือนข้อมูลจากความเป็นจริง และการปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาในทางที่ถูกต้อง

ประเด็นการพัฒนาแบบวัดความสุจริต

งานวิจัยในกลุ่มนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาแบบวัดความสุจริตของคนวัยทำงาน (Becker. 2005; Catano et al. 2018; Nunthawong; Yunibhand; Chaiyawat. 2020) ผลจากการศึกษาพบว่า มีองค์ประกอบของความสุจริตตั้งแต่ 3-4 องค์ประกอบ งานวิจัยที่พัฒนาแบบวัดสุจริต 3 องค์ประกอบ ได้แก่ Catano et al. 2018 พบองค์ประกอบด้านความซื่อตรง ด้านการยอมรับ และด้านสุจริต 4 องค์ประกอบ เช่น Becker (2005) พบองค์ประกอบด้านความสัมพันธ์เชิงบวก ด้านความสามารถทางอาชีพ ด้านผู้นำ และด้านการแสดงออกในการทำงาน ส่วน Nunthawong; Yunibhand; Chaiyawat, 2020) พบองค์ประกอบด้านการแสดงออกถึงความตั้งใจในการปฏิบัติงาน ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ด้านการปฏิบัติตามความเชื่อ และด้านการส่งเสริมการทำงาน

ตอนที่ 5 คุณธรรมด้านจิตสาธารณะ

5.1 ความหมายของจิตสาธารณะ

จิตสาธารณะ เป็นคุณลักษณะทางจิตของบุคคลที่ตระหนักรู้ เห็นคุณค่า และพร้อมจะมีส่วนร่วมที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ซึ่งสามารถสะท้อนใน 3 ลักษณะ คือ ความคิด ความรู้สึก และการกระทำ ลักษณะของความคิด คือ การคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม ลักษณะของความรู้สึก คือ ความรู้สึกรักและรู้สึกเป็นเจ้าของ และปรารถนาจะช่วยเหลือ ส่วนลักษณะของการกระทำ คือ การอุทิศตนทำงานเพื่อสังคมส่วนรวมเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ด้วยความรับผิดชอบและเคารพสิทธิในการใช้สาธารณสมบัติ (ประทีป จินฉัตร, 2558)

จากการทบทวนความหมายของผู้ที่ศึกษาคุณธรรมด้านจิตสาธารณะ พบว่า มีการให้ความหมายที่สอดคล้องกันใน 3 ประเด็น ได้แก่ ประการแรก ความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจนทำให้เกิดความรู้สึกปรารถนาที่จะช่วยเหลือสังคม (อัญชลิกา ผิวเพชร, 2554: 6; อ้อมใจ วงษ์มณฑา, 2553: 6; นิตยา งามศิริ (2560: 4; สุรีย์วิภา ไชยพันธุ์และคณะ, 2557: 42) ประการที่สอง การกระทำที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะสมบัติด้วยการเอาใจใส่ดูแลเป็นธุระ และเข้าร่วมในเรื่องส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม (อ้อมใจ วงษ์มณฑา, 2553: 6; อติศร ขาวสะอาด, 2555: 14; ปัญจพร สอนพุด, 2561: 6; นิตยา งามศิริ, 2560: 4) และประการสุดท้าย การมีจิตอาสาช่วยเหลือโดยไม่มีใครบังคับและไม่คาดหวังสิ่งตอบแทน (ปัญจพร สอนพุด (2561: 6; สายถวิล แซ่ฮั่ว (2559: 7)

5.2 องค์ประกอบของจิตสาธารณะ

จากการทบทวนความหมายของผู้ที่ศึกษาคุณธรรมด้านจิตสาธารณะ สามารถนำมาแจกแจงองค์ประกอบได้ดังตาราง 2-9 อธิบายได้ว่า องค์ประกอบที่เป็นจุดร่วมของจิตสาธารณะ ได้แก่ การเคารพสิทธิ การถือเป็นหน้าที่ และการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสาธารณะในฐานะพลเมือง

ตาราง 2-9 องค์ประกอบของคุณธรรมด้านจิตสาธารณะ

องค์ประกอบ	เอกสาร/งานวิจัย										
	[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	[6]	[7]	[8]	[9]	[10]	รวม
การเคารพสิทธิ	✓		✓	✓	✓	✓	✓			✓	7
การถือเป็นหน้าที่	✓		✓	✓		✓	✓			✓	6
การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสาธารณะในฐานะพลเมือง		✓			✓			✓	✓		4
ความรัก เอื้ออาทร		✓						✓	✓	✓	4
การเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง/แสวงหาความรู้		✓						✓	✓		3
มีวิสัยทัศน์ตระหนักปัญหา								✓	✓		2

หมายเหตุ 1: อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553), 2: วิรัตน์ คำศรีจันทร์ (2544), 3: สัตตาวัลย์ เกษมเนตรและคณะ (2547), 4: เจษฎา หนูรุ่ง (2551), 5: อัญชลิกา ผิวเพชร (2554), 6: ปัญจพร สอนพุด (2561), 7: นิตยา งามศิริ (2560), 8: เรียม นมรักษ์ (2552), 9: สุรีย์วิภา ไชยพันธุ์และคณะ (2557), 10: สายถวิล แซ่ฮั่ว (2559)

5.3 เครื่องมือการวัดของจิตสาธารณะ

จากการรวบรวมเครื่องมือวัดคุณธรรมด้านจิตสาธารณะ พบว่า เครื่องมือมีทั้งแบบประเมินแบบสอบถาม แบบวัด แบบสังเกต โดยส่วนใหญ่เป็นแบบวัดและแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 4-5 ระดับ นอกจากแบบวัดและแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่าแล้ว ก็มีแบบวัดที่มีลักษณะเป็นข้อคำถามชนิดสถานการณ์ 4 ตัวเลือก สรุปลำดับดังตาราง 2-10

ตาราง 2-10 เครื่องมือการวัดของจิตสาธารณะ

ผู้วิจัย	เครื่องมือ	กลุ่มเป้าหมาย	รูปแบบเครื่องมือ
อัจฉราลักษณ์ วิเศษ (2556)	แบบประเมิน	ครูพลศึกษาในโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตพลศึกษา	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553)	แบบสอบถาม	นักศึกษา ชั้นปีที่1-4 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และคณะ (2547)	แบบสังเกต	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	ข้อคำถาม เพื่อบันทึกคำตอบ
เจษฎา หนูรุ่น (2551)	แบบวัด	นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตในสังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ
อัญชลิกา ผิวเพชร (2554)	แบบวัด	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนในเขตภาคอีสานตอนบน	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
ปัญจพร สอนพุด (2561)	แบบวัด	นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
นิตยา งามศิริ (2560)	แบบสอบถาม	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
สายถวิล แซ่ฮา (2559)	แบบวัด	นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร	ข้อคำถาม ชนิดสถานการณ์ 4 ตัวเลือก
เรียม นมรักษ์ (2552)	แบบสอบถาม	นักศึกษาในองค์กรนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2563)	แบบสอบถาม	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตภาคตะวันออก	มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

5.4 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะ

ประเด็นด้านปัจจัยของจิตสาธารณะ

งานวิจัยในกลุ่มนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียน พบผลว่า ปัจจัยจิตลักษณะที่ส่งผลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต สุขภาพจิต ค่านิยมความเป็นไทย และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (เจษฎา หนูรุ่ง (2551: 101-103) ส่วนการศึกษาของ อัญชลิกา ผิวเพชร (2554: 103-105) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อจิตสาธารณะ คือ พฤติกรรมการสอนของครู การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อม คือ ความฉลาดทางอารมณ์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะ ได้แก่ คุณธรรมจริยธรรม ความฉลาด ทางอารมณ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และพฤติกรรมการสอนของครู

ประเด็นการวิเคราะห์องค์ประกอบของจิตสาธารณะ

งานวิจัยในกลุ่มนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) ความรับผิดชอบส่วนรวม มีตัวบ่งชี้คือ ความมุ่งมั่นตั้งใจแก้ปัญหาส่วนรวม การทำหน้าที่ที่ได้รับด้วยความเต็มใจ การปฏิบัติตามกฎระเบียบสังคม และการร่วมทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม 2) การดูแลสมบัติส่วนรวม มีตัวบ่งชี้ คือ ใช้น้ำและรักษาสมบัติส่วนรวม การสอดส่องดูแลสมบัติส่วนรวม และการวางแผนการใช้ของส่วนรวม 3) การเคารพสิทธิส่วนรวม มีตัวบ่งชี้ คือ การปกป้องสิทธิตนเองและผู้อื่น การแบ่งปันการใช้ของส่วนรวม และการให้เกียรติรับฟังความคิดเห็น 4) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีตัวบ่งชี้ คือ การลดการใช้ที่ฟุ่มเฟือย การใช้อย่างประหยัดคุ้มค่า การสงวนดูแลรักษา และการปรับปรุงนำกลับมาใช้ใหม่ และ 5) การช่วยเหลือผู้อื่น มีตัวบ่งชี้ คือ การช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ การแนะนำและแก้ปัญหาให้ผู้อื่น การอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่น และการบริจาคสิ่งของให้ผู้อื่น (ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์, 2563: 144-146) ส่วนการศึกษาของสุรียวิภา ไชยพันธุ์และคณะ (2557: 37-54) พบว่า จิตสาธารณะแบ่งได้ 6 องค์ประกอบ คือ 1) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น 2) การมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางในกิจกรรมสาธารณะ 3) การมีองค์ความรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้ 4) มีความรับผิดชอบต่อสาธารณะในฐานะพลเมือง 5) มีการติดต่อสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงช่วยความร่วมมือ และ 6) ความรัก ความเอื้ออาทรและความสามัคคี

ประเด็นการพัฒนาแบบวัดจิตสาธารณะ

งานวิจัยในกลุ่มนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาแบบวัดจิตสาธารณะสำหรับนักศึกษา (สายถวิล แซ่ฮ้อ, 2559: 176-183; Pano; Hilscher; Cupchik. 2008) ผลการศึกษาพบว่า แบบวัดจิตสาธารณะแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ การช่วยเหลือส่วนรวม การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม การเคารพสิทธิของส่วนรวม และการดูแลรักษาสิ่งของส่วนรวม (สายถวิล แซ่ฮ้อ, 2559: 176-183)

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครื่องมือและสำรวจสถานการณ์คุณธรรมด้วยตัวชี้วัดคุณธรรม 6 ภูมิภาค มีวิธีดำเนินงานวิจัยในแต่ละระยะแบ่งตามความมุ่งหมายของการวิจัย กลุ่มเป้าหมาย วิธีดำเนินงาน และผลลัพธ์ที่ได้ ดังตาราง 3-1

ตาราง 3-1 ขอบเขตการดำเนินงาน

วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีดำเนินงาน	ผลลัพธ์ที่ได้
1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ คุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี	ผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุม กลั่นกรองตัวบ่งชี้ และ วิพากษ์ จำนวน 21 คน ซึ่งเป็นตัวแทนจาก 6 เครือข่าย ได้แก่ ภาครัฐ ศาสนา การศึกษา ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมสื่อสาร	1. จัดทำกรอบตัวบ่งชี้คุณธรรม 5 ด้าน 2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรม 5 ด้าน เพื่อสร้างนิยามเชิงปฏิบัติการ 3. สร้างตัวบ่งชี้คุณธรรม 5 ด้าน 4. ประชุมวิพากษ์ตัวบ่งชี้คุณธรรม 5 ด้าน 5. สรุปผลการสร้างตัวบ่งชี้คุณธรรม 5 ด้าน	- ตัวบ่งชี้ คุณธรรม 5 ด้าน
2. เพื่อสร้าง และพัฒนาเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี	ผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุม กลั่นกรองเครื่องมือ และ วิพากษ์	1. จัดทำกรอบการดำเนินการสร้างแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน สำหรับคนไทยอายุ 25-40 ปี 2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมฯ 3. สร้างข้อคำถามคุณธรรม 5 ด้าน สำหรับคนไทยอายุ 25-40 ปี 4. ประชุมวิพากษ์เครื่องมือฯ 5. สรุปผลการสร้างเครื่องมือ	-เครื่องมือประเมิน คุณธรรม 5 ด้าน สำหรับคนไทย อายุ 25-40 ปี 1 ฉบับ
3. เพื่อหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ (norm) ของเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี	-ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจประเมินความเที่ยงตรง จำนวน 11 คน -กลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 ภูมิภาค จำนวน 600 คน เพื่อหาอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น -กลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 ภูมิภาค	1. ประเมินคุณภาพของแบบวัดด้านความเที่ยงตรง 2. ประเมินคุณภาพของแบบวัดทั้งในเรื่อง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น กับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 ภูมิภาค จำนวน 600 คน 3. พัฒนาเกณฑ์ปกติของเครื่องมือมาตรฐาน กับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 ภูมิภาค	-เกณฑ์ปกติของ การประเมิน คุณธรรม 5 ด้าน สำหรับคนไทย อายุ 25-40 ปี

วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีดำเนินงาน	ผลลัพธ์ที่ได้
	รวม 3,000 คน เพื่อหาเกณฑ์ปกติ (ภูมิภาคละ 500 คน)	รวม 3,000 คน เพื่อหาเกณฑ์ปกติ (ภูมิภาคละ 500 คน) 4. จัดทำสรุปผลการพัฒนาเครื่องมือและเกณฑ์ปกติ	
4. เพื่อสำรวจสถานการณ์คุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ทั้ง 6 ภูมิภาค	กลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 ภูมิภาค รวม 8,009 คน	1. ประเมินคุณธรรมกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 ภูมิภาค รวม 8,009 คน 2. นำเข้าข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล 3. จัดทำสรุปผลการประเมินฯ	-ผลการสำรวจสถานการณ์คุณธรรมกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 ภูมิภาค
5. เพื่อสร้างข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี	ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นตัวแทนจาก 6 เครือข่าย ได้แก่ ภาครัฐ ศาสนา การศึกษา ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม สื่อสาร ในการพิจารณาข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยฯ	1. จัดทำ (ร่าง) ข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี 2. จัดประชุมพิจารณา (ร่าง) ข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี 3. สรุปผลการประชุม และจัดทำข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี	-ข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

กลุ่มเป้าหมาย

งานระยะที่ 1: การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณธรรม ของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุมกลั่นกรองตัวบ่งชี้และวิพากษ์ จำนวน 21 คน ซึ่งเป็นตัวแทนจาก 6 เครือข่าย ได้แก่ ภาครัฐ ศาสนา การศึกษา ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมสื่อสาร

งานระยะที่ 2: การหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ (norm) ของเครื่องมือประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายในการประเมินคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจประเมินความเที่ยงตรง จำนวน 11 คน
2. กลุ่มเป้าหมายในการประเมินคุณภาพของเครื่องมือ ทั้งในเรื่อง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น เป็นคนช่วงอายุ 25-40 ปี จำนวน 600 คน
3. กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาเกณฑ์ปกติของเครื่องมือฯ เป็นคนช่วงอายุ 25-40 ปี จำนวน 3,000 คน จาก 6 ภูมิภาค

งานระยะที่ 3: สำรวจสถานการณ์คุณธรรม ของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ทั้ง 6 ภูมิภาค กลุ่มเป้าหมาย เป็นกลุ่มคนช่วงอายุ 25-40 ปี จำนวน 8,009 คน ที่ครอบคลุมกลุ่มอาชีพ 6 กลุ่ม ดังนี้

1) เกษตร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน ประมง ปศุสัตว์) 2) รัฐบาล/พนักงานราชการ 3) พนักงานเอกชน
 4) รัฐวิสาหกิจ 5) รับจ้างทั่วไป และ 6) ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling)

งานระยะที่ 4: การจัดทำข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
 กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาข้อเสนอฯ จำนวน 15 คน ซึ่งเป็นตัวแทนจาก 6 เครือข่าย ได้แก่ ภาครัฐ ศาสนา การศึกษา ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมสื่อสาร

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบวัดคุณธรรม เป็นแบบวัดมาตราประมาณค่า 6 ระดับ (Rating scale) เพื่อให้ผู้ตอบประเมินว่า
 ข้อคำถามแต่ละข้อตรงกับคุณสมบัตินหรือความคิดเห็นของตนเองในระดับใด ตั้งแต่ จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง
 ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงเลย

ตัวอย่างข้อคำถามแบบวัดคุณธรรมฯ

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่ จริง	ไม่ จริง	ไม่จริง เลย
พอเพียง							
0	ฉันพิจารณาถึงความจำเป็นและความคุ้มค่าก่อนตัดสินใจใช้จ่าย						
วินัยรับผิดชอบ							
0	ฉันจะยึดถือกฎกติกาหรือแนวปฏิบัติที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม						
กตัญญู							
0	ฉันจะยึดมั่นทำความดี ต่อให้อยู่ในสถานการณ์ยากลำบาก						
สุจริต							
0	ฉันยอมเสียผลประโยชน์เอง ดีกว่าต้องเอาเปรียบผู้อื่น						
จิตสาธารณะ							
0	ฉันใช้เวลาส่วนตัวในการทำงานเพื่อส่วนรวมตามความจำเป็น						

การให้คะแนน

ข้อความทางบวก	ถ้าตอบ	จริงที่สุด	ได้	6 คะแนน
		จริง	ได้	5 คะแนน
		ค่อนข้างจริง	ได้	4 คะแนน
		ค่อนข้างไม่จริง	ได้	3 คะแนน
		ไม่จริง	ได้	2 คะแนน
		ไม่จริงเลย	ได้	1 คะแนน

ส่วนข้อความทางลบให้คะแนนทิศตรงกันข้าม

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนคุณธรรม

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ใช้การกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนคุณธรรมแบบอิงกลุ่ม โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.60 แบ่งเป็น 5 ระดับ แต่ละระดับ ห่างกัน 1SD มีระดับเกณฑ์การแปลความ ดังนี้

5.55-6.00	มากที่สุด
4.95-5.54	มาก
4.35-4.94	พอใช้
3.75-4.34	น้อย
1.00-3.74	ควรปรับปรุง

แบบวัดต้นทุนชีวิต เป็นแบบวัดมาตราประมาณค่า 4 ระดับ (Rating scale) ปรับมาจากแบบวัดต้นทุนชีวิตของ สุริยเดว ทรีปาตี (2554) เพื่อให้ผู้ตอบประเมินว่าข้อความแต่ละข้อตรงกับคุณสมบัติ หรือความคิดเห็นของตนเองในระดับใด ตั้งแต่เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง และไม่เลย มีการให้คะแนน ตั้งแต่ 1 ถึง 4 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการดังนี้

1. คณะผู้วิจัยทำการสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม จากนั้นลงพื้นที่สัมภาษณ์กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำตัวบ่งชี้คุณธรรมฯ ของกลุ่มคนอายุ 25-40 ปี และจัดสร้างร่างตัวบ่งชี้คุณธรรมฯ
2. หลังจากที่คณะผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้คุณธรรมฯ เรียบร้อยแล้ว ทางคณะผู้วิจัยได้จัดส่งชุดตัวบ่งชี้คุณธรรมฯ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 21 คน เพื่อศึกษารายละเอียดก่อนการจัดการประชุมถกแถลงร่างตัวบ่งชี้ฯ และการวิพากษ์ โดยนัดหมายวันประชุมซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตัวแทนจาก 6 เครือข่าย ได้แก่ ภาครัฐ ศาสนา การศึกษา ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมสื่อสาร และคณะผู้วิจัย ดำเนินการวิพากษ์ตัวบ่งชี้ร่วมกัน
3. หลังจากปรับแก้ตัวบ่งชี้คุณธรรมฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ 2 แล้ว คณะผู้วิจัยได้ลงพื้นที่สัมภาษณ์กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 310 คน จาก 6 ภูมิภาค เพื่อจัดทำพฤติกรรมภายใต้ตัวบ่งชี้คุณธรรมฯ จากนั้นได้จัดสร้างข้อคำถามตามตัวบ่งชี้คุณธรรมฯ และจัดส่งเครื่องมือพร้อมแบบประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามและคุณลักษณะที่มุ่งวัด ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน เพื่อศึกษารายละเอียดก่อนการจัดการประชุมพิจารณาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ และการวิพากษ์ โดยนัดหมายวันประชุมซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดประเมิน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตวิทยา และคณะผู้วิจัย
4. เมื่อคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านการประเมินคุณภาพความเที่ยงตรง จากข้อ 3 แล้วคณะผู้วิจัยได้ประสานงานไปยังกลุ่มเป้าหมาย 6 ภูมิภาค เป็นคนช่วงอายุ 25-40 ปี จำนวน 600 คน จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทดลองใช้เครื่องมือ
5. นำข้อมูลที่ได้รับกลับจากข้อ 4 มาวิเคราะห์หาอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น คัดเลือกข้อที่ผ่านเกณฑ์อำนาจจำแนก จัดชุดเครื่องมือใหม่ แล้วประสานงานไปยังกลุ่มเป้าหมาย จัดทำหนังสือขอความ

อนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนาเกณฑ์ปกติของเครื่องมือฯ เป็นคนช่วงอายุ 25-40 ปี จำนวน 3,000 คน จาก 6 ภูมิภาค

6. นำข้อมูลที่ได้รับกลับจากข้อ 5 มาวิเคราะห์หาเกณฑ์ปกติของเครื่องมือฯ และจะประสานงานไปยังกลุ่มเป้าหมาย จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสำรวจสถานการณ์คุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ทั้ง 6 ภูมิภาค รวมจำนวน 8,009 คน

7. หลังจากได้ข้อมูลสถานการณ์คุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ทั้ง 6 ภูมิภาคแล้ว คณะผู้วิจัยจะสร้างข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ฉบับร่าง และจัดประชุมพิจารณาข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมฯ ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตัวแทนจาก 6 เครือข่าย ได้แก่ ภาครัฐ ศาสนา การศึกษา ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมสื่อสาร และจัดทำข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี โดยการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้สูตรวัดดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC)

1.2 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี โดยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับภาพรวม (Item-Total Correlation) ซึ่งหาได้จากสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Coefficient Correlation)

1.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี หาได้จากสูตรสัมประสิทธิ์ของแอลฟาของครอนบาค (Coefficient Cronbach 's Alpha)

1.4 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis)

2. การหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ (norm) ของเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี โดยคำนวณค่าอันดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile rank) และคะแนนที่ปกติ (Normalized T score)

3. การประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี โดยเครื่องมือมาตรฐานด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด ค่าฐานนิยม (Mode) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศ อาชีพ ภูมิภาค สถานภาพฯ ด้วยสถิติอ้างอิง ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม t-test Independent และ การวิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of variance: ANOVA)

4. วิเคราะห์ปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรม ด้วยสถิติการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis)

ระยะเวลาการทำวิจัย 9 เดือน

แผนการดำเนินงาน (Action Plan)

ขั้นตอน/วิธีดำเนินการ	ระยะเวลา (เดือน)								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1. จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน และประชุมเชิงปฏิบัติการกำหนด กรอบการดำเนินงานและวางแผน กิจกรรมโครงการ	✓								
2. ศึกษาเอกสารเพื่อสร้างนิยาม เชิงปฏิบัติการ และดำเนินการสร้าง ตัวบ่งชี้คุณธรรม 5 ด้าน	✓	✓							
3. จัดประชุมวิพากษ์ตัวบ่งชี้คุณธรรม 5 ด้าน และสรุปผล		✓							
4. ศึกษาเอกสารเพื่อสร้างนิยามเชิง ปฏิบัติการ และดำเนินการสร้าง เครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรม		✓	✓						
5. รายงานความก้าวหน้าครั้งที่ 1			✓						
6. จัดประชุมวิพากษ์เครื่องมือ คุณธรรม 5 ด้าน สำหรับคนไทยอายุ 25-40 ปี และสรุปผล			✓	✓					
7. ประเมินคุณภาพและสร้างเกณฑ์ ปกติ(norm) ของเครื่องมือวัดคุณธรรม 5 ด้าน สำหรับคนไทยอายุ 25-40 ปี โดยมีกิจกรรม ดังนี้ - ประเมินคุณภาพของแบบวัดด้าน ความเที่ยงตรง - ประเมินคุณภาพของแบบวัด ทั้งในเรื่อง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น กับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 ภูมิภาค จำนวน 600 คน - พัฒนาเกณฑ์ปกติของเครื่องมือ ประเมินคุณธรรมกับกลุ่มคนไทยช่วง อายุ 25-40 ปี จาก 6 ภูมิภาค จำนวน 3,000 คน				✓	✓				
8. จัดทำสรุปผลการพัฒนาเครื่องมือ และเกณฑ์ปกติ						✓			

ขั้นตอน/วิธีดำเนินการ	ระยะเวลา (เดือน)								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
9. รายงานความก้าวหน้าครั้งที่ 2						✓			
10.สำรวจสถานการณ์คุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ทั้ง 6 ภูมิภาค จำนวน 8,009 คน						✓	✓	✓	
11.นำเข้าข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล								✓	✓
12.จัดทำสรุปผลการสร้างเครื่องมือฯ และผลการสำรวจสถานการณ์คุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี								✓	✓
13. จัดทำข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี และจัดประชุมพิจารณาจากกลุ่มผู้แทนทั้ง 6 กลุ่ม									✓
14.ส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์									✓

บทที่ 4

ผลการพัฒนาตัวชี้วัดคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ส่วนที่ 1 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงวัยทำงาน

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณธรรม 5 ด้าน จากกลุ่มคนไทย
ช่วงอายุ 25-40 ปี 6 ภูมิภาค

ส่วนที่ 3 ผลการจัดประชุมวิพากษ์กรอบตัวบ่งชี้คุณธรรม 5 ด้าน เพื่อเป็นกรอบการสร้าง
เครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ส่วนที่ 1 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงวัยทำงาน

1. การประเมินคุณภาพงานวิจัยองค์ประกอบความพอเพียง

คณะผู้วิจัยทำการประเมินคุณภาพขององค์ประกอบความพอเพียง โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 4-1

ตาราง 4-1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบความพอเพียง

การประเมินคุณภาพงานวิจัยความพอเพียง	M	S.D.	ระดับ
ข้อ 1 ชื่อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 2 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย	3.830	0.410	มากที่สุด
ข้อ 3 ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย	3.830	0.410	มากที่สุด
ข้อ 4 เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล	3.830	0.410	มากที่สุด
ข้อ 5 สมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย	3.830	0.410	มากที่สุด
ข้อ 6 กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ	3.670	0.820	มากที่สุด
ข้อ 7 การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน	3.330	1.630	มากที่สุด
ข้อ 8 กรอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 11 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 12 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 13 การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 14 ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 15 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมกับการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 16 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 17 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 18 กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสม	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 19 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 20 ลักษณะการนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 21 การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 22 ผลสรุปที่ได้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และปัญหาวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 23 การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัยและครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 24 ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 25 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ได้ทางปฏิบัติ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 26 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการ	4.000	0.000	มากที่สุด
คุณภาพงานวิจัยความพอเพียงโดยรวม	3.940	0.160	มากที่สุด

จากตาราง 4-1 พบว่า คุณภาพงานวิจัยความพอเพียงโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.940 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.160 อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ชื่อเรื่อง มีความชัดเจน น่าสนใจ กรอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมกับการวิจัย การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง และเกณฑ์การคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล ลักษณะการนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมาย และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน ผลสรุปที่ได้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และปัญหาวิจัย การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัยและครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัย ข้อเสนอแนะ มีความชัดเจนและเป็นประโยชน์ เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ได้ทางปฏิบัติ เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M=4.000$ $S.D.=0.000$) รองลงมาคือ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล และสมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย ($M=3.830$ $S.D.=0.410$) กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ ($M=3.670$ $S.D.=0.820$) และการนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($M=3.330$ $S.D.=1.630$) ตามลำดับ

การสังเคราะห์องค์ประกอบของความพอเพียง

คณะผู้วิจัยทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของความพอเพียง ดังตาราง 4-2

ตาราง 4-2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ปรับแก้แล้วของความพอเพียง

ความพอเพียง	\bar{r}	\bar{r} adjust	ระดับ
ความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	0.982	0.982	สูงมาก
การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	0.954	0.952	สูงมาก
ความพอเพียงด้านวัฒนธรรม	0.947	0.947	สูงมาก
สภาวะจิตใจ	0.927	0.927	สูงมาก
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	0.918	0.917	สูงมาก
สภาวะทางสังคม	0.882	0.882	สูงมาก
สื่อและเทคโนโลยี	0.880	0.879	สูงมาก
ความพอประมาณ	0.861	0.860	สูงมาก
ความมีเหตุผล	0.840	0.839	สูงมาก
การเลิกแก่งแย่งผลประโยชน์	0.839	0.830	สูงมาก
การประพฤติปฏิบัติตนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	0.720	0.713	ค่อนข้างสูง
สภาวะทางสุขภาพ	0.697	0.695	ค่อนข้างสูง
สภาวะทางเศรษฐกิจ	0.653	0.651	ค่อนข้างสูง
ความพอเพียงด้านวัตถุ	0.353	0.348	ปานกลาง

จากตาราง 4-2 พบว่า องค์ประกอบของความพอเพียง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.353-0.993 โดยความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด (\bar{r} =0.982) รองลงมาคือ การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว (\bar{r} =0.954) ความพอเพียงด้านวัฒนธรรม (\bar{r} =0.947) สภาวะจิตใจ (\bar{r} =0.927) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (\bar{r} =0.918) สภาวะทางสังคม (\bar{r} =0.882) สื่อและเทคโนโลยี (\bar{r} =0.880) ความพอประมาณ (\bar{r} =0.861) ความมีเหตุผล (\bar{r} =0.840) การเลิกแก่งแย่งผลประโยชน์ (\bar{r} =0.839) การประพฤติปฏิบัติตนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (\bar{r} =0.720) สภาวะทางสุขภาพ (\bar{r} =0.697) สภาวะทางเศรษฐกิจ (\bar{r} =0.653) และความพอเพียงด้านวัตถุมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด (\bar{r} =0.353) ตามลำดับ

2. การประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบความมีวินัย

คณะผู้วิจัยทำการประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบความมีวินัย โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 4-3

ตาราง 4-3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบความมีวินัย

การประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบความมีวินัย	M	S.D.	ระดับ
ข้อ 1 ชื่อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 2 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย	3.000	0.000	มาก
ข้อ 3 ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย	3.000	0.000	มาก
ข้อ 4 เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล	3.000	0.000	มาก
ข้อ 5 สมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย	0.000	0.000	น้อยที่สุด
ข้อ 6 กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 7 การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน	0.000	0.000	น้อยที่สุด
ข้อ 8 กรอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 11 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 12 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 13 การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 14 ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 15 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมกับการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 16 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 17 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 18 กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสม	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 19 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 20 ลักษณะการนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล	3.000	0.000	มาก
ข้อ 21 การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน	3.000	0.000	มาก
ข้อ 22 ผลสรุปที่ได้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และปัญหาวิจัย	3.000	0.000	มาก
ข้อ 23 การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัยและครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัย	3.000	0.000	มาก
ข้อ 24 ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์	3.000	0.000	มาก
ข้อ 25 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ได้ทางปฏิบัติ	3.000	0.000	มาก
ข้อ 26 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการ	3.000	0.000	มาก
คุณภาพงานวิจัยความมีวินัยโดยรวม	3.308	0.000	มากที่สุด

จากตาราง 4-3 พบว่า คุณภาพงานวิจัยความมีวินัยโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.308 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.000 อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ชื่อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ กรอบแนวคิดในการวิจัย มีความถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ เอกสารและงานวิจัย

ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัย และเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน กำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมกับการวิจัย การสุ่มกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M=4.000$ $S.D.=0.000$) รองลงมาคือ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล ลักษณะการนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมาย และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน ผลสรุปที่ได้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และปัญหาวิจัย การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัยและครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัย ข้อเสนอแนะมีความชัดเจน และเป็นประโยชน์ เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ได้ทางปฏิบัติ และเป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการ ($M=3.000$ $S.D.=0.000$) ส่วนสมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัยและการนิยามศัพท์เฉพาะ มีความชัดเจนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($M=0.000$ $S.D.=0.000$) ตามลำดับ

การสังเคราะห์องค์ประกอบของความมีวินัย

คณะผู้วิจัยทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของความมีวินัย ดังตาราง 4-4

ตาราง 4-4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ปรับแก้แล้วของความมีวินัย

ความมีวินัย	\bar{r}	\bar{r} adjust	ระดับ
วินัยต่อส่วนรวม	0.835	0.834	สูงมาก
วินัยในตนเอง	0.805	0.804	สูงมาก
วินัยในหน้าที่	0.735	0.733	สูงมาก

จากตาราง 4- 4 พบว่า องค์ประกอบของความมีวินัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.543-0.835 โดยวินัยต่อส่วนรวมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($\bar{r}=0.835$) รองลงมาคือ วินัยในตนเอง ($\bar{r}=0.805$) วินัยในหน้าที่ ($\bar{r}=0.735$) ตามลำดับ

3. การประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบความกตัญญู

คณะผู้วิจัยทำการประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบความกตัญญู โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 4-5

ตาราง 4-5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบความกตัญญู

การประเมินคุณภาพงานวิจัยความกตัญญู	M	S.D.	ระดับ
ข้อ 1 ชื่อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 2 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย	3.500	0.707	มากที่สุด
ข้อ 3 ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย	3.500	0.707	มากที่สุด

การประเมินคุณภาพงานวิจัยความกตัญญู	M	S.D.	ระดับ
ข้อ 4 เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล	3.500	0.707	มากที่สุด
ข้อ 5 สมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย	2.000	2.828	น้อย
ข้อ 6 กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 7 การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน	2.000	2.828	น้อย
ข้อ 8 กรอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย	2.000	2.828	น้อย
ข้อ 9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 11 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต	3.000	1.414	มาก
ข้อ 12 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม	3.000	1.414	มาก
ข้อ 13 การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 14 ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 15 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมกับการวิจัย	3.000	1.414	มาก
ข้อ 16 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม	2.500	2.121	น้อย
ข้อ 17 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ	3.500	0.707	มากที่สุด
ข้อ 18 กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสม	3.500	0.707	มากที่สุด
ข้อ 19 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 20 ลักษณะการนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล	3.500	0.707	มากที่สุด
ข้อ 21 การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน	3.500	0.707	มากที่สุด
ข้อ 22 ผลสรุปที่ได้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และปัญหาวิจัย	3.500	0.707	มากที่สุด
ข้อ 23 การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัยและครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัย	3.500	0.707	มากที่สุด
ข้อ 24 ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์	3.500	0.707	มากที่สุด
ข้อ 25 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ได้ทางปฏิบัติ	3.500	0.707	มากที่สุด
ข้อ 26 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการ	3.500	0.707	มากที่สุด
คุณภาพงานวิจัยความกตัญญูโดยรวม	3.365	0.897	มากที่สุด

จากตาราง 4-5 พบว่า คุณภาพงานวิจัยความกตัญญูโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.365 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.897 อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีปริมาณมากพอ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย การออกแบบการวิจัย สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (M=4.00 S.D.=0.00) รองลงมาคือ ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับข้อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีความเหมาะสมและมีคุณภาพ กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสม ลักษณะการ นำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้อง ชัดเจน ผลสรุปที่ได้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และปัญหาวิจัย การอภิปรายผลสอดคล้องกับ ผลการวิจัยและครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัย ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์ เป็นงานวิจัยที่ นำไปใช้ได้ทางปฏิบัติ และเป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการ (M=3.500 S.D.=0.707)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมกับการวิจัย (M=3.000 S.D.=1.414) การสุ่มกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม (M=2.500 S.D.=2.121) ส่วนสมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน และกรอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (M=2.000 S.D.=2.828) ตามลำดับ

การสังเคราะห์องค์ประกอบของความกตัญญู

คณะผู้วิจัยทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของความกตัญญู ดังตาราง 4-6

ตาราง 4-6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ปรับแก้แล้วของความกตัญญู

ความกตัญญู	\bar{r}	\bar{r} adjust	ระดับ
การให้ผู้มีพระคุณมีการประพฤติตนตามหลักศาสนาให้มีศีล สมาธิ ปัญญา	0.994	0.994	สูงมาก
การได้รับความปรารถนาดีและการสนับสนุนจากบริษัท	0.944	0.943	สูงมาก
การที่บริษัทปฏิบัติต่อตนเองด้วยความใจดีตลอดมา	0.914	0.913	สูงมาก
การดำรงค้ำจุนตระกูล	0.895	0.895	สูงมาก
การช่วยทำกิจธุระ	0.888	0.887	สูงมาก
การเลี้ยงดูทางใจ	0.863	0.863	สูงมาก
การเลี้ยงดูทางกาย	0.837	0.836	สูงมาก
การทำบุญอุทิศส่วนบุญส่วนกุศล	0.433	0.431	ปานกลาง

จากตาราง 4-6 พบว่า องค์ประกอบของความกตัญญู มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.433-0.944 โดยการให้ผู้มีพระคุณมีการประพฤติตนตามหลักศาสนาให้มีศีล สมาธิ ปัญญา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด (\bar{r} =0.994) รองลงมาคือ การได้รับความปรารถนาดีและการสนับสนุนจากบริษัท (\bar{r} =0.944) การที่บริษัทปฏิบัติต่อตนเองด้วยความใจดีตลอดมา (\bar{r} =0.914) การดำรงค้ำจุนตระกูล (\bar{r} =0.895) การช่วยทำกิจธุระ (\bar{r} =0.888) การเลี้ยงดูทางใจ (\bar{r} =0.863) การเลี้ยงดูทางกาย (\bar{r} =0.837) และการทำบุญอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด (\bar{r} =0.433) ตามลำดับ

4. การประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบความซื่อสัตย์

คณะผู้วิจัยทำการประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบความซื่อสัตย์ โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 4-7

ตาราง 4-7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบความซื่อสัตย์

การประเมินคุณภาพงานวิจัยความซื่อสัตย์	M	S.D.	ระดับ
ข้อ 1 ชื่อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 2 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 3 ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 4 เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 5 สมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 6 กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 7 การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 8 กรอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 11 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 12 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 13 การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 14 ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 15 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมกับการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 16 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 17 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 18 กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสม	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 19 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 20 ลักษณะการนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 21 การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 22 ผลสรุปที่ได้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และปัญหาวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 23 การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัยและครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 24 ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 25 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ได้ทางปฏิบัติ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 26 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการ	4.000	0.000	มากที่สุด
คุณภาพงานวิจัยความซื่อสัตย์โดยรวม	4.000	0.000	มากที่สุด

จากตาราง 4-7 พบว่า คุณภาพงานวิจัยความซื่อสัตย์โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.000 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.000 อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ชื่อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์ มีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล สมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และ

มีเหตุผลรองรับ การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน กรอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องชัดเจน ตามหลักการวิจัย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหา หรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีส่วนร่วมที่เหมาะสม การออกแบบการวิจัย สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้อย่าง เหมาะสมกับการวิจัย การสุ่มกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล ลักษณะการนำเสนอการแปลผล การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน ผลสรุปที่ได้มี ความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และปัญหาวิจัย การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัย และ ครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัย ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์ เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ได้ทางปฏิบัติ และเป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ทางวิชาการโดยทุกข้อมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($M=4.000$ $S.D.=0.000$)

การสังเคราะห์องค์ประกอบของความซื่อสัตย์

คณะผู้วิจัยทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของความซื่อสัตย์ ดังตาราง 4-8

ตาราง 4-8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ปรับแก้แล้วของความซื่อสัตย์

ความซื่อสัตย์	\bar{r}	\bar{r} adjust	ระดับ
ความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่	0.942	0.942	สูงมาก
ความซื่อสัตย์สุจริตต่อชุมชนและสังคม	0.922	0.922	สูงมาก
ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง	0.862	0.861	สูงมาก
การไม่แสวงหาประโยชน์ในทางที่เสื่อมเสีย	0.816	0.816	สูงมาก
การไม่บิดเบือนความจริงที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน	0.755	0.754	ค่อนข้างสูง
ความซื่อสัตย์ต่อบุคคลอื่น	0.527	0.525	ค่อนข้างสูง

จากตาราง 4-8 พบว่า องค์ประกอบของความซื่อสัตย์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.527-0.942 โดยความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($\bar{r}=0.942$) รองลงมาคือ ความซื่อสัตย์ต่อชุมชนและสังคม ($\bar{r}=0.922$) ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ($\bar{r}=0.862$) การไม่แสวงหาประโยชน์ ในทางที่เสื่อมเสีย ($\bar{r}=0.816$) การไม่บิดเบือนความจริงที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน ($\bar{r}=0.755$) ส่วนความ ซื่อสัตย์ต่อบุคคลอื่นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ($\bar{r}=0.527$) ตามลำดับ

5. การประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบจิตสาธารณะ

คณะผู้วิจัยทำการประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบจิตสาธารณะ โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 4-9

ตาราง 4-9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินคุณภาพงานวิจัยขององค์ประกอบจิตสาธารณะ

การประเมินคุณภาพงานวิจัยจิตสาธารณะ	M	S.D.	ระดับ
ข้อ 1 ชื่อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ	3.667	0.577	มากที่สุด
ข้อ 2 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 3 ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 4 เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 5 สมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย	3.333	1.155	มากที่สุด
ข้อ 6 กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 7 การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 8 กรอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ	3.667	0.577	มากที่สุด
ข้อ 10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 11 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 12 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 13 การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 14 ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 15 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมกับการวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 16 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 17 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 18 กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสม	3.333	1.155	มากที่สุด
ข้อ 19 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 20 ลักษณะการนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 21 การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 22 ผลสรุปที่ได้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และปัญหาวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 23 การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัยและครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัย	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 24 ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 25 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ได้ทางปฏิบัติ	4.000	0.000	มากที่สุด
ข้อ 26 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการ	4.000	0.000	มากที่สุด
คุณภาพงานวิจัยจิตสาธารณะโดยรวม	3.923	0.339	มากที่สุด

จากตาราง 4-9 พบว่า คุณภาพงานวิจัยจิตสาธารณะโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.923 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.339 อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน กรอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมกับการวิจัย การสุ่มกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสม และมีคุณภาพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล ลักษณะการนำเสนอ การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน ผลสรุปที่ได้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และปัญหาวิจัย การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัยและครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัย ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์ เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ได้ทางปฏิบัติ และเป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M=4.000$ $S.D.=0.000$) รองลงมาคือ ชื่อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ ($M=3.667$ $S.D.=0.577$) ส่วนสมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัยและกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($M=3.333$ $S.D.=1.155$) ตามลำดับ

การสังเคราะห์องค์ประกอบของจิตสาธารณะ

คณะผู้วิจัยทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของจิตสาธารณะ ดังตาราง 4-10

ตาราง 4-10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ปรับแก้แล้วของจิตสาธารณะ

จิตสาธารณะ	\bar{r}	\bar{r} adjust	ระดับ
การเคารพสิทธิของส่วนรวม	0.959	0.959	สูงมาก
การดูแลสมบัติส่วนรวม	0.901	0.900	สูงมาก
การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	0.889	0.889	สูงมาก
ความรับผิดชอบต่อสาธารณะในฐานะพลเมือง	0.823	0.821	สูงมาก
การช่วยเหลือต่อส่วนรวม	0.823	0.822	สูงมาก
การติดต่อสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือ	0.694	0.688	ค่อนข้างสูง
การมีองค์ความรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้	0.663	0.656	ค่อนข้างสูง
การมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางในกิจกรรมสาธารณะ	0.611	0.603	ค่อนข้างสูง
การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	0.580	0.572	ปานกลาง
ความรัก ความเอื้ออาทร ความสามัคคี	0.570	0.561	ปานกลาง
การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น	0.549	0.540	ปานกลาง

จากตาราง 4-10 พบว่า องค์ประกอบของ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง โดยการเคารพสิทธิของส่วนรวม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($\bar{r}=0.959$) รองลงมาคือ การดูแลสมบัติส่วนรวม ($\bar{r}=0.901$) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ($\bar{r}=0.889$) ความรับผิดชอบต่อสาธารณะในฐานะพลเมืองและการช่วยเหลือต่อส่วนรวม($\bar{r}=0.823$) การติดต่อสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือ ($\bar{r}=0.694$) การมีองค์ความรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้ ($\bar{r}=0.663$) การมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางในกิจกรรมสาธารณะ ($\bar{r}=0.611$) การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ($\bar{r}=0.580$) ความรัก ความเอื้ออาทร ความสามัคคี ($\bar{r}=0.570$) และการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ($\bar{r}=0.549$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณธรรม 5 ด้าน จากกลุ่มคนไทย
ช่วงอายุ 25-40 ปี 6 ภูมิภาค

1. ความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของพอเพียง

ตาราง 4-11 จำนวนและร้อยละของความหมายของความพอเพียง (n=310)

ความหมายของความพอเพียง	จำนวน	ร้อยละ
การรู้จักประมาณตน	79	25.48
ความพอใจในสิ่งที่ตนเองมี	73	23.55
การไม่ทำอะไรเกินตัว	6	1.94
ความพอประมาณในการใช้จ่าย	205	66.13
การวางแผนค่าใช้จ่ายให้มีความสมดุลกัน	159	51.29
การประหยัดอดออม	25	8.06
การไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย	21	6.77
ความมีเหตุผล	14	4.52
การมีภูมิคุ้มกันที่ดี	1	0.32
ไม่ระบุความหมายของความพอเพียง	11	3.55
รวม	310	100.00

จากตาราง 4-11 พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีการให้ความหมายของความพอเพียงเป็นความพอประมาณในการใช้จ่ายคิดเป็นร้อยละ 66.13 รองลงมาคือ การรู้จักประมาณตน คิดเป็นร้อยละ 25.48 ความมีเหตุผลคิดเป็นร้อยละ 4.52 การภูมิคุ้มกันที่ดี คิดเป็นร้อยละ 0.32 และไม่ระบุความหมายของความพอเพียงคิดเป็นร้อยละ 3.55 ตามลำดับ และสามารถพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบได้ดังนี้

ความพอประมาณในการใช้จ่าย พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีการวางแผนค่าใช้จ่ายให้มีความสมดุลกัน คิดเป็นร้อยละ 51.29 รองลงมาคือ การประหยัดอดออม คิดเป็นร้อยละ 8.06 และการไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย คิดเป็นร้อยละ 6.77

การรู้จักประมาณตน พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีความพอใจในสิ่งที่ตนเองมี คิดเป็นร้อยละ 23.55 และการไม่ทำอะไรเกินตัว คิดเป็นร้อยละ 1.94

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาความหมายความพอใจเพียงของคนทำงาน

1. การรู้จักประมาณตน จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการรู้จักประมาณตนประกอบด้วย ความพอใจในสิ่งที่ตนเองมีและการไม่ทำอะไรเกินตัว ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

1.1 ความพอใจในสิ่งที่ตนเองมี จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการพอใจในสิ่งที่ตนเองมีเป็นการที่บุคคลมีความรู้สึกมีความสุขต่อการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายที่มีกินและมีอยู่ โดยไม่อยากได้สิ่งของหรืออะไรที่เกินตัว จะได้ไม่สร้างภาระหรือความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“พอใจเพียงในแบบคนจน กับพอใจเพียงในแบบคนรวย ก็ต่างกัน เพราะฉะนั้น พอดีพอใจในสิ่งที่เหมาะสม กับความเป็นตนเอง”

(P6. การสอบถาม)

“การพอมีพอกอยู่อย่างไม่ลำบาก พอใจในสิ่งที่มี”

(P9. การสอบถาม)

“ใช้ชีวิตพอดีกำลังทรัพย์ที่หาได้”

(P14. การสอบถาม)

“พอใจกับสิ่งที่มีอยู่และได้รับมา แล้วนำมาใช้ให้เกิดคุณค่าสูงสุด”

(P15. การสอบถาม)

“ความพอใจในสิ่งที่เรามี มีความสุขแบบที่เราเป็น”

(P20. การสอบถาม)

“สบาย ๆ ไม่หิวหว่า แต่ก็ไม่ขัดสน”

(P28. การสอบถาม)

“ความพอดี เหมาะสม และจำเป็นเพียงพอต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน”

(P29. การสอบถาม)

“อยู่อย่างมีความสุข พอมีพอกิน”

(P32. การสอบถาม)

“ความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ มีความสุขกับสิ่งที่ตนมี”

(P76. การสอบถาม)

“ความพอดี ไม่มากไป ไม่น้อยไป”

(P78. การสอบถาม)

“ความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ไม่พึงเพ้อ มีเท่าที่
จำเป็น อย่างพอดี ไม่มากเกินไปหรือน้อย
เกินไป”

(P114. การสอบถาม)

“มีความพอประมาณ พอใจกับสิ่งตนเองมี และ
ไม่รบกวนผู้อื่น”

(P156. การสอบถาม)

“การรู้จักคำว่าพอดี ไม่มากไปไม่น้อยไป
อยู่อย่างพอเพียง”

(P194, P202. การสอบถาม)

“การใช้ชีวิตอย่างความรู้จักพอ”

(P231. การสอบถาม)

“การใช้ชีวิตในความพอดี พอประมาณ พอใจในสิ่งที่มี”

(P244. การสอบถาม)

“ความพอดี ไม่มากไม่น้อยเกินไป และสบายใจที่
จะทำในแบบของตนเอง”

(P272. การสอบถาม)

“ไม่ละโมภโลภมากพอใจในสิ่งที่มี”

(P281. การสอบถาม)

“พออยู่พอกิน”

(P282. การสอบถาม)

“พอมี พอกิน พอใจในสิ่งที่ตัวเองพึงให้เป็น”

(P306. การสอบถาม)

“ใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย รักและทำในสิ่งที่ตัวเองมี ให้เต็มที่ที่สุดก่อนโดยไม่หาอะไรหรือทำอะไรที่เกินตัวมาเพื่อให้เกิดภาระหรือเกิดค่าใช้จ่ายที่เกินตัวเองไป”

(P308. การสอบถาม)

1.2 การไม่ทำอะไรเกินตัว จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการไม่ทำอะไรเกินตัว เป็นการที่บุคคลมีการดำเนินชีวิตแบบพอมี พอกิน พออยู่ได้อย่างเรียบง่ายและมีความสุข โดยไม่สร้างความเดือดร้อนต่อทรัพย์สินของตนเองและผู้อื่น ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“การที่มีชีวิตอยู่ได้แบบที่เรามีความสุขที่สุด โดยไม่ต้องเดือดร้อนตัวเอง หรือคนอื่นหรือเพื่อนร่วมโลก”

(P2. การสอบถาม)

“ทำอะไรไม่เกินตัว ไม่เบียดเบียนคนอื่น ใช้ชีวิตที่เรียบง่าย มีความสุข”

(P96. การสอบถาม)

“การดำเนินชีวิตเป็นปกติ ไม่ทำให้เดือดร้อนทั้งด้าน บุคคล และทรัพย์สิน ในการใช้ชีวิต”

(P170. การสอบถาม)

“การที่เรามีกินมีอยู่แบบไม่เกินตัวเองไม่เดือดร้อนใคร”

(P228. การสอบถาม)

“พออยู่พอกิน พอใช้เดินทางสายกลางตามความพอประมาณ ไม่เดือดร้อน”

(P250. การสอบถาม)

2. ความพอประมาณในการใช้จ่าย จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการพอประมาณในการใช้จ่าย ประกอบด้วย การวางแผนค่าใช้จ่ายให้มีความสมดุลกัน การประหยัดคอดออม และการไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

2.1 การวางแผนค่าใช้จ่ายให้มีความสมดุลกัน จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการวางแผนค่าใช้จ่ายให้สมดุลกัน เป็นการที่บุคคลรู้สถานะทางการเงินของตนเองเป็นอย่างดี มีการวางแผนค่าใช้จ่ายให้มีความสมดุลกัน โดยบุคคลมีการวางแผนการฝากเงินในธนาคารและนำเงินฝากลงกองทุนในขณะเดียวกันก็มีการวางแผนการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน โดยมีสัดส่วนการเก็บเงินและการใช้จ่ายให้มี

ความสอดคล้องกัน เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข และไม่สร้างหนี้ในอนาคต ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“การจัดสมดุลระหว่างรายรับและรายจ่าย”

(P1. การสอบถาม)

“ใช้จ่ายให้พอดีกับจำนวนที่มี อย่าเกินตัว”

(P3. การสอบถาม)

“ใช้จ่ายตามสมควรกับรายได้”

(P52. การสอบถาม)

“วางแผนการจัดการกับการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน มุ่งเน้นแต่สิ่งที่สำคัญและสิ่งจำเป็นมาก่อนเสมอ เมื่อจะซื้ออะไรจะคิดใคร่ครวญไตร่ตรองกับความคุ้มค่า

(P99. การสอบถาม)

“รายรับรายจ่ายสมดุลกัน”

(P101. การสอบถาม)

“การรู้จักใช้จ่ายหรือการวางแผนในการใช้ชีวิตประจำวัน”

(P106. การสอบถาม)

“ใช้จ่ายไม่เกินกำลัง ให้สัมพันธ์กับรายได้”

(P107. การสอบถาม)

“คือการรู้จักทรัพยากรที่ตัวเองมี และใช้อย่างเหมาะสม ยกตัวอย่างเช่น การเงิน คือ เข้าใจสถานะของตนเอง และใช้จ่ายโดยพอดีพอเหมาะกับสิ่งที่มี ไม่ใช้จ่ายเกินตัว มีเงินเก็บ แต่ก็แบ่งเงินไว้ใช้ชีวิตด้วย”

(P136. การสอบถาม)

“วางแผนการเงินเป็น”

(P162. การสอบถาม)

“ใช้จ่ายอย่างพอตัว มีเงินเก็บออมในบัญชี และ
ลงในกองทุน”

(P166. การสอบถาม)

“การใช้จ่ายที่สอดคล้องกับระดับเงินได้ และ
มีเงินเก็บออม”

(P177. การสอบถาม)

“ใช้เงินเท่าไรก็ได้แต่ต้องมีเงินเหลือมากพอที่จะ
ใช้ชีวิตต่อแบบไม่ลำบากและไม่ก่อร่างสร้างหนี้
ในอนาคต”

(P286. การสอบถาม)

2.2 การประหยัดออม จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการประหยัดออม
เป็นการที่บุคคลมีการใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นและใช้จ่ายอย่างรู้คุณค่า ทำให้มีเงินเก็บออมเพื่อใช้ในอนาคต ดังข้อมูล
ที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“ประหยัด อุดออม ใช้เท่าที่มี เท่าที่จำเป็น”

(P30, P36. การสอบถาม)

“การใช้จ่ายอย่างประหยัด”

(P42. การสอบถาม)

“ใช้เท่าที่มี และแบ่งส่วนเก็บออมเพื่ออนาคต”

(P55. การสอบถาม)

“การรู้จักอดออม ใช้เงินแค่จำเป็น”

(P80. การสอบถาม)

“มัธยัสถ์อดออม”

(P115.การสอบถาม)

“กินเท่าที่มี ใช้เท่าที่จำเป็น เหลือเก็บเพื่ออนาคต”

(P143. การสอบถาม)

“รู้จักทำในสิ่งที่ประหยัดกับความเป็นอยู่และไม่
ทำให้เดือดร้อนกับความเป็นอยู่ของตนเอง”

(P189. การสอบถาม)

“กินอยู่อย่างประหยัด”

(P205. การสอบถาม)

“ประหยัด รู้จักใช้เท่าที่ควร”

(P207. การสอบถาม)

“คือการประหยัดใช้ทรัพยากรใช้เฉพาะที่จำเป็น
กับการใช้ดำรงชีวิตในแต่ละวัน”

(P220. การสอบถาม)

“การประหยัด อดออม ใช้จ่ายอย่างรู้คุณค่า”

(P225, P302. การสอบถาม)

“รู้จักประหยัดอดออม”

(P204, P234, P277, P284. การสอบถาม)

“รู้จักเก็บรู้จักออม”

(P299. การสอบถาม)

2.3 การไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเป็นการที่บุคคลมีเงินซื้อของเท่าที่จำเป็น ไม่ใช่เงินสุร่นสุร่ายจนก่อให้เกิดหนี้สิน ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“ไม่ฟุ่มเฟือย”

(P35, P45. การสอบถาม)

“มีแค่ไหนใช้แค่นั้น ไม่ฟุ่มเฟือยในสิ่งที่ไม่จำเป็น”

(P58. การสอบถาม)

“ไม่สุรุ่ยสุร่าย ไม่ซื้อของที่ไม่จำเป็น”

(P94. การสอบถาม)

“ใช้แต่พอดี ไม่ฟุ่มเฟือย”

(P110. การสอบถาม)

“ใช้จ่ายเท่าที่มีไม่ฟุ่มเฟือย ไม่เป็นหนี้”

(P137, P183. การสอบถาม)

“การไม่ใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่ายใช้เท่าที่จำเป็น”

(P261. การสอบถาม)

3. **ความมีเหตุผล** จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าคุณค่าของการที่บุคคลมีการดำเนินชีวิตที่มีระบบ เมื่ออยากได้สิ่งสินค้าอุปโภคบริโภคใด บุคคลต้องพิจารณาว่าสินค้าที่จะซื้อนั้นมีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด สามารถใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างคุ้มค่าหรือไม่ โดยมีการคิด และตัดสินใจซื้อสินค้าและมีการดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบ ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“การดำเนินชีวิต ตามเหตุและผลที่ควรจะเป็น”

(P74. การสอบถาม)

“ความพอเพียงหมายถึง การใช้เหตุผลเพื่อดำเนินชีวิตด้วยความพอดีไม่มากและไม่น้อยเกินไป ไม่ว่าจะเป็นการบริโภคสินค้า จะต้องพิจารณาถึงหลักเหตุและผล ว่าสินค้าที่จะซื้อมีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด นอกจากนั้น ยังต้องพิจารณาว่าสิ่งที่มีอยู่แล้วไม่จำเป็นที่จะต้องได้ เช่น สิ่งของต่าง ๆ หรือ สิ่งที่ต้องไม่ได้ เช่น ความรัก ความอบอุ่น การได้รับการยอมรับ ควรอยู่ในชุดที่พอเพียงไม่มากและไม่น้อยไป”

(P148. การสอบถาม)

“ความมีเหตุผลของแต่ละบุคคล”

(P171. การสอบถาม)

“ความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบ”

(P241. การสอบถาม)

“ความมีเหตุผลถึงความจำเป็น”

(P243, P254. การสอบถาม)

“ความมีเหตุผลที่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้มีการคิดและตัดสินใจดำเนินชีวิตด้วยความมีสติครอบรอบ”

(P271. การสอบถาม)

4. **การมีภูมิคุ้มกันที่ดี** จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าคุณค่าของการปรับตัวให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดผลกระทบทั้งภายนอกและภายในชีวิต ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม

“ต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน”

(P217. การสอบถาม)

ตาราง 4-12 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมความพอเพียง (n=310)

พฤติกรรมความพอเพียง	จำนวน	ร้อยละ
การประหยัดอดออม	83	26.77
การไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย	64	20.65
การวางแผนการใช้จ่ายอย่างเหมาะสม	39	12.58
ความพอใจในสิ่งที่ตนเองมี	35	11.29
การใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่า	18	5.81
การไม่ยึดติดกับวัตถุนิยม	17	5.48
การปลูกพืชผักสวนครัว	12	3.87
การไม่มีหนี้สิน	8	2.58
การดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย	3	0.97
การนำสิ่งของกลับมาใช้ใหม่	3	0.97
การซื้อสินค้าลดราคา	2	0.65
การไม่ทำอะไรเกินตัว	2	0.65
การพึ่งพาตนเองได้	1	0.32
ความมีเหตุผล	1	0.32
ไม่ระบุพฤติกรรมความพอเพียง	22	7.10
รวม	310	100.00

จากตาราง 4-12 พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีพฤติกรรมความพอเพียงการประหยัดอดออม คิดเป็นร้อยละ 26.77 รองลงมาคือ การไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย คิดเป็นร้อยละ 20.65 การวางแผนการใช้จ่ายอย่างเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 12.58 ความพอใจในสิ่งที่ตนเองมี คิดเป็นร้อยละ 11.29 การใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่า คิดเป็นร้อยละ 5.81 การไม่ยึดติดกับวัตถุนิยม คิดเป็นร้อยละ 5.48 การปลูกพืชผักสวนครัว คิดเป็นร้อยละ 3.87 การไม่มีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 2.58 การดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายและการนำสิ่งของกลับมาใช้ใหม่ คิดเป็นร้อยละ 0.97 การซื้อสินค้าลดราคาและการไม่ทำอะไรเกินตัว คิดเป็นร้อยละ 0.65 การพึ่งพาตนเองได้ ความมีเหตุผล คิดเป็นร้อยละ 0.32 และไม่ระบุพฤติกรรมความพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 7.10 ตามลำดับ

2. ความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของกตัญญู

ตาราง 4-13 จำนวนและร้อยละของความหมายของความกตัญญู (n=310)

ความหมายของความกตัญญู	จำนวน	ร้อยละ
การสำนึกบุญคุณ	128	41.29
การเคารพผู้มีพระคุณ	15	4.84
การตอบแทนบุญคุณ	167	53.87
การตอบแทนผู้มีพระคุณ	99	31.94
การทำความดีกับผู้มีพระคุณ	24	7.74
การดูแลเอาใจใส่ผู้มีพระคุณ	35	11.29
การช่วยเหลือผู้มีพระคุณ	3	0.97
การไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้มีพระคุณ	6	1.94
รวม	310	100.00

จากตาราง 4-13 พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีการให้ความหมายความกตัญญูเป็นการตอบแทนบุญคุณผู้มีพระคุณ คิดเป็นร้อยละ 53.87 รองลงมาคือ การสำนึกบุญคุณ คิดเป็นร้อยละ 41.29 และการเคารพผู้มีพระคุณ คิดเป็นร้อยละ 4.84 ตามลำดับ และสามารถพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบได้ดังนี้

การตอบแทนบุญคุณ พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีการตอบแทนผู้มีพระคุณ คิดเป็นร้อยละ 31.94 รองลงมาคือ การดูแลเอาใจใส่ คิดเป็นร้อยละ 11.29 การทำความดี คิดเป็นร้อยละ 7.74 การไม่สร้างความเดือดร้อน คิดเป็นร้อยละ 1.94 และการช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 0.97 ตามลำดับ

การวิเคราะห์เนื้อหาความหมายความกตัญญูของคนทำงาน

1. การสำนึกบุญคุณผู้มีพระคุณ จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการสำนึกบุญคุณเป็นการที่บุคคลมีการตระหนักรู้ มีการระลึกถึงและมีความซาบซึ้งกับเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะ เป็นบุญการที่เลี้ยงดูตนเองจนเติบโตใหญ่ได้ในวันนี้ การที่เพื่อนร่วมงาน หัวหน้างาน หรือบุคคลอื่นให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือตนเองในยามที่ตนเองประสบกับความทุกข์ที่เกิดขึ้น ทำให้บุคคลมีความรู้สึกขอบคุณบุคคลที่ช่วยเหลือตนเอง ด้วยการเป็นคนที่มีประพฤติดีประพฤดีชอบ มีการคิดตอบแทนและช่วยเหลือผู้มีพระคุณตามกำลังอันสมควร ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“การมีจิตสำนึกที่ดีต่อผู้มีพระคุณ”

(P7. การสอบถาม)

“รู้และระลึกถึงผู้ที่ให้พระคุณต่อเรา”

(P8. การสอบถาม)

“การสำนึก ขอบคุณและคิดที่จะตอบแทนผู้มีพระคุณ”

(P9, P28. การสอบถาม)

“รู้คุณคน คิดตอบแทนพระคุณในแบบที่ตนเองทำได้”
(P176. การสอบถาม)

“รู้จักบุญคุณคนที่เลี้ยงดูและคนที่ให้ความ
อนุเคราะห์เรื่องต่าง ๆ ในชีวิต”
(P55. การสอบถาม)

“รู้บุญคุณของผู้มีพระคุณ ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือ”
(P55. การสอบถาม)

“รู้จักบุญคุณคนที่เลี้ยงดูและคนที่ให้ความ
อนุเคราะห์เรื่องต่าง ๆ ในชีวิต”
(P56. การสอบถาม)

“ระลึกในผู้มีพระคุณ ไม่ว่าจะป่เป็นพ่อ แม่ หรือ
คนอื่น ๆ ที่คอยช่วยเหลือ”
(P63. การสอบถาม)

“รู้คุณบุญคุณตามบุคคลนั้น ๆ เช่น พ่อ แม่
เพื่อนร่วมงาน หัวหน้างาน ลูกน้อง แล้วแต่
บุคคลตามเหตุและผลที่ควรจะเป็นครับ”
(P74. การสอบถาม)

“ความสำนึกในพระคุณของทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำให้
คุณกับเรา”
(P123. การสอบถาม)

“รับรู้และคำนึงถึงการที่ผู้อื่นมีพระคุณ หรือได้
ช่วยเหลือเรา แล้วเรารู้ถึงสิ่งที่เขาทำให้
อาจจะมีการตอบแทน หรือช่วยเหลือผู้ที่เคย
ช่วยเหลือเราเมื่อถึงคราวที่เขาต้องการความ
ช่วยเหลือ”
(P132. การสอบถาม)

“ความซาบซึ้งกับสิ่งดี ๆ ที่ผู้อื่นทำให้ และ
หาโอกาสส่งมอบสิ่งดี ๆ กลับไปให้ผู้นั้น”
(P136. การสอบถาม)

“การรับรู้และยอมรับถึงความดีที่ผู้อื่นเคยมอบ
ให้กับเรา ซึ่งเราอาจจะตอบแทนคืนกลับหรือไม่ก็ได้”
(P148. การสอบถาม)

“รู้จักและรู้สึกขอบคุณและคนที่ช่วยเหลือ”
(P162. การสอบถาม)

“การระลึกถึงคุณงามความดีที่ผู้อื่นมอบให้”
(P175. การสอบถาม)

“ไม่ลืมบุญคุณผู้ที่ช่วยเหลือมา”
(P179, P184. การสอบถาม)

“การตระหนักและสำนึกในบุญคุณต่อผู้มีพระคุณ”
(P189. การสอบถาม)

“เป็นผู้มีใจกว้าง มีสติ มีปัญญาบริบูรณ์
รู้อุปการะคุณที่ผู้อื่นกระทำแล้วแก้ตน ผู้ใดก็ตาม
ที่ทำคุณแก้ตนแล้ว ไม่ว่าจะมากก็ตาม น้อยก็ตาม
แล้วก็ตามระลึกนึกถึง ด้วยความซาบซึ้ง
ไม่ลืมเลย”
(P217. การสอบถาม)

“กตัญญู คือ การรู้จักบุญคุณที่คน ๆ หนึ่งให้เรา
เช่น การที่พ่อแม่เลี้ยงเรามาเราต้องตอบแทน
บุญคุณท่านนี้คือความกตัญญู”
(P220. การสอบถาม)

“รู้อุปการะคุณที่ผู้อื่นกระทำแล้วแก้ตน ผู้ใดก็ตาม
ที่ทำคุณแก้ตนแล้ว ไม่ว่าจะมากก็ตาม น้อยก็ตาม
แล้วก็ตามระลึกนึกถึงด้วย”
(P292. การสอบถาม)

“รู้คุณคนที่เคยดูแล หรือช่วยเหลือเรา
ตอบแทนบุพการี ครู อาจารย์ ที่เคยสั่งสอน
ช่วยเหลือคนที่เคยช่วยเหลือเรา”
(P295. การสอบถาม)

“สำนึกในบุญคุณที่ผู้อื่นมอบให้ และพร้อมที่จะ
ทำสิ่งดี ๆ ประพฤติปฏิบัติดีตอบแทนผู้มี
พระคุณ”

(P295. การสอบถาม)

2. การเคารพผู้มีพระคุณ จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการเคารพผู้มีพระคุณ
เป็นการแสดงความรักต่อ โดยมีการแสดงออกทางกาย วาจา และใจต่อผู้มีพระคุณอย่างสุภาพ ด้วยการ
ให้เกียรติต่อผู้มีพระคุณ และไม่ประพฤตินที่สร้างความเดือดร้อน ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“เคารพกันนับถือ เชื่อฟังพ่อแม่หรือผู้ที่มีความ
เป็นผู้ใหญ่”

(P51. การสอบถาม)

“ให้ความเคารพนอบน้อมกับผู้มีพระคุณ
หาโอกาสตอบแทนเมื่อมีโอกาส”

(P135. การสอบถาม)

“รู้และเคารพคุณผู้ที่มอบความปรารถนาดีหรือ
ความช่วยเหลือให้แก่เรา”

(P156. การสอบถาม)

“รู้จักตอบแทนบุญคุณ มีสัมมาคารวะ”

(P172. การสอบถาม)

“รู้จักกาลเทศะ นอบน้อมถ่อมตน”

(P. การสอบถาม)

“การรู้ว่าใครมีบุญคุณกับเรา แสดงความเคารพ
ให้เกียรติ และแสดงความเคารพแก่คนนั้น”

(P287, P288. การสอบถาม)

“การให้ความเคารพหรือประพฤตินโดยที่ไม่
ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียหรือเสียหายทาง
ร่างกาย จิตใจ หรือทรัพย์สิน ต่อบุพการีหรือผู้มี
พระคุณ”

(P289. การสอบถาม)

3. การตอบแทนบุญคุณ จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการตอบแทนบุญคุณ ประกอบด้วย การตอบแทนผู้มีพระคุณ การทำความดีกับผู้มีพระคุณ การดูแลเอาใจใส่ การช่วยเหลือ และการไม่สร้างความเดือดร้อน โดยมีข้อมูลรายองค์ประกอบ ดังนี้

3.1 การตอบแทน จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการตอบแทนผู้มีพระคุณ เป็นการที่บุคคลมีการเสียสละทดแทนบุญคุณแก่ผู้มีพระคุณ โดยการใส่ใจดูแลผู้มีพระคุณด้วยความรัก และให้ความสุข ด้วยการเป็นคนดีทำประโยชน์เพื่อสังคม เพื่อให้มีความภาคภูมิใจต่อบุคคลนั้น ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“ผู้รับที่ดีต้องรู้จักให้คืน ใครดีมาเราดีตอบ รู้คุณค่าตอบแทนผู้มีพระคุณด้วยความจริงใจ”

(P61. การสอบถาม)

“สร้างความสุขให้ผู้มีพระคุณด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ใช้ชีวิตตนเองอย่างมีคุณภาพ เป็นคนดีและเก่ง เป็นประโยชน์ต่อสังคมทำให้ท่านภาคภูมิใจตอบแทนพระคุณ ด้วยความรัก ความเอาใจใส่ ตลอดจนความเป็นอยู่พื้นฐานและการดูแลด้านสุขภาพของท่าน เป็นต้น”

(P88. การสอบถาม)

“เสียสละตอบแทนบุญคุณผู้มีพระคุณ”

(P149. การสอบถาม)

“ตอบแทนบุญคุณทั้งการกระทำ และความรู้สึกแก่ผู้มีพระคุณ”

(P165. การสอบถาม)

“การตอบแทนบุญคุณ การปฏิบัติตนตอบแทนผู้มีพระคุณ”

(P223. การสอบถาม)

“การตอบแทน ทดแทน พระคุณต่อผู้มีพระคุณ ไม่ว่าจะป็นพ่อแม่ ครู อาจารย์ ผู้มีพระคุณ”

(P259. การสอบถาม)

3.2 การทำความดีกับผู้มีพระคุณ จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการทำความดีเป็นการทำหน้าที่ของตนที่ดีในด้านความคิด คำพูด และการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับผู้มีพระคุณ ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยไม่สร้างความเดือดร้อนต่อผู้อื่นและสังคม ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“การรู้ว่าใครทำดีกับเราโดยที่อยู่บนพื้นฐานของ
การเป็นคนดีของสังคม และไม่ทำให้สังคม
เดือดร้อน และเราตอบแทนเค้าอย่างไร โดยที่
ไม่ทำให้สังคม หรือเพื่อนมนุษย์เดือดร้อน”

(P2. การสอบถาม)

“ความกตัญญู คือ เครื่องหมายของคนดี
ดีในด้านความคิด คำพูด และพฤติกรรม”

(P92. การสอบถาม)

“ทำหน้าที่ลูกให้ดีที่สุด”

(P97. การสอบถาม)

“การแสดงออกปฏิบัติตอบแทนที่ดีทั้งในทางตรง
และทางอ้อม”

(P161. การสอบถาม)

“ดีมา ดีกลับ ไม่คิดคดและหักหลังคนที่เคยทำดีต่อกัน”

(P177. การสอบถาม)

“คิดดี ทำดีต่อผู้มีพระคุณ”

(P180. การสอบถาม)

3.3 การดูแลเอาใจใส่ จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการดูแลเอาใจใส่ผู้มีพระคุณ เป็นการที่บุคคลมีเวลาทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น การรับประทานอาหารร่วมกัน การไปเที่ยวกัน การพบปะสังสรรค์กันครอบครัวในวันสำคัญ เป็นต้น โดยบุคคลมีการขยันทำงานเพื่อหาเงินมาเลี้ยงดูบุพการี และแบ่งเบาภาระภายในครอบครัว เพื่อให้บุพการีมีความสุขกายสบายใจในการดำเนินชีวิต ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“พ่อแม่ของเราสำคัญที่สุด เราควรดูแลเอาใจใส่
ท่านให้มากที่สุด เราต้องนึกถึงท่านเสมอเวลาที่
เราจะตัดสินใจทำอะไรไป อาจจะทำให้พ่อแม่เรา
ไม่สบายใจ”

(P20. การสอบถาม)

“การได้ดูแลผู้ที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูเรามาจนถึง
ปัจจุบัน ในมุมมองข้าพเจ้าไม่ได้มีแต่การให้
สิ่งของมีค่าตอบแทนพวกท่านเท่านั้น อาจรวม

ไปถึงการมีเวลาให้กัน ใส่ใจกัน ทานข้าวกัน
ไปเที่ยวกัน ทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว
ตามวันสำคัญและไม่ทำให้พวกท่านไม่สบายใจ
ต่อการดำเนินชีวิตของเราเมื่อเราเติบโตใหญ่
ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใด ๆ ก็ตาม”

(P99. การสอบถาม)

“ดูแลเอาใจใส่ผู้ที่ดูแลช่วยเหลือเราตามกำลังที่มี
ไม่เกินขีดความสามารถ และต้องมีความสุขกาย
สบายใจกันทุกคน ไม่มีผลกระทบใด ๆ”

(P102. การสอบถาม)

“ขยันทำงานเลี้ยงดูผู้มีพระคุณทั้งบุพการี และ
ผู้ที่มีความเมตตาต่อเรา”

(P116, P204. การสอบถาม)

“เลี้ยงดูพ่อแม่ และผู้มีพระคุณที่เคยช่วยเรา”

(P210. การสอบถาม)

“ช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อแม่และผู้มีพระคุณ”

(P252. การสอบถาม)

“รัก และดูแลเอาใจใส่บุคคลที่เคยดูแลเรามา”

(P268. การสอบถาม)

“ดูแลพ่อแม่ ให้สุขทั้งร่างกายและจิตใจ”

(P293. การสอบถาม)

3.4 การช่วยเหลือ จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการช่วยเหลือผู้มีพระคุณ
เป็นการอุปการะบุพการีด้วยพลังกำลังที่มี ทั้งทรัพย์สิน แรงกาย และแรงใจ เพื่อให้บุพการีมีความสุข ดังข้อมูล
ที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“ช่วยเหลือ ดูแล ตอบแทนบุพการีด้วยพลังกำลังที่มี
เพื่อให้ครอบครัวมีความสุข”

(P23, P245. การสอบถาม)

“ช่วยครอบครัวด้วยกำลังทั้งหมดที่มี ทั้งทรัพย์สิน แรง
และกำลังใจ”

(P36. การสอบถาม)

3.5 การไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้มีพระคุณ จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้มีพระคุณ การเป็นคนที่ไม่เอารัดเอาเปรียบ ไม่คิดร้ายและทำร้ายให้เดือดร้อน ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“การไม่เอารัดเอาเปรียบบุพการีให้เดือดร้อน”
(P106. การสอบถาม)

“ไม่ทำลาย ไม่ทำร้ายบุคคลที่เราเคยได้พึ่งพา”
(P158. การสอบถาม)

“เป็นคนดีที่ไม่อกตัญญู”
(P219, P222. การสอบถาม)

“การไม่คิดร้าย ไม่ก้าวร้าวต่อพ่อแม่ บุพการี”
(P308. การสอบถาม)

ตาราง 4-14 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมความกตัญญู (n=310)

พฤติกรรมความกตัญญู	จำนวน	ร้อยละ
การดูแลเอาใจใส่	120	38.71
การตอบแทนผู้มีพระคุณ	56	18.06
การช่วยเหลือผู้มีพระคุณ	36	11.61
การเคารพผู้มีพระคุณ	25	8.06
การเป็นคนดีของบุพการี	18	5.81
การสำนึกบุญคุณผู้มีพระคุณ	14	4.52
การส่งเสียบุพการี	12	3.87
การไม่สร้างความเดือดร้อนแก่บุพการี	8	2.58
การพาบุพการีไปเที่ยว	4	1.29
การไม่ทอดทิ้งบุพการี	4	1.29
ไม่ระบุพฤติกรรมความกตัญญู	13	4.19
รวม	310	100.00

จากตาราง 4-14 พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีพฤติกรรมความกตัญญูการดูแลเอาใจใส่ผู้มีพระคุณ คิดเป็นร้อยละ 38.71 รองลงมาคือ การตอบแทนผู้มีพระคุณ คิดเป็นร้อยละ 18.06 การช่วยเหลือผู้มีพระคุณ คิดเป็นร้อยละ 11.61 การเคารพผู้มีพระคุณ คิดเป็นร้อยละ 8.06 การเป็นคนดีของบุพการี คิดเป็นร้อยละ 5.81 การสำนึกบุญคุณบุพการี 4.52 การส่งเสียบุพการี คิดเป็นร้อยละ 3.87 การไม่สร้างความเดือดร้อนแก่บุพการี คิดเป็นร้อยละ 2.58 การพาบุพการีไปเที่ยวและการไม่ทอดทิ้งบุพการี คิดเป็นร้อยละ 1.29 และไม่ระบุพฤติกรรมความกตัญญู คิดเป็นร้อยละ 4.19 ตามลำดับ

3. ความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของวินัยและรับผิดชอบ

ตาราง 4-15 จำนวนและร้อยละของความหมายของความรับผิดชอบ (n=310)

ความหมายของความรับผิดชอบ	จำนวน	ร้อยละ
การรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง	85	27.42
ความตั้งใจในการทำงานอย่างสุดความสามารถ	28	9.03
การทำงานตามที่ได้รับมอบหมายไว้ให้สำเร็จ	58	18.71
การรับทุกผลการกระทำของตนเอง (การรับผิดชอบและการรับชอบ)	36	11.61
การตรงต่อเวลา	23	7.42
การรักษาสัญญา	2	0.65
ไม่ระบุความหมายของความรับผิดชอบ	78	25.16
รวม	310	100.00

จากตาราง 4-15 พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีการรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 27.42 รองลงมาคือ การทำงานตามที่ได้รับมอบหมายไว้ให้สำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 18.71 การรับทุกผลการกระทำของตนเอง (การรับผิดชอบและการรับชอบ) คิดเป็นร้อยละ 11.61 ความตั้งใจในการทำงานอย่างสุดความสามารถ คิดเป็นร้อยละ 9.03 การตรงต่อเวลา คิดเป็นร้อยละ 7.42 การรักษาสัญญา คิดเป็นร้อยละ 0.65 และไม่ระบุความหมายของความรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 25.16 ตามลำดับ

การวิเคราะห์เนื้อหาความหมายความรับผิดชอบของคนทำงาน

1. การรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง เป็นการทำที่บุคคลทราบว่าตนเองมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบทบาทหน้าที่ที่เป็นพ่อแม่ ต้องดูแลเอาใจใส่และทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว บทบาทหน้าที่การทำงาน ต้องให้ความสำคัญกับงาน ต้องทำงานตามที่ได้รับมอบหมายไว้ ไม่ว่าจะเป็นงานที่ตนเองถนัดหรือไม่ถนัดก็ตาม บุคคลต้องทำงานของตนเองให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง และบทบาทหน้าที่พลเมือง ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้ โดยบุคคลต้องมีการควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“การทำหน้าที่อย่างดีที่สุด และสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบก็ตาม”

(P9. การสอบถาม)

“การทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน และไม่ขัดต่อกฎข้อบังคับในสังคม”

(P11. การสอบถาม)

“รู้ตัวเองว่าอยู่ในฐานะอะไร หน้าที่การงาน และครอบครัว”

(P36. การสอบถาม)

“รู้หน้าที่ของตนเอง ควบคุมตนเองได้ว่าควรทำอะไร”

(P49. การสอบถาม)

“ความรับผิดชอบ ต้องรู้จักหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติอย่างเต็มที่”

(P63. การสอบถาม)

“การรู้หน้าที่และการทำหน้าที่ของตนเองได้อย่างเต็มที่และสุดความสามารถ สามารถควบคุมตนเองในการทำหน้าที่ของตนให้บรรลุเป้าหมายให้ได้”

(P.99 การสอบถาม)

“ให้ความสำคัญกับเรื่องที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย”

(P104. การสอบถาม)

“รู้จักหน้าที่ของตนเองว่าต้องทำอะไร”

(P.113 การสอบถาม)

“การปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง ไม่ว่าจะ เป็นหน้าที่ตามหลักพลเมืองดีต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยที่กำหนดไว้ หรือหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย”

(P148. การสอบถาม)

“รู้จักงานในหน้าที่ รับผิดชอบงานตัวเองให้ดีที่สุด”

(P164. การสอบถาม)

“รู้หน้าที่และปฏิบัติโดยไม่ต้องมีคนบอก”

(P165. การสอบถาม)

“ทำในสิ่งที่เหมาะสมกับบทบาทที่เป็นอยู่ เช่น เป็นพ่อก็รับผิดชอบในหน้าที่พ่อ ต้องทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว เป็นครูก็รับผิดชอบในหน้าที่ครู”

(P168. การสอบถาม)

“รู้หน้าที่ของตนเองว่าควรทำอะไรบ้าง ให้ความสำคัญและควรทำให้สำเร็จจะล่วง”

(P233. การสอบถาม)

“กระทำการต่าง ๆ ตามบทบาทและหน้าที่ของตน”

(P272. การสอบถาม)

2. ความตั้งใจในการทำงานอย่างสุดความสามารถ จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการตั้งใจในการทำงานอย่างสุดความสามารถ เป็นการที่บุคคลมีความสนใจ เอาใจใส่ และมีสมาธิจดจ่อในการทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความขยันพากเพียร และมีความอดทนต่ออุปสรรคในการทำงานที่เกิดขึ้น ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“การเอาใจใส่ในกิจธุระอย่างตั้งใจมีความสม่ำเสมอต่องานที่ทำ”

(P81. การสอบถาม)

“การให้ความสนใจ ใส่ใจ ในงานที่ทำ ตั้งใจทำงานนั้น ๆ ด้วยพยายาม ใส่ใจดูแล”

(P91. การสอบถาม)

“การประพฤติ ปฏิบัติตน ความมุ่งมั่นเอาใจใส่ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างตั้งใจ และสม่ำเสมอ”

(P100. การสอบถาม)

“ความสนใจเอาใจใส่ ตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งได้รับมอบหมายด้วยความพากเพียร พยายามอดทนต่ออุปสรรค”

(P109. การสอบถาม)

“เอาใจใส่ จดจ่อ ตั้งใจกับงานที่ทำ”

(P159. การสอบถาม)

“มีความสนใจ เอาใจใส่กับสิ่งที่ได้รับมอบหมาย มีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ตามกรอบเวลา ให้สำเร็จ”

(P.171 การสอบถาม)

“การตื่นตัวและเอาใจใส่ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และทำงานนั้น ๆ ให้สำเร็จ”

(P197. การสอบถาม)

“ใส่ใจ ตั้งใจ อดทน พยายาม พากเพียร”

(P244. การสอบถาม)

“คุณลักษณะของบุคคลซึ่งแสดงออกโดยมีความสนใจเอาใจใส่ ตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายด้วยความพากเพียร พยายาม อดทนต่ออุปสรรค”

(P267. การสอบถาม)

3. การทำงานตามที่ได้รับมอบหมายไว้ให้สำเร็จ จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการทำงานที่ได้รับมอบหมายไว้ให้สำเร็จ เป็นการที่บุคคลมีการทำงานตามที่หัวหน้างานกำหนดไว้ โดยบุคคลมีการพึ่งพาตนเองในการทำงานที่รับผิดชอบอย่างเต็มที่ ถึงแม้ว่าบุคคลจะต้องทำงานที่ตนเองไม่ถนัด บุคคลจะไม่หลีกเลี่ยงการทำงาน แต่บุคคลจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด เพื่อให้งานที่ออกมาเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“ความรับผิดชอบเท่ากับทำสิ่งที่ต้องทำ”

(P3. การสอบถาม)

“การพึงกระทำการใด ๆ อันชอบธรรมเพื่อให้สำเร็จคล่องตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้”

(P15. การสอบถาม)

“เราต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จทุกงานที่ทำ”

(P20. การสอบถาม)

“ทำในสิ่งที่ตนเองได้รับมอบหมายได้ตรงตามเป้าหมาย”

(P21. การสอบถาม)

“การทำงานหรือการได้รับมอบหมายให้ทำอะไรสักอย่าง แล้วทำโดยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ไม่มีข้อผิดพลาด”

(P39. การสอบถาม)

“ปฏิบัติงานในสิ่งที่ตัวเองรับผิดชอบ ถึงแม้เป็นงานที่ไม่ถนัด ก็ไม่ทิ้งงาน”

(P40. การสอบถาม)

“ทำตามหน้าที่ของตนเองได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง”

(P55. การสอบถาม)

“รับผิดชอบคือทำในสิ่งที่เรามีหน้าที่ต้องทำไม่มีการปล่อยปละละเลย”

(P59. การสอบถาม)

“ทำงานของตัวเอง ไม่ใช่คนอื่นพำเพรื่อ”

(P89. การสอบถาม)

“ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองให้สำเร็จตามข้อปฏิบัติหรือที่ได้รับมอบหมายหรือหน้าที่ของตนเองให้เสร็จสิ้น”

(P102. การสอบถาม)

“สามารถทำสิ่งที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จตามเงื่อนไข”

(P129. การสอบถาม)

“ทำตามที่มีคนมอบหมายไม่ปล่อยปละละเลย”

(P232. การสอบถาม)

“ทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด ไม่สร้างภาระหรือความเดือดร้อนให้ผู้อื่น”

(P287. การสอบถาม)

“การที่เราทำในสิ่งที่รับมอบหมาย หรือสิ่งที่เราควรต้องทำให้ดีที่สุด”

(P308. การสอบถาม)

4. การรับทุกผลการกระทำของตนเอง (การรับผิดและการรับชอบ) จากการสอบถามคนทำงาน มีความคิดเห็นว่าการรับทุกผลการกระทำของตนเอง เป็นการที่บุคคลมีการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง บุคคลย่อมมีความรับผิดชอบต่องานที่ทำ ถ้างานที่ทำนั้นประสบความสำเร็จ บุคคลย่อมได้รับความดีความชอบ แต่ในทางกลับกันถ้าบุคคลทำงานผิดพลาด บุคคลต้องยอมรับความผิดพลาดในงานที่เกิดขึ้น มีการปรับปรุง และแก้ไขงานนั้นให้ดีขึ้น ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“เมื่อทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดต้องรับผลที่ทำได้ไม่ว่าจะเป็นผลที่ผิดหรือชอบ”

(P26. การสอบถาม)

“รับผิดชอบต่อผลการกระทำทุกประเภทที่ไม่ขัดต่อหลักการขององค์กรที่ทำงาน”

(P27. การสอบถาม)

“รับผิดชอบต่อสิ่งที่ทำ ไม่ว่าจะถูกหรือผิด”

(P71.การสอบถาม)

“ผิดก็รับผิด แล้วแก้ไขให้ส่วนที่ผิดให้ดีขึ้น”

(P74. การสอบถาม)

“รับทั้งผิด และชอบ ไม่ว่าจะทำงานอะไรก็ทำให้สำเร็จ และพร้อมรับกับผลที่ตามมา”

(P92. การสอบถาม)

“การยอมรับและรับผิดชอบในสิ่งที่ตัวเองเลือกกระทำ”

(P112. การสอบถาม)

“ทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด ยอมรับในสิ่งที่ตนเองทำผิดพลาดและพร้อมที่จะแก้ไข”

(P.309 การสอบถาม)

5. การตรงต่อเวลา จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการตรงต่อเวลาเป็นการที่บุคคลมีการตื่นแต่เช้าเพื่อเดินทางมาเข้างานตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ โดยไม่มาทำงานสายหรือขาดงานอย่างไม่มีเหตุผล ซึ่งบุคคลมีการทำงานที่ได้รับมอบหมายตามเสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“การตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบต่อหน้าที่นั้นส่งงานตรงเวลาที่กำหนดไว้”

(P106. การสอบถาม)

“ตรงเวลา รู้หน้าที่”

(P111. การสอบถาม)

“รับผิดชอบต่อหน้าที่ สม่ำเสมอ ส่งงานตรงต่อเวลา”

(P.138 การสอบถาม)

“ทำสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ได้ตามเวลา
อย่างถูกต้องเหมาะสม”

(P173. การสอบถาม)

“การตรงต่อเวลาในหน้าที่ที่เรารับผิดชอบหรือ
งานที่เราทำต้องสำเร็จตามเป้าหมายที่เราวางไว้”

(P.194 การสอบถาม)

“ทำงานตรงต่อเวลาและทำตามกฎของบริษัท”

(P240. การสอบถาม)

“ตั้งแต่เช้า ไม่ ขาด ลา มาสายอย่างไรเหตุผล”

(P251, P269. การสอบถาม)

“ไม่ขาดลา มาสาย”

(P298. การสอบถาม)

“รักษาเวลา”

(P303. การสอบถาม)

6. การรักษาสัญญา จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการรักษาสัญญาเป็นการที่บุคคลมีความมั่นใจสิ่งที่คิด สิ่งที่พูด และการแสดงออกทางพฤติกรรมที่มีความเป็นไปได้อย่างจริงตามที่ให้สัญญไว้ ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“รับผิดชอบต่อคำพูด มั่นใจว่าสิ่งที่พูดเป็นไปได้”

(P73. การสอบถาม)

“การเอาใจใส่กับสิ่งที่คิด สิ่งที่ทำ คำที่พูด”

(P248. การสอบถาม)

ตาราง 4-16 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมความรับผิดชอบ (n=310)

พฤติกรรมความรับผิดชอบ	จำนวน	ร้อยละ
การตรงต่อเวลา	92	29.68
การทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	60	19.35
ความตั้งใจทำงานอย่างสุดความสามารถ	24	7.74
การรับทุกผลการกระทำของตนเอง (การรับผิดชอบและการรับชอบ)	23	7.42
การรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง	20	6.45
การรักษาสัญญา	6	1.94
ไม่ระบุพฤติกรรมความรับผิดชอบ	85	27.42
รวม	310	100.00

จากตาราง 4-16 พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีพฤติกรรมความรับผิดชอบตรงต่อเวลา คิดเป็นร้อยละ 29.68 รองลงมาคือ การทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 19.35 ความตั้งใจทำงานอย่างสุดความสามารถ คิดเป็นร้อยละ 7.74 การรับทุกผลการกระทำของตนเอง (การรับผิดชอบและการรับชอบ) คิดเป็นร้อยละ 7.42 การรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 6.45 การรักษาสัญญา คิดเป็นร้อยละ 1.94 และไม่ระบุพฤติกรรมความรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 27.42 ตามลำดับ

ตาราง 4-17 จำนวนและร้อยละของความหมายของควมมีวินัย (n=310)

ความหมายของควมมีวินัย	จำนวน	ร้อยละ
การควบคุมตนเองให้เป็นไปตามที่คาดหวัง	9	2.90
การทำสิ่งที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอ	12	3.87
การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้	59	19.03
การไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น	7	2.26
ไม่ระบุความหมายของควมมีวินัย	223	71.94
รวม	310	100.00

จากตาราง 4-17 พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีการให้ความหมายควมมีวินัยเป็นการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 19.03 รองลงมาคือ การทำสิ่งที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 3.87 การควบคุมตนเองให้เป็นไปตามที่คาดหวัง คิดเป็นร้อยละ 2.90 การไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 2.26 และไม่ระบุความหมายของควมมีวินัย คิดเป็นร้อยละ 71.94 ตามลำดับ

การวิเคราะห์เนื้อหาหาความหมายควมามีวินัยของคณทงำน

1. การควบคุมตนเองให้เป็นไปตามที่คาคดหวัง จากการสอบถามคณทงำนมึความคึดเห็นว่าการควบคุมตนเองให้เป็นไปตามที่คาคดหวังเป็นการที่บุคคลมึการบ้งค้บและจ้ดการตนเองให้มึการกระทำสั้ต่าง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตนเองกำหนดไว้ ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“ควบคุมตนเองได้ว่าควรทำอะไร แล้วเรากั้ทำ
สั้ นั้น”

(P49. การสอบถาม)

“การจัดการชีวิตและเวลาที่จะทำสั้ต่าง ๆ นา ๆ
รั้บผึดชอบในหน้าทึ้ของตัวองให้ดี”

(P74. การสอบถาม)

“การบ้งค้บตนเองให้กระทำสั้ต่าง ๆ อย่าง
สม่าเสมอเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์”

(P. การสอบถาม)

2. การทำสั้ที่ต้องทำอย่างสม่าเสมอ จากการสอบถามคณทงำนมึความคึดเห็นว่าการทำสั้ที่ต้องทำอย่างสม่าเสมอ เป็นการที่บุคคลต้องทำสั้ใดสั้หนึ่งอย่างต่อเนือ้และเป็นประจำ ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“ควมามีวินัยคือควมสม่าเสมอ”

(P3. การสอบถาม)

“วินัยคือ ทำกั้จ้ต่าง ๆ ประจำสม่าเสมอ”

(P59, P177. การสอบถาม)

“การเอาใจใส่ในกั้จ้ธุระอย่างควมสม่าเสมอ”

(P81. การสอบถาม)

“ควมามีวินัย เป็นการปฏิบัติตนในการทำสั้ใด
สั้หนึ่งอย่างสม่าเสมอเป็นประจำ”

(P102. การสอบถาม)

3. การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนด จากการสอบถามคณทงำนมึความคึดเห็นว่าการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดเป็นการที่บุคคลมึการปฏิบัติตามกฎกติกากั้เกิดขึ้นจากสั้จ้คมและประเทศชาติไม่ว่าจะเป็นกฎระเบียบของสั้ถานที่ราชการ กฎระเบียบขององค้กร และกฎหมายอย่างสม่าเสมอ โดยบุคคลไม่มี การปฏิบัติตนที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบที่กำหนดไว้ ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“การอยู่ในกรอบของสังคม ที่จะช่วยทำให้เพื่อนมนุษย์อยู่ร่วมกันได้แบบไม่ขัดแย้งกัน”
(P2. การสอบถาม)

“การปฏิบัติตามกฎ กติกา มารยาทต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม”
(P8. การสอบถาม)

“ไม่ขัดต่อกฎข้อบังคับในสังคม”
(P11. การสอบถาม)

“ปฏิบัติตามระเบียบวินัยของราชการ”
(P66. การสอบถาม)

“มีการปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบ ขนบธรรมเนียมอันดีงาม”
(P88. การสอบถาม)

“การทำตามกฎระเบียบต่าง ๆ โดยเกิดขึ้นจากจิตสำนึกของตนเองโดยไม่ได้มีการบังคับข่มขู่จากบุคคลอื่น”
(P.92 การสอบถาม)

“ทำตามกฎที่บริษัทวางไว้อย่างเคร่งครัดจนเป็นนิสัย”
(P115. การสอบถาม)

“การทำอะไรให้เป็นระบบ มีขั้นตอนอย่างเป็นเหตุเป็นผล ตลอดจนเคารพสิทธิ์ของตนและของผู้อื่น เคารพกฎ กติกา หรือมารยาท”
(P156. การสอบถาม)

“การปฏิบัติตามกฎกติกาส่วนรวมของแต่ละที่”
(P285. การสอบถาม)

“การกระทำที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขหรือกฎเกณฑ์ที่สังคมหรือเรากำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอ”
(P289. การสอบถาม)

4. การไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น เป็นการรู้ผิดชอบชั่วดี มีการจัดการและรับผิดชอบตนเองได้เป็นอย่างดี โดยไม่เป็นภาระ และไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“จัดการตัวเองได้ดีโดยไม่เดือดร้อนผู้อื่น”

(P157. การสอบถาม)

“รู้อะไรดีชั่วไม่ประพฤติให้เดือดร้อนคนอื่นคือการใช้ชีวิตให้มีคุณภาพ”

(P144. การสอบถาม)

“รับผิดชอบตัวเองและส่วนรวมไม่เป็นภาระและไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น”

(P.252, P287การสอบถาม)

ตาราง 4-18 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมความมีวินัย (n=310)

พฤติกรรมความมีวินัย	จำนวน	ร้อยละ
การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้	51	16.45
การไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น	16	5.16
การควบคุมตนเองให้เป็นไปตามที่คาดหวัง	6	1.94
การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบขององค์กร	5	1.61
การขับรถตามกฎหมายจราจร	3	0.97
การทิ้งขยะให้เป็นที่เป็นทาง	3	0.97
ไม่ระบุพฤติกรรมความมีวินัย	226	72.90
รวม	310	100.00

จากตาราง 4-18 พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีพฤติกรรมความมีวินัยการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 16.45 รองลงมาคือ การไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 5.16 การควบคุมตนเองให้เป็นไปตามที่คาดหวัง คิดเป็นร้อยละ 1.94 การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบขององค์กร คิดเป็นร้อยละ 1.61 การขับรถตามกฎหมายจราจรและการทิ้งขยะให้เป็นที่ เป็นทาง คิดเป็นร้อยละ 0.97 และไม่ระบุพฤติกรรมความมีวินัย คิดเป็นร้อยละ 72.90 ตามลำดับ

4. ความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของสุจริต

ตาราง 4-19 จำนวนและร้อยละของความหมายของความสุจริต (n=310)

ความหมายของความสุจริต	จำนวน	ร้อยละ
ความสุจริตต่อตนเอง	128	41.29
การทำในสิ่งที่ถูกต้อง	92	29.68
ความตรงไปตรงมา	36	11.61
ความสุจริตต่อผู้อื่น	116	37.42
การไม่ลักขโมยของผู้อื่น	7	2.26
การไม่คดโกงผู้อื่น	82	26.45
การไม่หลอกลวงผู้อื่น	23	7.42
ความจริงใจต่อผู้อื่น	4	1.29
ความสุจริตต่อหน้าที่	38	12.26
การประกอบอาชีพสุจริต	11	3.55
การทำงานที่มีความชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้	25	8.06
การไม่แสวงหาผลประโยชน์จากงานของตนเอง	2	0.64
ความสุจริตต่อสังคม	16	5.16
การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่วางไว้	13	4.19
การไม่ลักขโมยของสาธารณะ	1	0.32
การไม่เอาเปรียบสังคม	2	0.65
ไม่ระบุความหมายของความสุจริต	12	3.87
รวม	310	100.00

จากตาราง 4-19 พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีการให้ความหมายความสุจริตเป็นความสุจริตต่อตนเอง คิดเป็นร้อยละ 41.29 รองลงมาคือ ความสุจริตต่อผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 37.42 ความสุจริตต่อหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 12.26 ความสุจริตต่อสังคม คิดเป็นร้อยละ 5.16 ตามลำดับ และไม่ระบุความหมายของความสุจริต คิดเป็นร้อยละ 3.87 ตามลำดับ และสามารถพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบได้ดังนี้

ความสุจริตต่อตนเอง พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีการทำในสิ่งที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 29.68 และมีความตรงไปตรงมา คิดเป็นร้อยละ 11.61

ความสุจริตต่อผู้อื่น พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีการไม่คดโกงผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 26.45 รองลงมาคือ การไม่หลอกลวงผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 7.42 การไม่ลักขโมยของผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 2.26 และความจริงใจต่อผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 1.29 ตามลำดับ

ความสุจริตต่อหน้าที่ พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีการทำงานที่มีความชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้ คิดเป็นร้อยละ 8.06 รองลงมาคือ การประกอบอาชีพสุจริต คิดเป็นร้อยละ 3.55 และการไม่แสวงหาผลประโยชน์จากงานของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 0.32 ตามลำดับ

ความสุจริตต่อสังคม พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่วางไว้ คิดเป็นร้อยละ 4.19 รองลงมาคือ การไม่เอาเปรียบสังคม คิดเป็นร้อยละ 0.65 และการไม่ลักขโมยของสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 0.32 ตามลำดับ

การวิเคราะห์เนื้อหาความหมายของความสุจริตของคนทำงาน

1. ความสุจริตต่อตนเอง จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าคุณสุจริตต่อตนเอง ประกอบด้วย การทำในสิ่งที่ถูกต้องและความตรงไปตรงมา โดยมีข้อมูลรายองค์ประกอบ ดังนี้

1.1 การทำในสิ่งที่ถูกต้อง จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นการที่บุคคลมีการกระทำและการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องตั้งตามครรลองคลองธรรม ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“การทำสิ่งที่ถูกต้องทั้งทางตรงและทางอ้อม”

(P9. การสอบถาม)

“ประพฤติถูกตามทำนองคลองธรรม”

(P18. การสอบถาม)

“ยึดมั่นในความถูกต้องตั้งมา”

(P38. การสอบถาม)

“การปฏิบัติในสิ่งที่ถูกที่ควร”

(P49. การสอบถาม)

“การกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ถูกต้อง”

(P107. การสอบถาม)

“การมีชีวิตที่ถูกต้องตามครรลองคลองธรรม”

(P123, P130. การสอบถาม)

“การยึดมั่นในความสัตย์จริงในสิ่งที่ถูกต้อง”

(P171. การสอบถาม)

“ทำในสิ่งที่ถูกต้อง ไม่ผิดศีลธรรมไม่ผิดกฎหมาย”

(P176. การสอบถาม)

“การกระทำที่อยู่บนบรรทัดฐานของความถูกต้อง”

(P178. การสอบถาม)

“การทำสิ่งที่ถูกต้องและได้อยู่เสมอ”

(P187. การสอบถาม)

“ยึดมั่นในความถูกต้อง ประพฤติตามความเป็นจริง”
(P229. การสอบถาม)

“การยึดมั่นในความสัตย์จริงและในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม”
(P241, P248, P249. การสอบถาม)

“การยึดมั่นในความสัตย์จริงและในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม”
(P259, P274. การสอบถาม)

1.2 ความตรงไปตรงมา จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าคุณตรงไปตรงมาเป็น การที่บุคคลมีการยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม จึงมีการแสดงออกที่ตรงไปตรงมา ไม่พูดหรือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งทีผิด เพื่อให้ถูกใจผู้อื่น ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“ทำในสิ่งที่เที่ยงตรง ไม่เอนเอียง หรือทำเพื่อให้
ถูกใจตน”
(P67. การสอบถาม)

“การกระทำสิ่งใด ๆ ด้วยความซื่อตรง”
(P101, P185, P272, P287. การสอบถาม)

“การยึดมั่นในความสัตย์จริงและในสิ่งที่ถูกต้อง
ดีงาม มีความซื่อตรง และมีเจตนาที่บริสุทธิ์”
(P159. การสอบถาม)

“การแสดงออกด้วยความบริสุทธิ์ใจ”
(P186. การสอบถาม)

2. ความสุจริตต่อผู้อื่น จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าคุณสุจริตต่อผู้อื่น ประกอบด้วย การไม่ลักขโมยของผู้อื่น การไม่คดโกงผู้อื่น การไม่สร้างความสะดวกอื่นแก่ผู้อื่น การไม่หลอกลวงผู้อื่น การไม่เอาเปรียบผู้อื่น และความจริงใจต่อผู้อื่น ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

2.1 การไม่ลักขโมยของผู้อื่น จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการไม่ลักขโมยของผู้อื่น เป็นการที่บุคคลไม่ยุ่งหรือแอบหยิบสิ่งที่ไม่ใช่ของตนเองมา ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“ไม่ยักได้ของคนอื่น”
(P210. การสอบถาม)

“ไม่ลักขโมย”
(P211, P270. การสอบถาม)

“ไม่อยากได้ของคนอื่นมาเป็นของตนเอง”

(P252. การสอบถาม)

“ไม่ยุ่งกับสิ่งที่ไม่ใช่ของเรา”

(P256. การสอบถาม)

“อะไรที่ไม่ใช่ของเราก็ไม่เอา”

(P296. การสอบถาม)

2.2 การไม่คดโกงผู้อื่น จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการไม่คดโกงผู้อื่น เป็นการที่บุคคลมีการยอมรับความได้เปรียบและความเสียเปรียบในการทำงาน โดยบุคคลไม่คิดแสวงหาทางโกงผู้อื่น เพื่อได้ผลประโยชน์ในตนเองและพวกพ้อง ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“การไม่คิดคดหรือคิดลับหลัง จริงใจ”

(P1. การสอบถาม)

“ยอมรับความได้เปรียบและเสียเปรียบในการทำงาน ไม่โกง”

(P68. การสอบถาม)

“ไม่คอร์รัปชั่น”

(P120. การสอบถาม)

“ไม่คดโกงหรือแสวงหาทางหนีทีไล่ หาช่องโหว่ เพื่อเอาเปรียบ หรือหาประโยชน์เข้าตน และพวกพ้อง”

(P156. การสอบถาม)

“ไม่คดโกงทั้งเรื่องงาน เงิน”

(P164. การสอบถาม)

2.3 การไม่หลอกลวงผู้อื่น จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการไม่หลอกลวงผู้อื่น เป็นการที่บุคคลไม่พูดโกหกหลอกลวง เพื่อเอาของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง และไม่เบียดเบียนให้ผู้อื่นเกิดความเดือดร้อน ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“ไม่โกงกิน ไม่คิดจะเอาเปรียบใคร”

(P20. การสอบถาม)

“คือการทำอะไรที่ผิดและเบียดเบียนผู้อื่น”
(P51. การสอบถาม)

“ไม่โกหก ไม่ใช่คำพูดหลอกลวงให้คนอื่นเกิดความ
เสียหาย”
(P39, P104. การสอบถาม)

“ไม่คิดเอาของคนอื่นมาเป็นของตนเอง”
(P96. การสอบถาม)

“ไม่หลอกให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน”
(P72. การสอบถาม)

“ไม่เอาของที่ไม่ใช่ของเรามาเป็นของเรา”
(P150. การสอบถาม)

“การไม่พูดโกหก”
(P192. การสอบถาม)

2.4 ความจริงใจต่อผู้อื่น จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าคุณความจริงใจต่อผู้อื่น เป็นการที่บุคคลมีการแสดงเจตนาต่อผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีการแสดงออกอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา ทำให้ผู้อื่นมีความเชื่อใจในตนเอง ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“เจตนาบริสุทธิ์ใจต่อผู้อื่น การแสดงออกต่อผู้อื่น
อย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมา”
(P94. การสอบถาม)

“มีความจริงใจต่อผู้อื่น คนเราอยู่รวมตัวกัน
ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต และจริงใจต่อกัน”
(P223. การสอบถาม)

“มีความจริงใจ”
(P286. การสอบถาม)

“เราต้องทำให้คนอื่นเชื่อใจ”
(P. การสอบถาม)

3. ความสุจริตต่อหน้าที่ จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าคุณสุจริตต่อหน้าที่ ประกอบด้วย การประกอบอาชีพสุจริต การทำงานที่มีความชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้ การไม่ทำทุจริตในหน้าที่การงาน ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

3.1 การประกอบอาชีพสุจริต จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการประกอบอาชีพสุจริตเป็นการที่บุคคลประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมาย ไม่ข้องเกี่ยวกับการค้าขายยาเสพติดและอาชีพที่ผิดกฎหมายและศีลธรรมอันดีงาม ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“คือการทำงานที่เราประกอบอาชีพอย่างสุจริต และไม่ผิดต่อกฎหมาย”

(P93. การสอบถาม)

“ทำอาชีพสุจริตและมีความสุข โดยไม่มีการเบียดเบียนผู้อื่น”

(P108, P134. การสอบถาม)

“ทำงานที่ไม่ผิดต่อกฎหมายและศีลธรรม”

(P137. การสอบถาม)

“ไม่คดโกง ทำงานที่ถูกกฎหมาย”

(P198, P240. การสอบถาม)

“ต้องไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ทำงานที่สุจริต”

(P205. การสอบถาม)

“ถ้าทำงานหรืออาชีพใดก็ตาม ต้องทำอย่างสุจริต”

(P258. การสอบถาม)

“คือบริสุทธิ์ ทำงานในอาชีพสุจริตไม่ทุจริต”

(P290. การสอบถาม)

3.2 การทำงานที่มีความชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้ จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการทำงานที่มีความชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้ เป็นการที่บุคคลมีการทำงานอย่างบริสุทธิ์ใจ มีการเปิดเผยการทำงานให้เห็นอย่างตรงไปตรงมา โดยบุคคลมีหลักฐานในการทำงานที่สามารถเข้าตรวจสอบความถูกต้องตรงไปตรงมาได้ตลอดเวลา ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“ทุกสิ่งอย่างที่ทำงานต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ตลอดเวลา”

(P61, P301. การสอบถาม)

“ทำทุกอย่างโปร่งใส ไม่มีหมกเม็ด สามารถตรวจสอบได้”

(P92, P170. การสอบถาม)

“การทำสิ่งต่าง ๆ อย่างโปร่งใส ซื่อสัตย์ และไม่ขัดต่อกฎหมาย”

(P136. การสอบถาม)

“ความซื่อตรง ตรงไปตรงมา โปร่งใส และตรวจสอบได้”

(P175. การสอบถาม)

“ต้องมีความบริสุทธิ์การทำงาน”

(P181. การสอบถาม)

“มีความโปร่งใสในการทำอะไรบางอย่างให้มีความชัดเจนและไม่ปิดบังใคร”

(P233. การสอบถาม)

“ความสุจริต คือความโปร่งใสของทุก ๆ การกระทำ”

(P285. การสอบถาม)

3.3 การไม่แสวงหาผลประโยชน์จากงานของตนเอง จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการไม่แสวงหาผลประโยชน์จากงานของตนเองเป็นการที่บุคคลไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในการทำงานมาทุจริตเพื่อตนเอง โดยบุคคลไม่เลือกพวกพ้องของตนเองเข้ามาทำงานและไม่รับสินบนเพื่อเงินทองของตนเอง ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“ไม่ทุจริต ไม่เรียกรับสินบนเพื่อตนเอง ไม่เลือกเอาแต่พวกพ้อง”

(P65. การสอบถาม)

“ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในการหาประโยชน์การทำงานเข้าตนเอง”

(P148. การสอบถาม)

“การประพฤติตนโดยความยุติธรรมไม่รับสินบน”

(P278. การสอบถาม)

4. ความสุจริตต่อสังคม จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าคุณสุจริตต่อสังคม ประกอบด้วย การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่วางไว้ การไม่ลักขโมยของสาธารณะ การไม่เอาเปรียบสังคม ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

4.1 การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่วางไว้ จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่วางไว้ เป็นการที่บุคคลมีพฤติกรรมที่เหมาะสมมีการทำตามกฎระเบียบที่วางไว้โดยไม่กระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“ทำในสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมาย และไม่ไปเบียดเบียนผู้อื่น”

(P21, P58, P64.การสอบถาม)

“การกระทำที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือข้อบังคับ ระเบียบ เป็นความจริง ไม่ถูกจับ สามารถทำได้ อย่างเปิดเผย”

(P102. การสอบถาม)

“พฤติกรรมที่ดี มีความเหมาะสม ถูกกฎหมาย และกฎระเบียบสังคม”

(P155. การสอบถาม)

“ไม่ทำสิ่งที่ผิดต่อกฎหมายหรือผิดต่อกฎเกณฑ์สังคม”

(P158. การสอบถาม)

“ประพฤติและปฏิบัติหน้าที่ต่างๆโดยไม่ทำผิด ศีลธรรมและกฎหมาย”

(P161. การสอบถาม)

“ประพฤติ ปฏิบัติตนอย่างถูกกฎหมาย ไม่มีนิสัย ซ่อนเร้น แอบแฝง”

(P177. การสอบถาม)

“การไม่เจตนาทำผิดกฎ กติกา สัญญา”

(P310. การสอบถาม)

4.2 การไม่ลักขโมยของสาธารณะ จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการไม่ลักขโมยของสาธารณะเป็นการที่บุคคลไม่คิดและไม่ต้องการนำของสาธารณะมาเป็นของตนเอง ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“คือความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมไม่ยากได้ของ
 สาธารณะมาเป็นของตนเอง จะไม่ยึดเอาของ
 สาธารณะมาใช้เป็นของตนเอง”

(P252. การสอบถาม)

4.3 การไม่เอาเปรียบสังคม จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการไม่เอาเปรียบ
 สังคม เป็นการที่บุคคลมีความซื่อสัตย์ ไม่เห็นแก่ตนเอง มีการเห็นแก่ประโยชน์ของสังคมและส่วนรวมเป็นที่ตั้ง
 ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“กระการทำไต่ ๆ ก็ตามด้วยความซื่อสัตย์
 เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ไม่โกหกปกปิด
 เพื่อประโยชน์ส่วนตน”

(P88. การสอบถาม)

“ยึดผลประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้ง”

(P182. การสอบถาม)

ตาราง 4-20 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมความสุจริต (n=310)

พฤติกรรมความสุจริต	จำนวน	ร้อยละ
การไม่คดโกงผู้อื่น	79	25.48
การประกอบอาชีพสุจริต	38	12.26
การไม่ลักขโมยของผู้อื่น	30	9.68
การพูดความจริงอย่างตรงไปตรงมา	28	9.03
การทำในสิ่งที่ถูกต้อง	25	8.06
การทำงานที่มีความชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้	15	4.84
การไม่รับสินบน	12	3.87
การไม่เอาเปรียบผู้อื่น	12	3.87
การแสดงความจริงใจต่อผู้อื่น	9	2.90
การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้	8	2.58
ความตรงไปตรงมา	5	1.61
การรักษาสัญญา	4	1.29
การไม่เบียดเบียนเวลางาน	3	0.97
การไม่ทำผิดกฎหมาย	1	0.32
ไม่ระบุพฤติกรรมความสุจริต	41	13.23
รวม	310	100.00

จากตาราง 4-20 พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีพฤติกรรมสุจริตมีการไม่คดโกงผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 25.48
 รองลงมาคือ การประกอบอาชีพสุจริต คิดเป็นร้อยละ 12.26 การไม่ลักขโมยของผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 9.68
 การพูดความจริงอย่างตรงไปตรงมา คิดเป็นร้อยละ 9.03 การทำในสิ่งที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 8.06

การทำงานที่มีความชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้ คิดเป็นร้อยละ 4.84 การไม่รับสินบน การไม่เอาเปรียบผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 3.87 การแสดงความจริงใจต่อผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 2.90 การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 2.58 ความตรงไปตรงมา คิดเป็นร้อยละ 1.61 การรักษาสัญญา คิดเป็นร้อยละ 1.29 การไม่เบียดเบียนเวลางาน คิดเป็นร้อยละ 0.97 การไม่ทำผิดกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 0.32 และไม่ระบุ พฤติกรรมความสุจริต คิดเป็นร้อยละ 13.23 ตามลำดับ

5. ความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของจิตสาธารณะ

ตาราง 4-21 จำนวนและร้อยละของความหมายของจิตสาธารณะ (n=310)

ความหมายของจิตสาธารณะ	จำนวน	ร้อยละ
การเคารพสิทธิ	8	2.58
การถือเป็นที่	262	84.52
การช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน	138	44.52
การเสียสละเพื่อส่วนรวม	85	27.42
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น	39	12.58
ความรับผิดชอบต่อสังคม	18	5.81
ไม่ระบุความหมายของจิตสาธารณะ	22	7.10
รวม	310	100.00

จากตาราง 4-21 พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีการให้ความหมายของจิตสาธารณะเป็นการถือเป็นที่ คิดเป็นร้อยละ 84.52 รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อสังคม คิดเป็นร้อยละ 5.81 การเคารพสิทธิ คิดเป็นร้อยละ 2.58 และไม่ระบุความหมายของจิตสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 7.10 ตามลำดับ และสามารถพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบได้ดังนี้

การเคารพสิทธิ พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีการแบ่งปันสิ่งของสาธารณะร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 1.94 และการยอมรับและให้เกียรติผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 0.65

การถือเป็นที่ พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน คิดเป็นร้อยละ 44.52 รองลงมาคือ การเสียสละเพื่อส่วนรวม คิดเป็นร้อยละ 27.42 และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 12.58 ตามลำดับ

การวิเคราะห์เนื้อหาความหมายจิตสาธารณะของคนทำงาน

1. การเคารพสิทธิ จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการเคารพสิทธิเป็นการที่บุคคลมีความรู้สึกเป็นเจ้าของในสถานที่หรือวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นสาธารณะ บุคคลต้องมีการดูแลรักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอ เพื่อให้ผู้อื่นสามารถใช้สถานที่สาธารณะหรือวัสดุอุปกรณ์สาธารณะร่วมกันได้ ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“ความรู้สึกถึงการเป็นเจ้าของในสิ่งที่เป็นสาธารณะ ต้องดูแลและให้ผู้อื่นใช้ได้ด้วย”

(P25. การสอบถาม)

“ไม่ยึดติดของสาธารณะกับตัวเอง แบ่งปันผู้อื่น”
(P158. การสอบถาม)

“ความรู้สึกถึงการเป็นเจ้าของใน สิ่งที่เป็น
สาธารณะ ในสิทธิและหน้าที่ที่จะดูแล และ
บำรุงรักษาร่วมกัน”
(P217. การสอบถาม)

“ความรู้สึกถึงการเป็นเจ้าของในสิ่งที่เป็น
สาธารณะ ในสิทธิและหน้าที่ที่จะดูแล และ
บำรุงรักษาร่วมกัน”
(P220. การสอบถาม)

“การที่เราไม่ทำให้พื้นที่สาธารณะสกปรก”
(P261. การสอบถาม)

2. การถือเป็นเรื่องที่ จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการถือเป็นเรื่องที่ ประกอบด้วย การช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน การเสียสละเพื่อส่วนรวม และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น โดยมีข้อมูลรายองค์ประกอบ ดังนี้

2.1 การช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน เป็นการที่บุคคลมีจิตอาสาต้องการทำสิ่งดี ๆ ให้กับผู้อื่นที่ลำบาก และต้องการช่วยเหลือ โดยบุคคลไม่ได้ถูกบังคับ มีความเต็มใจทำให้อื่นและสังคมด้วยตนเอง โดยไม่ต้องการสิ่งของหรือข้อแลกเปลี่ยนใด ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“การช่วยเหลือผู้อื่นที่ลำบากด้วยความเต็มใจ
ไม่หวังผลตอบแทน”
(P11, P164, P238, P240, P295, P298, P304. การสอบถาม)

“การให้ความช่วยเหลือให้กับสังคมโดยมีหวัง
สิ่งตอบแทนใด ๆ ทำด้วยหัวใจอันเป็นจิตกุศล”
(P15. การสอบถาม)

“การช่วยเหลือสาธารณะประโยชน์ที่ไม่หวัง
สิ่งตอบแทน”
(P41. การสอบถาม)

“จิตสาธารณะ คือ การมีใจอาสาช่วยสาธารณะ
ไม่โดนบังคับหรือทำเพราะมีข้อแลกเปลี่ยน”
(P59. การสอบถาม)

“การสั่งการของสมองที่แท้จริงให้ทำในสิ่งซึ่งไม่มี
ผลตอบแทนที่มีมูลค่า แต่มีคุณค่าทางจิตใจ”
(P61. การสอบถาม)

“ทำประโยชน์เพื่อสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทน”
(P64. การสอบถาม)

“คือการช่วยเหลือกันและกัน ถึงเขาจะไม่เห็น
แต่เราก็ทำโดยไม่คาดหวัง สิ่งตอบแทน”
(P74. การสอบถาม)

“ความมีจิตอาสากระทำใด ๆ เพื่อส่วนรวม
โดยไม่ต้องให้ใครบอกหรือบังคับ”
(P88. การสอบถาม)

“การมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
โดยที่ไม่ต้องมีใครมาบอกหรือออกคำสั่งให้ทำ
โน้นนี่นั่น”
(P92. การสอบถาม)

“อยากช่วยเหลือผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นบุคคลใดก็ตาม
โดยไม่หวังผลตอบแทน”
(P99. การสอบถาม)

“ช่วยเหลือสังคมโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน”
(P115. การสอบถาม)

“การทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยจิตใจที่ไม่หวัง
ผลลัพธ์หรือสิ่งตอบแทนที่ทำนั้น”
(P161. การสอบถาม)

“มีจิตใจช่วยเหลือแม้ไม่มีใครร้องขอ”
(P165. การสอบถาม)

“การช่วยเหลือด้วยความตั้งใจจริงไม่มีสิ่งใด
แอบแฝงเลย”
(P189. การสอบถาม)

“ทำเพื่อส่วนรวม โดยไม่หวังผลประโยชน์”

(P190, P198. การสอบถาม)

“ช่วยเหลือสังคม ผู้อื่น อย่างไม่หวังสิ่งตอบแทน
แต่มองว่าเป็นสิ่งที่ควรทำ”

(P253. การสอบถาม)

“การทำคุณประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม โดยไม่
หวังผลตอบแทน”

(P285. การสอบถาม)

2.2 การเสียสละเพื่อส่วนรวม จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าการเสียสละเพื่อส่วนรวม เป็นการที่บุคคลมีความคิดที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ของตนเอง บุคคลจึงอุทิศเวลาและอุทิศร่างกายแรงใจ เพื่อช่วยเหลือส่วนรวม ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“ความตระหนักรู้ การเสียสละทรัพย์สิน เวลา
ร่างกายหรือความรู้ที่มีของตนเพื่อส่วนรวมเมื่อ
เห็นความเดือดร้อน”

(P29. การสอบถาม)

“คนที่รู้จักความเสียสละ ความร่วมมือ ร่วมใจ
ในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม”

(P34, P171. การสอบถาม)

“รู้จักเสียสละ ร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ
ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม”

(P94. การสอบถาม)

“เสียสละ การมีความรู้สึกรอยากรที่จะทำอะไรก็
ตามทั้งเกิดประโยชน์ และไม่เกิดโทษแก่สังคม
ส่วนรวม”

(P123. การสอบถาม)

“อุทิศเวลาเพื่อประโยชน์ของสังคม”

(P150. การสอบถาม)

“รู้จักความเสียสละ ความร่วมมือ ร่วมใจ ในการ
ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม”

(P159. การสอบถาม)

“คือการเสียสละตัวเอง เวลา แรง เพื่อประโยชน์
ของสาธารณะ”

(P166. การสอบถาม)

“การเสียสละทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมมากกว่า
ส่วนตน”

(P265. การสอบถาม)

“ผู้ที่มีใจทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ไม่คิดถึง
ผลประโยชน์ของตนเอง”

(P283. การสอบถาม)

“การกระทำและจิตใจที่ให้มากกว่ารับโดยไม่หวัง
สิ่งตอบแทนและเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่า
ประโยชน์ส่วนตน”

(P300. การสอบถาม)

2.3 ความเอื้อเพื่อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าคุณ
เอื้อเพื่อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น เป็นการที่บุคคลมีน้ำใจช่วยเหลือบุคคลที่ด้อยกว่าตนเองตามความสามารถที่บุคคลนั้น
ทำได้ ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“เป็นคนมีน้ำใจกับคนในสังคม และเพื่อนมนุษย์”

(P2. การสอบถาม)

“การมีน้ำใจ เอื้อเพื่อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น”

(P8. การสอบถาม)

“จิตใจที่ดี เอื้ออาทร”

(P47. การสอบถาม)

“มีน้ำใจ ทำเพื่อผู้อื่น”

(P62, P70. การสอบถาม)

“มีน้ำใจ ให้ความช่วยเหลือเมื่อทำได้”

(P100, P103. การสอบถาม)

“มีใจเอื้ออารีต่อบุคคล”

(P182. การสอบถาม)

“การมีน้ำใจกับบุคคลหรือสังคมที่ด้อยกว่าเท่าที่
เราจะมีกำลังหรือเวลาที่จะสามารถทำได้”

(P272. การสอบถาม)

3. ความรับผิดชอบต่อสังคม จากการสอบถามคนทำงานมีความคิดเห็นว่าคุณสมบัติทางสังคม
เป็นการที่บุคคลเป็นอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมช่วยเหลือตามมูลนิธิหรือทำประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม
ที่ตนเองอยู่ ดังข้อมูลที่ได้จากการสอบถามดังนี้

“ร่วมทำบุญการกุศลตามมูลนิธิต่าง ๆ”

(P33. การสอบถาม)

“อาสาสมัครช่วยงาน Bike for dad”

(P84. การสอบถาม)

“ผูกผ้าพันคอสีฟ้า ทำงานเป็นอาสาสมัคร
ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน”

(P89. การสอบถาม)

“ช่วยบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม”

(P120, P249. การสอบถาม)

“ช่วยงานสาธารณะประโยชน์ต่อสังคม
เป็นอาสาสมัครในการพัฒนาหรือช่วยเหลือ
หน่วยงานหรือผู้ที่เดือดร้อน”

(P138. การสอบถาม)

“ช่วยทำงานพัฒนาชุมชนที่อยู่”

(P213. การสอบถาม)

“ช่วยบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม ออกค่าย
จิตอาสา สอนหนังสือตามชนบท”

(P245. การสอบถาม)

ตาราง 4-22 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมจิตสาธารณะ (n=310)

พฤติกรรมจิตสาธารณะ	จำนวน	ร้อยละ
การช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	132	42.58
การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อสังคม	56	18.06
การคัดแยกและการทิ้งขยะในถังขยะ	33	10.65
การดูแลรักษาความสะอาดในสถานที่สาธารณะ	24	7.74
การบริจาคสิ่งของให้ผู้ประสบภัย	22	7.10
การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	16	5.16
การดูแลทรัพย์สินของส่วนรวม	2	0.65
การไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น	1	0.32
ไม่ระบุพฤติกรรมจิตสาธารณะ	24	7.74
รวม	310	100.00

จากตาราง 4-22 พบว่า คนทำงานส่วนใหญ่มีพฤติกรรมจิตสาธารณะมีการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน คิดเป็นร้อยละ 42.58 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อสังคม คิดเป็นร้อยละ 18.06 การคัดแยกและการทิ้งขยะในถังขยะ คิดเป็นร้อยละ 10.65 การดูแลรักษาความสะอาดในสถานที่สาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 7.74 การบริจาคสิ่งของให้ผู้ประสบภัย คิดเป็นร้อยละ 7.10 การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม คิดเป็นร้อยละ 5.16 การดูแลทรัพย์สินของส่วนรวม คิดเป็นร้อยละ 0.65 การไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 0.32 และไม่ระบุพฤติกรรมจิตสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 7.74 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลจากการจัดประชุมวิพากษ์กรอบตัวบ่งชี้คุณธรรม 5 ด้าน เพื่อเป็นกรอบการสร้าง เครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

คุณธรรม หมายถึง การแสดงถึงคุณลักษณะที่มีความคงเส้นคงวาในตัวบุคคล อันเป็นผลมาจากการฝึกฝนจนกระทั่งเกิดเป็นความสมัครใจและนิสัย โดยเป็นการรักษาความคงเส้นคงวาระหว่าง กรอบแนวคิดที่ว่าด้วยความดีและการกระทำของตนเอง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้กรอบคุณธรรม 5 ด้าน ของศูนย์คุณธรรมฯ ซึ่งประกอบไปด้วย พอเพียง วินัยรับผิดชอบ กตัญญู สุจริต และจิตสาธารณะ

ตาราง 4-23 ความหมายและองค์ประกอบของคุณธรรม พอเพียง

ตัวชี้วัดคุณธรรม พอเพียง	องค์ประกอบ
<p>พอเพียง หมายถึง การดำเนินชีวิตผ่านกระบวนการคิด และการตัดสินใจอย่างรอบคอบ ด้วยความพอดี พอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ ไม่เบียดเบียนหรือทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน สามารถพึ่งพาตนเองได้ และเตรียมพร้อมรับผลกระทบหรือการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตบนพื้นฐานของความดี โดยงานวิจัยครั้งนี้สามารถวัดความพอเพียงได้จาก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความพอประมาณ 2) ความมีเหตุผล และ 3) ภูมิคุ้มกัน</p>	<p>ความพอประมาณ คือ ความพอดีในการใช้ชีวิตที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไป พอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น</p>
	<p>ความมีเหตุผล คือ กระบวนการคิดและตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้ชีวิตอย่างรอบคอบ โดยพิจารณาถึงเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องและผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจและการกระทำ</p>
	<p>ภูมิคุ้มกัน คือ การวางแผนการใช้ชีวิตอย่างรอบคอบ สามารถพึ่งพาตนเองได้ และการเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อเตรียมพร้อมรับผลกระทบหรือการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต</p>

ตาราง 4-24 ความหมายและองค์ประกอบของคุณธรรม วินัยรับผิดชอบ

ตัวชี้วัดคุณธรรม วินัยรับผิดชอบ	องค์ประกอบ
<p>วินัยรับผิดชอบ หมายถึง การแสดงออกถึงการยอมรับและการประพฤติปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานทางสังคม สามารถกำกับตนเองทั้งความคิดและการกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานหรือดำเนินกิจกรรมใด ๆ ตามบทบาทหน้าที่ ยอมรับผลอันเกิดจากการกระทำของตนเอง และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น โดยงานวิจัยครั้งนี้สามารถวัดความมีวินัยรับผิดชอบได้จาก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การยอมรับและปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานทางสังคม 2) การควบคุมตนเอง 3) การตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน และ 4) การยอมรับผลการกระทำของตน</p>	<p>1) การยอมรับและปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานทางสังคม หมายถึง การแสดงออกถึงการยอมรับ และการประพฤติปฏิบัติตนตามวิถีประจำ จารีต และกฎหมาย เพื่อควบคุมความประพฤติของบุคคล อันจะนำไปสู่สังคมที่มีระเบียบและดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนและปกติสุข</p>
	<p>2) การควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถในการกำกับตนเองทั้งความคิดและการกระทำ ให้อยู่ในระเบียบกฎเกณฑ์ เพื่อนำตนเองให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข</p>
	<p>3) การตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานหรือดำเนินกิจกรรมใด ๆ ให้บรรลุผลที่ตรงเวลา ตามบทบาทหน้าที่ หรือตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ</p>
	<p>4) การยอมรับผลการกระทำของตน หมายถึง การยอมรับผลอันเกิดจากการกระทำของตนเอง ทั้งผลในทางบวก ทางลบ รวมถึงข้อผิดพลาด และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น</p>

ตาราง 4-25 ความหมายและองค์ประกอบของคุณธรรม กตัญญู

ตัวชี้วัดคุณธรรม กตัญญู	องค์ประกอบ
<p>กตัญญู (Gratitude) หมายถึง การแสดงออกถึงการสำนึก การเคารพนับถือ และการตอบแทน ในความดีที่ตนเองหรือสังคมโดยรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งเป็นการแสดงออกในทางที่ดี เมื่อมีโอกาส และจะต้องไม่ไปละเมิดสิทธิ์ผู้อื่น ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน หรือได้รับผลกระทบในทางเสียหาย งานวิจัยครั้งนี้ สามารถวัดความกตัญญูได้จาก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสำนึกในความดี 2) การเคารพความดี และ 3) การตอบแทนความดี</p>	<p>1) การสำนึกในความดี คือ การเห็นคุณค่า รู้สึกขอบคุณ คิดในทางบวก หรือมีทัศนคติที่ดี ต่อคุณความดีที่ตนเองหรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้องเหมาะสม</p>
	<p>2) การเคารพความดี คือ การชื่นชม ยกย่อง ให้เกียรติในความดีที่ตนเองหรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้อง โดยแสดงออกด้วยความสุภาพ เหมาะสม</p>
	<p>3) การตอบแทนความดี คือ การประพฤติตนในทางที่ดี เมื่อมีโอกาส โดยไม่ละเมิดสิทธิ์หรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เพื่อแสดงความขอบคุณความดีที่ตนเองหรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้อง</p>

ตาราง 4-26 ความหมายและองค์ประกอบของคุณธรรม สุจริต

ตัวชี้วัดคุณธรรม สุจริต	องค์ประกอบ
<p>สุจริต หมายถึง การปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่นตามแนวทางที่ถูกต้อง กล่าวคือ ตรงไปตรงมา สำนึกรู้ รวมถึงปฏิเสธการกระทำที่ไม่ถูกต้องอันจะก่อให้เกิดความเสียหาย ในงานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การละอายต่อการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง 2) การไม่เอาเปรียบและไม่แสวงหาผลประโยชน์ และ 3) การยืนหยัดในความถูกต้อง</p>	<p>1) การละอายต่อการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง การแสดงความรู้สึกไม่สบายใจ รังเกียจ อาย กระตาคในใจตน ไม่กล้าทำสิ่งที่ผิดกฎระเบียบไม่ว่าจะต่อหน้าหรือลับหลังผู้อื่น</p>
	<p>2) การไม่เอาเปรียบและไม่แสวงหาผลประโยชน์ การกระทำในสิ่งที่ตรงไป ตรงมา รักษาความสัตย์ ไม่เอาเปรียบ และไม่ยึดผลประโยชน์อันมิชอบของตนเอง และพวกพ้องเพียงฝ่ายเดียว</p>
	<p>3) การยืนหยัดในความถูกต้อง การแสดงออกหรือการสนับสนุนความคิด การกระทำที่ถูกต้องตามกฎหมาย และต่อต้านการทุจริตด้วยความกล้าหาญ แม้ว่าจะมีความยากลำบากหรืออุปสรรคขัดขวาง</p>

ตาราง 4-27 ความหมายและองค์ประกอบของคุณธรรม จิตสาธารณะ

ตัวชี้วัดคุณธรรม จิตสาธารณะ	องค์ประกอบ
<p>จิตสาธารณะ หมายถึง การตระหนักหรือการกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น องค์กร และสังคมด้วยความสมัครใจ คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม เอาใจใส่ดูแลรักษาสาธารณสมบัติ และช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ โดยงานวิจัยครั้งนี้สามารถวัดจิตสาธารณะได้จาก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) จิตอาสา 2) สำนักสาธารณะ และ 3) การเสียสละช่วยเหลือผู้อื่น</p>	<p>จิตอาสา หมายถึง การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น องค์กร และสังคมด้วยความสมัครใจโดยไม่หวังผลตอบแทน</p>
	<p>สำนักสาธารณะ หมายถึง การตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และสาธารณสมบัติด้วยการเอาใจใส่ดูแลรักษา โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ</p>
	<p>การเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น หมายถึง การอุทิศร่างกาย สติปัญญา ทรัพย์สิน และเวลา เพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่นโดยไม่ทำให้ตนเอง และผู้อื่นเดือดร้อน</p>

บทที่ 5

ผลการพัฒนาเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ส่วนที่ 1 ผลการหาคุณภาพความเที่ยงตรงของแบบวัดคุณธรรมฯ

ส่วนที่ 2 ผลการหาคุณภาพอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมฯ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดคุณธรรมฯ

ส่วนที่ 4 ผลการหาเกณฑ์ปกติ (norm) ของเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของ
กลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ส่วนที่ 1 ผลการหาคุณภาพความเที่ยงตรงของแบบวัดคุณธรรมฯ

ผลการหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบวัดคุณธรรมฯ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 11 คน พบว่า

ตาราง 5-1 ค่า IOC ของข้อคำถามคุณธรรมด้านความพอเพียง

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	IOC
1) ความพอประมาณ คือ ความพอดีในการใช้ชีวิตที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป พอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น	1.ฉันใช้จ่ายตามรายได้ที่ได้รับ โดยไม่ต้องยืมเงินผู้อื่น (+)	0.73
	2.ฉันใช้ชีวิตตามกระแสนิยม เพื่อไม่ให้ตนเองดูล้ำสมัย (-)	0.64
	3.ฉันยอมเป็นหนี้เพื่อซื้อสินค้าราคาแพง ที่ทำให้ตนเองมีภาพลักษณ์ที่ดี (-)	1.00
	4.ฉันพอใจกับชีวิตที่เป็นอยู่ ไม่อยากได้หรืออยากเป็นเหมือนคนอื่น (+)	0.82
2) ความมีเหตุผล คือ กระบวนการคิดและตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้ชีวิตอย่างรอบคอบ โดยพิจารณาถึงเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องและผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจ และการกระทำ	1.ฉันพิจารณาถึงความจำเป็นและความคุ้มค่าก่อนตัดสินใจใช้จ่าย (+)	1.00
	2.ฉันคิดไตร่ตรองเรื่องต่าง ๆ อย่างรอบคอบก่อนลงมือทำ (+)	1.00
	3.ฉันตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ โดยใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล (-)	1.00
	4.ฉันกระทำการต่าง ๆ โดยไม่ได้คำนึงว่าผลที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร (-)	0.91
3) ภูมิคุ้มกัน คือ การวางแผนการใช้ชีวิตอย่างรอบคอบ สามารถพึ่งพาตนเองได้ และการเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อเตรียมพร้อมรับผลกระทบหรือการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต	1.ฉันวางแผนการใช้ชีวิตทั้งในระยะสั้นและระยะยาว (+)	1.00
	2.ฉันใช้ชีวิตโดยต้องพึ่งพาผู้อื่นเสมอ (-)	0.91
	3.ฉันไม่สนใจที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นเรื่องไกลตัว (-)	0.91
	4.ฉันเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (+)	1.00

จากตาราง 5-1 พบว่า ข้อคำถามคุณธรรมด้านที่ 1 พอเพียง มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.64 ถึง 1.00 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ตาราง 5-2 ค่า IOC ของข้อคำถามคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบ

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	IOC
1) การยอมรับและปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานทางสังคม หมายถึง การแสดงออกถึงการยอมรับ และการประพฤติปฏิบัติตนตามวิถีประชา จารีต และกฎหมาย เพื่อควบคุมความประพฤติของบุคคลอื่นจะนำไปสู่สังคมที่มีระเบียบ และดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนและปกติสุข	1. ยิ่งชุมชนหรือหน่วยงานนั้นมีกฎเกณฑ์และระเบียบ ข้อบังคับมากเท่าไร ยิ่งจะทำให้ชุมชนหรือหน่วยงานนั้นพัฒนาได้ช้าลงเท่านั้น (-)	0.36
	2. ในการทำกิจกรรมหรือปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ฉันจะยึดถือกฎ กติกาหรือแนวปฏิบัติที่ผู้เกี่ยวข้องได้ร่วมกันกำหนดไว้เป็น สำคัญ (+)	1.00
	3. ในการทำกิจกรรมใดๆ ฉันอาจจะปฏิบัติขัดแย้งกับ ข้อตกลงร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพราะเชื่อว่าหัวใจ สำคัญคือความสำเร็จ ไม่ใช่กฎกติกาที่หยาบหยาบ (-)	0.82
	4. แต่ละคนมีเหตุผลส่วนตัวที่แตกต่างกันไป การไม่ได้ ปฏิบัติตามข้อตกลงใด ๆ ของครอบครัวหรือชุมชนที่ตน อาศัยอยู่ จึงเป็นสิทธิที่เข่าจะกระทำได้ (-)	0.64
	5. ไม่ว่าจะไม่มีใครรับรู้หรือไม่ ฉันจะไม่ทำในสิ่งที่ขัดแย้งกับ ข้อตกลงหรือกติกาของชุมชน (+)	0.91
2) การควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถในการกำกับตนเอง ทั้งความคิดและการกระทำ ให้อยู่ ในระเบียบกฎเกณฑ์ เพื่อนำตนเอง ให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข	1. ฉันจะไม่ซื้อสินค้าใด ๆ ที่ยังไม่ใช้สิ่งที่เป็นในขณะนั้น แม้จะอยากได้และมีเงินเพียงพอที่จะซื้อ (+)	0.91
	2. หากฉันไม่เห็นด้วยกับคำพูดของบุคคลอื่น ฉันจะไม่ สามารถทนเงียบฟังจนจบได้ ฉันมักจะโต้แย้งระหว่างที่ บุคคลนั้นกำลังพูดอยู่ (-)	0.91
	3. ไม่ว่าจะทำกิจกรรมใด สิ่งหนึ่งที่ฉันยึดถือคือ ต้องกำกับตนเอง ให้สามารถทำกิจกรรมนั้นจนสำเร็จดังที่ตั้งเป้าหมายไว้ (+)	1.00
	4. เมื่อต้องทำกิจกรรมใด ๆ ฉันจะมีใจจดจ่อไปที่กิจกรรมนั้น จนบรรลุเป้าหมาย โดยไม่เปลี่ยนไปทำกิจกรรมอื่น หรือ แทรกกิจกรรมอื่นเข้ามา (+)	1.00
	5. แม้จะมีความรู้สึกโกรธ เกลียด เศร้า อยากได้อะไรก็มี หรือความรู้สึกอื่นใดเกิดขึ้น ฉันสามารถควบคุมให้มันอยู่ใน ระดับที่เหมาะสม โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางลบต่อ ตัวเองหรือบุคคลอื่น (+)	0.82
	6. ฉันยอมรับว่า แม้แต่ช่วงที่มีปัญหาทางการเงิน ก็ยังอดใจ ไม่ได้ที่จะซื้อของที่ตนเองอยากได้ ซึ่งอาจจะต้องมา แก้ปัญหาเรื่องเงินในอนาคตก็ตาม (-) (สำรอง)	0.91
	7. ในการทำงานทั้งงานส่วนตัวและส่วนรวม ฉันจะบอก ตนเองว่า จงทำตามแผนที่วางไว้ อย่างสม่ำเสมอและอย่าหยุด อย่่างไรก็ต้องสำเร็จ จะช้าหรือเร็วเท่านั้น (+) (สำรอง)	0.64

องค์ประกอบ	ข้อความคำถาม	IOC
3) การตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานหรือดำเนินกิจกรรมใด ๆ ให้บรรลุผลที่ตรงเวลาตามบทบาทหน้าที่ หรือตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ	1. ฉันยอมอดนอน หรือพักผ่อนน้อยลงได้ ถ้าจะทำให้งานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันตามกำหนดเวลา (+)	0.64
	2. เมื่อได้รับมอบหมายงานใด ๆ ฉันจะพยายามทุ่มเททั้งเวลา แรงกาย และสติปัญญาในการทำงานนั้นอย่างเต็มที่ (+)	1.00
	3. ฉันเชื่อว่าค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน ฉันจึงพยายามทำหน้าที่ของตนเพื่อให้บรรลุผลที่ตรงเวลา ตามบทบาทหน้าที่ หรือตามที่ได้รับมอบหมาย (+)	0.91
	4. แม้งานจะเสร็จช้าลงกว่ากำหนดนัดหมายเดิมไปบ้าง แต่ก็ทำให้ฉันได้พักผ่อนอย่างเพียงพอ ก็เป็นสิ่งที่ฉันพร้อมจะถูกตำหนิ (-) (สำรอง)	0.55
	5. เมื่อต้องทำงานเป็นทีม การท้อใจหรือถอดใจจนส่งผลให้ งานเสร็จล่าช้าไปบ้าง ถือเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้กับคนทั่วไป (-) (สำรอง)	0.73
4) การยอมรับผลการกระทำของตน หมายถึง การยอมรับผลอันเกิดจากการกระทำของตนเองทั้งผลในทางบวก ทางลบ รวมถึงข้อผิดพลาด และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น	1. เมื่อต้องทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด แม้จะมีเสียงสะท้อนออกมา ในทางที่ไม่ดีนัก ฉันพร้อมที่จะรับฟังข้อเสนอแนะหรือ คำวิพากษ์วิจารณ์จากบุคคล (+)	1.00
	2. คนที่ลงมือทำงานใด ๆ ย่อมมีสิ่งบกพร่องเกิดขึ้นได้ ฉันจึงพร้อมยอมรับผลที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะออกมาอย่างไรก็ตาม (+)	0.91
	3. แม้จะเป็นเรื่องยากที่ต้องรับฟังคำวิจารณ์ทางลบ แต่ฉันพร้อมที่จะรับฟังคำวิจารณ์จากบุคคลที่เกี่ยวข้อง หากจะทำให้งานนั้นหรืองานชิ้นต่อไปดีขึ้นกว่าเดิม (+)	1.00
	4. การที่มีบุคคลอื่นวิพากษ์วิจารณ์ผลงานที่ฉันทำในแง่ลบ อาจเป็นเพราะเขาไม่รู้จักจริงในสิ่งที่ฉันทำ ฉันจึงไม่ใส่ใจ และไม่ได้เถียงกับบุคคลเหล่านั้น (-)	0.91
	5. ฉันพบว่าผลงานของฉันที่มีคุณภาพต่ำกว่าที่ควรจะเป็น เป็นเพราะผู้คนรอบข้างเข้ามาวุ่นวายมากเกินไป จนฉันไม่มีอิสระพอที่จะทำอย่างที่ตั้งใจไว้ (-)	0.73
	6. เมื่อเกิดความผิดพลาดหรือผลทางลบต่อบุคคลรอบข้าง อันเนื่องมาจากการกระทำของฉัน ฉันพร้อมที่จะรับผิดชอบ และยินดีปรับปรุงตัวเองเพื่อไม่ให้มีสิ่งนั้นเกิดขึ้นซ้ำอีก (+)	1.00
	7. ปัญหาหรือสิ่งเลวร้ายที่เกิดขึ้นในสังคมใดๆ ไม่ได้เกิด เพราะใครคนใดคนหนึ่ง ฉันจึงเลือกที่จะโต้แย้ง เมื่อมีใคร ตำหนิว่าฉันเป็นผู้สร้างปัญหานั้น (-)	0.73

จากตาราง 5-2 พบว่า ข้อคำถามคุณธรรมด้านที่ 2 วิทยุรับผิดชอบ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.36 ถึง 1.00 ในส่วนของข้อคำถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์ IOC คณะผู้วิจัยได้ปรับออก

ตาราง 5-3 ค่า IOC ของข้อคำถามคุณธรรมด้านกตัญญู

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	IOC
1) การสำนึกในความดี คือ การเห็นคุณค่า รู้สึกขอบคุณ คิดในทางบวก หรือมีทัศนคติที่ดี ต่อคุณความดีที่ตนเองหรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ ในทางที่ถูกต้องเหมาะสม	1. ฉันรู้สึกว่าการกระทำความดีของผู้คนทำให้สังคมได้รับประโยชน์ (+)	1.00
	2. ฉันรู้สึกซาบซึ้งใจเมื่อมีผู้คนได้กระทำความดีที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองหรือสังคม (+)	1.00
	3. ฉันคิดว่าความดีที่ผู้คนได้กระทำต่อกันนั้นเกิดขึ้นด้วยความบริสุทธิ์ใจ (+)	0.82
	4. แม้สถานการณ์ภายนอกจะเลวร้ายเพียงใด แต่ฉันเชื่อว่ามีสิ่งที่ยังคงทำให้ผู้คนในสังคมทำดีต่อกัน (+)	0.91
2) การเคารพความดี คือ การชื่นชมยกย่อง ให้เกียรติ ในความดีที่ตนเองหรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้อง โดยแสดงออกด้วยความสุภาพ เหมาะสม	1. ฉันกล่าวชื่นชมเมื่อมีผู้กระทำความดีที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม(+)	1.00
	2. ฉันใช้วาจาที่สุภาพเพื่อยกย่องความดีที่มีผู้กระทำต่อตนเองหรือส่วนรวมให้ได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้อง (+)	1.00
	3. ฉันกล่าวยกย่องเมื่อเห็นผู้คน เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม (+)	1.00
	4. ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องแสดงการขอบคุณ หากความดีนั้นเกิดจากบุคคลที่ไม่รู้จัก (-)	0.82
3) การตอบแทนความดี คือ การประพฤติตนในทางที่ดี เมื่อมีโอกาส โดยไม่ละเมิดสิทธิ์หรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนเพื่อแสดงความขอบคุณความดีที่ตนเองหรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้อง	1. ฉันนำแนวทางของบุคคลที่ได้กระทำความดีมาใช้กับตนเองและเป็นแบบอย่างให้คนอื่น (+)	0.82
	2. ฉันให้การสนับสนุนหรือร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการทำความดีที่องค์กรได้ทำประโยชน์ต่อสังคม (+)	1.00
	3. ฉันตั้งใจปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เพราะไม่ต้องการทำให้ผู้อื่นหรือสังคมได้รับความเดือดร้อน (+)	0.64
	4. ฉันสำนึกและนำแนวทางของสถาบันที่ก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน และประเทศชาติ ไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (+)	0.64

จากตาราง 5-3 พบว่า ข้อคำถามคุณธรรมด้านที่ 3 กตัญญู มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.64 ถึง 1.00 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ตาราง 5-4 ค่า IOC ของข้อความคุณธรรมด้านสุจริต

องค์ประกอบ	ข้อความ	IOC
1) การละอายต่อการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง การแสดงความรู้สึกไม่สบายใจ รังเกียจ อาย กระดากในใจตน ไม่กล้าทำสิ่งผิดที่ผิดกฎระเบียบไม่ว่าจะ ต่อหน้าหรือลับหลังผู้อื่น	1. ฉันไม่กล้าทำผิดกฎระเบียบหรือกฎหมาย (+)	0.82
	2. ฉันรู้สึกละอายใจที่ต้องทำผิดกฎระเบียบ แม้จะไม่มีใครรู้ก็ตาม (+)	1.00
	3. ฉันรังเกียจการกระทำที่ผิดนอกมีในไม่ ตรงไปตรงมา (+)	1.00
	4. หากฉันฝ่าฝืนกฎระเบียบก็ไม่เห็นเป็นอะไร เพราะใครๆ ก็ทำกัน (-)	1.00
	5. ฉันละเลยกฎระเบียบบางอย่างทั้ง ๆ ที่รู้ว่า ไม่ถูกต้อง (-)	1.00
	6. ฉันวางแผนเมื่อรู้ว่าตนเองกำลังทำสิ่ง ที่ไม่ถูกต้อง (-)	1.00
2) การไม่เอาเปรียบและไม่แสวงหา ผลประโยชน์ การกระทำในสิ่งที่ตรงไป ตรงมา รักษาความสัตย์ ไม่เอาเปรียบ และไม่ยึดผลประโยชน์อันมิชอบของ ตนเองและพวกพ้องเพียงฝ่ายเดียว	1. ฉันทำงานโดยยึดผลประโยชน์ของผู้อื่นเป็น สำคัญ (+)	0.73
	2. ฉันยอมเสียผลประโยชน์เอง ดีกว่าต้องเอา เปรียบคนอื่น (+)	1.00
	3. ฉันทำงานอย่างเป็นธรรม ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง (+)	1.00
	4. ฉันปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่นตามแนวทางที่ ถูกต้องตามกฎหมาย (+)	1.00
	5. การผิดกฎหมายนิดหน่อย แต่มีคนได้ประโยชน์ มากมาย ฉันถือว่าคุ้มค่า (-)	0.73
	6. ฉันหาช่องทางที่ทำให้ตัวเองหรือพรรคพวก ได้ประโยชน์มากกว่าคนอื่น (-)	1.00
	7. ฉันเลือกจะทำงานอย่างซื่อสัตย์ตรงไปตรงมา (+)	0.82
	8. ฉันทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยไม่แสวงหา ผลประโยชน์อันมิชอบ (+)	1.00
	9. หากมีโอกาส ฉันทำเพื่อผลประโยชน์ของ ตนเองก่อนประโยชน์ของผู้อื่น (-)	1.00
	10. ฉันยึดมั่นปฏิบัติตามคำกล่าวที่ว่าคำนึงถึง ประโยชน์ของส่วนรวมไม่น้อยกว่าส่วนตน (+)	0.91
	11. ฉันมักโอนเอียงไปตามสถานการณ์ เหมือนคำกล่าวที่ว่าพวกมากลากไป (-)	0.82
	12. ฉันเลือกทำก็ต่อเมื่อฉันได้เปรียบ (-)	0.91
	13. ฉันยอมให้สินน้ำใจแก่เจ้าหน้าที่เพื่อแลกกับ ความสะดวกในการบริการ (-)	1.00

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	IOC
3) การยับยั้งในความถูกต้อง การแสดงออกหรือการสนับสนุน ความคิด การกระทำที่ถูกต้องตามกฎหมาย และต่อต้านการทุจริตด้วยความกล้าหาญ แม้ว่าจะมีความยากลำบากหรือ อุปสรรคขัดขวาง	1. แม้ต้องเดือดร้อน ฉันก็เลือกที่จะต่อต้านการ ทุจริต (+)	0.91
	2. ฉันมีจุดยืนที่ชัดเจน คือยืนข้างความถูกต้อง ตามกฎหมายระเบียบหรือกฎหมาย (+)	1.00
	3. ฉันกล้าแสดงความคิดเห็นสนับสนุนสิ่งที่ถูกต้อง ตามกฎหมาย (+)	1.00
	4. เมื่อพบเห็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ฉันรวบรวมหลักฐานแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง (+)	0.82
	5. ฉันทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น เมื่อพบว่ามีการกระทำ ความผิดตามกฎหมาย (-)	1.00
	6. ฉันยอมรับได้ ถ้านักการเมืองกระทำทุจริต แต่สามารถบริหารประเทศดี (-)	0.91
	7. ฉันไม่กล้าร้องเรียนเรื่องการทุจริตของ เจ้าหน้าที่ เพราะกลัวผลกระทบที่ตามมา (-)	1.00
	8. แม้รู้ว่าเสี่ยง แต่ฉันเข้าร่วมเป็นสมาชิก เครือข่ายต่อต้านการทุจริต (+)	0.82

จากตาราง 5-4 พบว่า ข้อคำถามคุณธรรมด้านที่ 4 สุจริต มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.73 ถึง 1.00 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ตาราง 5-5 ค่า IOC ของข้อคำถามคุณธรรมด้านจิตสาธารณะ

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	IOC
1) จิตอาสา หมายถึง การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น องค์กร และสังคมด้วยความสมัครใจโดยไม่หวังผลตอบแทน	1. ฉันหลีกเลี่ยงที่จะอาสาสมัครทำงานให้ผู้อื่นได้ประโยชน์ (-)	0.91
	2. ฉันไม่อยากเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนเพราะทำให้เสียเวลาเปล่า (-)	1.00
	3. ฉันจะช่วยเก็บอุปกรณ์ต่าง ๆ เข้าที่หลังเลิกงานเพื่อคราวหน้าจะได้นำมาใช้สะดวกมากยิ่งขึ้น (+)	0.73
	4. ฉันเข้าร่วมกิจกรรมเมื่อมีการประชาสัมพันธ์ขออาสาสมัครในการทำกิจกรรมของชุมชน (+)	0.91
2) สำนึกสาธารณะ หมายถึง การตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และสาธารณสมบัติด้วยการเอาใจใส่ดูแลรักษา โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสิ่งสำคัญ	1. ฉันคิดว่าทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งที่ทุกคนพึงรักษาและหวงแหน (+)	1.00
	2. ฉันคิดว่าเป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องดูแลสาธารณสมบัติ (+)	1.00
	3. ฉันเห็นว่าการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมควรเป็นหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเท่านั้น (-)	1.00
	4. ฉันเห็นว่าประโยชน์ส่วนตนมีความสำคัญมากกว่าส่วนรวม (-)	0.73
3) การเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น หมายถึง การอุทิศร่างกาย สติปัญญา ทรัพย์สิน และเวลา เพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่นโดยไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน	1. ฉันให้คำปรึกษาแก่ผู้อื่นที่มาขอความช่วยเหลือ (+)	0.91
	2. ฉันสละเวลาส่วนตัวในการทำงานส่วนเพื่อรวม (+)	0.82
	3. ฉันปฏิเสธในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ต้องใช้พลังงานในการทำงาน (-)	0.82
	4. ฉันหลีกเลี่ยงการบริจาคทรัพย์สินให้กับส่วนรวม (-)	0.82

จากตาราง 5-5 พบว่า ข้อคำถามคุณธรรมด้านที่ 5 จิตสาธารณะ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.73 ถึง 1.00 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ส่วนที่ 2 ผลการหาคุณภาพอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมฯ

ผลการตรวจสอบคุณภาพอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน

แบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน มีอำนาจจำแนก 0.19 ถึง 0.78 โดยมีความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.586 ถึง 0.895 รายละเอียดแสดงดังต่อไปนี้

ตาราง 5-6 ผลการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 1 พอเพียง

		ข้อความคำถาม	r
ความพอประมาณ	1	ฉันใช้จ่ายตามความจำเป็น โดยไม่ต้องยืมเงินผู้อื่น	0.30
	2	ฉันยอมเป็นหนี้เพื่อซื้อสินค้าราคาแพง หากทำให้ตนเองมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น (-)	0.34
	3	ฉันพอใจกับชีวิตที่เป็นอยู่ ไม่อยากได้หรืออยากเป็นเหมือนคนอื่น	0.32
ความมีเหตุผล	4	ฉันพิจารณาถึงความจำเป็นและความคุ้มค่าก่อนตัดสินใจใช้จ่าย	0.50
	5	ฉันคิดไตร่ตรองเรื่องต่าง ๆ อย่างรอบคอบก่อนลงมือทำ	0.53
	6	ฉันตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ โดยใช้อารมณ์และความรู้สึกมากกว่าเหตุผล (-)	0.22
ภูมิคุ้มกัน	7	ฉันวางแผนการใช้ชีวิตทั้งในระยะสั้นและระยะยาว	0.46
	8	ฉันไม่สนใจที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ แม้ว่าสิ่งนั้นจะมีผลกระทบต่อฉันก็ตาม (-)	0.27
	9	ฉันเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต	0.49
ความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) = 0.679			

จากตาราง 5-6 พบว่า แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 1 พอเพียง มีอำนาจจำแนก 0.27 ถึง 0.53 โดยมีความเชื่อมั่น 0.679

ตาราง 5-7 ผลการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 2 วินัยรับผิดชอบ

		ข้อคำถาม	r
การยอมรับและปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานทางสังคม	1	ฉันจะยึดถือกฎกติกาหรือแนวปฏิบัติที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม	0.19
	2	ฉันยอมลงมือปฏิบัติแม้จะขัดแย้งกับกฎกติกาข้อตกลง (หากจำเป็น) เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ (-)	0.22
การควบคุมตนเอง	3	ฉันจะได้แย้งทันทีที่มีความคิดเห็นต่างกับผู้อื่น (-)	0.29
	4	ฉันสามารถควบคุมอารมณ์และการกระทำได้ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อผู้อื่น	0.24
การตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน	5	ฉันคิดว่าเป็นภาวะปกติที่ต้องส่งงานล่าช้า หากสภาพจิตใจไม่พร้อม (-)	0.31
	6	ฉันมุ่งมั่นตั้งใจทำงานที่อยู่ในความรับผิดชอบจนสำเร็จ แม้จะยากลำบาก	0.39
การยอมรับผลการกระทำของตน	7	ฉันพร้อมรับฟังข้อเสนอแนะหรือคำวิพากษ์วิจารณ์ แม้ว่าอาจจะทำให้รู้สึกลำบากใจ	0.35
	8	ฉันคิดว่าหากทำงานไม่สำเร็จหรือผลงานมีคุณภาพด้อยลง เพราะมีคนอื่นมาช่วย (-)	0.25
	9	ฉันยินดีรับผิดชอบกับผลการกระทำของตนเอง แม้ทำให้รู้สึกทุกข์ใจก็ตาม	0.33
ความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) = 0.586			

จากตาราง 5-7 พบว่า แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 2 วินัยรับผิดชอบ มีอำนาจจำแนก 0.19 ถึง 0.39 โดยมีความเชื่อมั่น 0.586

ตาราง 5-8 ผลการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 3 ความกตัญญู

		ข้อคำถาม	r
การสำนึกในความดี	1	ฉันรู้สึกมีความสุขที่ได้ทำสิ่งดี ๆ ให้สังคมได้รับประโยชน์	0.75
	2	ฉันภูมิใจในตัวเองเสมอ เมื่อได้ทำความดี แม้ไม่มีใครเห็น	0.76
	3	ฉันจะยึดมั่นทำความดี ต่อให้อยู่ในสถานการณ์ยากลำบาก	0.72
การเคารพความดี	4	ฉันชื่นชม เมื่อมีผู้ที่ทำสิ่งดี ๆ ต่อกัน	0.78
	5	ฉันยกย่องผู้ที่ทำความดีด้วยวาจาที่สุภาพ (ไม่เสียดสี ประชด ประชัน หรือเหน็บแนม)	0.74
	6	ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องแสดงการขอบคุณ หากมีคนมาทำดีหรือช่วยเหลือฉัน (-)	0.26
การตอบแทนความดี	7	ฉันดูแลพ่อแม่ผู้ปกครองที่ได้เลี้ยงดูมาตลอด ด้วยความรัก และเอาใจใส่	0.70
	8	ฉันประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อเป็นการตอบแทนความดีที่ได้รับ	0.70
	9	ฉันยินดีสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรที่ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม และสังคมทันทีที่มีโอกาส	0.71
	10	ฉันปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมหรือหลักธรรมทางศาสนา เพราะไม่ต้องการให้สังคมเดือดร้อน	0.70
ความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) = 0.895			

จากตาราง 5-8 พบว่า แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 3 กตัญญู มีอำนาจจำแนก 0.26 ถึง 0.78 โดยมีความเชื่อมั่น 0.895

ตาราง 5-9 ผลการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 4 สุจริต

		ข้อความ	r
การละอายต่อการ ทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง	1	ฉันรู้สึกละอายใจที่ทำผิดกฎระเบียบ แม้จะไม่มีใครรู้ก็ตาม	0.40
	2	ฉันรังเกียจการกระทำที่ไม่ตรงไปตรงมา	0.42
	3	ฉันวางแผนเมื่อรู้ว่าตนเองกำลังทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง (-)	0.47
	4	ฉันยอมเสียผลประโยชน์เอง ดีกว่าต้องเอาเปรียบผู้อื่น	0.34
การไม่เอาเปรียบ และไม่แสวงหา ผลประโยชน์	5	ฉันทำงานกับทุกคนเท่าเทียมกัน ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง	0.38
	6	ฉันเลือกจะทำงานอย่างซื่อสัตย์ตรงไปตรงมา	0.52
	7	ฉันเลือกที่จะทำงานกับคนที่ให้ผลประโยชน์กับฉันได้มากกว่าคนที่ทำงานตรงไปตรงมา (-)	0.60
	8	ฉันยอมให้สินน้ำใจแก่เจ้าหน้าที่เพื่อแลกกับความสะดวกในการบริการ (-)	0.61
การยืนหยัดใน ความถูกต้อง	9	ฉันมีจุดยืนที่ชัดเจน ในการต่อต้านการทุจริต แม้ต้องเดือดร้อน	0.25
	10	ฉันทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น เมื่อพบการกระทำผิดตามกฎหมาย (-)	0.65
	11	ฉันไม่กล้าร้องเรียนเรื่องการทุจริตของเจ้าหน้าที่ เพราะกลัวผลกระทบที่ตามมา (-)	0.53
ความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) = 0.807			

จากตาราง 5-9 พบว่า แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 4 สุจริต มีอำนาจจำแนก 0.25 ถึง 0.65 โดยมีความเชื่อมั่น 0.807

ตาราง 5-10 ผลการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 5 จิตสาธารณะ

		ข้อคำถาม	r
จิตอาสา	1	ฉันไม่อยากเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนเพราะทำให้เสียเวลา (-)	0.57
	2	ฉันเข้าร่วมกิจกรรมเมื่อมีการประชาสัมพันธ์ขออาสาสมัครในการทำกิจกรรมของชุมชน (+)	0.33
สำนึกสาธารณะ	3	ฉันคิดว่าทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งที่ทุกคนพึงรักษาและหวงแหน (+)	0.61
	4	ฉันคิดว่าเป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องดูแลสาธารณสมบัติ (+)	0.64
การเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น	5	ฉันให้คำปรึกษาแก่ผู้อื่นที่มาขอความช่วยเหลือเท่าที่ฉันสามารถช่วยเหลือได้ (+)	0.58
	6	ฉันสละเวลาส่วนตัวในการทำงานเพื่อส่วนรวมตามความจำเป็น (+)	0.45
	7	ฉันจะทำเป็นไม่สนใจหากมีใครมาขอความช่วยเหลือ (-)	0.55
	8	ฉันไม่ชอบการบริจาคทรัพย์สินและสิ่งของให้กับส่วนรวมหรือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน (-)	0.51
ความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) = 0.802			

จากตาราง 5-10 พบว่า แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 5 จิตสาธารณะ มีอำนาจจำแนก 0.33 ถึง 0.64 โดยมีความเชื่อมั่น 0.802

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดคุณธรรมฯ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
M	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
p	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p-value)
χ^2	แทน	ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)
GFI	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index)
AGFI	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)
CFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index)
RMSEA	แทน	ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation)
SRMR	แทน	ค่าดัชนีรากมาตรฐานของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (Standard Root Mean Square Residual)
b	แทน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading)
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)
t	แทน	ค่าสถิติที (t-test)
SC	แทน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Completely Standardize Solution)
CR	แทน	ค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้าง (Construct Reliability)

การวิเคราะห์องค์ประกอบของคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ดังตาราง 5-11

ตาราง 5-11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ตัว ปัจจัย	M1.1	M1.2	M1.3	M2.1	M2.2	M2.3	M2.4	M3.1	M3.2	M3.3	M4.1	M4.2	M4.3	M5.1	M5.2	M5.3
M1.1	1.00															
M1.2	0.43**	1.00														
M1.3	0.46**	0.56**	1.00													
M2.1	0.27**	0.38**	0.33**	1.00												
M2.2	0.29**	0.37**	0.41**	0.45**	1.00											
M2.3	0.27**	0.42**	0.43**	0.30**	0.34**	1.00										
M2.4	0.34**	0.35**	0.52**	0.30**	0.37**	0.38**	1.00									
M3.1	0.34**	0.32**	0.36**	0.17**	0.15**	0.19**	0.39**	1.00								
M3.2	0.49**	0.41**	0.46**	0.32**	0.34**	0.31**	0.44**	0.43**	1.00							
M3.3	0.39**	0.31**	0.35**	0.17**	0.18**	0.19**	0.38**	0.58**	0.46**	1.00						
M4.1	0.35**	0.46**	0.45**	0.35**	0.40**	0.33**	0.40**	0.35**	0.58**	0.37**	1.00					
M4.2	0.33**	0.45**	0.51**	0.38**	0.40**	0.35**	0.46**	0.33**	0.58**	0.34**	0.66**	1.00				
M4.3	0.34**	0.38**	0.42**	0.30**	0.28**	0.38**	0.30**	0.23**	0.54**	0.23**	0.46**	0.58**	1.00			
M5.1	0.43**	0.37**	0.45**	0.33**	0.34**	0.31**	0.41**	0.33**	0.60**	0.35**	0.54**	0.59**	0.60*	1.00		
M5.2	0.34**	0.31**	0.35**	0.13**	0.18**	0.15**	0.36**	0.44**	0.38**	0.47**	0.36**	0.33**	0.16**	0.38**	1.00	
M5.3	0.45**	0.40**	0.51**	0.41**	0.41**	0.35**	0.45**	0.32**	0.68**	0.33**	0.57**	0.65**	0.63**	0.68**	0.37**	1.00

Bartlett's Test: $\chi^2=29292.70$ df=120 p=.00 KMO=0.93 Measure of Sampling Adequacy (MSA) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.89-0.95

**p<.01

จากตาราง 5-11 พบว่า คุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.13-0.68 โดยจิตอาสา (M5.1) กับการเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น (M5.3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.68 ส่วนการยอมรับและปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม (M2.1) กับการไม่เอาเปรียบ และไม่แสวงหาผลประโยชน์ (M5.2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.13 และสามารถพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบได้ดังนี้

พอเพียง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.43-0.56 โดยความมีเหตุผล (M1.2) กับภูมิคุ้มกัน (M1.3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.56 ส่วนความพอประมาณ (M1.1) กับความมีเหตุผล (M1.2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.43

วินัยรับผิดชอบ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.30-0.45 โดยการยอมรับและปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม (M2.1) กับการควบคุมตนเอง (M2.2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.45 ส่วนการตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน (M2.3) กับการยอมรับผลการกระทำของตน (M2.4) กับการยอมรับ และปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม (M2.1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากันเท่ากับ 0.30

กตัญญู มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.43-0.58 โดยการสำนึกในความดี (M3.1) กับการตอบแทนความดี (M3.3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.58 ส่วนการสำนึกในความดี (M3.1) กับการเคารพความดี (M3.2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.43

สุจริต มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.46-0.66 โดยการละอายต่อการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง (M4.1) กับการไม่เอาเปรียบและไม่แสวงหาผลประโยชน์ (M4.2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ ส่วนการละอายต่อการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง (M4.1) การยืนหยัดในความถูกต้อง (M4.3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.46

จิตสาธารณะ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.37-0.68 โดยจิตอาสา (M5.1) กับการเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น (M5.3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.68 ส่วนสำนึกสาธารณะ (M5.2) กับการเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น (M5.3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.37

ส่วนการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปีไม่เป็นเมตริกซ์เอกลักษณะ แสดงว่าคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปีมีความสัมพันธ์กันเพียงพอที่จะสามารถนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไปได้ (Bartlett's Test: $\chi^2=29292.70$ $df=120$ $p=.00$) เมื่อพิจารณารายชื่อมีค่าไคเซอร์-ไมเยอร์-โอล์คิน (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy: KMO) เท่ากับ 0.93 และความเพียงพอของกลุ่มการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยรวม (Measure of Sampling Adequacy: MSA) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.89-0.95 แสดงให้เห็นว่าคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปีมีความสัมพันธ์กันเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันต่อไปได้

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ผู้วิจัยนำองค์ประกอบของคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มาทำการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลการวัดคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตาราง 5-12

ตาราง 5-12 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

คุณธรรม	b	SE	t	SC	CR
พอเพียง	0.61	0.02	36.90**	0.91	0.83
ความพอประมาณ	1.00	-	-	0.67	0.45
ความมีเหตุผล	0.93	0.03	30.15**	0.62	0.39
ภูมิคุ้มกัน	1.04	0.03	33.03**	0.70	0.48
วินัยรับผิดชอบ	0.46	0.02	29.74**	0.82	0.67
การยอมรับและปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม	1.00	-	-	0.57	0.32
การควบคุมตนเอง	1.08	0.04	28.02**	0.61	0.37
การตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน	0.95	0.04	22.83**	0.54	0.29
การยอมรับผลการกระทำของตน	1.23	0.05	26.54**	0.70	0.49
กตัญญู	0.39	0.02	24.93**	0.81	0.65
การสำนึกในความดี	1.00	-	-	0.49	0.24
การเคารพความดี	1.81	0.07	25.90**	0.88	0.77
การตอบแทนความดี	1.80	0.03	31.59**	0.52	0.28
สุจริต	0.71	0.02	47.00**	0.93	0.87
การละอายต่อการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง	1.00	-	-	0.76	0.58
การไม่เอาเปรียบและไม่แสวงหาผลประโยชน์	1.14	0.02	49.89**	0.87	0.75
การยืนหยัดในความถูกต้อง	0.78	0.02	33.62**	0.59	0.35
จิตสาธารณะ	0.72	0.01	48.34	0.92	0.84
จิตอาสา	1.00	-	-	0.78	0.61
สำนึกสาธารณะ	0.75	0.03	29.44**	0.58	0.34
การเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น	1.12	0.02	52.64**	0.87	0.77

$$\chi^2=57.00 \text{ df}=42 \text{ p}=.06 \text{ GFI}=1.00 \text{ AGFI}=0.99 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.01 \text{ SRMR}=0.01 \text{ *p}<.05$$

จากตาราง 5-12 พบว่า โมเดลการวัดคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปีมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีกลุ่มสัมบูรณ์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 57.00 df=42, p=.06 ค่า GFI=1.00 ค่า AGFI=0.99 ค่า RMSEA=0.01, ค่า SRMR=0.01 ส่วนในดัชนีกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ตามสอดคล้อง พบว่า ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และดัชนีอื่น ๆ ยังชี้ให้เห็นว่า โมเดลการวัดคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปีมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.81-0.93 ซึ่งทุกองค์ประกอบและทุกตัวบ่งชี้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสุจริต มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.93 มีความแปรผันร่วมกับคุณธรรมอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 87) รองลงมาคือ จิตสาธารณะ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.92 มีความแปรผันร่วมกับคุณธรรมอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 84) พอเพียง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.91 มีความแปรผันร่วมกับคุณธรรมอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 83) วินัยรับผิดชอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.82 มีความแปรผันร่วมกับคุณธรรมอยู่ในระดับสูง

(ร้อยละ 67) ส่วนกตัญญู มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.81 มีความแปรผันร่วมกับคุณธรรมอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 64) ตามลำดับ โดยคุณธรรมมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

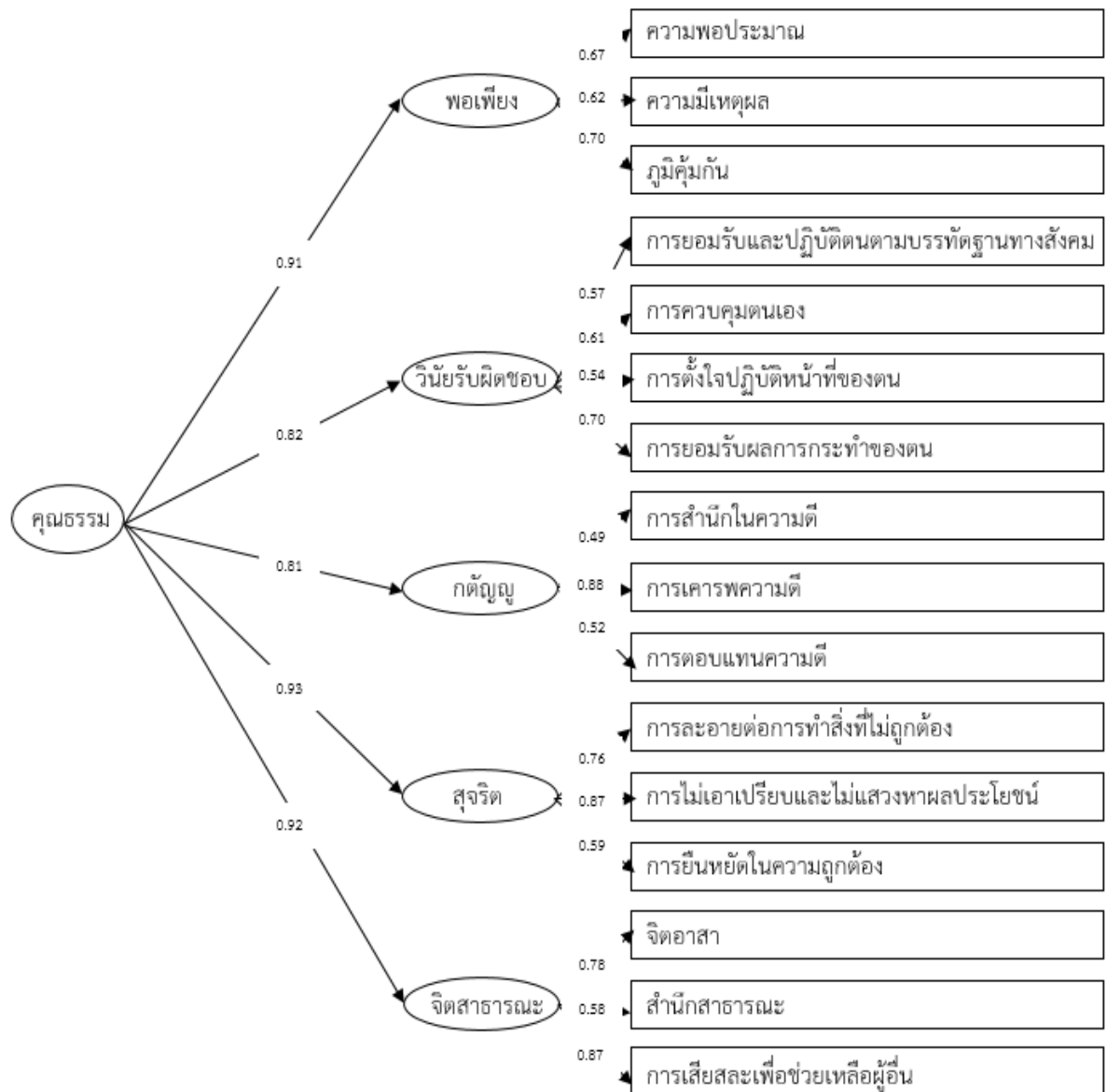
พอเพียง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.62-0.70 โดยภูมิคุ้มกัน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.70 มีความแปรผันร่วมกับพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 48) รองลงมาคือ ความพอประมาณ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.67 มีความแปรผันร่วมกับพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 45) ส่วนความมีเหตุผลมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.62 มีความแปรผันร่วมกับพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 39) ตามลำดับ

วินัยรับผิดชอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.54-0.70 โดยการยอมรับผลการกระทำของตน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.70 มีความแปรผันร่วมกับวินัยรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 49) รองลงมาคือ การควบคุมตนเอง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.61 มีความแปรผันร่วมกับวินัยรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 37) การยอมรับและปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.57 มีความแปรผันร่วมกับวินัยรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 32) ส่วนการตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.70 มีความแปรผันร่วมกับวินัยรับผิดชอบอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 29) ตามลำดับ

กตัญญู มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.49-0.88 โดยการเคารพความดี มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.88 มีความแปรผันร่วมกับกตัญญูอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 77) รองลงมา คือ การตอบแทนความดี มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.52 มีความแปรผันร่วมกับกตัญญูอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 28) ส่วนการสำนึกในความดีมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.49 มีความแปรผันร่วมกับกตัญญูอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 24) ตามลำดับ

สุจริต มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.59-0.87 โดยการไม่เอาเปรียบและไม่แสวงหาผลประโยชน์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.87 มีความแปรผันร่วมกับสุจริตอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 75) รองลงมาคือ การระมัดระวังต่อการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.59 มีความแปรผันร่วมกับสุจริตอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 58) ส่วนการยืนหยัดในความถูกต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.59 มีความแปรผันร่วมกับสุจริตอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 35) ตามลำดับ

จิตสาธารณะ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.58-0.87 โดยการเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.87 มีความแปรผันร่วมกับจิตสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 77) รองลงมาคือ จิตอาสา มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.78 มีความแปรผันร่วมกับจิตสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 61) ส่วนสำนักสาธารณะมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.58 มีความแปรผันร่วมกับจิตสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 34) ตามลำดับ

$\chi^2=57.00$ $df=42$ $p=.06$ $GFI=1.00$ $AGFI=0.99$ $CFI=1.00$ $RMSEA=0.01$ $SRMR=0.01$

ภาพประกอบ 5-1 โมเดลการวัดคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

(ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน)

ส่วนที่ 4 ผลการหาเกณฑ์ปกติ (norm) ของเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน

กลุ่มคนไทยที่ตอบแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน จำนวน 3,000 คน มีอายุ 25-40 ปี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 55.5) สถานภาพโสด (ร้อยละ 52.7) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 53) ศาสนาพุทธ (ร้อยละ 77.6) ผู้ตอบแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ โดยประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ มากกว่ากลุ่มสาขาอาชีพอื่น (ร้อยละ 21) และกระจายทุกภูมิภาค เป็นผู้ตอบที่อาศัยอยู่ภาคใต้มากกว่า ภูมิภาคอื่น ๆ (ร้อยละ 26.2) รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5-13 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน (จำนวนรวม 3,000 คน)

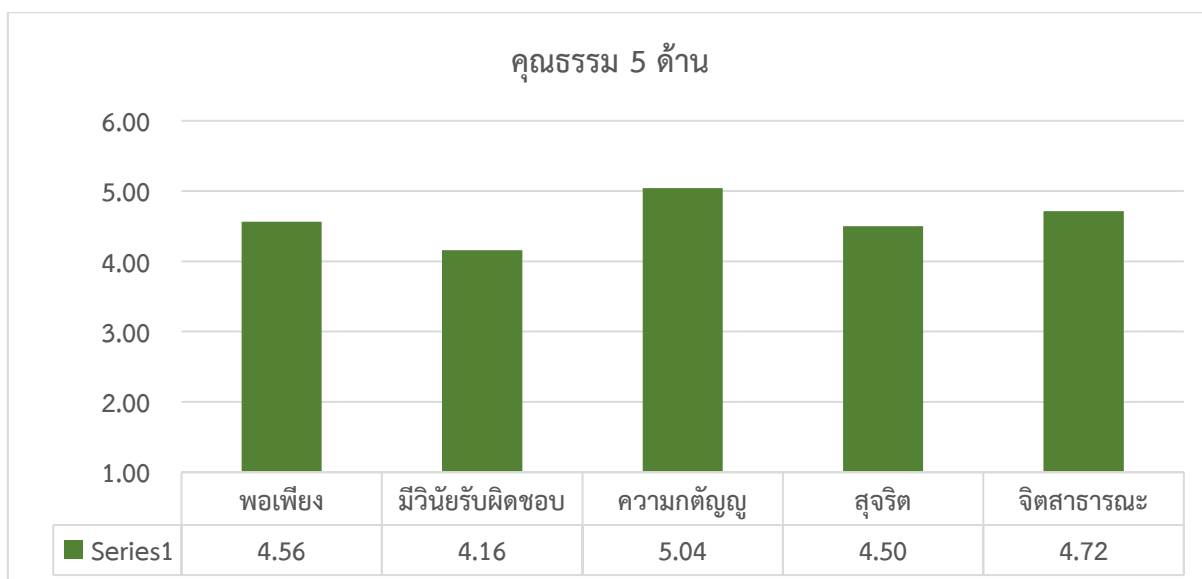
เพศ	จำนวน	ร้อยละ	อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	1,120	37.3	25 – 30 ปี	1,286	42.9
หญิง	1,666	55.5	31 – 35 ปี	866	28.9
LGBTQ+	214	7.1	36 – 40 ปี	848	28.2
สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ	อายุต่ำสุด 25 ปี สูงสุด 40 ปี		
โสด	1,582	52.7	พิสัย (range) 15 ปี		
สมรส	1,241	41.4	อายุเฉลี่ย 32.11 ปี		
หย่าร้าง	106	3.5	มัธยฐาน 32 ปี		
หม้าย	25	0.8	ฐานนิยม 30 ปี		
แยกกันอยู่	46	1.5			
การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ	ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1,062	35.4	พุทธ	2,327	77.6
ปริญญาตรี	1,589	53.0	คริสต์	98	3.3
ปริญญาโท	314	10.5	อิสลาม	549	18.3
ปริญญาเอก	35	1.2	อื่น ๆ (เช่น ไม่นับถือศาสนา)	26	0.9
ภูมิภาค	จำนวน	ร้อยละ	อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เหนือ	326	10.9	เกษตร (ทำไร่ นา สวน ประมง ปศุสัตว์)	476	15.9
ตะวันออกเฉียงเหนือ	612	20.4	รับราชการ/พนักงานราชการ	631	21.0
ใต้	787	26.2	พนักงานเอกชน	600	20.0
ตะวันออก	153	5.1	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	193	6.4
กลาง	628	20.9	รับจ้างทั่วไป	600	20.0
ตะวันตก	494	16.5	ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ	500	16.7

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานคุณธรรม 5 ด้าน

ในภาพรวมกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี มีคุณธรรม 5 ด้านอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาคุณธรรมพื้นฐานแต่ละด้าน พบว่าอยู่ในระดับน้อยถึงระดับมาก โดยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 5.04 จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน ขณะที่คุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 4.16 โดยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” “พอเพียง” และ “สุจริต” อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 4.72, 4.56 และ 4.50 ตามลำดับ รายละเอียดแสดงดังต่อไปนี้

ตาราง 5-14 ข้อมูลพื้นฐานคุณธรรม 5 ด้าน

คุณธรรม 5 ด้าน	min	max	M	S	แปลผล
พอเพียง	2.33	6.00	4.56	0.69	พอใช้
ความพอประมาณ	1.00	6.00	4.66	0.85	พอใช้
ความมีเหตุผล	1.67	6.00	4.49	0.81	พอใช้
ภูมิคุ้มกัน	1.67	6.00	4.55	0.84	พอใช้
มีวินัยรับผิดชอบ	1.00	6.00	4.16	0.60	น้อย
การยอมรับและปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม	1.00	6.00	4.05	0.85	น้อย
การควบคุมตนเอง	1.00	6.00	3.99	0.82	น้อย
การตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน	1.00	6.00	4.15	0.91	น้อย
การยอมรับผลการกระทำของตน	1.00	6.00	4.35	0.76	พอใช้
ความกตัญญู	2.00	6.00	5.04	0.77	มาก
การสำนึกในความดี	1.67	6.00	5.19	0.85	มาก
การเคารพความดี	1.33	6.00	4.91	0.95	พอใช้
การตอบแทนความดี	1.50	6.00	5.02	0.85	มาก
สุจริต	1.45	6.00	4.50	0.81	พอใช้
การละอายต่อการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง	1.00	6.00	4.63	0.88	พอใช้
การไม่เอาเปรียบและไม่แสวงหาผลประโยชน์	1.40	6.00	4.58	0.88	พอใช้
การยืนหยัดในความถูกต้อง	1.00	6.00	4.24	1.08	น้อย
จิตสาธารณะ	2.38	6.00	4.72	0.84	พอใช้
จิตอาสา	1.00	6.00	4.38	1.10	พอใช้
สำนึกสาธารณะ	1.00	6.00	5.11	0.96	มาก
การเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น	2.25	6.00	4.68	0.95	พอใช้
ภาพรวมคุณธรรม 5 ด้าน	2.15	6.00	4.60	0.65	พอใช้

ตอนที่ 3 เถลถายัปะกตทขของแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี

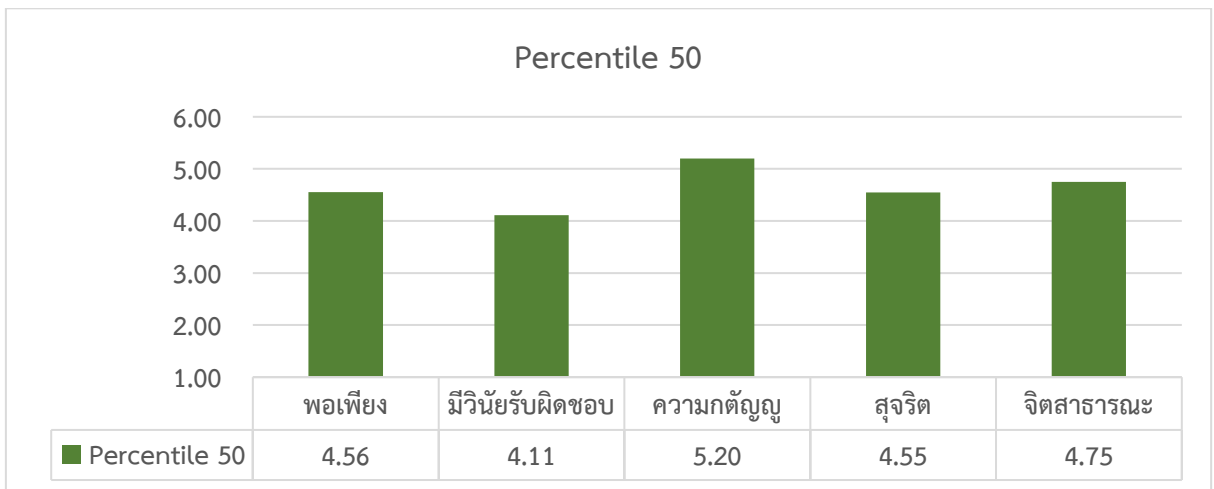
Percentile 50 หรือตำแหน่งคะแนนกึ่งกลางของคุณธรรมด้านที่ 1 “พอเพียง” เท่ากับ 41 คะแนน จากคะแนนเต็ม 54 คะแนน หรือเท่ากับ 4.56 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน คุณธรรมด้านที่ 2 “มีวินัยรับผิดชอบ” เท่ากับ 37 คะแนน จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน หรือเท่ากับ 4.11 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน คุณธรรมด้านที่ 3 “ความกตัญญู” เท่ากับ 52 คะแนน จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน หรือเท่ากับ 5.20 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน คุณธรรมด้านที่ 4 “สุจริต” เท่ากับ 50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 66 คะแนน หรือเท่ากับ 4.55 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน และคุณธรรมด้านที่ 5 “จิตสาธารณะ” เท่ากับ 38 คะแนน จากคะแนนเต็ม 48 คะแนน หรือเท่ากับ 4.75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 5-15 Percentile 25, 50, 75 จากคะแนนรวมคุณธรรม 5 ด้าน

	คะแนนเต็ม	Percentile 25	Percentile 50	Percentile 75
พอเพียง	54	37	41	45
มีวินัยรับผิดชอบ	54	33	37	41
ความกตัญญู	60	46	52	56
สุจริต	66	41	50	57
จิตสาธารณะ	48	32	38	43

ตาราง 5-16 Percentile 25, 50, 75 จากคะแนนเฉลี่ยคุณธรรม 5 ด้าน

	คะแนนเต็ม	Percentile 25	Percentile 50	Percentile 75
พอเพียง	6	4.11	4.56	5.00
มีวินัยรับผิดชอบ	6	3.67	4.11	4.56
ความกตัญญู	6	4.60	5.20	5.60
สุจริต	6	3.73	4.55	5.18
จิตสาธารณะ	6	4.00	4.75	5.38

เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 1 พอเพียง

ผลการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 1 “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ได้ปรับคะแนนมาตรฐาน T ปกติ โดยใช้สมการพยากรณ์ คือ $T_c = -20.03 + 1.69X$ ได้คะแนนเกณฑ์ปกติ T_c ระหว่าง T_0 ถึง T_{71} มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5-17 เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 1 พอเพียง

คะแนน	Percentile rank	T normalized	Norm (Tc)
9	-	-	0
10	-	-	0
11	-	-	0
12	-	-	0
13	-	-	2
14	-	-	4
15	-	-	5
16	-	-	7
17	-	-	9
18	-	-	10
19	-	-	12
20	-	-	14
21	0.02	15	15
22	0.05	17	17
23	0.08	19	19
24	0.13	20	20
25	0.20	21	22
26	0.27	22	24
27	0.35	23	25
28	0.52	24	27
29	1.12	27	29
30	2.57	30	31
31	4.67	33	32
32	7.38	36	34
33	10.62	38	36
34	14.10	39	37
35	17.68	41	39
36	21.98	42	41
37	27.07	44	42
38	32.40	45	44

คะแนน	Percentile rank	T normalized	Norm (Tc)
39	39.40	47	46
40	46.38	49	47
41	51.77	50	49
42	56.88	52	51
43	62.20	53	52
44	67.50	55	54
45	72.93	56	56
46	77.70	58	58
47	81.07	59	59
48	84.53	60	61
49	88.22	62	63
50	91.05	63	64
51	92.98	65	66
52	94.48	66	68
53	95.67	67	69
54	98.10	71	71
n = 3,000 คะแนนดิบค่าเฉลี่ย (M) = 41.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) = 6.24			

เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 2 มีวินัยรับผิดชอบ

ผลการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 2 “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ได้ปรับคะแนนมาตรฐาน T ปกติ โดยใช้สมการพยากรณ์ คือ $T_c = -11.43 + 1.62X$ ได้คะแนนเกณฑ์ปกติ T_c ระหว่าง T3 ถึง T76 มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5-18 เกณฑ์ปกติของคุณธรรมด้านที่ 2 มีวินัยรับผิดชอบ

คะแนน	Percentile rank	T normalized	Norm (Tc)
9	0.02	14	3
10	0.03	16	5
11	0.03	16	6
12	0.03	16	8
13	0.03	16	10
14	0.03	16	11
15	0.03	16	13
16	0.03	16	14
17	0.03	16	16
18	0.03	16	18
19	0.03	16	19
20	0.03	16	21
21	0.03	16	23
22	0.03	16	24
23	0.03	16	26
24	0.07	18	27
25	0.12	20	29
26	0.18	21	31
27	0.37	23	32
28	0.78	26	34
29	1.75	29	35
30	3.78	32	37
31	7.53	36	39
32	13.32	39	40
33	21.78	42	42
34	31.88	45	44
35	40.33	48	45
36	46.42	49	47
37	52.88	51	48
38	59.35	52	50

คะแนน	Percentile rank	T normalized	Norm (Tc)
39	65.63	54	52
40	71.57	56	53
41	76.28	57	55
42	80.40	59	57
43	84.05	60	58
44	87.22	61	60
45	89.53	63	61
46	91.45	64	63
47	92.95	65	65
48	94.27	66	66
49	95.42	67	68
50	97.18	69	69
51	98.92	73	71
52	99.53	76	73
53	99.73	78	74
54	99.90	81	76
n = 3,000 คะแนนดิบค่าเฉลี่ย (M) = 37.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) = 5.41			

เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 3 ความกตัญญู

ผลการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 3 “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ได้ปรับคะแนนมาตรฐาน T ปกติ โดยใช้สมการพยากรณ์ คือ $T_c = -11.11 + 1.20X$ ได้คะแนนเกณฑ์ปกติ T_c ระหว่าง T1 ถึง T61 มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5-19 เกณฑ์ปกติของคุณธรรมด้านที่ 3 ความกตัญญู

คะแนน	Percentile rank	T normalized	Norm (Tc)
10	-	-	1
11	-	-	2
12	-	-	3
13	-	-	5
14	-	-	6
15	-	-	7
16	-	-	8
17	-	-	9
18	-	-	11
19	-	-	12
20	0.02	14	13
21	0.03	16	14
22	0.03	16	15
23	0.05	17	17
24	0.07	18	18
25	0.08	19	19
26	0.12	20	20
27	0.13	20	21
28	0.15	20	23
29	0.17	21	24
30	0.22	21	25
31	0.48	24	26
32	0.97	26	27
33	1.70	29	29
34	3.05	31	30
35	4.62	33	31
36	6.43	35	32
37	8.70	36	33
38	10.75	38	35
39	12.83	39	36

คะแนน	Percentile rank	T normalized	Norm (Tc)
40	14.65	39	37
41	15.92	40	38
42	17.17	41	39
43	18.57	41	41
44	20.40	42	42
45	22.55	42	43
46	24.62	43	44
47	27.40	44	46
48	31.07	45	47
49	34.77	46	48
50	39.72	47	49
51	45.32	49	50
52	50.75	50	52
53	55.95	51	53
54	60.65	53	54
55	66.62	54	55
56	72.62	56	56
57	77.35	58	58
58	81.72	59	59
59	86.23	61	60
60	94.32	66	61
n = 3,000 คะแนนดิบค่าเฉลี่ย (M) = 50.41 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) = 7.74			

เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 4 สุจริต

ผลการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 4 “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ได้ปรับคะแนนมาตรฐาน T ปกติ โดยใช้สมการพยากรณ์ คือ $T_c = -10.58 + 1.20X$ ได้คะแนนเกณฑ์ปกติ T_c ระหว่าง T3 ถึง T69 มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5-20 เกณฑ์ปกติของคุณธรรมด้านที่ 4 สุจริต

คะแนน	Percentile rank	T normalized	Norm (Tc)
11	-	-	3
12	-	-	4
13	-	-	5
14	-	-	6
15	-	-	7
16	0.02	14	9
17	0.03	16	10
18	0.03	16	11
19	0.03	16	12
20	0.03	16	13
21	0.05	17	15
22	0.07	18	16
23	0.07	18	17
24	0.07	18	18
25	0.07	18	19
26	0.07	18	21
27	0.07	18	22
28	0.07	18	23
29	0.07	18	24
30	0.07	18	26
31	0.12	20	27
32	0.20	21	28
33	0.38	23	29
34	0.77	26	30
35	1.35	28	32
36	2.27	30	33
37	4.00	32	34
38	7.38	36	35
39	12.88	39	36
40	19.32	41	38

คะแนน	Percentile rank	T normalized	Norm (Tc)
41	25.67	43	39
42	30.73	45	40
43	33.88	46	41
44	36.27	46	42
45	38.57	47	44
46	40.92	48	45
47	43.33	48	46
48	45.85	49	47
49	48.28	50	48
50	51.05	50	50
51	54.35	51	51
52	57.42	52	52
53	60.35	53	53
54	63.75	54	54
55	67.37	55	56
56	70.83	55	57
57	74.02	56	58
58	77.13	57	59
59	81.07	59	60
60	84.72	60	62
61	87.90	62	63
62	90.82	63	64
63	93.35	65	65
64	95.80	67	66
65	97.23	69	68
66	98.85	73	69
n = 3,000 คะแนนดิบค่าเฉลี่ย (M) = 49.51 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) = 8.93			

เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 5 จิตสาธารณะ

ผลการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 5 “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ได้ปรับคะแนนมาตรฐาน T ปกติ โดยใช้สมการพยากรณ์ คือ $T_c = -13.80 + 1.67X$ ได้คะแนนเกณฑ์ปกติ T_c ระหว่าง T0 ถึง T66 มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5-21 เกณฑ์ปกติของคุณธรรมด้านที่ 5 จิตสาธารณะ

คะแนน	Percentile rank	T normalized	Norm (Tc)
8	-	-	0
9	-	-	1
10	-	-	3
11	-	-	5
12	-	-	6
13	-	-	8
14	-	-	10
15	-	-	11
16	-	-	13
17	-	-	15
18	-	-	16
19	0.02	14	18
20	0.07	18	20
21	0.10	19	21
22	0.13	20	23
23	0.25	22	25
24	0.50	24	26
25	1.02	27	28
26	2.00	29	30
27	4.05	33	31
28	7.25	35	33
29	12.15	38	35
30	17.23	41	36
31	21.95	42	38
32	26.48	44	40
33	30.88	45	41
34	35.00	46	43
35	38.05	47	45
36	41.33	48	46
37	44.85	49	48

คะแนน	Percentile rank	T normalized	Norm (Tc)
38	48.47	50	50
39	52.67	51	51
40	58.22	52	53
41	63.70	54	55
42	68.30	55	56
43	73.18	56	58
44	77.72	58	60
45	81.82	59	61
46	85.50	61	63
47	89.10	62	65
48	95.58	67	66
n = 3,000 คะแนนดิบค่าเฉลี่ย (M) = 37.72 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) = 6.76			

บทที่ 6

ผลการสำรวจสถานการณ์คุณธรรมของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี

ผลการสำรวจสถานการณ์คุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทั้ง 6 ภูมิภาค
จำแนกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานคุณธรรม 5 ด้าน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามลักษณะ
ประชากรศาสตร์

3.1 ผลการเปรียบเทียบ “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี
จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

3.2 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตาม
ลักษณะประชากรศาสตร์

3.3 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี
จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

3.4 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี
จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

3.5 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตาม
ลักษณะประชากรศาสตร์

3.6 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี
จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน

กลุ่มคนไทยที่ตอบแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน แสดงดังตาราง 6-1

ตาราง 6-1 ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน (จำนวนรวม 8,009 คน)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ	อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	2,798	34.9	25 – 30 ปี	3,373	42.1
หญิง	4,726	59.0	31 – 35 ปี	2,022	25.2
LGBTQ+	433	5.4	36 – 40 ปี	2,536	31.7
ไม่ระบุ	52	0.6	ไม่ระบุ	78	1.0
สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ	อายุต่ำสุด 25 ปี		
โสด	3,994	49.9	อายุสูงสุด 40 ปี		
สมรส	3,539	44.2	พิสัย (range) 15 ปี		
หย่าร้าง	227	2.8	อายุเฉลี่ย 32.34 ปี		
หม้าย	96	1.2	มัธยฐาน 32 ปี		
แยกกันอยู่	105	1.3	ฐานนิยม 40 ปี		
ไม่ระบุ	48	0.6			
การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ	ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2,757	34.4	พุทธ	6,223	77.7
ปริญญาตรี	4,092	51.1	คริสต์	232	2.9
ปริญญาโท	885	11.1	อิสลาม	1,399	17.5
ปริญญาเอก	85	1.1	อื่น ๆ (เช่น ไม่นับถือศาสนา หลายศาสนา)	46	0.6
ไม่ระบุ	190	2.4	ไม่ระบุ	109	1.4
ภูมิภาค	จำนวน	ร้อยละ	อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เหนือ	632	7.9	เกษตร (ทำไร่ นา สวน ประมง ปศุสัตว์)	1,278	16.0
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2,075	25.9	รับราชการ/พนักงานราชการ	2,451	30.6
ใต้	2,380	29.7	พนักงานเอกชน	1,396	17.4
ตะวันออก	332	4.1	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	230	2.9
กลาง	2,051	25.6	รับจ้างทั่วไป	1,519	19.0
ตะวันตก	539	6.7	ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ	1,024	12.8
			อื่น ๆ	70	0.9
			ไม่ระบุ	41	0.5

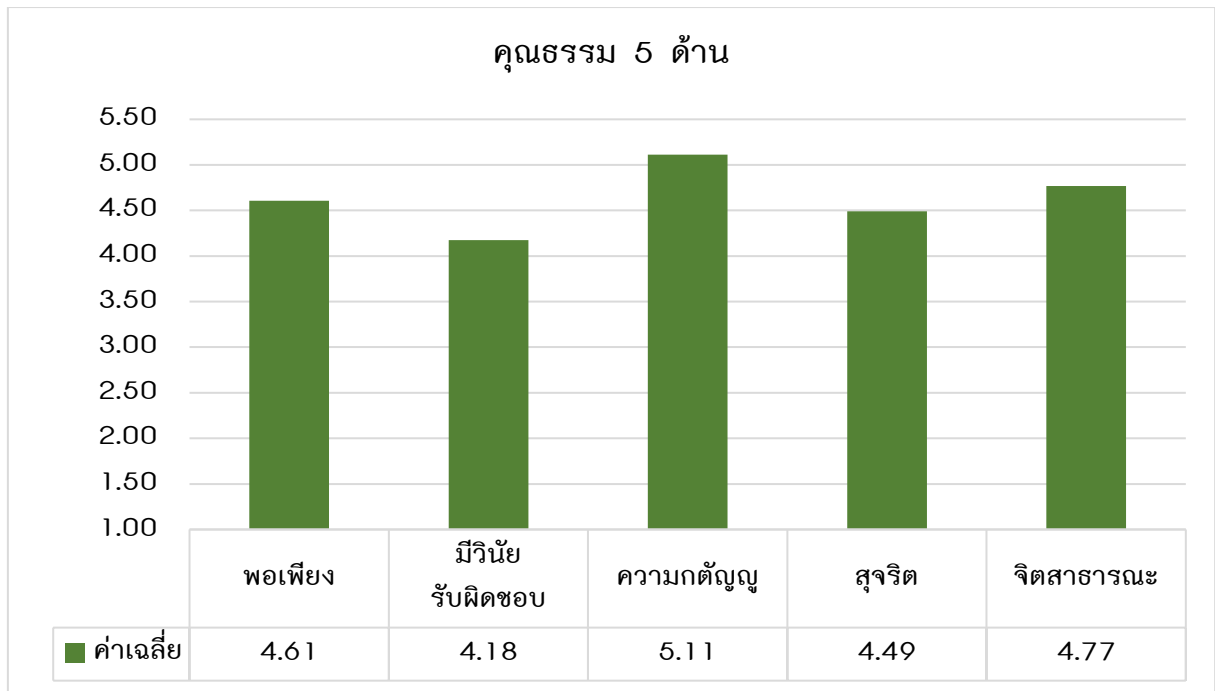
จากตาราง 6-1 พบว่ากลุ่มคนไทยที่ตอบแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน จำนวน 8,009 คน มีอายุ 25-40 ปี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง(ร้อยละ 59) สถานภาพโสด (ร้อยละ 49.96) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 51.1) ศาสนาพุทธ (ร้อยละ 77.7) ผู้ตอบแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ โดยประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการมากกว่ากลุ่มสาขาอาชีพอื่น (ร้อยละ 30.6) และกระจายทุกภูมิภาค เป็นผู้ตอบที่อาศัยอยู่ภาคใต้มากกว่าภูมิภาคอื่น ๆ (ร้อยละ 29.7)

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานคุณธรรม 5 ด้าน

ในภาพรวมกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี มีคุณธรรม 5 ด้านดังตาราง 6-2 และภาพประกอบ 6-1

ตาราง 6-2 ข้อมูลพื้นฐานคุณธรรม 5 ด้าน

คุณธรรม 5 ด้าน	min	max	M	S	แปลผล
พอเพียง	1.22	6.00	4.61	0.66	พอใช้
ความพอประมาณ	1.00	6.00	4.68	0.83	พอใช้
ความมีเหตุผล	1.00	6.00	4.54	0.78	พอใช้
ภูมิคุ้มกัน	1.33	6.00	4.60	0.81	พอใช้
มีวินัยรับผิดชอบ	1.00	6.00	4.18	0.58	น้อย
การยอมรับและปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม	1.00	6.00	4.02	0.82	น้อย
การควบคุมตนเอง	1.00	6.00	4.00	0.83	น้อย
การตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน	1.00	6.00	4.16	0.91	น้อย
การยอมรับผลการกระทำของตน	1.00	6.00	4.40	0.74	พอใช้
ความกตัญญู	1.70	6.00	5.11	0.69	มาก
การสำนึกในความดี	1.67	6.00	5.27	0.77	มาก
การเคารพความดี	1.33	6.00	4.94	0.89	พอใช้
การตอบแทนความดี	1.00	6.00	5.13	0.77	มาก
สุจริต	1.45	6.00	4.49	0.77	พอใช้
การละอายต่อการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง	1.00	6.00	4.67	0.87	พอใช้
การไม่เอาเปรียบและไม่แสวงหาผลประโยชน์	1.00	6.00	4.57	0.84	พอใช้
การยืนหยัดในความถูกต้อง	1.00	6.00	4.19	1.08	น้อย
จิตสาธารณะ	2.38	6.00	4.77	0.80	พอใช้
จิตอาสา	1.00	6.00	4.44	1.07	พอใช้
สำนึกสาธารณะ	1.00	6.00	5.22	0.87	มาก
การเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น	2.25	6.00	4.71	0.95	พอใช้
ภาพรวมคุณธรรม 5 ด้าน	2.15	6.00	4.64	0.60	พอใช้

ภาพประกอบ 6-1 ข้อมูลพื้นฐานคุณธรรม 5 ด้าน

จากตาราง 6-2 พบว่าในภาพรวมกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี มีคุณธรรม 5 ด้าน อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาคุณธรรมพื้นฐานแต่ละด้าน พบว่าอยู่ในระดับน้อยถึงระดับมาก โดยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 5.11 จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน ขณะที่คุณธรรมด้าน “มีวินัย รับผิดชอบ” อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 4.18 โดยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” “พอเพียง” และ “สุจริต” อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 4.77, 4.61 และ 4.49 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

ผลการเปรียบเทียบคุณธรรม 5 ด้าน ทั้งในภาพรวม และรายด้านแสดงตามลำดับดังต่อไปนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบ “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

การเปรียบเทียบ “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุ อาชีพ ภูมิภาค แสดงดังตาราง 6-3 ถึง 6-14

ตาราง 6-3 ผลการเปรียบเทียบ “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามเพศ

เพศ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
ชาย	2,701	4.560 (พอใช้)	0.584	ระหว่างกลุ่ม	26.758	2	13.379	37.297*	.000
หญิง	4,585	4.683 (พอใช้)	0.617	ภายในกลุ่ม	2765.342	7,709	0.359		
LGBTQ+	426	4.694 (พอใช้)	0.487	รวม	2792.100	7,711			
รวม	7,712	4.640 (พอใช้)	0.602						

จากตาราง 6-3 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกเพศมี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-4

ตาราง 6-4 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	M	ชาย	หญิง	LGBTQ+
ชาย	4.560	-	-0.122*	-0.133*
หญิง	4.683		-	-0.011
LGBTQ+	4.694			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-4 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี เพศชายมี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับเพศหญิง และ LGBTQ+ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-5 ผลการเปรียบเทียบ “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
โสด	3,892	4.665 (พอใช้)	0.599	ระหว่างกลุ่ม	5.830	4	1.457	4.023*	0.003
สมรส	3,407	4.619 (พอใช้)	0.614	ภายในกลุ่ม	2791.402	7706	0.362		
หย่าร้าง	221	4.548 (พอใช้)	0.545	รวม	2797.232	7710			
หม้าย	91	4.626 (พอใช้)	0.488						
แยกกันอยู่	100	4.669 (พอใช้)	0.511						
รวม	7,711	4.641 (พอใช้)	0.602						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-5 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกสถานภาพมี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-6

ตาราง 6-6 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน

สถานภาพ	M	โสด	สมรส	หย่าร้าง	หม้าย	แยกกันอยู่
โสด	4.665	-	0.045*	0.117*	0.039	-0.004
สมรส	4.619		-	0.072	-0.006	-0.050
หย่าร้าง	4.548			-	-0.078	-0.121
หม้าย	4.626				-	-0.043
แยกกันอยู่	4.669					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-6 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี สถานภาพโสดมี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับสถานภาพสมรส และ หย่าร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-7 ผลการเปรียบเทียบ “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2,612	4.491 (พอใช้)	0.589	ระหว่างกลุ่ม	162.052	3	54.017	158.787*	0.000
ปริญญาตรี	4,007	4.673 (พอใช้)	0.592	ภายในกลุ่ม	2577.929	7578	0.340		
ปริญญาโท	878	4.958 (มาก)	0.523	รวม	2739.981	7581			
ปริญญาเอก	85	5.003 (มาก)	0.566						
รวม	7,582	4.647 (พอใช้)	0.601						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-7 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” อยู่ในระดับพอใช้ ขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและเอก มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-8

ตาราง 6-8 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	M	ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก
ต่ำกว่า ป.ตรี	4.491	-	-0.182*	-0.467*	-0.512*
ป.ตรี	4.673		-	-0.284*	-0.329*
ป.โท	4.958			-	-0.045
ป.เอก	5.003				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-8 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี โท และเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-9 ผลการเปรียบเทียบ “คุณธรรม 5 ด้านในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอายุ

อายุ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
25 – 30 ปี	3,266	4.611 (พอใช้)	0.580	ระหว่างกลุ่ม	10.009	2	5.005	13.873*	.000
31 – 35 ปี	1,971	4.627ข (พอใช้)	0.607	ภายในกลุ่ม	2771.288	7682	0.361		
36 – 40 ปี	2,448	4.693 (พอใช้)	0.622	รวม	2781.297	7684			
รวม	7,685	4.641 (พอใช้)	0.602						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-9 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกช่วงอายุมี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีช่วงอายุต่างกัน มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-10

ตาราง 6-10 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	M	25 – 30 ปี	31 – 35 ปี	36 – 40 ปี
25 – 30 ปี	4.611	-	-0.017	-.082*
31 – 35 ปี	4.627		-	-.066*
36 – 40 ปี	4.693			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-10 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อยู่ในช่วงอายุ 36-40 ปี มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับช่วงอายุ 25-30 ปี และ 31-35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-11 ผลการเปรียบเทียบ “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
เกษตรกร (ทำไร่ นา สวน ประมง ปศุสัตว์)	1,190	4.461 (พอใช้)	0.512	ระหว่างกลุ่ม	213.607	6	35.601	106.110*	.000
รับราชการ/ พนักงานราชการ	2,400	4.848 (พอใช้)	0.581	ภายในกลุ่ม	2586.790	7710	0.336		
พนักงานเอกชน	1,377	4.692 (พอใช้)	0.577	รวม	2800.397	7716			
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	228	4.442 (พอใช้)	0.649						
รับจ้างทั่วไป	1,460	4.443 (พอใช้)	0.617						
ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ	995	4.630 (พอใช้)	0.582						
อื่นๆ	67	4.452 (พอใช้)	0.544						
รวม	7,717	4.640 (พอใช้)	0.602						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-11 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกอาชีพมี “คุณธรรม 5 ด้านในภาพรวม” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพต่างกัน มี “คุณธรรม 5 ด้านในภาพรวม” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-12

ตาราง 6-12 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	M	เกษตร	รับราชการ/ พนักงาน ราชการ	พนักงาน เอกชน	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้างทั่วไป	ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	อื่น ๆ
เกษตร	4.461	-	-0.387*	-0.230*	0.019	0.018	-0.168*	0.009
รับราชการ/ พนักงาน ราชการ	4.848		-	0.156*	0.406*	0.405*	0.219*	0.396*
พนักงาน เอกชน	4.692			-	0.249*	0.249*	0.062	0.240*
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.442				-	-0.001	-0.187*	-0.010
รับจ้างทั่วไป	4.443					-	-0.187*	-0.009
ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	4.630						-	0.178
อื่น ๆ	4.452							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-12 ผลการทดสอบรายคู่พบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับทุกอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ รับจ้างทั่วไป และอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/อิสระ มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ และรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-13 ผลการเปรียบเทียบ “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
เหนือ	588	4.808 (พอใช้)	0.460	ระหว่างกลุ่ม	389.982	5	77.996	249.542*	.000
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1,971	4.371 (พอใช้)	0.620	ภายในกลุ่ม	2421.703	7748	0.313		
ใต้	2,312	4.517 (พอใช้)	0.565	รวม	2811.685	7753			
ตะวันออก	317	4.812 (พอใช้)	0.576						
กลาง	2,035	4.845 (พอใช้)	0.528						
ตะวันตก	531	5.076 (มาก)	0.497						
รวม	7,754	4.639 (พอใช้)	0.602						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-13 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภูมิภาคตะวันตก มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” อยู่ในระดับมาก ขณะที่ผู้ที่อาศัยในภูมิภาคอื่น ๆ มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภูมิภาคต่างกัน มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-14

ตาราง 6-14 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีภูมิภาคต่างกัน

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้	ตะวันออก	กลาง	ตะวันตก
เหนือ	4.808	-	0.437*	0.291*	-0.004	-0.037	-0.268*
ตะวันออกเฉียงเหนือ	4.371		-	-0.146*	-0.441*	-0.474*	-0.705*
ใต้	4.517			-	-0.295*	-0.328*	-0.559*
ตะวันออก	4.812				-	-0.033	-0.264*
กลาง	4.845					-	-0.231*
ตะวันตก	5.076						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-14 ผลการทดสอบรายคู่พบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภาคตะวันตก มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” มากกว่าทุกภูมิภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคเหนือ มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับภาคตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับทุกภูมิภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคใต้ มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับภาคเหนือ ตะวันออก กลาง ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคตะวันออก มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับภาคตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคกลาง มี “คุณธรรม 5 ด้าน ในภาพรวม” แตกต่างกับภาคตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

การเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุ ศาสนา อาชีพ ภูมิภาค แสดงดังตาราง 6-15 ถึง 6-25

ตาราง 6-15 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามเพศ

เพศ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
ชาย	2,793	4.561 (พอใช้)	0.644	ระหว่างกลุ่ม	10.798	2	5.399	12.439*	.000
หญิง	4,721	4.635 (พอใช้)	0.671	ภายในกลุ่ม	3447.969	7944	0.434		
LGBTQ+	433	4.658 (พอใช้)	0.621	รวม	3458.768	7946			
รวม	7,947	4.610 (พอใช้)	0.660						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-15 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกเพศมีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-15

ตาราง 6-16 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	M	ชาย	หญิง	LGBTQ+
ชาย	4.561	-	-0.075*	-0.097*
หญิง	4.635		-	-0.023
LGBTQ+	4.658			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-16 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี เพศชายมีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับเพศหญิง และ LGBTQ+ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-17 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
โสด	3,990	4.628 (พอใช้)	0.663	ระหว่างกลุ่ม	6.103	4	1.526	3.503*	.007
สมรส	3,532	4.603 (พอใช้)	0.663	ภายในกลุ่ม	3460.690	7945	0.436		
หย่าร้าง	227	4.470 (พอใช้)	0.609	รวม	3466.792	7949			
หม้าย	96	4.629 (พอใช้)	0.542						
แยกกันอยู่	105	4.566 (พอใช้)	0.652						
รวม	7,950	4.611 (พอใช้)	0.660						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-17 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกสถานภาพมีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-18

ตาราง 6-18 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน

สถานภาพ	M	โสด	สมรส	หย่าร้าง	หม้าย	แยกกันอยู่
โสด	4.628	-	0.025	0.158*	-0.002	0.062
สมรส	4.603		-	0.133*	-0.026	0.037
หย่าร้าง	4.470			-	-0.159	-0.096
หม้าย	4.629				-	0.063
แยกกันอยู่	4.566					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-18 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี สถานภาพหย่าร้างมีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับสถานภาพโสด และ สมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-19 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตาม การศึกษา

การศึกษา	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2,750	4.487 (พอใช้)	0.640	ระหว่างกลุ่ม	121.970	3	40.657	96.702*	.000
ปริญญาตรี	4,088	4.636 (พอใช้)	0.658	ภายในกลุ่ม	3281.053	7804	0.420		
ปริญญาโท	885	4.882 (พอใช้)	0.629	รวม	3403.023	7807			
ปริญญาเอก	85	4.988 (มาก)	0.667						
รวม	7,808	4.615 (พอใช้)	0.660						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-19 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกมีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” อยู่ในระดับมาก ขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอื่น ๆ มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ ดังตาราง 6-20

ตาราง 6-20 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	M	ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก
ต่ำกว่า ป.ตรี	4.487	-	-0.149*	-0.396*	-0.501*
ป.ตรี	4.636		-	-0.247*	-0.353*
ป.โท	4.882			-	-0.106
ป.เอก	4.988				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-20 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี โท และเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-21 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอายุ

อายุ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
25 – 30 ปี	3,367	4.602 (พอใช้)	0.638	ระหว่างกลุ่ม	1.412	2	0.706	1.622	.198
31 – 35 ปี	2,019	4.602 (พอใช้)	0.658	ภายในกลุ่ม	3446.712	7917	0.435		
36 – 40 ปี	2,534	4.630 (พอใช้)	0.690	รวม	3448.124	7919			
รวม	7,920	4.611 (พอใช้)	0.660						

จากตาราง 6-21 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกช่วงอายุมีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีช่วงอายุต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-22 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
เกษตรกร (ทำไร่ นา สวน ประมง ปศุสัตว์)	1,275	4.475 (พอใช้)	0.597	ระหว่างกลุ่ม	133.650	6	22.275	53.031*	.000
รับราชการ/พนักงานราชการ	2,449	4.764 (พอใช้)	0.656	ภายในกลุ่ม	3339.275	7950	0.420		
พนักงานเอกชน	1,395	4.642 (พอใช้)	0.658	รวม	3472.925	7956			
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	230	4.406 (พอใช้)	0.695						
รับจ้างทั่วไป	1,515	4.452 (พอใช้)	0.652						
ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ	1,023	4.656 (พอใช้)	0.661						
อื่น ๆ	70	4.479 (พอใช้)	0.626						
รวม	7,957	4.610 (พอใช้)	0.661						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-22 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกอาชีพมีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-23

ตาราง 6-23 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	M	เกษตร	รับราชการ/ พนักงาน ราชการ	พนักงาน เอกชน	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้างทั่วไป	ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	อื่น ๆ
เกษตร	4.475	-	-0.289*	-0.167*	0.069	0.023	-0.180*	-0.004
รับราชการ/ พนักงาน ราชการ	4.764		-	0.123*	0.358*	0.312*	0.109*	0.285*
พนักงาน เอกชน	4.642			-	0.236*	0.190*	-0.014	0.162
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.406				-	-0.046	-0.249*	-0.073
รับจ้างทั่วไป	4.452					-	-0.203*	-0.027
ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	4.656						-	0.176
อื่น ๆ	4.479							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-23 ผลการทดสอบรายคู่พบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับทุกอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ และรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/อิสระ มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ และรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-24 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
เหนือ	632	4.746 (พอใช้)	0.595	ระหว่างกลุ่ม	251.081	5	50.216	123.993*	.000
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2,068	4.399 (พอใช้)	0.691	ภายในกลุ่ม	3236.706	7992	0.405		
ใต้	2,379	4.517 (พอใช้)	0.595	รวม	3487.787	7997			
ตะวันออก	331	4.754 (พอใช้)	0.634						
กลาง	2,051	4.764 (พอใช้)	0.637						
ตะวันตก	537	4.973 (มาก)	0.639						
รวม	7,998	4.608 (พอใช้)	0.660						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-24 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภาคตะวันตกมีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” อยู่ในระดับมาก ขณะที่ผู้ที่อาศัยในภูมิภาคอื่น ๆ มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภูมิภาคต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-25

ตาราง 6-25 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “พอเพียง” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีภูมิภาคต่างกัน

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้	ตะวันออก	กลาง	ตะวันตก
เหนือ	4.746	-	0.347*	0.229*	-0.009	-0.019	-0.227*
ตะวันออกเฉียงเหนือ	4.399		-	-0.118*	-0.356*	-0.366*	-0.574*
ใต้	4.517			-	-0.237*	-0.247*	-0.456*
ตะวันออก	4.754				-	-0.010	-0.219*
กลาง	4.764					-	-0.209*
ตะวันตก	4.973						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-25 ผลการทดสอบรายคู่พบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภาคตะวันตก มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับทุกภูมิภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคเหนือ มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับภาคตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ ใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับทุกภูมิภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคใต้ มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับภาคเหนือ ตะวันออก กลาง ตะวันตก และ ตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคตะวันออก มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับภาคตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคกลาง มีคุณธรรมด้าน “พอเพียง” แตกต่างกับภาคตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

การเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุ ศาสนา อาชีพ ภูมิภาค แสดงดังตาราง 6-26 ถึง 6-37

ตาราง 6-26 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามเพศ

เพศ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
ชาย	2,774	4.092 (น้อย)	0.539	ระหว่างกลุ่ม	30.129	2	15.064	44.761*	.000
หญิง	4,689	4.222 (น้อย)	0.604	ภายในกลุ่ม	2655.099	7889	0.337		
LGBTQ+	429	4.217 (น้อย)	0.565	รวม	2685.228	7891			
รวม	7,892	4.176 (น้อย)	0.583						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-26 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกเพศมีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับน้อย โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-27

ตาราง 6-27 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	M	ชาย	หญิง	LGBTQ+
ชาย	4.092	-	-0.130*	-0.125*
หญิง	4.222		-	0.005
LGBTQ+	4.217			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-27 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี เพศชายมีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับเพศหญิง และ LGBTQ+ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-28 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
โสด	3,965	4.211 (น้อย)	0.590	ระหว่างกลุ่ม	9.328	4	2.332	6.853*	.000
สมรส	3,504	4.145 (น้อย)	0.583	ภายในกลุ่ม	2684.898	7890	0.340		
หย่าร้าง	226	4.124 (น้อย)	0.511	รวม	2694.226	7894			
หม้าย	96	4.111 (น้อย)	0.509						
แยกกันอยู่	104	4.146 (น้อย)	0.524						
รวม	7,895	4.177 (น้อย)	0.584						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-28 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกสถานภาพมีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับน้อย โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-29

ตาราง 6-29 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน

สถานภาพ	M	โสด	สมรส	หย่าร้าง	หม้าย	แยกกันอยู่
โสด	4.211	-	0.066*	0.087	0.10	0.065
สมรส	4.145		-	0.021	0.0341	-0.001
หย่าร้าง	4.124			-	0.013	-0.022
หม้าย	4.111				-	-0.035
แยกกันอยู่	4.146					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-29 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี สถานภาพโสดมีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-30 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตาม การศึกษา

การศึกษา	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2,724	4.026 (น้อย)	0.536	ระหว่างกลุ่ม	162.792	3	54.264	169.345*	.000
ปริญญาตรี	4,064	4.214 (น้อย)	0.576	ภายในกลุ่ม	2484.006	7752	0.320		
ปริญญาโท	883	4.488 (พอใช้)	0.596	รวม	2646.799	7755			
ปริญญาเอก	85	4.515 (พอใช้)	0.684						
รวม	7,756	4.182 (น้อย)	0.584						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-30 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับน้อย ขณะที่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและเอก มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-31

ตาราง 6-31 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	M	ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก
ต่ำกว่า ป.ตรี	4.026	-	-0.188*	-0.463*	-0.489*
ป.ตรี	4.214		-	-0.275*	-0.301*
ป.โท	4.488			-	-0.027
ป.เอก	4.515				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-31 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี โท และเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-32 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอายุ

อายุ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
25 – 30 ปี	3,340	4.160 (น้อย)	0.573	ระหว่างกลุ่ม	3.822	2	1.911	5.616*	.004
31 – 35 ปี	2,008	4.167 (น้อย)	0.582	ภายในกลุ่ม	2675.794	7863	0.340		
36 – 40 ปี	2,518	4.209 (น้อย)	0.598	รวม	2679.616	7865			
รวม	7,866	4.178 (น้อย)	0.584						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-32 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกช่วงอายุมีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับน้อย โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีช่วงอายุต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-33

ตาราง 6-33 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	M	25 – 30 ปี	31 – 35 ปี	36 – 40 ปี
25 – 30 ปี	4.160	-	-0.006	-0.049*
31 – 35 ปี	4.167		-	-0.043*
36 – 40 ปี	4.209			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-33 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อยู่ในช่วงอายุ 36-40 ปี มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับช่วงอายุ 25-30 ปี และ 31-35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-34 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
เกษตร (ทำไร่ นา สวน ประมง ปศุสัตว์)	1,254	3.989 (น้อย)	0.475	ระหว่างกลุ่ม	178.232	6	29.705	93.132*	.000
รับราชการ/ พนักงานราชการ	2,436	4.361 (พอใช้)	0.610	ภายในกลุ่ม	2517.863	7894	0.319		
พนักงานเอกชน	1,391	4.244 (น้อย)	0.564	รวม	2696.095	7900			
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	229	4.044 (น้อย)	0.571						
รับจ้างทั่วไป	1,503	4.017 (น้อย)	0.562						
ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ	1,018	4.157 (น้อย)	0.564						
อื่น ๆ	70	3.984 (น้อย)	0.439						
รวม	7,901	4.177 (น้อย)	0.584						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-34 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการมีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับพอใช้ ขณะที่ผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับน้อย โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-35

ตาราง 6-35 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	M	เกษตร	รับราชการ/ พนักงาน ราชการ	พนักงาน เอกชน	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้างทั่วไป	ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	อื่น ๆ
เกษตร	3.989	-	-0.372*	-0.255*	-0.055	-0.028	-.168*	0.005
รับราชการ/ พนักงาน ราชการ	4.361		-	0.117*	0.316*	0.344*	0.203*	0.376*
พนักงาน เอกชน	4.244			-	0.200*	0.227*	0.087*	0.260*
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.044				-	0.027	-0.113	0.060
รับจ้างทั่วไป	4.017					-	-0.140*	0.033
ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	4.157						-	0.173*
อื่น ๆ	3.984							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-35 ผลการทดสอบรายคู่พบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับทุกอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ รับจ้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ และอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ และพนักงานเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/อิสระ มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน เกษตรกร รับจ้างทั่วไป และอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-36 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
เหนือ	619	4.274 (น้อย)	0.533	ระหว่างกลุ่ม	231.292	5	46.258	148.446*	.000
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2,045	4.004 (น้อย)	0.555	ภายในกลุ่ม	2472.678	7935	0.312		
ใต้	2,364	4.045 (น้อย)	0.528	รวม	2703.970	7940			
ตะวันออก	328	4.308 (น้อย)	0.578						
กลาง	2,049	4.397 (พอใช้)	0.573						
ตะวันตก	536	4.360 (พอใช้)	0.651						
รวม	7,941	4.175 (น้อย)	0.584						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-36 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยอยู่ในภาคกลางและตะวันตก มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับพอใช้ ขณะที่ผู้ที่อาศัยอยู่ในภาคอื่น ๆ มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับน้อย โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภูมิภาคต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ ดังตาราง 6-37

ตาราง 6-37 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีภูมิภาคต่างกัน

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้	ตะวันออก	กลาง	ตะวันตก
เหนือ	4.274	-	0.270*	0.228*	-0.034	-0.124*	-0.086
ตะวันออกเฉียงเหนือ	4.004		-	-0.041	-0.304*	-0.394*	-0.356*
ใต้	4.045			-	-0.262*	-0.352*	-0.315*
ตะวันออก	4.308				-	-0.090	-0.052
กลาง	4.397					-	0.038
ตะวันตก	4.360						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-37 ผลการทดสอบรายคู่พบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภาคตะวันตก มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคเหนือ มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับภาคกลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับภาคเหนือ ตะวันออก กลาง และตะวันตก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคใต้ มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับภาคเหนือ ตะวันออก กลาง และตะวันตก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคตะวันออก มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคกลาง มีคุณธรรมด้าน “มีวินัยรับผิดชอบ” แตกต่างกับภาคเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

การเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุ ศาสนา อาชีพ ภูมิภาค แสดงดังตาราง 6-38 ถึง 6-48

ตาราง 6-38 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามเพศ

เพศ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
ชาย	2,798	5.036 (มาก)	0.694	ระหว่างกลุ่ม	27.432	2	13.716	29.035*	.000
หญิง	4,726	5.159 (มาก)	0.697	ภายในกลุ่ม	3757.443	7954	0.472		
LGBTQ+	433	5.163 (มาก)	0.513	รวม	3784.876	7956			
รวม	7,957	5.116 (มาก)	0.690						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-38 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกเพศมีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับมาก โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-39

ตาราง 6-39 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	M	ชาย	หญิง	LGBTQ+
ชาย	5.036	-	-0.123*	-0.126*
หญิง	5.159		-	-0.004
LGBTQ+	5.163			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-39 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี เพศชายมีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับเพศหญิง และ LGBTQ+ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-40 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
โสด	3,994	5.127 (มาก)	0.698	ระหว่างกลุ่ม	3.663	4	0.916	1.925	.103
สมรส	3,539	5.109 (มาก)	0.691	ภายในกลุ่ม	3784.805	7956	0.476		
หย่าร้าง	227	5.012 (มาก)	0.623	รวม	3788.468	7960			
หม้าย	96	5.074 (มาก)	0.578						
แยกกันอยู่	105	5.176 (มาก)	0.568						
รวม	7,961	5.116 (มาก)	0.690						

จากตาราง 6-40 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกสถานภาพมีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับมาก โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-41 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2,757	5.003 (มาก)	0.707	ระหว่างกลุ่ม	118.491	3	39.497	85.874*	.000
ปริญญาตรี	4,092	5.132 (มาก)	0.685	ภายในกลุ่ม	3594.433	7815	0.460		
ปริญญาโท	885	5.405 (มาก)	0.548	รวม	3712.924	7818			
ปริญญาเอก	85	5.428 (มาก)	0.614						
รวม	7,819	5.121 (มาก)	0.689						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-41 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกระดับการศึกษามีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับมาก โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ ดังตาราง 6-42

ตาราง 6-42 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	M	ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก
ต่ำกว่า ป.ตรี	5.003	-	-0.129*	-0.402*	-0.425*
ป.ตรี	5.132		-	-0.274*	-0.297*
ป.โท	5.405			-	-0.023
ป.เอก	5.428				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-42 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี โท และเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-43 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอายุ

อายุ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
25 – 30 ปี	3,373	5.103 (มาก)	0.667	ระหว่างกลุ่ม	10.735	2	5.368	11.311*	.000
31 – 35 ปี	2,022	5.075 (มาก)	0.697	ภายในกลุ่ม	3762.196	7928	0.475		
36 – 40 ปี	2,536	5.168 (มาก)	0.710	รวม	3772.932	7930			
รวม	7,931	5.117 (มาก)	0.690						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-43 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกช่วงอายุมีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับมาก โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีช่วงอายุต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-44

ตาราง 6-44 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	M	25 – 30 ปี	31 – 35 ปี	36 – 40 ปี
25 – 30 ปี	5.103	-	0.028	-0.064*
31 – 35 ปี	5.075		-	-0.093*
36 – 40 ปี	5.168			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-44 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อยู่ในช่วงอายุ 36-40 ปี มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับช่วงอายุ 25-30 ปี และ 31-35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-45 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
เกษตรกร (ทำไร่ นา สวน ประมง ปศุสัตว์)	1,278	5.027 (มาก)	0.619	ระหว่างกลุ่ม	169.735	6	28.289	62.171*	.000
รับราชการ/พนักงานราชการ	2,451	5.310 (มาก)	0.629	ภายในกลุ่ม	3622.391	7961	0.455		
พนักงานเอกชน	1,396	5.112 (มาก)	0.691	รวม	3792.125	7967			
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	230	4.796 (พอใช้)	0.826						
รับจ้างทั่วไป	1,519	4.949 (มาก)	0.727						
ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ	1,024	5.093 (มาก)	0.704						
อื่นๆ	70	5.017 (มาก)	0.660						
รวม	7,968	5.116 (มาก)	0.690						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-45 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับพอใช้ ขณะที่ผู้ที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับมาก โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ ดังตาราง 6-46

ตาราง 6-46 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	M	เกษตร	รับราชการ/ พนักงาน ราชการ	พนักงาน เอกชน	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้างทั่วไป	ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	อื่น ๆ
เกษตร	5.027	-	-.0283*	-0.084*	0.231*	0.078*	-0.066	0.010
รับราชการ/ พนักงาน ราชการ	5.310		-	0.199*	0.514*	0.361*	0.218*	0.293*
พนักงาน เอกชน	5.112			-	0.316*	0.162*	0.019	0.095
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.796				-	-0.153	-0.297*	-0.221
รับจ้างทั่วไป	4.949					-	-0.144*	-0.068
ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	5.093						-	0.076
อื่น ๆ	5.017							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-46 ผลการทดสอบรายคู่พบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับทุกอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ และรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ และรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับอาชีพเกษตรกรรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับอาชีพเกษตรกรรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/อิสระ มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-47 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
เหนือ	632	5.264 (มาก)	0.549	ระหว่างกลุ่ม	281.218	5	56.244	127.582*	.000
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2,075	4.845 (พอใช้)	0.776	ภายในกลุ่ม	3528.067	8003	0.441		
ใต้	2,380	5.086 (มาก)	0.650	รวม	3809.284	8008			
ตะวันออก	332	5.237 (มาก)	0.683						
กลาง	2,051	5.264 (มาก)	0.621						
ตะวันตก	539	5.458 (มาก)	0.511						
รวม	8,009	5.114 (มาก)	0.690						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-47 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับพอใช้ ขณะที่ผู้ที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคอื่น ๆ มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับมาก โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภูมิภาคต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-48

ตาราง 6-48 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีภูมิภาคต่างกัน

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้	ตะวันออก	กลาง	ตะวันตก
เหนือ	5.264	-	0.420*	0.179*	0.027	0.001	-0.194*
ตะวันออกเฉียงเหนือ	4.845		-	-0.241*	-0.392*	-0.419*	-0.613*
ใต้	5.086			-	-0.151*	-0.178*	-0.372*
ตะวันออก	5.237				-	-0.027	-0.221*
กลาง	5.264					-	-0.195*
ตะวันตก	5.458						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-48 ผลการทดสอบรายคู่พบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภาคตะวันตก มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับทุกภูมิภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคเหนือ มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับภาคตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับทุกภูมิภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคใต้ มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับทุกภูมิภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคตะวันออก มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับภาคตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคกลาง มีคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” แตกต่างกับภาคตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

การเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุ ศาสนา อาชีพ ภูมิภาค แสดงดังตาราง 6-49 ถึง 6-60

ตาราง 6-49 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามเพศ

เพศ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
ชาย	2,797	4.398 (พอใช้)	0.753	ระหว่างกลุ่ม	39.652	2	19.826	33.582*	.000
หญิง	4,723	4.546 (พอใช้)	0.786	ภายในกลุ่ม	4693.575	7950	0.590		
LGBTQ+	433	4.551 (พอใช้)	0.665	รวม	4733.227	7952			
รวม	7,953	4.494 (พอใช้)	0.772						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-49 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกเพศมีคุณธรรมด้าน “สุจริต” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-50

ตาราง 6-50 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	M	ชาย	หญิง	LGBTQ+
ชาย	4.398	-	-0.147*	-0.152*
หญิง	4.546		-	-0.005
LGBTQ+	4.551			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-50 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี เพศชายมีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับเพศหญิง และ LGBTQ+ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-51 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
โสด	3,994	4.525 (พอใช้)	0.770	ระหว่างกลุ่ม	9.598	4	2.400	4.030*	.003
สมรส	3,535	4.464 (พอใช้)	0.780	ภายในกลุ่ม	4734.889	7952	0.595		
หย่าร้าง	227	4.407 (พอใช้)	0.725	รวม	4744.487	7956			
หม้าย	96	4.460 (พอใช้)	0.669						
แยกกันอยู่	105	4.575 (พอใช้)	0.729						
รวม	7,957	4.494 (พอใช้)	0.772						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-51 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกสถานภาพมีคุณธรรมด้าน “สุจริต” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-52

ตาราง 6-52 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน

สถานภาพ	M	โสด	สมรส	หย่าร้าง	หม้าย	แยกกันอยู่
โสด	4.525	-	0.061*	0.118	0.065	-0.050
สมรส	4.464		-	0.057	0.004	-0.112
หย่าร้าง	4.407			-	-0.053	-0.169
หม้าย	4.460				-	-0.115
แยกกันอยู่	4.575					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-52 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี สถานภาพโสดมีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-53 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2,755	4.321 (น้อย)	0.758	ระหว่างกลุ่ม	218.535	3	72.845	128.527*	.000
ปริญญาตรี	4,091	4.543 (พอใช้)	0.755	ภายในกลุ่ม	4427.580	7812	0.567		
ปริญญาโท	885	4.850 (พอใช้)	0.721	รวม	4646.114	7815			
ปริญญาเอก	85	4.914 (พอใช้)	0.791						
รวม	7,816	4.504 (พอใช้)	0.771						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-53 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีคุณธรรมด้าน “สุจริต” อยู่ในระดับน้อย ขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอื่น ๆ มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-54

ตาราง 6-54 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	M	ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก
ต่ำกว่า ป.ตรี	4.321	-	-0.222*	-0.529*	-0.593*
ป.ตรี	4.543		-	-0.307*	-0.371*
ป.โท	4.850			-	-0.065
ป.เอก	4.914				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-54 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี โท และเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-55 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอายุ

อายุ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
25 – 30 ปี	3,372	4.431 (พอใช้)	0.755	ระหว่างกลุ่ม	29.422	2	14.711	24.833*	.000
31 – 35 ปี	2,022	4.502 (พอใช้)	0.769	ภายในกลุ่ม	4694.267	7924	0.592		
36 – 40 ปี	2,533	4.573 (พอใช้)	0.789	รวม	4723.689	7926			
รวม	7,927	4.494 (พอใช้)	0.772						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-55 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกช่วงอายุมีคุณธรรมด้าน “สุจริต” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีช่วงอายุต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-56

ตาราง 6-56 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	M	25 – 30 ปี	31 – 35 ปี	36 – 40 ปี
25 – 30 ปี	4.431	-	0-.071*	-0.142*
31 – 35 ปี	4.502		-	-0.071*
36 – 40 ปี	4.573			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-56 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อยู่ในช่วงอายุ 36-40 ปี มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับช่วงอายุ 25-30 ปี และ 31-35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 31-35 ปี มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับช่วงอายุ 25-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-57 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
เกษตรกร (ทำไร่ นา สวน ประมง ปศุสัตว์)	1,277	4.233 (น้อย)	0.693	ระหว่างกลุ่ม	354.582	6	59.097	106.958*	.000
รับราชการ/ พนักงานราชการ	2,450	4.744 (พอใช้)	0.766	ภายในกลุ่ม	4396.448	7957	0.553		
พนักงานเอกชน	1,395	4.607 (พอใช้)	0.727	รวม	4751.030	7963			
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	230	4.404 (พอใช้)	0.762						
รับจ้างทั่วไป	1,519	4.252 (น้อย)	0.753						
ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ	1,023	4.454 (พอใช้)	0.751						
อื่น ๆ	70	4.267 (น้อย)	0.764						
รวม	7,964	4.493 (พอใช้)	0.772						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-57 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร รับจ้างทั่วไป และกลุ่มอาชีพอื่น ๆ มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” อยู่ในระดับน้อย ขณะที่ผู้ที่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-58

ตาราง 6-58 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	M	เกษตร	รับราชการ/ พนักงาน ราชการ	พนักงาน เอกชน	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้างทั่วไป	ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	อื่น ๆ
เกษตร	4.233	-	-0.512*	-0.375*	-0.171*	-0.019	-0.222*	-0.034
รับราชการ/ พนักงาน ราชการ	4.744		-	0.137*	0.341*	0.492*	0.290*	0.478*
พนักงาน เอกชน	4.607			-	0.204*	0.355*	0.153*	0.341*
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.404				-	0.151	-0.051	0.137
รับจ้างทั่วไป	4.252					-	-0.202*	-0.014
ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	4.454						-	0.188
อื่น ๆ	4.267							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-58 ผลการทดสอบรายคู่พบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับทุกอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ รับจ้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ และอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน และเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/อิสระ มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ และรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-59 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
เหนือ	632	4.755 (พอใช้)	0.684	ระหว่างกลุ่ม	765.187	5	153.037	305.335*	.000
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2,074	4.181 (น้อย)	0.713	ภายในกลุ่ม	4009.188	7999	0.501		
ใต้	2,379	4.283 (น้อย)	0.742	รวม	4774.375	8004			
ตะวันออก	331	4.712 (พอใช้)	0.753						
กลาง	2,051	4.739 (พอใช้)	0.702						
ตะวันตก	538	5.208 (มาก)	0.534						
รวม	8,005	4.490 (พอใช้)	0.772						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-59 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภาคตะวันตก มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” อยู่ในระดับมาก ขณะที่ผู้ที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” อยู่ในระดับน้อย และผู้ที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือ ตะวันออก และกลาง มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภูมิภาคต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-60

ตาราง 6-60 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “สุจริต” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีภูมิภาคต่างกัน

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้	ตะวันออก	กลาง	ตะวันตก
เหนือ	4.755	-	0.574*	0.471*	0.042	0.016	-0.453*
ตะวันออกเฉียงเหนือ	4.181		-	-0.103*	-0.532*	-0.558*	-1.027*
ใต้	4.283			-	-0.429*	-0.456*	-0.924*
ตะวันออก	4.712				-	-0.027	-0.495*
กลาง	4.739					-	-0.469*
ตะวันตก	5.208						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-60 ผลการทดสอบรายคู่พบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภาคตะวันตก มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับทุกภูมิภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคเหนือ มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับภาคตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับทุกภูมิภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคใต้ มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับภาคเหนือ ตะวันออก กลาง ตะวันตก และตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคตะวันออก มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับภาคตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคกลาง มีคุณธรรมด้าน “สุจริต” แตกต่างกับภาคตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

การเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุ ศาสนา อาชีพ ภูมิภาค แสดงดังตาราง 6-61 ถึง 6-72

ตาราง 6-61 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามเพศ

เพศ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
ชาย	2,797	4.683 (พอใช้)	0.789	ระหว่างกลุ่ม	35.071	2	17.536	27.321*	.000
หญิง	4,723	4.816 (พอใช้)	0.819	ภายในกลุ่ม	5102.580	7950	0.642		
LGBTQ+	433	4.868 (พอใช้)	0.673	รวม	5137.651	7952			
รวม	7,953	4.772 (พอใช้)	0.804						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-61 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกเพศมีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-62

ตาราง 6-62 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	M	ชาย	หญิง	LGBTQ+
ชาย	4.683	-	-0.133*	-0.184*
หญิง	4.816		-	-0.052
LGBTQ+	4.868			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-62 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี เพศชายมีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับเพศหญิง และ LGBTQ+ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-63 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
โสด	3,993	4.804 (พอใช้)	0.797	ระหว่างกลุ่ม	9.549	4	2.387	3.694*	.005
สมรส	3,536	4.744 (พอใช้)	0.819	ภายในกลุ่ม	5138.473	7952	0.646		
หย่าร้าง	227	4.664 (พอใช้)	0.765	รวม	5148.022	7956			
หม้าย	96	4.757 (พอใช้)	0.719						
แยกกันอยู่	105	4.805 (พอใช้)	0.699						
รวม	7,957	4.773 (พอใช้)	0.804						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-63 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกสถานภาพมีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-64

ตาราง 6-64 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีสถานภาพต่างกัน

สถานภาพ	M	โสด	สมรส	หย่าร้าง	หม้าย	แยกกันอยู่
โสด	4.804	-	0.060*	0.140	0.047	-0.002
สมรส	4.744		-	0.080	-0.013	-0.061
หย่าร้าง	4.664			-	-0.093	-0.141
หม้าย	4.757				-	-0.048
แยกกันอยู่	4.805					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-64 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี สถานภาพโสดมีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-65 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตาม การศึกษา

การศึกษา	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2,756	4.606 (พอใช้)	0.813	ระหว่างกลุ่ม	220.391	3	73.464	119.045*	.000
ปริญญาตรี	4,090	4.810 (พอใช้)	0.788	ภายในกลุ่ม	4820.850	7812	0.617		
ปริญญาโท	885	5.151 (มาก)	0.695	รวม	5041.241	7815			
ปริญญาเอก	85	5.157 (มาก)	0.612						
รวม	7,816	4.780 (พอใช้)	0.803						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-65 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” อยู่ในระดับพอใช้ ขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและเอก มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” อยู่ในระดับมาก โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-66

ตาราง 6-66 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	M	ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก
ต่ำกว่า ป.ตรี	4.606	-	-0.204*	-0.544*	-0.551*
ป.ตรี	4.810		-	-0.341*	-0.348*
ป.โท	5.151			-	-0.007
ป.เอก	5.157				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-66 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี โท และเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-67 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอายุ

อายุ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
25 – 30 ปี	3,372	4.733 (พอใช้)	0.798	ระหว่างกลุ่ม	18.132	2	9.066	14.079*	.000
31 – 35 ปี	2,022	4.756 (พอใช้)	0.798	ภายในกลุ่ม	5102.546	7924	0.644		
36 – 40 ปี	2,533	4.842 (พอใช้)	0.812	รวม	5120.677	7926			
รวม	7,927	4.774 (พอใช้)	0.804						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-67 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทุกช่วงอายุมีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีช่วงอายุต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-68

ตาราง 6-68 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	M	25 – 30 ปี	31 – 35 ปี	36 – 40 ปี
25 – 30 ปี	4.733	-	-0.023	-0.109*
31 – 35 ปี	4.756		-	-0.086*
36 – 40 ปี	4.842			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-68 ผลการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อยู่ในช่วงอายุ 36-40 ปี มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับช่วงอายุ 25-30 ปี และ 31-35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-69 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
เกษตร (ทำไร่ นา สวน ประมง ปศุสัตว์)	1,278	4.586 (พอใช้)	0.753	ระหว่างกลุ่ม	317.664	6	52.944	87.133*	.000
รับราชการ/พนักงานราชการ	2,450	5.024 (มาก)	0.768	ภายในกลุ่ม	4834.838	7957	0.608		
พนักงานเอกชน	1,395	4.832 (พอใช้)	0.763	รวม	5152.502	7963			
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	230	4.545 (พอใช้)	0.795						
รับจ้างทั่วไป	1,519	4.528 (พอใช้)	0.836						
ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ	1,022	4.754 (พอใช้)	0.772						
อื่นๆ	70	4.398 (พอใช้)	0.766						
รวม	7,964	4.772 (พอใช้)	0.804						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-69 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการมีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” อยู่ในระดับมาก ขณะที่ผู้ที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ ดังตาราง 6-70

ตาราง 6-70 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	M	เกษตร	รับราชการ/ พนักงาน ราชการ	พนักงาน เอกชน	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้างทั่วไป	ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	อื่น ๆ
เกษตร	4.586	-	-0.439*	-0.247*	0.041	0.057	-0.168*	0.188
รับราชการ/ พนักงาน ราชการ	5.024		-	0.192*	0.480*	0.496*	0.271*	0.626*
พนักงาน เอกชน	4.832			-	0.288*	0.304*	0.079	0.434*
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.545				-	0.016	-0.209*	0.146
รับจ้างทั่วไป	4.528					-	-0.225*	0.130
ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	4.754						-	0.355*
อื่น ๆ	4.398							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-70 ผลการทดสอบรายคู่พบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับทุกอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ รับจ้างทั่วไป และอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ พนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/อิสระ มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ และรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-71 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	n	M	S	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
เหนือ	632	4.911 (พอใช้)	0.649	ระหว่างกลุ่ม	585.182	5	117.036	203.720*	.000
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2,075	4.454 (พอใช้)	0.823	ภายในกลุ่ม	4595.404	7999	0.574		
ใต้	2,378	4.626 (พอใช้)	0.793	รวม	5180.586	8004			
ตะวันออก	331	4.974 (มาก)	0.772						
กลาง	2,050	5.033 (มาก)	0.698						
ตะวันตก	539	5.316 (มาก)	0.662						
รวม	8,005	4.769 (พอใช้)	0.805						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-71 กลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภาคตะวันออก กลาง และตะวันตก มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” อยู่ในระดับมาก ขณะที่ผู้ที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” อยู่ในระดับพอใช้ โดยผลการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภูมิภาคต่างกัน มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 6-72

ตาราง 6-72 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่มีภูมิภาคต่างกัน

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้	ตะวันออก	กลาง	ตะวันตก
เหนือ	4.911	-	00.457*	0.285*	-0.063	-0.122*	-0.405*
ตะวันออกเฉียงเหนือ	4.454		-	-0.171*	-0.0520*	-0.578*	-0.862*
ใต้	4.626			-	-0.349*	-0.407*	-0.691*
ตะวันออก	4.974				-	-0.058	-0.342*
กลาง	5.033					-	-0.284*
ตะวันตก	5.316						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6-72 ผลการทดสอบรายคู่พบว่ากลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่อาศัยในภาคตะวันตก มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับทุกภูมิภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคเหนือ มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับภาคกลาง ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับทุกภูมิภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคใต้ มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับภาคเหนือ ตะวันออก กลาง ตะวันตก และตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคตะวันออก มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับภาคตะวันตก เหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่อาศัยในภาคกลาง มีคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” แตกต่างกับภาคตะวันตก เหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 7

ผลการศึกษาด้านทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี และข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมฯ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
M	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานในรูปคะแนนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที
p	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธพหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธพหุคูณในการพยากรณ์
F	แทน	ค่าสถิติเอฟ
df	แทน	ค่าองศาอิสระ

อักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน คณะผู้วิจัยได้กำหนดตัวอักษรย่อที่ใช้แทนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

X	แทน	ต้นทุนชีวิต
X_1	แทน	พลังตัวตน
X_2	แทน	พลังครอบครัว
X_3	แทน	พลังที่ทำงาน
X_4	แทน	พลังเพื่อนและกิจกรรม
X_5	แทน	พลังชุมชน
Y	แทน	คุณธรรม
Y_1	แทน	พอเพียง
Y_2	แทน	วินัยรับผิดชอบ
Y_3	แทน	กตัญญู
Y_4	แทน	สุจริต
Y_5	แทน	จิตสาธารณะ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 7 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลกระทบต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
- ตอนที่ 2 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลกระทบต่อพอเพียงสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
- ตอนที่ 3 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อวินัยรับผิดชอบสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
- ตอนที่ 4 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อกตัญญูสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
- ตอนที่ 5 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อสุจริตสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
- ตอนที่ 6 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
- ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ตอนที่ 1 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

1.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

คณะผู้วิจัยทำการศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ดังตาราง 7-1

ตาราง 7-1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปร	X	Y
X	1.00	
Y	0.39**	1.00

**p<.01

จากตาราง 7-1 พบว่า ปัจจัยต้นทุนชีวิตโดยรวมกับคุณธรรมโดยรวม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.39 โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

คณะผู้วิจัยทำการศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี คณะผู้วิจัยมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมด้วยค่า Tolerance และ VIF การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter Method) ดังตาราง 7-2

ตาราง 7-2 การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปรปัจจัย	Tolerance	VIF
ต้นทุนชีวิตโดยรวม (X)	1.00	1.00

จากตาราง 7-2 พบว่า ตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตโดยรวม มีค่า Tolerance เท่ากับ 1.00 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 3 ส่วน ค่า VIF เท่ากับ 1.00 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 10 แสดงให้เห็นว่า ค่า Tolerance และ ค่า VIF มีความสอดคล้องกัน จึงสามารถสรุปได้ว่าตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตโดยรวมไม่มีปัญหาความสัมพันธ์เป็นพหุสัมพันธ์ร่วม (Colinearity) คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในขั้นตอนต่อไป

ตาราง 7-3 การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปรปัจจัย	b	SE	β	t	p
(Constant)	2.98	0.06	-	51.81	.00
ต้นทุนชีวิตโดยรวม (X)	0.46	0.02	0.39	26.37**	.00

R=0.38, R²=0.15, F=695.78 df=1, 3957 p=.00

**p<.01

จากตาราง 7-3 พบว่า การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปีมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=695.78 df=1, 3957 p=.00) แสดงให้เห็นว่า ต้นทุนชีวิตโดยรวม (X) สามารถอธิบายความแปรปรวนหรือทำนายผลคุณธรรมโดยรวม (Y) ได้ร้อยละ 15

ส่วนค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ต้นทุนชีวิตโดยรวม (X) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเป็นบวกเท่ากับ 0.39

ดังนั้นการสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยต้นทุนชีวิตโดยรวม สามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการถดถอยคะแนนดิบ

$$Y=2.98 (\text{Constant})+0.46(X)$$

สมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน

$$ZY=0.39(X)$$

ตอนที่ 2 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมด้านพอเพียงสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี

2.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตกับคุณธรรมด้านพอเพียงสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี

คณะผู้วิจัยทำการศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตกับพอเพียงสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ดังตาราง 7-4

ตาราง 7-4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตกับพอเพียงสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปร	Y ₁	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅
Y ₁	1.00					
X ₁	0.36**	1.00				
X ₂	0.36**	0.61**	1.00			
X ₃	0.20**	0.55**	0.47**	1.00		
X ₄	0.22**	0.54**	0.47**	0.64**	1.00	
X ₅	0.19**	0.53**	0.49**	0.65**	0.67**	1.00

**p<.01

จากตาราง 7-4 พบว่า ปัจจัยต้นทุนชีวิตกับพอเพียงมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.19-0.36 โดยทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพลังตัวตน (X₁) และพลังครอบครัว (X₂) กับพอเพียง (Y₁) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากันเท่ากับ 0.36 ส่วนพลังชุมชน (X₅) กับพอเพียง (Y₁) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.19

2.2 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

คณะผู้วิจัยทำการศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อพอเพียงสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี คณะผู้วิจัยมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อด้วยค่า Tolerance และ VIF การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการแบบขั้นตอน (Stepwise Method) ดังตาราง 7-5

ตาราง 7-5 การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อพอเพียงสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปรปัจจัยต้นทุนทางชีวิต	Tolerance	VIF
พลังตัวตน (X ₁)	0.56	1.79
พลังครอบครัว (X ₂)	0.59	1.70
พลังชุมชน (X ₅)	0.68	1.48

จากตาราง 7-5 พบว่า ตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิต มีค่า Tolerance อยู่ระหว่าง 0.56-0.68 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 3 ส่วนค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.48-1.79 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 10 แสดงให้เห็นว่า ค่า Tolerance และ ค่า VIF มีความสอดคล้องกัน จึงสามารถสรุปได้ว่าตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตไม่มีปัญหาความสัมพันธ์เป็นพหุสัมพันธ์ร่วม (Colinearity) คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในขั้นตอนต่อไป

ตาราง 7-6 การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อพอเพียงสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิต	b	SE	β	t	p
(Constant)	2.61	0.07	-	36.59	.00
พลังตัวตน (X_1)	0.34	0.03	0.25	12.72**	.00
พลังครอบครัว (X_2)	0.27	0.02	0.23	12.22**	.00
พลังชุมชน (X_5)	0.05	0.02	0.05	3.07**	.00

R=0.40, R²=0.16, F=254.06 df=3, 3921 p=.00

**p<.01

จากตาราง 7-6 พบว่า การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อพอเพียงสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=254.06 df=3, 3921 p=.00) แสดงให้เห็นว่า พลังตัวตน (X_1) พลังครอบครัว (X_2) และพลังชุมชน (X_5) สามารถอธิบายความแปรปรวนหรือทำนายผลได้ร้อยละ 16

ส่วนค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อพอเพียงสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ พลังตัวตน (X_1) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานสูงสุดเป็นบวกเท่ากับ 0.25 ส่วนพลังครอบครัว (X_2) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.23 และพลังชุมชน (X_5) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.05 ตามลำดับ

ดังนั้นการสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยต้นทุนชีวิต สามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการถดถอยคะแนนดิบ

$$Y=2.61(\text{Constant})+0.34(X_1)+0.27(X_2)+0.05(X_5)$$

สมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน

$$ZY=0.25(X_1)+0.23(X_2)+0.05(X_5)$$

ตอนที่ 3 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี

3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตกับวินัยรับผิดชอบสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี

คณะผู้วิจัยทำการศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตกับวินัยรับผิดชอบสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ดังตาราง 7-7

ตาราง 7-7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตกับวินัยรับผิดชอบสำหรับกลุ่มคนไทย
ช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปร	Y ₂	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅
Y ₂	1.00					
X ₁	0.27**	1.00				
X ₂	0.28**	0.61**	1.00			
X ₃	0.14**	0.55**	0.47**	1.00		
X ₄	0.13**	0.54**	0.47**	0.64**	1.00	
X ₅	0.11**	0.53**	0.49**	0.65**	0.67**	1.00

**p<.01

จากตาราง 7-7 พบว่า ปัจจัยต้นทุนชีวิตกับวินัยรับผิดชอบมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.11-0.28 โดยทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพลังครอบครั้ว (X₂) กับวินัยรับผิดชอบ (Y₂) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.28 ส่วนพลังชุมชน (X₅) กับวินัยรับผิดชอบ (Y₂) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.11

3.2 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อวินัยรับผิดชอบสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

คณะผู้วิจัยทำการศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อวินัยรับผิดชอบสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี คณะผู้วิจัยมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อด้วยค่า Tolerance และ VIF การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการแบบขั้นตอน (Stepwise Method) ดังตาราง 7-8

ตาราง 7-8 การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อวินัยรับผิดชอบสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปรปัจจัยต้นทุนทางชีวิต	Tolerance	VIF
พลังครอบครัว (X_2)	0.59	1.70
พลังตัวตน (X_1)	0.56	1.79
พลังชุมชน (X_5)	0.68	1.48

จากตาราง 7-8 พบว่า ตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิต มีค่า Tolerance อยู่ระหว่าง 0.56-0.68 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 3 ส่วนค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.48-1.79 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 10 แสดงให้เห็นว่า ค่า Tolerance และ ค่า VIF มีความสอดคล้องกัน จึงสามารถสรุปได้ว่าตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตไม่มีปัญหาความสัมพันธ์เป็นพหุสัมพันธ์ร่วม (Colinearity) คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในขั้นตอนต่อไป

ตาราง 7-9 การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อวินัยรับผิดชอบสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิต	b	SE	β	t	p
(Constant)	2.75	0.06	-	42.56	.00
พลังครอบครัว (X_2)	0.21	0.02	0.20	10.36**	.00
พลังตัวตน (X_1)	0.23	0.02	0.19	9.44**	.00
พลังชุมชน (X_5)	0.08	0.02	0.09	4.95**	.00

R=0.21, $R^2=0.10$, F=141.94 df=3, 3920 p=.00

**p<.01

จากตาราง 7-9 พบว่า การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อวินัยรับผิดชอบสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปีมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=141.94 df=3, 3920 p=.00) แสดงให้เห็นว่าพลังครอบครัว (X_2) พลังตัวตน (X_1) และพลังชุมชน (X_5) สามารถอธิบายความแปรปรวนหรือทำนายผลได้ร้อยละ 10

ส่วนค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อวินัยรับผิดชอบสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปีที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ พลังครอบครัว (X_2) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.20 ส่วนพลังตัวตน (X_1) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.19 และพลังชุมชน (X_5) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.09

ดังนั้นการสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยต้นทุนชีวิต สามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการถดถอยคะแนนดิบ

$$Y=2.75(\text{Constant})+0.21(X_2)+0.23(X_1)+0.08(X_5)$$

สมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน

$$ZY=0.20(X_2)+0.19(X_1)+0.09(X_5)$$

ตอนที่ 4 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมด้านกตัญญูสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี

4.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตกับคุณธรรมด้านกตัญญูสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี

คณะผู้วิจัยทำการศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ดังตาราง 7-10

ตาราง 7-10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตกับกตัญญูสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปร	Y ₃	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅
Y ₃	1.00					
X ₁	0.54**	1.00				
X ₂	0.47**	0.61**	1.00			
X ₃	0.34**	0.55**	0.47**	1.00		
X ₄	0.34**	0.54**	0.47**	0.64**	1.00	
X ₅	0.31**	0.53**	0.49**	0.65**	0.67**	1.00

**p<.01

จากตาราง 7-10 พบว่า ปัจจัยต้นทุนชีวิตกับกตัญญูมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31-0.54 โดยทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพลังตัวตน (X₁) กับกตัญญู (Y₃) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.54 ส่วนพลังชุมชน (X₅) กับกตัญญู (Y₃) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.31

4.2 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อกตัญญูสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

คณะผู้วิจัยทำการศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อกตัญญูสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี คณะผู้วิจัยมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อกตัญญูด้วยค่า Tolerance และ VIF การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการแบบขั้นตอน (Stepwise Method) ดังตาราง 7-11

ตาราง 7-11 การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อทัศนคติสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปรปัจจัยต้นทุนทางชีวิต	Tolerance	VIF
พลังตัวตน (X_1)	0.53	1.90
พลังครอบครัว (X_2)	0.58	1.71
พลังที่ทำงาน (X_3)	0.52	1.93
พลังชุมชน (X_5)	0.52	1.93

จากตาราง 7-11 พบว่า ตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิต มีค่า Tolerance อยู่ระหว่าง 0.52-0.58 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 3 ส่วนค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.71-1.93 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 10 แสดงให้เห็นว่า ค่า Tolerance และ ค่า VIF มีความสอดคล้องกัน จึงสามารถสรุปได้ว่าตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตไม่มีปัญหาความสัมพันธ์เป็นพหุสัมพันธ์ร่วม (Colinearity) คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในขั้นตอนต่อไป

ตาราง 7-12 การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อทัศนคติสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิต	b	SE	β	t	p
(Constant)	2.28	0.07	-	34.67	.00
พลังตัวตน (X_1)	0.55	0.03	0.39	21.65**	.00
พลังครอบครัว (X_2)	0.27	0.02	0.22	13.03**	.00
พลังที่ทำงาน (X_3)	0.05	0.02	0.05	2.95**	.00
พลังชุมชน (X_5)	0.04	0.02	0.04	2.38*	.02

R=0.57, $R^2=0.32$, F=463.19 df=4, 3930 p=.00

**p<.01 *p<.05

จากตาราง 7-12 พบว่า การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อทัศนคติสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=463.19 df=4, 3930 p=.00) แสดงให้เห็นว่า พลังตัวตน (X_1) พลังครอบครัว (X_2) พลังที่ทำงาน (X_3) และพลังชุมชน (X_5) สามารถอธิบายความแปรปรวนหรือทำนายผลได้ร้อยละ 32

ส่วนค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อทัศนคติสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปีที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ พลังตัวตน (X_1) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.39 รองลงมาคือ พลังครอบครัว (X_2) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.22 พลังที่ทำงาน (X_3) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.05 ส่วน พลังชุมชน (X_5) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.04 ตามลำดับ

ดังนั้นการสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยต้นทุนชีวิต สามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการถดถอยคะแนนดิบ

$$Y=2.28(\text{Constant})+0.55(X_1)+0.27(X_2)+0.05(X_3)+0.04(X_5)$$

สมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน

$$ZY=0.33(X_1)+0.22(X_2)+0.05(X_3)+0.04(X_5)$$

ตอนที่ 5 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมด้านสุจริตสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี

5.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตกับคุณธรรมด้านสุจริตสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี

คณะผู้วิจัยทำการศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตกับสุจริตสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ดังตาราง 7-13

ตาราง 7-13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตกับสุจริตสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปร	Y_4	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5
Y_4	1.00					
X_1	0.30**	1.00				
X_2	0.31**	0.61**	1.00			
X_3	0.10**	0.55**	0.47**	1.00		
X_4	0.07**	0.54**	0.47**	0.64**	1.00	
X_5	0.09**	0.53**	0.49**	0.65**	0.67**	1.00

**p<.01

จากตาราง 7-13 พบว่า ปัจจัยต้นทุนชีวิตกับสุจริตมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.07-0.31 โดยทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพลังครอบครัว (X_2) กับสุจริต (Y_4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.31 ส่วนพลังเพื่อนและกิจกรรม (X_4) กับสุจริต (Y_4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.07

5.2 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อสุจริตสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

คณะผู้วิจัยทำการศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อสุจริตสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี คณะผู้วิจัยมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อสุจริตด้วยค่า Tolerance และ VIF การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการแบบขั้นตอน (Stepwise Method) ดังตาราง 7-14

ตาราง 7-14 การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตสำหรับกลุ่มคนไทย
ช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปรปัจจัยต้นทุนทางชีวิต	Tolerance	VIF
พลังครอบครัว (X_2)	0.58	1.72
พลังตัวตน (X_1)	0.51	1.95
พลังเพื่อนและกิจกรรม (X_4)	0.46	2.18
พลังชุมชน (X_5)	0.45	2.23
พลังที่ทำงาน (X_3)	0.48	2.10

จากตาราง 7-14 พบว่า ตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิต มีค่า Tolerance อยู่ระหว่าง 0.45-0.58 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 3 ส่วนค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.72-2.23 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 10 แสดงให้เห็นว่า ค่า Tolerance และ ค่า VIF มีความสอดคล้องกัน จึงสามารถสรุปได้ว่าตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตไม่มีปัญหาความสัมพันธ์เป็นพหุสัมพันธ์ร่วม (Colinearity) คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในขั้นตอนต่อไป

ตาราง 7-15 การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
(n=3,969)

ตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิต	b	SE	β	t	p
(Constant)	2.38	0.09	-	26.51	.00
พลังครอบครัว (X_2)	0.38	0.03	0.26	13.49**	.00
พลังตัวตน (X_1)	0.44	0.03	0.26	12.59**	.00
พลังเพื่อนและกิจกรรม (X_4)	0.14	0.03	0.12	5.40**	.00
พลังชุมชน (X_5)	0.08	0.03	0.06	2.87**	.00
พลังที่ทำงาน (X_3)	0.06	0.03	0.05	2.31**	.00

R=0.37, R²=0.14, F=126.99 df=5, 3926 p=.00

**p<.01

จากตาราง 7-15 พบว่า การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=126.99 df=5, 3926 p=.00) แสดงให้เห็นว่า พลังครอบครัว (X_2) พลังตัวตน (X_1) พลังเพื่อนและกิจกรรม (X_4) พลังชุมชน (X_5) และพลังที่ทำงาน (X_3) สามารถอธิบายความแปรปรวนหรือทำนายผลได้ร้อยละ 14

ส่วนค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ พลังครอบครัว (X_2) และพลังตัวตน (X_1) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากัน เท่ากับ 0.26 รองลงมาคือ พลังเพื่อนและกิจกรรม (X_4) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.12 พลังชุมชน (X_5) มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.06 ส่วนพลังที่ทำงาน (X_3) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.05 ตามลำดับ

ดังนั้นการสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยต้นทุนชีวิต สามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการถดถอยคะแนนดิบ

$$Y=2.38(\text{Constant})+0.38(X_2)+0.44(X_1)+0.14(X_4)+0.08(X_5)+0.06(X_3)$$

สมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน

$$ZY=0.26(X_2)+0.26(X_1)+0.12(X_4)+0.06(X_5)+0.05(X_3)$$

ตอนที่ 6 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมด้านจิตสาธารณะสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี

6.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตกับคุณธรรมด้านจิตสาธารณะสำหรับกลุ่มคนไทย ช่วงอายุ 25-40 ปี

คณะผู้วิจัยทำการศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตกับจิตสาธารณะสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ดังตาราง 7-16

ตาราง 7-16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต้นทุนชีวิตกับจิตสาธารณะสำหรับกลุ่มคนไทย
ช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปร	Y ₅	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅
Y ₅	1.00					
X ₁	0.40**	1.00				
X ₂	0.38**	0.61**	1.00			
X ₃	0.26**	0.55**	0.47**	1.00		
X ₄	0.25**	0.54**	0.47**	0.64**	1.00	
X ₅	0.24**	0.53**	0.49**	0.65**	0.67**	1.00

**p<.01

จากตาราง 7-16 พบว่า ปัจจัยต้นทุนชีวิตกับจิตสาธารณะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.24-0.40 โดยทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพลังตัวตน (X₁) กับจิตสาธารณะ (Y₅) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.40 ส่วนพลังชุมชน (X₅) กับจิตสาธารณะ (Y₅) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.24

6.2 การศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

คณะผู้วิจัยทำการศึกษาปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี คณะผู้วิจัยมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะด้วยค่า Tolerance และ VIF การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการแบบ ขั้นตอน (Stepwise Method) ดังตาราง 7-17

ตาราง 7-17 การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปรปัจจัยต้นทุนทางชีวิต	Tolerance	VIF
พลังตัวตน (X_1)	0.63	1.59
พลังครอบครัว (X_2)	0.63	1.59

จากตาราง 7-17 พบว่า ตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิต มีค่า Tolerance เท่ากับ 0.63 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 3 ส่วนค่า VIF เท่ากับ 1.59 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 10 แสดงให้เห็นว่า ค่า Tolerance และ ค่า VIF มีความสอดคล้องกันจึงสามารถสรุปได้ว่าตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิตไม่มีปัญหาความสัมพันธ์เป็นพหุสัมพันธ์ร่วม (Colinearity) คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในขั้นตอนต่อไป

ตาราง 7-18 การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี (n=3,969)

ตัวแปรปัจจัยต้นทุนชีวิต	b	SE	β	t	p
(Constant)	1.95	0.09	-	22.21**	.00
พลังตัวตน (X_1)	0.47	0.03	0.27	15.03**	.00
พลังครอบครัว (X_2)	0.32	0.03	0.22	11.96**	.00

$$R=0.43, R^2=0.19, F=468.63 \text{ df}=2, 3929 \text{ p}=.00$$

**p<.01

จากตาราง 7-18 พบว่า การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปีมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F=418.55 \text{ df}=4, 3919 \text{ p}=.00$) แสดงให้เห็นว่าพลังตัวตน (X_1) และพลังครอบครัว (X_2) สามารถอธิบายความแปรปรวนหรือทำนายผลได้ร้อยละ 19

ส่วนค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานของปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปีที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ พลังตัวตน (X_1) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.27 และพลังครอบครัว (X_2) มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.22 ตามลำดับ

ดังนั้นการสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยต้นทุนชีวิต สามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการถดถอยคะแนนดิบ

$$Y=1.95(\text{Constant})+0.47(X_1)+0.32(X_2)$$

สมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน

$$ZY=0.27(X_1)+0.22(X_2)$$

ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

คณะผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีดังนี้

ผลการวิจัย พบว่า ภาพรวมระดับคุณธรรมคนไทยช่วงวัยนี้ ทั้งดัชนีด้านพอเพียง กตัญญู สุจริต และจิตสาธารณะ อยู่ในระดับพอใช้ ยกเว้นคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบที่อยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีระดับต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับคุณธรรมด้านอื่น ๆ ทั้งในมิติของการควบคุมตนเอง การยอมรับและปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานทางสังคม เป็นประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าตนเองว่ามีคุณลักษณะนี้ต่ำที่สุด และผลการวิจัยการวิเคราะห์ปัจจัยต้นทุนชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรม พบว่า พลังครอบครัว พลังตัวตน พลังที่ทำงาน พลังเพื่อนและพลังชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณธรรม คณะผู้วิจัยขอเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี แบ่งตามระดับ

ระดับ	ข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรม ในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
นโยบาย/ กระทรวง	<ul style="list-style-type: none"> ➢ ควรมียุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในกลุ่มคนไทยผ่านโครงสร้างระบบนิเวศต้นทุนชีวิตทั้ง 5 พลัง (พลังตัวตน พลังครอบครัว พลังที่ทำงาน/องค์กร พลังเพื่อนและกิจกรรม พลังชุมชน) ➢ ศูนย์คุณธรรมควรเป็นหน่วยงานหลักที่เป็นศูนย์กลางของการขับเคลื่อนการนำยุทธศาสตร์การส่งเสริมการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในกลุ่มคนไทยผ่านโครงสร้างระบบนิเวศต้นทุนชีวิตทั้ง 5 พลัง (พลังตัวตน พลังครอบครัว พลังที่ทำงาน/องค์กร พลังเพื่อนและกิจกรรม พลังชุมชน) ไปใช้ร่วมกับกระทรวง/หน่วยงานนโยบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ติดตาม สถานการณ์คุณธรรมคนไทย ➢ การพัฒนาสื่อสาธารณะ เช่น โฆษณาทางสื่อโทรทัศน์ สื่อออนไลน์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับความสำคัญของคุณธรรม เพราะอะไรสังคมจึงต้องการคนที่มีคุณธรรม คุณธรรมที่ดีมีอะไรบ้าง วิธีการปฏิบัติในฐานะพลเมืองที่ดีที่มีคุณธรรมควรทำอะไร ซึ่งสื่อเหล่านี้สามารถเข้าถึงกลุ่มประชาชนได้ในทุกเพศทุกวัย ซึ่งจะช่วยให้เกิดความตระหนักในความสำคัญของคุณธรรมกับการดำรงชีวิตมากขึ้น
ศูนย์กลาง พื้นที่ภูมิภาค/ จังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> ➢ ควรมีแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในกลุ่มคนไทยภายใต้กระทรวง/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มคนช่วงวัยนี้ ทั้งในมิติของการส่งเสริมคุณธรรมในระดับตัวบุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชนสังคม ➢ ควรมีหน่วยงานหลักระดับภูมิภาค/จังหวัดในการส่งเสริมแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในกลุ่มคนไทยแบบอิงพื้นที่ โดยมีการกำหนดโครงการสร้างการบริหารงานภายใต้จังหวัด มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครอบครัว องค์กร ชุมชนสังคม ในสังกัดกระทรวงต่าง ๆ มาร่วมบูรณาการงานเชิงพื้นที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทุกระดับ ร่วมกำหนดเป้าหมายการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมของพื้นที่ร่วมกัน

ระดับ	ข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรม ในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
	<ul style="list-style-type: none"> ➤ ส่งเสริมให้พื้นที่เกิดการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมโดยใช้พื้นที่จังหวัดเป็นฐาน โดยทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในพื้นที่ร่วมกับขับเคลื่อนแผนงานบูรณาการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในกลุ่มคนไทย มีระบบการสร้าง “วงรอบคุณค่าต้นทุนชีวิต” (Life Assets Value Circle) โดยมุ่งบ่มเพาะการสร้างคุณธรรมผ่านวิถีชีวิตของกลุ่มคนในผ่านการขับเคลื่อนที่สมดุล(Thriving in Balance) ตามหลักคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ➤ การจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมคุณธรรมระดับจังหวัด ที่มีบทบาทหน้าที่ในการนำนโยบายระดับประเทศมาทำแผนลงปฏิบัติในพื้นที่ มีการจัดทำแผนระยะสั้น แผนระยะยาวในการส่งเสริมคุณธรรมทำงานอย่างต่อเนื่อง มีการวางแผนระบบการทำงาน การส่งเสริมคุณธรรมในแต่ละกลุ่มวัย หรือส่งเสริมคุณธรรมในสถานที่ต่าง ๆ เช่น ในโรงเรียน หน่วยงาน/องค์กรภาครัฐและเอกชน ผลักดันให้หน่วยงานเหล่านั้นตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมคุณธรรม มีการจัดทำแผนและลงมือปฏิบัติเพื่อส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน
<p style="text-align: center;">องค์กร/ หน่วยงาน (ที่ทำงาน)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ หน่วยงาน/องค์กรที่ทำงานทั้งภาครัฐและเอกชน ควรมีระบบการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในองค์กร โดยเฉพาะการส่งเสริมในมิติของกตัญญูและสุจริต ให้เกิดขึ้นกับสมาชิกในองค์กร ผ่านกิจกรรมหรือการสร้างแรงจูงใจทางบวก ผ่านระบบรางวัลสำหรับสมาชิกเพื่อเป็นแบบอย่างในสมาชิกในองค์กรได้เรียนรู้ ➤ ส่งเสริมหน่วยงาน/องค์กรให้ความสำคัญกับเรื่องคุณธรรมในองค์กร อาจเป็นการสร้างคู่มือคุณธรรมในการทำงานสำหรับพนักงาน มีให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณธรรม มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม เช่น การสร้างวินัยในตนเอง กิจกรรมจิตสาธารณะของที่ทำงาน กิจกรรมมอบรางวัลคนดีมีคุณธรรมขององค์กร เพื่อให้พนักงานมีตระหนักว่าคุณธรรมเป็นสิ่งใกล้ตัวและสามารถพัฒนาหรือส่งเสริมได้ ➤ หน่วยงาน/องค์กรควรมีการวัดสภาพการณ์คุณธรรมของบุคลากรว่ามีคุณธรรมในแต่ละด้านและในแต่ละองค์ประกอบอย่างน้อยเพียงใด ภาพรวมอยู่ในระดับใด และมีการสะท้อนสภาพความเป็นจริงอย่างไร โดยอาจดำเนินการวัดเป็นรายปี หรือตามระยะเวลาที่หน่วยงานกำหนด เพื่อให้ได้สารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นในการออกแบบและวางแผนการขับเคลื่อน ส่งเสริม และพัฒนาคุณธรรมของหน่วยงาน/องค์กรที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของบุคลากรในหน่วยงาน/องค์กรในลักษณะของการจัดทำเป็นแผนงาน โครงการ หรือการสอดแทรกคุณธรรมในกิจกรรมแต่ละส่วนของหน่วยงาน/องค์กร ➤ หน่วยงาน/องค์กรควรมีการจัดลำดับความสำคัญของคุณธรรมจากผลการศึกษาดัชนีชี้วัดคุณธรรมในแต่ละด้านและในแต่ละองค์ประกอบของบุคลากรในช่วงอายุ 25-40 ปี โดยหน่วยงาน/องค์กรสามารถนำผลการศึกษาดัชนีชี้วัดคุณธรรมไปใช้หรือต่อยอดได้โดยการคัดเลือก ปรับ หรือเพิ่มเติมให้มีความสอดคล้อง และเหมาะสมตามบริบทและเงื่อนไขของหน่วยงาน/องค์กรที่มีความหลากหลายทั้ง

ระดับ	ข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรม ในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
	<p>ด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยมขององค์กร เพื่อนำไปสู่การออกแบบ และการวางแผนงานด้านการพัฒนาคุณธรรมของหน่วยงาน/องค์กร</p> <ul style="list-style-type: none"> ➢ หน่วยงาน/องค์กรสามารถใช้สารสนเทศจากผลการวัดดัชนีชี้วัดคุณธรรมร่วมกับการพัฒนาระบบการจัดเก็บ การรวบรวม และการประมวลผลข้อมูล เพื่อให้เป็นคลังข้อมูลด้านคุณธรรมของหน่วยงาน/องค์กรที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในวงกว้างต่อไปในการกำหนดนโยบาย การวางแผน และการพัฒนาสู่การเป็นหน่วยงาน/องค์กรคุณธรรมในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ➢ หน่วยงาน/องค์กรอาจมีกระบวนการถอดบทเรียนกรณีศึกษาด้านคุณธรรมของหน่วยงานภายในหรือของบุคลากรที่มีความโดดเด่นด้านคุณธรรมในแต่ละด้าน โดยมุ่งศึกษากระบวนการปรับเปลี่ยนตนเอง กระบวนการพัฒนา รวมถึงการกำกับติดตาม ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นหน่วยงานหรือบุคคลต้นแบบด้านคุณธรรมในการส่งเสริมหรือเป็นแกนนำในการพัฒนาหน่วยงาน/องค์กรคุณธรรมต่อไป
ชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> ➢ หน่วยงานระดับชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสถาบันครอบครัวและองค์กรหน่วยงานในพื้นที่ ควรสร้างระบบการส่งเสริมวิถีชีวิตคุณธรรมให้กับคนทุกกลุ่มในระบบนิเวศของชุมชนผ่านการสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในชุมชน ➢ หน่วยงานในชุมชน อาทิ องค์กรการบริหารส่วนตำบล ตำบล และหมู่บ้าน ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมในชุมชน เพื่อให้คนในชุมชนทั้งผู้ใหญ่ เยาวชน และเด็ก เข้าร่วมกิจกรรม หรือการให้รางวัลกับบุคคลตัวอย่างในชุมชนที่มีพฤติกรรมหรือการแสดงออกที่สะท้อนถึงการมีคุณธรรมที่ดี เพื่อแบบอย่างที่ดีให้กับคนในชุมชนต่อไป ➢ การสร้างชุมชนต้นแบบด้านคุณธรรม ให้ชุมชนเข้าใจเกี่ยวกับความจำเป็น ความสำคัญของการสร้างคุณธรรมในระดับชุมชน และให้ชุมชนร่วมกันพัฒนาให้เกิดชุมชนต้นแบบ ที่จะสามารถเป็นตัวอย่างให้กับชุมชนอื่น ๆ ในด้านคุณธรรม
ครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> ➢ สถาบันครอบครัวควรสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของวิถีชีวิตคุณธรรมผ่านการเป็นแบบอย่างให้กับสมาชิกในครอบครัว ควรสนับสนุนให้สมาชิกในครอบครัวมีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมคุณธรรม หรือเป็นกิจกรรมที่ครอบครัวออกแบบมาเพื่อให้สมาชิกในครอบครัวได้เรียนรู้ ➢ คนในวัย 25-40 ปี เป็นวัยทำงานที่กำลังสร้างครอบครัว และการมีสมาชิกใหม่เกิดขึ้นในครอบครัว ดังนั้นสมาชิกในครอบครัวควรเป็นต้นแบบด้านคุณธรรมที่ดีให้กับสมาชิกครอบครัว มีการอบรมสั่งสอนและปลูกฝังคุณธรรมในครอบครัว เช่น จิตสาธารณะ ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย เป็นต้น ➢ สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของคุณธรรมของคนในครอบครัว ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นถ้าเราทุกคนมีคุณธรรม เช่น การเป็นพ่อแม่มือใหม่ในเรื่องการสร้างคุณธรรมให้กับลูก การพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องคุณธรรมกับคนครอบครัว สิ่งเหล่านี้จะช่วยหล่อหลอมในคนในครอบครัวเป็นคนที่มีคุณธรรมที่ดี

2. ข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
แบ่งตามดัชนีชี้วัดคุณธรรม

ดัชนีชี้วัด คุณธรรม	ข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรม ในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
พอเพียง	<p>ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านพอเพียงของคนไทยช่วงอายุนี้ อยู่ในระดับพอใช้ ในมิติของควมมีเหตุผลมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และปัจจัยทุนชีวิตในมิติพลังตัวตน พลังครอบครัว และพลังชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณธรรมพอเพียงสูงที่สุด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน ครอบครัวและคนวัยทำงาน ควรมีการส่งเสริมคุณธรรมด้านพอเพียงผ่านระบบกิจกรรมการพัฒนาดน ครอบครัว ชุมชนสังคม และมีการสร้างแรงจูงใจหรือการให้รางวัลต่อการเป็นแบบอย่างที่ดีในชุมชนสังคม องค์กร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสื่อ มีการสร้างความตระหนักถึงความพอเพียง หลักคิด ความมีเหตุผล ผ่านสื่อสังคมเน้นย้ำให้กลุ่มคนเกิดความตระหนักถึงความสำคัญ</p>
วินัย รับผิดชอบ	<p>ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบของคนไทยช่วงอายุนี้ อยู่ในระดับน้อย ซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดคุณธรรมที่มีผลการประเมินต่ำที่สุด โดยเฉพาะในมิติของการควบคุมตนเองมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และปัจจัยทุนชีวิตในมิติพลังตัวตน พลังครอบครัวและพลังชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณธรรมวินัยรับผิดชอบสูงที่สุด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน ครอบครัวและคนวัยทำงาน ควรเน้นการส่งเสริมการสร้างวินัยรับผิดชอบผ่านระบบครอบครัว ชุมชนและสังคมในที่ทำงาน สถาบันครอบครัวควรตระหนักถึงการส่งเสริมการพัฒนาการควบคุมตนเองของสมาชิกในครอบครัวผ่านการเป็นแบบอย่าง หรือกิจกรรมที่มีโอกาสได้เรียนรู้ร่วมกัน หน่วยงานระดับชุมชนหรือองค์กรที่ทำงานอาจมีระบบการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมสะท้อนแลกเปลี่ยนมุมมองภาระหน้าที่ในองค์กรชุมชน</p>
กตัญญู	<p>ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านกตัญญูของคนไทยช่วงอายุนี้ อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านเดียวที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายมิติ พบว่า การเคารพความดีเป็นมิติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และปัจจัยทุนชีวิตในมิติพลังตัวตน พลังครอบครัว พลังที่ทำงานและพลังชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณธรรมกตัญญูสูงที่สุด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา กลุ่มคนวัยทำงาน การพัฒนาครอบครัว องค์กรที่ทำงาน และชุมชน ควรมกิจกรรมส่งเสริมการเคารพความดี การชื่นชม การยกย่อง และให้เกียรติ สมาชิกในองค์กร ที่ทำงาน ครอบครัว หรือชุมชน ในความดีที่สมาชิกได้ปฏิบัติหรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้องเพื่อเป็นแบบอย่างในสมาชิกในองค์กร ครอบครัว ชุมชน ได้เรียนรู้ องค์กร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสื่อ มีการสร้างความตระหนักถึงการยกย่องผู้ที่ดีหรือทำประโยชน์ให้ส่วนร่วม ผ่านสื่อสังคมเพื่อให้สมาชิกในสังคมได้เห็นแบบอย่างที่ดี</p>

ดัชนีชี้วัด คุณธรรม	ข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรม ในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
<p style="text-align: center;">สุจริต</p>	<p>ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านสุจริตของคนไทยช่วงอายุนี้อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาในรายมิติ พบว่า การยื่นหยัดในความถูกต้องมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และปัจจัยต้นทุนชีวิต ทั้ง 5 พลัง คือ พลังตัวตน พลังครอบครัว พลังที่ทำงาน พลังชุมชน และพลังเพื่อน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณธรรมสุจริต ซึ่งเห็นได้ว่า ทั้ง 5 พลัง มีความสำคัญต่อการส่งเสริมคุณธรรมด้านสุจริต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับกับการส่งเสริมคุณธรรมให้กับกลุ่มคนวัยทำงานเกิดความสุจริตมีความสำคัญอย่างยิ่ง ควรสร้างระบบวิถีชีวิตสุจริตในกลุ่มคนวัยทำงานที่เป็นระบบขององค์กรที่ทำงาน ครอบครัว ชุมชนและสังคม ผ่านกิจกรรม โครงการการสร้างการเป็นแบบอย่างของความสำเร็จ ส่งเสริมให้สมาชิกในองค์กรกล้าแสดงออกหรือการสนับสนุนความคิด การกระทำที่ถูกต้องตามกฎหมาย และต่อต้านการทุจริตด้วยความกล้าหาญ</p>
<p style="text-align: center;">จิตสาธารณะ</p>	<p>ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านจิตสาธารณะของคนไทยช่วงอายุนี้อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาในรายมิติ พบว่า จิตอาสาเป็นมิติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และปัจจัยทุนชีวิตในมิติ พลังตัวตน และพลังครอบครัว เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณธรรมจิตสาธารณะสูงที่สุด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลุ่มคนวัยทำงาน และสถาบันครอบครัวควรส่งเสริมจิตอาสาผ่านกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น องค์กร และสังคมด้วยความสมัครใจ ไม่บังคับสมาชิกในครอบครัวหรือองค์กรอาจเริ่มสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการทำประโยชน์ให้ต่อผู้อื่นหรือองค์กรก่อนโดยมีระบบการสร้างแรงบันดาลใจ หรือตัวแบบที่ดีผ่านสื่อสังคม</p>

บทที่ 8

สรุป ข้อเสนอแนะอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาตัวชี้วัดคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงวัยทำงานและผลจากการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพในพื้นที่ กับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 กลุ่มอาชีพ 6 ภูมิภาค พบว่า **คุณธรรม** เป็น การแสดงถึงคุณลักษณะที่มีความคงเส้นคงวาในตัวบุคคล อันเป็นผลมาจากการฝึกฝนจนกระทั่งเกิดเป็นความสมัครใจและนิสัย โดยเป็นการรักษาความคงเส้นคงวาระหว่างกรอบแนวคิดที่ว่าด้วยความดี และการกระทำของตนเอง ซึ่งมีดัชนีชี้วัดคุณธรรมที่ประกอบไปด้วย พอเพียง วินัยรับผิดชอบ กตัญญู สุจริต และ จิตสาธารณะ

2. ผลการพัฒนาเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ส่วนที่ 1 ผลการหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบวัดคุณธรรมฯ ผลการหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบวัดคุณธรรมฯ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 11 คน พบว่า ข้อคำถามวัดคุณธรรม มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.64 - 1.00

ส่วนที่ 2 ผลการหาคุณภาพอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมฯ ผลการตรวจสอบคุณภาพอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน พบว่า แบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน มีอำนาจจำแนก 0.20 ถึง 0.78 โดยมีความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.586 ถึง 0.895

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดคุณธรรมฯ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของดัชนีชี้วัดคุณธรรม 5 ด้าน สำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี พบว่า โมเดลการวัดคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีกลุ่มสัมบูรณ์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 57.00 df=42, p=.06 ค่า GFI=1.00 ค่า AGFI=0.99 ค่า RMSEA=0.01, ค่า SRMR=0.01 ส่วนในดัชนีกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ตามสอดคล้อง พบว่า ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และดัชนีอื่น ๆ ยังชี้ให้เห็นว่าโมเดลการวัดคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.81-0.93 ซึ่งทุกองค์ประกอบและทุกตัวบ่งชี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนที่ 4 ผลการหาเกณฑ์ปกติ (norm) ของเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ในภาพรวมกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ที่ใช้หา Norm จำนวน 3,000 คน มีคุณธรรม 5 ด้าน อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาคุณธรรมพื้นฐานแต่ละด้าน พบว่าอยู่ในระดับน้อยถึงระดับมาก โดยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 5.04 จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน ขณะที่คุณธรรมด้าน “วินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 4.16 โดยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” “พอเพียง” และ “สุจริต” อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 4.72, 4.56 และ 4.50 ตามลำดับ

เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี Percentile 50 หรือตำแหน่งคะแนนกึ่งกลางของคุณธรรมด้านที่ 1 “พอเพียง” เท่ากับ 41 คะแนน จากคะแนนเต็ม 54 คะแนน หรือเท่ากับ 4.56 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน คุณธรรมด้านที่ 2 “มีวินัยรับผิดชอบ” เท่ากับ 37 คะแนน

จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน หรือเท่ากับ 4.11 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน คุณธรรมด้านที่ 3 “ความกตัญญู” เท่ากับ 52 คะแนน จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน หรือเท่ากับ 5.20 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน คุณธรรมด้านที่ 4 “สุจริต” เท่ากับ 50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 66 คะแนน หรือเท่ากับ 4.55 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน และคุณธรรมด้านที่ 5 “จิตสาธารณะ” เท่ากับ 38 คะแนน จากคะแนนเต็ม 48 คะแนน หรือเท่ากับ 4.75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน

3. ผลการสำรวจสถานการณ์คุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ทั้ง 6 ภูมิภาค จำนวน 8,009 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59) สถานภาพโสด (ร้อยละ 49.96) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 51.1) ศาสนาพุทธ (ร้อยละ 77.7) ผู้ตอบแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ โดยประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการมากกว่ากลุ่มสาขาอาชีพอื่น (ร้อยละ 30.6) และกระจายทุกภูมิภาค เป็นผู้ตอบที่อาศัยอยู่ภาคใต้มากกว่าภูมิภาคอื่น ๆ (ร้อยละ 29.7)

ในภาพรวมกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี มีคุณธรรม 5 ด้านอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาคุณธรรมพื้นฐานแต่ละด้าน พบว่าอยู่ในระดับน้อยถึงระดับมาก โดยคุณธรรมด้าน “ความกตัญญู” อยู่ในระดับ *มาก* โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 5.11 จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน ขณะที่คุณธรรมด้าน “วินัยรับผิดชอบ” อยู่ในระดับ *น้อย* ค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 4.18 โดยคุณธรรมด้าน “จิตสาธารณะ” “พอเพียง” และ “สุจริต” อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 4.77, 4.61 และ 4.49 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบคุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี กับเกณฑ์ปกติ (norm) พบว่า ผลการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง 8,009 คน ดัชนีชี้วัดคุณธรรมด้านความกตัญญู และสุจริต มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ (norm) ของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี ส่วนพอเพียง วินัยรับผิดชอบ และจิตสาธารณะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ปกติ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยต้นเหตุชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ปัจจัยต้นเหตุชีวิตกับคุณธรรม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.39 มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยต้นเหตุชีวิตที่ส่งผลต่อดัชนีชี้วัดคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F=695.78$ $df=1, 3957$ $p=.00$) แสดงให้เห็นว่า ต้นเหตุชีวิต (X) สามารถอธิบายความแปรปรวนดัชนีชี้วัดคุณธรรม (Y) ได้ร้อยละ 15.00 ส่วนค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานของปัจจัยต้นเหตุชีวิตที่ส่งผลต่อดัชนีชี้วัดคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเป็นบวกเท่ากับ 0.39 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

คณะผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีดังนี้ ผลการวิจัย พบว่า ภาพรวมระดับคุณธรรมคนไทยช่วงวัยนี้ ทั้งดัชนีด้านพอเพียง กตัญญู สุจริต และจิตสาธารณะ อยู่ในระดับพอใช้ ยกเว้นคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบที่อยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีระดับต่ำที่สุด เมื่อเทียบกับคุณธรรมด้านอื่น ๆ ทั้งในมิติของการควบคุมตนเอง การยอมรับและปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม เป็นประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าตนเองว่ามีคุณลักษณะนี้ต่ำที่สุด และผลการวิจัยการวิเคราะห์ปัจจัยต้นเหตุชีวิตที่ส่งผลต่อคุณธรรม พบว่า พลังครอบครัว พลังตัวตน พลังที่ทำงาน พลังเพื่อนและพลังชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณธรรม คณะผู้วิจัยขอเสนอแนะทางการส่งเสริมคุณธรรมกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ดังนี้

ระดับ	ข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรม ในกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี
นโยบาย/ กระทรวง	<ul style="list-style-type: none"> ➤ ควรมียุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในกลุ่มคนไทย ผ่านโครงสร้างระบบนิเวศต้นทุนชีวิตทั้ง 5 พลัง (พลังตัวตน พลังครอบครัว พลังที่ทำงาน/องค์กร พลังเพื่อนและกิจกรรม พลังชุมชน) ➤ ศูนย์คุณธรรมควรเป็นหน่วยงานหลักที่เป็นศูนย์กลางของการขับเคลื่อนการนำยุทธศาสตร์การส่งเสริมการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในกลุ่มคนไทยผ่านโครงสร้างระบบนิเวศต้นทุนชีวิตทั้ง 5 พลัง (พลังตัวตน พลังครอบครัว พลังที่ทำงาน/องค์กร พลังเพื่อนและกิจกรรม พลังชุมชน) ไปใช้ร่วมกับกระทรวง/หน่วยงานนโยบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ติดตามสถานการณ์คุณธรรมคนไทย
ศูนย์กลางพื้นที่ ภูมิภาค/ จังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> ➤ ควรมีแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในกลุ่มคนไทยภายใต้กระทรวง/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มคนช่วงวัยนี้ ทั้งในมิติของการส่งเสริมคุณธรรมในระดับตัวบุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชนสังคม ➤ ควรมีหน่วยงานหลักระดับภูมิภาค/จังหวัดในการส่งเสริมแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในกลุ่มคนไทยแบบอิงพื้นที่ โดยมีการกำหนดโครงการสร้างการบริหารงานภายใต้จังหวัด มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลุ่มครอบครัว องค์กร ชุมชนสังคม ในสังกัดกระทรวงต่าง ๆ มาร่วมบูรณาการงานเชิงพื้นที่ เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทุกระดับ ร่วมกำหนดเป้าหมายการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมของพื้นที่ร่วมกัน ➤ ส่งเสริมให้พื้นที่เกิดการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมโดยใช้พื้นที่ จังหวัดเป็นฐาน โดยทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในพื้นที่ร่วมกับขับเคลื่อนแผนงานบูรณาการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในกลุ่มคนไทย มีระบบการสร้าง “วงรอบคุณค่าต้นทุนชีวิต” (Life Assets Value Circle) โดยมุ่งบ่มเพาะการสร้างคุณธรรมผ่านวิถีชีวิตของกลุ่มคนใน ผ่านการขับเคลื่อนที่สมดุล (Thriving in Balance) ตามหลักคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
องค์กร/ หน่วยงาน (ที่ทำงาน)	<ul style="list-style-type: none"> ➤ หน่วยงาน/องค์กรที่ทำงานทั้งภาครัฐและเอกชน ควรมีระบบการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมในองค์กร โดยเฉพาะการส่งเสริมในมิติของกตัญญูและสุจริต ให้เกิดขึ้นกับสมาชิกในองค์กร ผ่านกิจกรรมหรือการสร้างแรงจูงใจทางบวก ผ่านระบบรางวัลสำหรับสมาชิก เพื่อเป็นแบบอย่างในสมาชิกในองค์กรได้เรียนรู้
ชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> ➤ หน่วยงานระดับชุมชนที่เกี่ยวข้องการดูแลสถาบันครอบครัวและองค์กรหน่วยงานในพื้นที่ ควรสร้างระบบการส่งเสริมวิถีชีวิตคุณธรรมให้กับคนทุกกลุ่มในระบบนิเวศของชุมชน ผ่านการสร้างร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในชุมชน
ครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> ➤ สถาบันครอบครัวควรสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของวิถีชีวิตคุณธรรมผ่านการเป็นแบบอย่างให้กับสมาชิกในครอบครัว ควรสนับสนุนให้สมาชิก ในครอบครัว มีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมคุณธรรม หรือเป็นกิจกรรมที่ครอบครัวออกแบบมาเพื่อให้สมาชิกในครอบครัวได้เรียนรู้

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบวัดคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

จากผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบวัดคุณธรรมฯ ที่เป็นผลการตรวจสอบจากจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 11 คน พบว่า ข้อคำถามวัดคุณธรรม มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.64 - 1.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อคำถามคุณธรรมด้านที่ 1 พอเพียง มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.64 ถึง 1.00 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ข้อคำถามคุณธรรมด้านที่ 2 วินัยรับผิดชอบ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.36 ถึง 1.00 ในส่วนของข้อคำถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์ IOC คณะผู้วิจัยได้ปรับออก ข้อคำถามคุณธรรมด้านที่ 3 กตัญญู มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.64 ถึง 1.00 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ข้อคำถามคุณธรรมด้านที่ 4 สุจริต มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.73 ถึง 1.00 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ และข้อคำถามคุณธรรมด้านที่ 5 จิตสาธารณะ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.73 ถึง 1.00 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ เป็นเช่นนี้เป็นเพราะคณะผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ใช้เป็นกรอบของเนื้อหา (content) ในการสร้างเครื่องมือวัดคุณธรรมในแต่ละด้าน จึงทำให้ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพ ตรงกับเนื้อหาของคุณลักษณะที่มุ่งวัด ทั้งนี้เนื่องจากการที่เครื่องมือจะมีความเที่ยงตรง (validity) นั้น จำเป็นจะต้องวัดได้ตรง สอดคล้อง และครอบคลุมคุณลักษณะที่มุ่งวัด ตามเนื้อหาของคุณลักษณะตามแนวคิดทฤษฎีของคุณลักษณะนั้นอย่างเข้มแข็ง ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้มีการศึกษาแนวคิดทฤษฎีของคุณธรรมในแต่ละด้าน เพื่อนำมานิยามศัพท์ เพื่อเป็นกรอบของเนื้อหาของคุณธรรมในแต่ละด้าน หลังจากนั้นได้มีการจัดประชุมกลุ่มย่อยผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อวิพากษ์ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงนิยามศัพท์ให้สามารถวัดได้ตรง สอดคล้อง และครอบคลุมคุณลักษณะที่มุ่งวัด ซึ่งขั้นตอนนี้ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ทำให้ได้กรอบแนวคิดของเนื้อหาที่สอดคล้องกับทฤษฎีและบริบทของไทยในการนำไปใช้ในการอธิบายคุณธรรมของคนไทยในช่วงอายุ 25 - 40 ปี จึงส่งผลให้ได้นิยามศัพท์เฉพาะที่มีความเหมาะสมกับบริบทของคนไทยและช่วงวัยที่จะนำเครื่องมือไปใช้ จากนั้นจึงนำนิยามศัพท์เฉพาะของคุณธรรมในแต่ละด้านมาเป็นกรอบเนื้อหาตั้งต้นในการสร้างข้อคำถาม ซึ่งในการการสร้างข้อคำถามของคุณธรรมในแต่ละด้าน จำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ของผู้สร้างจากหลายสาขาวิชา ทั้งนี้ในคณะผู้วิจัยมีผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์สูงทางด้านจิตวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ การวัดและประเมินผล การวิจัยการศึกษา การศึกษาผู้ใหญ่ หลักสูตรและการสอน และอุตสาหกรรมศึกษา ที่ร่วมกันสร้างและวิพากษ์ข้อคำถามเพื่อมุ่งสร้างรายการข้อคำถามให้มีความตรง ครอบคลุมเนื้อหาของคุณธรรมที่มุ่งวัด อีกทั้งมีความเหมาะสมกับการนำไปใช้วัดคนไทยในช่วงวัยที่กำหนด นอกจากนี้ในขั้นตอนการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) ได้มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในหลายสาขาวิชาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินเครื่องมือ จำนวน 11 คน ซึ่งถือเป็นการประเมินโดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนมากเพื่อให้ข้อมูลมาสู่การคัดเลือกรายการของข้อคำถามที่มีคุณภาพ สำหรับผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ที่คณะผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ของค่า IOC ตามที่กำหนด โดยได้มีการตัดข้อคำถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์ออก ซึ่งในการพิจารณาตัดข้อคำถาม คณะผู้วิจัยได้คำนึงความเป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่มุ่งวัดและความครอบคลุมตามนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนด จนทำให้ได้ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ มีคุณภาพในประเด็นความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) ซึ่งถือเป็นคุณภาพที่สำคัญของเครื่องมือวัด

ในส่วนของผลการตรวจสอบคุณภาพในประเด็นอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณธรรมฯ ที่เป็นผลจากการทดลองใช้เครื่องมือ ที่สะท้อนคุณภาพที่ได้จากผลจากการวัดที่เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ จากทดลองใช้แบบวัดในการวัดคุณธรรมของคนไทยอายุ 25 - 60 ปี ในหลากหลายกลุ่มสาขาอาชีพ และครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศไทย มีผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน พบว่า แบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน มีอำนาจจำแนก 0.19 ถึง 0.78 โดยมีความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.586 ถึง 0.895 เมื่อพิจารณา

เป็นรายด้าน พบว่า แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 1 พอเพียง มีอำนาจจำแนก 0.27 ถึง 0.53 โดยมีความเชื่อมั่น 0.679 แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 2 วินัยรับผิดชอบ มีอำนาจจำแนก 0.19 ถึง 0.39 โดยมีความเชื่อมั่น 0.586 แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 3 กตัญญู มีอำนาจจำแนก 0.26 ถึง 0.78 โดยมีความเชื่อมั่น 0.895 แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 4 สุจริต มีอำนาจจำแนก 0.25 ถึง 0.65 โดยมีความเชื่อมั่น 0.807 แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 5 จิตสาธารณะ มีอำนาจจำแนก 0.33 ถึง 0.64 โดยมีความเชื่อมั่น 0.802 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบวัดคุณภาพที่สร้างขึ้นมีข้อคำถามที่มีคุณภาพโดยมีความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของกลุ่มผู้ที่มีคุณลักษณะสูงกับคุณลักษณะต่ำออกจากกันได้ เนื่องจากข้อคำถามมีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.19 ถึง 0.78 ที่สะท้อนว่าข้อคำถามสามารถจำแนกกลุ่มผู้ตอบได้โดยมีข้อคำถามที่สามารถจำแนกได้ในระดับพอใช้ จนไปถึงข้อคำถามที่สามารถจำแนกได้ในระดับที่สูง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะรายการข้อคำถามมีความชัดเจน กระชับ และสามารถเป็นสิ่งเร้าให้ผู้ตอบแสดงออกซึ่งคุณลักษณะของตนเองได้อย่างชัดเจน ทั้งในกลุ่มของผู้ที่มีคุณลักษณะของคุณธรรมที่สูงและกลุ่มที่มีคุณลักษณะของคุณธรรมที่ต่ำ โดยอำนาจจำแนกถือเป็นประเด็นสำคัญของการตรวจสอบคุณภาพรายข้อ เพื่อใช้ในการพิจารณาข้อคำถามในแต่ละข้อจากผลที่ได้จากการทดลองใช้เชิงประจักษ์ ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพรายข้อจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นซึ่งเป็นคุณภาพของเครื่องมือทั้งฉบับที่สะท้อนผลการวัดของแบบวัดคุณธรรม หากเครื่องมือมีข้อคำถามที่มีคุณภาพก็จะส่งผลให้แบบวัดมีคุณภาพด้วยสำหรับในประเด็นคุณภาพด้านความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน ที่พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.586 ถึง 0.895 แสดงให้เห็นว่าแบบวัดสามารถสะท้อนผลการวัดที่มีความน่าเชื่อถือ ดังจะเห็นได้จากผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นแบบความสอดคล้องภายในที่สะท้อนความสัมพันธ์สอดคล้องของคะแนนผลการตอบ ทั้งนี้แบบวัดคุณภาพที่มีความเชื่อมั่นสูง ได้แก่ แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 3 กตัญญู มีความเชื่อมั่น 0.895 แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 4 สุจริต มีความเชื่อมั่น 0.807 และแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 5 จิตสาธารณะ มีความเชื่อมั่น 0.802 อย่างไรก็ตาม สำหรับแบบวัดคุณธรรมอีก 2 ด้าน ได้แก่ แบบวัดคุณธรรมด้านที่ 1 พอเพียง มีความเชื่อมั่น 0.679 และแบบวัดคุณธรรมด้านที่ 2 วินัยรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่น 0.586 ซึ่งมีความเชื่อมั่นในระดับที่ลดหลั่นลงมา อย่างไรก็ตาม ยังถือว่าอยู่ในระดับที่มีความน่าเชื่อถือสำหรับการวัดคุณลักษณะแฝงที่สะท้อนคุณธรรม ซึ่งผลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพดังที่กล่าวมา แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของเครื่องมือที่ผ่านกระบวนการในการพัฒนาโดยคำนึงการคัดเลือกข้อคำถามรายข้อที่มีคุณภาพจากการตรวจสอบผลการวัดคุณลักษณะในประเด็นอำนาจจำแนก หลังจากนั้นมีการตรวจสอบคุณภาพทั้งฉบับด้วยการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นจนทำให้ได้ข้อคำถาม และแบบวัดที่มีคุณภาพที่จะให้ผลการวัดที่น่าเชื่อถือสามารถนำไปใช้ได้กับบริบทของคนไทยอายุ 25 – 60 ปี

ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของดัชนีชี้วัดคุณธรรม 5 ด้าน สำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี พบว่าโมเดลการวัดคุณธรรมสำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.81-0.93 ซึ่งทุกองค์ประกอบ และทุกตัวบ่งชี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบวัดคุณธรรม 5 ด้าน สำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง อาจเนื่องมาจากงานวิจัยนี้มีขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณธรรมอย่างละเอียด โดยเริ่มจากการสังเคราะห์เอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสัมภาษณ์กลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 ภูมิภาค จำนวน 310 คน เพื่อศึกษาองค์ประกอบ ความหมาย และพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณธรรม 5 ด้าน หลังจากนั้นได้จัดการประชุมกลุ่มนกรองตัวบ่งชี้และวิพากษ์โดยทรงคุณวุฒิจำนวน 21 คน ซึ่งเป็นตัวแทนจาก 6 เครือข่าย ได้แก่ ภาครัฐ ศาสนา การศึกษา ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมสื่อสาร เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการสร้างแบบวัดคุณธรรมฯ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบวัดดังกล่าวไปให้

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน ประเมินความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (face validity) จากขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้ที่กล่าวมาจึงทำให้ได้ตัวบ่งชี้ที่สะท้อนคุณธรรม 5 ด้าน ได้อย่างชัดเจนและครอบคลุม รวมทั้งข้อคำถามที่สร้างขึ้นสามารถวัดได้ตรงตามตัวบ่งชี้และองค์ประกอบของคุณธรรมแต่ละด้าน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าตัวบ่งชี้คุณธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความตรงประเด็น (relevant) และมีความเป็นตัวแทน (representative) ที่ดีของคุณธรรมที่มุ่งวัดสอดคล้องกับเสรี ชัดแจ้ง (2547) กล่าวว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสนับสนุนการใช้ทฤษฎีเป็นแนวทางในการศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) ซึ่งเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่ให้การวัดสอดคล้องกับคุณลักษณะที่มุ่งวัดในทางทฤษฎี โดยผู้วิจัยสามารถตรวจสอบว่าคำถามแต่ละข้อในเครื่องมือที่ใช้วัดได้ตรงตามองค์ประกอบของทฤษฎีที่คาดหวังหรือไม่ แล้วใช้สถิติวัดความสอดคล้องของโมเดลตรวจสอบว่าโมเดลองค์ประกอบที่กำหนดไว้สอดคล้องกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาหรือไม่ หรืออาจกล่าวได้ว่าข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้เป็นไปตามองค์ประกอบของโมเดลที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามกับองค์ประกอบตามทฤษฎีก็คือความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์ (ความแปรปรวนร่วมของข้อคำถาม) นั่นเอง นอกจากนี้สถิติวัดความสอดคล้องของโมเดลและค่าสถิติอื่น ๆ ยังช่วยเสนอแนะว่าข้อคำถามที่สร้างขึ้นวัดองค์ประกอบที่กำหนดไว้หรือไม่ องค์ประกอบต่าง ๆ ของทฤษฎีสัมพันธ์กันหรือไม่ และมีขนาดความสัมพันธ์มากน้อยเพียงใด รวมทั้งสอดคล้องกับศิริชัย กาญจนวาสี (2554) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ที่ดีต้องมีความเที่ยงตรง (validity) คือจะต้องบ่งชี้ได้ตามคุณลักษณะที่ต้องการวัดอย่างถูกต้องแม่นยำ โดยจะต้องมีความตรงประเด็น (relevant) เชื่อมโยงสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณลักษณะที่มุ่งวัด และมีความเป็นตัวแทน (representative) คุณลักษณะที่มุ่งวัด หรือมีมุมมองที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของคุณลักษณะที่มุ่งวัดอย่างครบถ้วน

นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันยังแสดงให้เห็นว่าแบบวัดคุณธรรมฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงลู่เข้า (convergent validity) สังเกตได้จากค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.81-0.93 ซึ่งทุกองค์ประกอบและทุกตัวบ่งชี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) สังเกตได้จากความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบต่างกันจะมีค่าสหสัมพันธ์กันต่ำ สอดคล้องกับไชยันต์ สกกุลศรีประเสริฐ (2556) กล่าวว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีความสำคัญในการพิจารณาถึงความตรงเชิงภาวะสันนิษฐาน (construct validity) ของโมเดลการวัด ซึ่งประกอบด้วยความเที่ยงตรงเชิงลู่เข้า (convergent validity) และความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) โดยความตรงเชิงลู่เข้า (convergent validity) คือ ข้อคำถามหรือตัวชี้วัดที่วัดในเรื่องเดียวกันควรจะมีค่าสหสัมพันธ์ที่อธิบายโดยองค์ประกอบเดียวกันสูง ซึ่งพิจารณาได้จากค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานที่มีต่อตัวแปรแฝงเดียวกันที่สูงเกินกว่า 0.50 ขึ้นไป ส่วนความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) คือ องค์ประกอบต่างกันควรวัดคุณลักษณะที่ต่างกัน ซึ่งพิจารณาได้จากค่าสหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ ซึ่งถ้าแบบวัดที่สร้างมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนกสูง ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแต่ละองค์ประกอบควรจะต่ำ

ผลการหาเกณฑ์ปกติ (norm) ของเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติระดับชาติโดยแปลงคะแนนดิบให้อยู่ในรูปเปอร์เซ็นต์ไทล์และคะแนนที่ปกติ (normalized T-score) โดยเกณฑ์ปกติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเป็นตัวแทนที่ดีเนื่องจากเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี จำนวน 3,000 คน ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างกระจายอย่างครอบคลุมทั้ง 6 ภูมิภาค และกระจายตามเพศ อายุ และอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543) กล่าวว่า การสร้างเกณฑ์ปกติระดับชาติจะต้องใช้ประชากรจากทั่วประเทศ และ

ต้องคำนึงถึงความเป็นตัวแทนที่ดี โดยต้องมีการสุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยอาศัยความน่าจะเป็นด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งนี้ให้พิจารณาจากลักษณะของประชากรเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ ผลการสร้างเกณฑ์ปกติโดยการแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนที่ปกติ (normalized T-score) พบว่าคะแนนที่ปกติไม่ครอบคลุมคะแนนดิบทั้งหมด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการขยายคะแนนที่ปกติโดยใช้สมการเส้นตรงเพื่อให้คะแนนที่ปกติครอบคลุมคะแนนดิบทุกคะแนน สอดคล้องกับสมนึก ภัททิยธนี (2561) กล่าวว่า การสร้างเกณฑ์ปกติโดยทั่วไป หากสุ่มตัวอย่างมาจากประชากรให้มีจำนวนมาก ๆ คะแนนดิบจะกระจายจากสูงสุดไปหาต่ำสุดเข้าลักษณะโค้งปกติ คะแนนดิบทุกคะแนนหรือเกือบทุกคะแนนจะถูกแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ การนำเกณฑ์ปกติของแบบวัดฉบับนี้ไปใช้ก็ไม่มีปัญหาเพราะสามารถเทียบคะแนนดิบเป็นคะแนนที่ปกติได้ทุกคะแนนหรือเกือบทุกคะแนน แต่ถ้าจำนวนตัวอย่างมีไม่มากพอจะเกิดปัญหาการสร้างเกณฑ์ปกติ กล่าวคือ คะแนนที่ปกติจะไม่ครอบคลุมคะแนนดิบทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด หรือแม้จะสุ่มตัวอย่างให้มีจำนวนมาก ๆ เป็นจำนวนนับพัน ก็อาจจะไม่มีตัวอย่างคนใดได้คะแนนใกล้เคียงกับคะแนนเต็มหรือได้คะแนนเข้าใกล้ จึงจำเป็นต้องขยายคะแนนที่ปกติให้ครอบคลุมคะแนนดิบทุกคะแนนหรือเกือบทุกคะแนน เพื่อความสะดวกในการนำไปใช้และเป็นหลักเกณฑ์หนึ่งในการทำเกณฑ์ปกติ (Norms) ทั้งนี้ การขยายคะแนนที่ปกติ (T_c) ไม่จำเป็นต้องขยายให้ครอบคลุมจาก 0 คะแนน ไปถึงคะแนนเต็มเสมอไป เนื่องจากคะแนนที่ปกติ มักจะอยู่ในช่วง T10 ถึง T90 ดังนั้นหากขยายคะแนนที่ปกติ (T_c) ให้อยู่ในช่วง T_c10 ถึง T_c90 ก็น่าจะเพียงพอ

ผลการสำรวจสถานการณ์คุณธรรมของกลุ่มคนไทยอายุ 25-40 ปี

จากผลการสำรวจสถานการณ์คุณธรรม 5 ด้าน ได้แก่ พอเพียง มีวินัยรับผิดชอบ ความกตัญญู สุจริต และจิตสาธารณะ ของกลุ่มคนไทยในช่วงอายุ 25-40 ปี จาก 6 ภูมิภาค พบว่า ผลการประเมินระดับคุณธรรม “ด้านความกตัญญู” มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมาก โดยองค์ประกอบย่อยด้านการสำนึกในความดี มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด นั้น ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลมาจากในช่วงที่ผ่านมาหน่วยงานในระดับนโยบายได้กำหนดกรอบเป้าหมายหลักของการพัฒนาประเทศไปสู่ความยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล ดังเช่น นโยบายของรัฐบาล (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) ที่ส่งเสริมให้ประชาชนเป็นพลเมืองที่ดีโดยมุ่งเน้นปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงาม ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561 – 2580) ฉบับประกาศราชกิจจานุเบกษา ที่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านที่ 3 เกี่ยวกับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้วยการปลูกฝังหล่อหลอมให้คนไทยมีคุณธรรม จริยธรรม สร้างความเข้มแข็งในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รวมถึงเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและชุมชน และแผนยุทธศาสตร์และการพัฒนาบุคลากรระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2563 – 2565) ของศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน) ทำให้การขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของประเทศเป็นไปอย่างมีเป้าหมายและมีทิศทาง จากนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวจึงส่งผลให้เกิดการขับเคลื่อนกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคมในหลากหลายรูปแบบ

ซึ่งเมื่อพิจารณาแนวคิดทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรมของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2531) ที่ได้อธิบายถึงพฤติกรรมของมนุษย์ที่มีความสัมพันธ์ในเชิงสาเหตุและผลระหว่างจิตลักษณะหลายด้านกับจิตลักษณะอื่น ๆ โดยต้นไม้อัจฉริยะธรรมแบ่งส่วนประกอบออกเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกคือรากของต้นไม้อัจฉริยะธรรมเป็นจิตลักษณะพื้นฐานที่สำคัญของมนุษย์ หนึ่งในนั้นคือการได้รับประสบการณ์ทางสังคม ส่วนที่สองคือลำต้น เป็นจิตลักษณะสำคัญ 5 ด้าน หนึ่งในนั้นคือค่านิยมและทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเป้าหมาย ซึ่งถือว่าเป็นตัวแปรทางจิตลักษณะที่มีความโดดเด่นและมักถูกนำมาใช้ในการศึกษาวิจัย โดยผลวิจัยส่วนใหญ่พบว่ามีความสามารถในการทำนายพฤติกรรมได้มากกว่าตัวแปรทางจิตลักษณะอื่น ๆ และส่วนที่สามคือผลไม่หรือดอกไม้ แสดงถึงพฤติกรรมของคนดี เก่ง และมีสุข (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2547) ซึ่งเมื่อพิจารณาในมิติของความกตัญญูนั้น ผลการศึกษาของสุพรรณ พรหมตัน (2553) พบว่าสิ่งแวดล้อมทางสังคมเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุสำคัญที่ส่งผลต่อความกตัญญูต่อเวที

มากที่สุด เพราะสังคมไทยให้ความสำคัญกับความกตัญญูกตเวทิตี (สุวรรณฐา ลี้ม และพระปลัดสมชาย ปโยโค (ดำเนิน), 2562) ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้ว่าผลจากการจัดกิจกรรมและโครงการรณรงค์เพื่อส่งเสริมความกตัญญูในช่วงที่ผ่านมา เช่น โครงการส่งเสริมคุณธรรมความกตัญญูเนื่องในวันแม่แห่งชาติ โดยหน่วยงานในระดับประเทศ ระดับจังหวัดและระดับโรงเรียน โครงการเด็กไทยยุคใหม่หัวใจกตัญญูเพื่อสุขภาวะผู้สูงวัย รวมถึงการทำวิจัยเพื่อพัฒนาและหารูปแบบแนวทางในการส่งเสริมความกตัญญูในช่วงที่ผ่านมา อาจเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้เยาวชนและคนไทยเกิดการรับรู้และได้รับประสบการณ์ทางสังคมมากขึ้น นอกจากนี้ จากสภาพปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดโควิด 19 ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับความเดือดร้อน จึงเกิดเป็นกิจกรรมและโครงการทางสังคมจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนหรือแม้แต่ภาคประชาชนที่มีกำลัง มาร่วมแรงร่วมใจแบ่งปันน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่นที่ทุกข์ยากหรือได้รับความลำบากเดือดร้อน เกิดเป็นกระแสของการทำความดีที่ไม่หวังผลตอบแทน ที่ถูกเผยแพร่ในสื่อโซเชียลช่องทางต่าง ๆ จึงอาจส่งผลทำให้ประชาชนคนไทยเกิดความตระหนักและสำนึกในความดีที่เกิดขึ้น

ในขณะที่มีผลการประเมินพบว่าคุณธรรม “ด้านมีวินัยรับผิดชอบ” มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด และอยู่ในระดับน้อย โดยมีองค์ประกอบย่อยด้านการควบคุมตนเองมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด นั้น อาจเป็นผลเนื่องจากการดำเนินชีวิตของคนไทยในปัจจุบันที่มีค่านิยมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มุ่งแต่การใช้สิทธิเสรีภาพของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น หรือไม่คำนึงถึงเสรีภาพของสังคม ทำให้เห็นภาพคนไทยขาดระเบียบวินัยในการดำเนินชีวิต เช่น การขับรถฝ่าฝืนกฎจราจร วางขายสินค้าบนทางเท้า โดยไม่คำนึงว่าคนเดินทางเท้าจะพบกับความยากลำบากในการเดินทางอย่างไร (สุณี เวชประสิทธิ์ และ พระสุทธิสารเมธี (ชัยยันต์ จตุตถโย), 2563) ซึ่งสาเหตุของปัญหาการขาดวินัยรับผิดชอบนี้ สามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัย 3 ส่วนจากแนวคิดทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรมของดวงเดือน พันธุมนาวิน เช่นกัน และสอดคล้องกับบทวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาของสังคมไทยที่กล่าวปัญหาการขาดระเบียบวินัยที่ประเทศและสังคมไทยกำลังเผชิญในปัจจุบันนี้ เป็นผลมาจากการขาดการอบรมและเอาใจใส่จากครอบครัวตั้งแต่วัยเยาว์ ซึ่งแนวทางการแก้ไขต้องเริ่มจากครอบครัว และโรงเรียน (แนวหน้าออนไลน์, 2562) รวมถึงบริบททางสังคมและชุมชน ต้องหันมาให้ความสำคัญและสร้างความตระหนักให้มากขึ้น

ปัจจัยเร้าอีกประการหนึ่งที่อาจส่งผลทำให้คนไทยปัจจุบันมีความมีวินัยรับผิดชอบในระดับน้อย คือ ความเจริญก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สื่อโซเชียลต่าง ๆ เนื่องจากสังคมปัจจุบันของวัยทำงานมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบให้มีความทันสมัยมากขึ้นด้วยการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานมากขึ้น คนทำงานสามารถทำงานที่ใดก็ได้ เวลาใดก็ได้ แต่งกายแบบใดก็ได้ เพราะไม่ต้องการรีดร้อน เสรีภาพส่วนบุคคล โดยมุ่งให้ความสำคัญที่ผลลัพธ์ของงานเป็นสำคัญ อาจเป็นผลให้บุคคลไม่ให้ความสำคัญหรือเคร่งครัดต่อกฎระเบียบและกติกาทิศทางสังคมเหมือนที่ผ่านมา ซึ่งผลสะท้อนจากการขาดความมีวินัยรับผิดชอบ และขาดความสามารถในการควบคุมตนเองนี้ แสดงให้เห็นเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์จากจำนวนตัวเลขของผู้ติดเชื้อไวรัสโควิดที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการที่บุคคลบางส่วนฝ่าฝืนกฎระเบียบ คำสั่งของหน่วยงานและองค์กร เดินทางไปยังสถานที่เสี่ยงและปฏิบัติตนย่อหย่อนไม่ทำตามคำแนะนำของสาธารณสุขเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคระบาดเท่าที่ควร รวมถึงการปกปิดข้อมูลด้วยเช่นกัน (สยามรัฐออนไลน์, 2563)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการสำรวจสถานการณั้ระดับคุณธรรมคนไทยช่วงวัย 25-40 ปี ในภาพรวม พบว่า ทั้งดัชนีด้านพอเพียง กตัญญู สุจริต และ จิตสาธารณะ อยู่ในระดับพอใช้ ยกเว้นคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบที่อยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีระดับต่ำที่สุด เมื่อเทียบกับคุณธรรมด้านอื่น ๆ ทั้งนี้ในมิติของการควบคุมตนเอง การยอมรับ และปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานทางสังคม ดังนั้นในการพัฒนาคุณธรรม ของกลุ่มคนช่วงวัยนี้ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาเรื่องของวินัยรับผิดชอบเป็นอันดับแรก โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลุ่มคนช่วงวัยนี้ทุกระดับ ตั้งแต่สถาบันครอบครัว องค์กรที่ทำงาน ชุมชน ไปจนถึงระดับนโยบาย ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมไปในรูปแบบการสร้างวิถีชีวิตคุณธรรมคนวัยทำงาน

2. จากผลการวิจัยทำให้ได้ข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ที่ครอบคลุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในระดับนโยบาย ระดับพื้นที่ ระดับชุมชน และระดับครอบครัว รวมทั้งได้แนวปฏิบัติที่ดีเพื่อส่งเสริมคุณธรรมตามตัวชี้วัด 5 ด้าน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมไปปรับใช้เพื่อส่งเสริมคุณธรรมในกลุ่มคนวัยทำงานได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณั้คุณธรรม

3. กระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี สามารถนำเครื่องมือ และ เกณฑ์ปกติไปใช้ประเมินคุณธรรมได้อย่างครบถ้วน พร้อมทั้งมีแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมของคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ที่สามารถให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการใช้เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมคุณธรรมให้กับกลุ่มคนวัยทำงาน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการติดตามสำรวจสถานการณั้ดัชนีชี้วัดคุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี แบบระยะยาว เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนการพัฒนากลุ่มคนวัยทำงานช่วงวัยนี้ต่อไป

2. ควรมีการพัฒนาแบบการส่งเสริมดัชนีชี้วัดคุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี โดยเน้นคุณธรรมด้านวินัยรับผิดชอบ ซึ่งเป็นคุณธรรมด้านที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคุณธรรมด้านอื่น ๆ

3. ควรมีการพัฒนาเกณฑ์ปกติให้สอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม ที่มีการเปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้เกณฑ์ปกติมีความเป็นปัจจุบันและสะท้อนระดับดัชนีชี้วัดคุณธรรม 5 ด้าน ของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

4. ควรมีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการติดตามสถานการณั้ดัชนีชี้วัดคุณธรรม 5 ด้าน มาประยุกต์ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวล และรายงานผล

บรรณานุกรม

- กวิตา พร้อมเพราะ. (2559). อิทธิพลของการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การต่อเจตนาในการประหยัดพลังงานในสถานที่ทำงาน : การศึกษาตัวแปรส่งผ่านของความกระปรี้กระเปร่าในงานและความกตัญญู. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา จนาพิระกนิษฐ์. (2550). ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวไตรสิกขาเพื่อพัฒนาความกตัญญูกตเวทีของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชนิษฐา ทองสุข. (2558). การพัฒนาตัวบ่งชี้จริยธรรมความมีวินัยในตนเอง สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ. (2561). การส่งเสริมคุณธรรม “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา” สร้างคนดีสู่สังคม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัท พิมพ์ดี จำกัด.
- คำตัน วิชัยคำจร กิทธิณส์. (2555). กลยุทธ์การบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อส่งเสริมคุณธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรรย์ ศรีบัวน่า. (2550). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตตานันท์ ดิกุล. (2545). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี: การวิเคราะห์กลุ่มพหุ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จูลณี เทียนไชย และคณะ. (2563). การสร้างความเข้าใจในคุณลักษณะ พฤติกรรม และทัศนคติในอนาคตของชาวดิจิทัลไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.). สืบค้นจาก https://www.khonchai40.net/system/resource/file/kpfgo_content_attach_file_77_1.pdf?date=2021-10-08%2014:06:51.1
- เจษฎา หนูรุ่ง. (2551). ปัจจัยจิตลักษณะที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตในสังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชลิดา ลุนสะแกวงษ์. (2558). การพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะการอยู่อย่างพอเพียงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไชยันต์ สุกุลศรีประเสริฐ. (2556). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน. วารสารจิตวิทยาคลินิก, 44(1), 1-16.
- ณัจฆภัทร์ คุ่มถนอม. (2557). ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการสร้างวินัยในตนเองของเยาวชน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2538). ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนาข้าราชการพลเรือน. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.

- แทนคุณ จิตอิสระ. (2547). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาความกตัญญูของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
จิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา रामศิริ. (2560). การเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินญาณิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประจักษ์พร เกียรติศิริ. (2558). การพัฒนาแบบวัดความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผล
การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ประทีป จินน์. (2558). การพัฒนาจิตสาธารณะของเยาวชนตามแนวพระพุทธศาสตร์. *วารสารพหุติกรรม
ศาสตร์*, 21(1), 111-134.
- ปัญญาพร สอนพุด. (2561). ผลการใช้โปรแกรมเพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4. ปรินญาณิพนธ์ การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปัทมา ปรัชญาเศรษฐ (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความกตัญญูทเวทีของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดระยอง. ปรินญาณิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปานเทพ โรจนชีวาคมและคณะ. (2559). การพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความมีวินัยในตนเอง พลทหาร
กองประจำการ หน่วยทหารระดับกองพัน สังกัดกองทัพภาคที่ 2. *วารสารบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 12(2) : 87-97.
- ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์. (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้และแนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะสำหรับนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย วัดผลและ
สถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พระจิตพิันธ์ สุขวฒตโก. (2556). ความกตัญญูทเวทีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเขาสกิม
จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- พระมหามงคล สามารถ. (2558). คุณลักษณะทางจริยธรรมของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระมหาสายัณห์ วงศ์สุรินทร์ บุญเรือง ศรีเหรียญและอุษา คงทอง. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้
ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาเพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติ
ธรรมแผนกสามัญศึกษา. สักทอง : *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 21(3): 133-144.
- พิมพ์ิกา จันทไทย. (2550). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครูสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย
การศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนัสนันท์ คำตัน. (2560). การพัฒนาตัวชี้วัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580). (2561,13 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 135 ตอน 82 ก. หน้า 1.

- รุ่งฤดี กล้าหาญและคณะ. (2558). การพัฒนารูปแบบการวัดและประเมินพฤติกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของไทยในศตวรรษที่ 21. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- เรียม นมรักษ์. (2552). การวิเคราะห์องค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักศึกษาในองค์กรนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และคณะ. (2547). รูปแบบการพัฒนานักเรียนระดับประถมศึกษาให้มีจิตสาธารณะ การศึกษาระยะยาว. เอกสารประกอบการประชุมสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณวิสา กิจสนิท. (2552). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วสันต์ บุญประสม. (2562). การพัฒนาการจัดกิจกรรมโครงการโรงเรียนสุจริต โรงเรียนบ้านตุงลอย อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- วิรัตน์ คำศรีจันทร์. (2544). จิตสำนึกพลเมืองในบริบทสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาประชากรศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิริภา รัชต์โพธิ์. (2553). แนวทางการพัฒนาจริยธรรมของมัคคุเทศก์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2554). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน). (2562). การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติในการส่งเสริมสังคมคุณธรรมมา. สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2561). การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) และการขยายคะแนน T ปกติ. การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 9, 1-12.
- สมรืน สิทธิยา. (2559). การพัฒนาตัวบ่งชี้ความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สรรเสริญ อินทร์ตันและคณะ. (2561). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความกตัญญูต่อเวทียุคของคนไทย. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- สายถวิล แซ่อ้อ. (2559). การพัฒนาแบบวัดจิตสาธารณะสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายัณห์ วงศ์สุรินทร์ บุญเรือง ศรีเหรียญและอุษา คงทอง (2557, มกราคม-มิถุนายน). การศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา. ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร. 16(1): 81-82.
- สาวิตรี ไพศาล. (2559). ผลของการใช้โปรแกรมการกำกับตนเองเพื่อเสริมสร้างวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเขาดินวิทยาการ จังหวัดกาญจนบุรี. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสรี ชัดเข้ม. (2547). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน. วารสารวิจัยและวัดผลการศึกษา, 2(1), 15-42.
- สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. (2551). ทฤษฎีใหม่: หลักการพึ่งตนเองที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ: สำนักงาน กปร.

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559, 29 ธันวาคม). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)**. กรุงเทพมหานคร.
- _____. (2554, 26 ตุลาคม). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)**. กรุงเทพมหานคร.
- _____. (2549, 19 ตุลาคม). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)**. กรุงเทพมหานคร.
- _____. (2544, 1 ตุลาคม). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)**. กรุงเทพมหานคร.
- _____. (2539, 1 ตุลาคม). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)**. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานมูลนิธิชัยพัฒนา. (2550). **เศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีใหม่**. กรุงเทพฯ: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). **การวิจัยและพัฒนา รูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความซื่อสัตย์สุจริต**. กรุงเทพฯ : บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด. สิทธิพร ผกากลีบ. (2559). **การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุดารัตน์ สายรัตน์. (2551). **การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความกตัญญูทเวทีของนักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนใต้**. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุปราณี สุระเดช. (2554). **การดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงและคุณภาพชีวิตของพนักงานในผู้ใหญ่ตอนต้นกรณีศึกษาพนักงานบริษัทอิเล็กทรอนิกส์แห่งหนึ่ง**. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรศักดิ์ โจถาวร. (2555). **แนวทางการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุริยเดว ทรีปาตี.(2554). **ต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย**. โรงพิมพ์เดือนตุลา:พิมพ์ครั้งที่ 7.
- _____. (2563). **การพัฒนาตัวชี้วัดคุณธรรมเพื่อขับเคลื่อนสู่สังคมคุณธรรม**. สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ(วช.)
- สุรีย์วิภา ไชยพันธุ์และคณะ. (2557). **แบบจำลององค์ประกอบจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย**. วารสารมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต. 8(2): 37-54.
- แสงเพ็ญ คุณภัทรสกุล. (2557). **อิทธิพลของการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตที่มีต่อความสุขในการทำงาน คุณภาพชีวิตการทำงานและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทบารูม ดีไซน์ จำกัด**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โสภิต สุวรรณเวลา น้ำทิพย์ จิตรชูชื่น และเพ็ญญา เพ็ชรเล็ก. (2558). **การวิเคราะห์องค์ประกอบการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของเยาวชนในจังหวัดตรัง**. SOUTHEAST BANGKOK JOURNAL. 1(1) : 76-90.

- อดิศร ขาวสะอาด. (2555). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความและคุณลักษณะจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมนรดิศวิทยาคม รัชมิ่งคลาภิเษก ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อนุพันธ์ อภิษยานุภาพ. (2548). การนำหลักธรรมเรื่องความกตัญญูทวนเวียนไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนธัญวิทยา (ตงม้น) ตำบลรังสิต อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี. สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย: กรุงเทพฯ.
- อภิญา อิงอาจ. (2554). พฤติกรรมความซื่อสัตย์สุจริตของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 21(1): 167-176.
- อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- อัจฉราลักษณ์ วิเศษ. (2556). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรมของครูพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลิกา ผิวเพชร. (2554). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัญชิสา สุรีย์แสง. (2553). การใช้กิจกรรมพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อาภรณ์ พลเสน. (2550). ผลการวิเคราะห์ตัวแปรพหุของคุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาแนวทางการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมของราชनावไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Akkar, Z. M. (2003). *The publicness' of the 1990s public spaces in Britain with special to Newcastle upon type*. Dissertation Abstracts International. (2087- A) Bernabe-Valero, Gloria; Blasco-Magraner, José S.; & Garcia-March, Marianela R. (2020). Gratitude Questionnaire–20 Items (G20): A Cross-Cultural, Psychometric and Crowdsourcing Analysis. *Frontier in Psychology*. 11: 1-9.
- Anas, Mohammad et al. (2016). Development and Standardization of the Gratitude Scale. *Journal of Educational, Health and Community Psychology*. 5(3): 1-14. Alma Esimbekovna Abylkassymova, Valentina Valentina Kalney, & Sergey Evgenyevich Shishov. (2018). Formation of Public Consciousness, Spiritual and Moral Culture of Students in the System of Continuous Pedagogical Education. *Tarih Kültür Ve Sanat Araştırmaları Dergisi*, 7(1), 26-33.
- Becker, Thomas E. (2005). Development and Validation of a Situational Judgment Test of Employee Integrity. *International Journal of Selection and Assessment*. 13(3): 225-232.
- Catano, Victor M. et al. (2018). Construct-based approach to developing a short, personality-based measure of integrity. *International Journal of Selection and Assessment*. 26(1): 75-92.

- Chen, G., & Sun, D. (2014). The Exploration of College Students' Honesty Education Curriculum System Constructing. *Creative Education*, 5(08), 568-572.
- Chik-chelin.(2015). The roles of social support and coping style in the relationship between gratitude and well-being, *Personality and Individual Differences*. 89 (2016) 13 – 18. from <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0191886915006054>
- Church, B., Kuang, X., & Liu, Y. (2019). The effects of measurement basis and slack benefits on honesty in budget reporting. *Accounting, Organizations and Society*, 72, 74-84.
- Cohen, A. D. (2012). *Does Gratitude Promote Reciprocity in Response to All Benefits, or Just Those Rendered by Novel Relationship Partners? Testing the Role of Gratitude in the Establishment of Reciprocal Relationships* [University of Miami] . https://na03.alma.exlibrisgroup.com/discovery/delivery/01UOML_INST:ResearchRepository/12355335730002976
- Damrongpanit, Suntonrapot. (2019). Factor Structure and Measurement Invariance of The Self-Discipline Model Using the Different-length Questionnaires: Application of Multiple Matrix Sampling. *Universal Journal of Educational Research*. 7(1): 133-145.
- Deschamps, T., Carnie, C., & Mao, B. (2017). Public consciousness and willingness to embrace ethical consumption of textile products in Mexico. *Textiles and Clothing Sustainability*, 2(1), 1-16.
- Dogan, Didem; & Aypay, Ahmet. (2016). Scale of Accountability in Higher Education Institutions: A Study of Validity and Reliability. *Journal of Higher Education and Science*. 6(3): 84-395.
- Dossett, T. H. (2011). *The influence of the character strengths of gratitude and kindness on subjective well-being* (Order No. 3480419). Available from ProQuest Dissertations & Theses Global. (898605436). Retrieved from <https://www.proquest.com/dissertations-theses/influence-character-strengths-gratitude-kindness/docview/898605436/se-2?accountid=44800>
- Erdağ, Coşkun. (2020). Validating the personal accountability measure for Turkish teachers, The Educational and Developmental Psychologist. DOI: 10.1080/20590776.2020.1860650
- Findlay, N. (2015). Discretion in Student Discipline: Insight Into Elementary Principals' Decision Making. *Educational Administration Quarterly*, 51(3), 472-507.
- Fishman, E. (2014). With great control comes great responsibility: The relationship between perceived academic control, student responsibility, and self-regulation. *British Journal of Educational Psychology*, 84(4), 685-702.
- Francis- Seton, A. (2011). *Impact of collective responsibility on student learning and achievement* (Order No. 3450661). Available from ProQuest Dissertations & Theses Global. (865286058). Retrieved from <https://www.proquest.com/dissertations-theses/impact-collective-responsibility-on-student/docview/865286058/se-2?accountid=44800>
- Fritz, J. (2017). Using Analytics to Nudge Student Responsibility for Learning. *New Directions for Higher Education*, 2017(179), 65-75.

- Gordon, A. M. (2013). *Beyond "thanks": Power as a determinant of gratitude* (Order No. 3616456). Available from ProQuest Dissertations & Theses Global. (1526495050). Retrieved from <https://www.proquest.com/dissertations-theses/beyond-thanks-power-as-determinant-gratitude/docview/1526495050/se-2?accountid=44800>
- Gowdy, Elizabeth A.; & Pearlmutter, Sue. (1993). Economic Self-Sufficiency: It is Not Just Money. *Journal of Women and Social Work*. 8(4): 368-387.
- Han, Yousueng; & Perry, Jame L. (2020). Employee accountability: development of a multidimensional scale. *International Public Management Journal*. 23(2): 224-251.
- Hetling, Hetling; Hoge, Gretchen L.; & Postmus, Judy L. (2016). What Is Economic Self-Sufficiency? Validating a Measurement Scale for Policy, Practice, and Research. *Journal of Poverty*. 22(2): 214-235.
- Hong, Philip Young et al. (2014). Development of the Perceived Employment Barrier Scale (PEBS): Measuring Psychological Self-Sufficiency. *Journal of Community Psychology*. 42(6): 689-706.
- Huang, Y., Lin, P., & Wang, J. (2018). The influence of bus and taxi drivers' public self-consciousness and social anxiety on aberrant driving behaviors. *Accident Analysis and Prevention*, 117, 145-153.
- Jedaman, Pornchai et al. (2020). Dimension of Sufficiency Economy Issue to Development Driven of Sustainable Community Careers-Path. *PalArch's Journal of Archaeology of Egypt/Egyptology*. 17(9): 3750-3766.
- Kajonius, P.J. and A.M. Daderman. "Exploring the Relationship Between Honesty-Humility, the Big Five, and Liberal Values in Swedish Students," *Europe's Journal of Psychology*. 10(1) : 104-11.
- Kana Hidayati, Budiyono Budiyono, & Sugiman Sugiman. (2018). Developing scale to measure student's honesty characters on mathematics learning using subject scaling. *Journal Penelitian Dan Evaluasi Pendidikan*, 22(2), 143-153.
- Karataş, Aeynep; Yavuzer, Yasemin; & Tagay, Tagay. (2020). Development of Accountability Scale for School Counselor: Investigation of Psychometric Properties. *Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal*. 10(59): 631-648.
- Kirkland, K. D. (2009). *Academic honesty: Is what students believe different from what they do?*(Order No. 3370997). Available from ProQuest Dissertations & Theses Global. (304846031). Retrieved from <https://www.proquest.com/dissertations-theses/academic-honesty-is-what-students-believe/docview/304846031/se-2?accountid=44800>
- Kohlberg, L. (1976). *Moral Stage and Moralization: The Cognitive Development Approach. Moral Development and Behavior*. Holt Rinehart and Winston.
- Lewis, R., Romi, S., & Roache, J. (2012). Excluding students from classroom: Teacher techniques that promote student responsibility. *Teaching and Teacher Education*, 28(6), 870-878.

- Maloney, S., Tai, J., Lo, H., Molloy, K., & Ilic, E. (2013). Honesty in critically reflective essays: An analysis of student practice. *Advances in Health Sciences Education, 18*(4), 617-626.
- Martini, Mara; & Converso, DanaIELa. (2014). Gratitude, or the Positive Side of the Relationship with Patients. Development and First Validation of New Instruments: A Scale of Gratitude Perceived by Operators and a Scale of Support Offered by the Gratitude Expressed by Their Patient. *Scientific Research. 5*: 572-580.
- Mitchell, Paul Mark, Roberts, Tracy E., Barton, Pelham M., & Coast, Joanna. (2015). Assessing sufficient capability: A new approach to economic evaluation. *Social Science & Medicine, 139*, 71-79.
- Morgan, Blaire; Gulliford, Liz; & Kristjánsson, Kristjan. (2017). A new approach to measuring moral virtues: The Multi-Component Gratitude Measure. *Personality and Individual Difference. 107*: 179–189.
- Norasibah Abdul Jalil, Norimah Rambeli@ Ramli, Awadh Ahmed Mohammed Gamal, Gan Pei Tha, Noor Al-Huda Abdul Karim, Siti Zabedah Saidin. (2020). The income-expenditure pattern of university students: A measure on degree of importance of expenditure items. *Journal of Critical Reviews, 7* (6), 580-584.doi:10.31838/jcr.07.06.103
- Nunthawong, Jinda; Yunibhand, Jintana; Chaiyawat, Waraporn. (2020, January-March). Development of Thai Moral Integrity Scale in Professional Nurses. *Pacific Rim Int J Nurs Res. 24*(1): 102-117.
- Pano, Ephrem G.; Hilscher, Michelle C.; Cupchik, Gerald C. (2008). Responding to Self-Consciousness: An Examination of Every and Dream Episodes. *Imagination, Cognition, and Personality. 28*(2): 173-198.
- Pardun-Johannsen, K. (2004). *Social issue drama and its impact on the social consciousness of preadolescent school children* (Order No. 3130194). Available from ProQuest Dissertations & Theses Global. (305055555). Retrieved from <https://www.proquest.com/dissertations-theses/social-issue-drama-impact-on-consciousness/docview/305055555/se-2?accountid=44800>
- Park, M., Kim, Y., Lee, H., Han, S., Hwang, S., & Choi, M. (2013). Modeling the dynamics of urban development project: Focusing on self-sufficient city development. *Mathematical and Computer Modelling, 57*(9-10), 2082-2093.
- Payan, J., Reardon, J., & Mccorkle, D. (2010). The Effect of Culture on the Academic Honesty of Marketing and Business Students. *Journal of Marketing Education, 32*(3), 275-291.
- Roache, J., & Lewis, R. (2011). Teachers' Views on the Impact of Classroom Management on Student Responsibility. *The Australian Journal of Education, 55*(2), 132-146.
- Rosenblatt, Zehava. (2017). Personal accountability in education: measure development and validation. *Journal of Educational Administration. 55*(1): 18-32.
- Schuck, A. (2017). Evaluating the Impact of Crime and Discipline on Student Success in Postsecondary Education. *Research in Higher Education, 58*(1), 77-97.

- Shechtman, Z., Levy, M., & Leichtentritt, J. (2005). Impact of life skills training on teachers' perceived environment and self-efficacy. *The Journal of Educational Research*, 98(3), 144-155.
- Shigetomi, S. (2007). *Publicness and taken-for-granted knowledge: A case study of communal land formation in rural thailand*. St. Louis: Federal Reserve Bank of St Louis. Retrieved from <https://www.proquest.com/working-papers/publicness-taken-granted-knowledge-case-study/docview/1698637490/se-2?accountid=44800>
- Sierra, J. (2010). Shared Responsibility and Student Learning: Ensuring a Favorable Educational Experience. *Journal of Marketing Education*, 32(1), 104-111.
- Şimşir, Zeynep; & Dilmaç, Bülent. (2021). The Mediating Roles of Grit and Life Satisfaction in the Relationship Between Self-Discipline and Peace: Development of the Self-Discipline Scale. *Current Psychology*. doi:10.1007/s12144-021-01515-y
- Siti Khorriyatul Khotimah. (2017). Rising student's academic honesty: the implementation of classroom developmental bibliotherapy (CDB) in Bahasa Indonesia learning at madrasah ibtidaiyah. *JPDI (Jurnal Pendidikan Dasar Indonesia)*, 2(2), 28-34.
- Speck, M., & Hasselkuss, M. (2015). Sufficiency in social practice: Searching potentials for sufficient behavior in a consumerist culture. *Sustainability : Science, Practice, & Policy*, 11(2), 14-32.
- Svetlana E. Kryuchkova, Sergey A. Khrapov, Yulia G. Mironova, Natalia A. Tynova, & Olga V. Leonova. (2017). The Russian Public Consciousness Metamorphoses in Conditions of Technogenic Sociocultural Reality. *Tarih Kültür Ve Sanat Araştırmaları Dergisi*, 6(4), 1365-1373.
- Theriot, M., & Dupper, D. (2010). Student Discipline Problems and the Transition from Elementary to Middle School. *Education and Urban Society*, 42(2), 205-222.
- Tucker, M. A. (2013). *Subjective and psychological well-being as predictors of dispositional gratitude* (Order No. 3570590). Available from ProQuest Dissertations & Theses Global. (1401366458) . Retrieved from <https://www.proquest.com/dissertations-theses/subjective-psychological-well-being-as-predictors/docview/1401366458/se-2?accountid=44800>
- Umi Chotimah, Kurnisar Kurnisar, Ermanovida Ermanovida, & Norma Juainah. (2021). Building religious, honesty, discipline and student curiosity characters in online HOTS-based citizenship education learning. *Jurnal Civics*, 18(1), 118-126.
- Van Dusen, J., Tiarniyu, M., Kashdan, T., & Elhai, J. (2015). Gratitude, depression and PTSD: Assessment of structural relationships. *Psychiatry Research*, 230(3), 867-870.
- Welsh, R. (2019). Intra-District Student Mobility, School Discipline and Gender: Evidence From Clark County, Nevada. *Education and Urban Society*, 51(9), 1217-1244.
- Wizman. (2017). THE RELATIONSHIP BETWEEN EMOTIONAL INTELLIGENCE WITH DISCIPLINE STUDENT LEARNING IN SMK NEGERI 1 SIABU KABUPATEN MANDAILING NATAL. *Jurnal Handayani: Jurnal Kajian Pendidikan Pra Sekolah Dan Pendidikan Dasar*, 7(1), 135-140.

- Yoelao, Dusadee; Sombatqattana, Piyada; & Mohan, Kanu Priya. (2021, January-April). Development and Validation of the Sufficiency Living Wage Scale for Workers in Thailand. *Thailand and The World Economy*. 39(1): 23-38.
- Yukhymenko-Lescroart, M. A., Ruser, J. B., Gabana, N. T., & Gilbert, J. N. (2021). Assessing Burnout in Subgroups of Athletes Based on Gratitude and Perceived Coach-Athlete Relationship. *Psychological Reports*. <https://doi.org/10.1177/0033294121991837>
- Zhang, S. (2005). *Is honesty the best policy? honest but hurtful evaluative messages in romantic relationships* (Order No. 3180608). Available from ProQuest Dissertations & Theses Global. (305400931). Retrieved from <https://www.proquest.com/dissertations-theses/is-honesty-best-policy-honest-hurtful-evaluative/docview/305400931/se-2?accountid=44800>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

โครงการวิจัยการพัฒนาเครื่องมือและสำรวจสถานการณ์คุณธรรมด้วยตัวชี้วัดคุณธรรม 6 ภูมิภาค
สำหรับกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี

รายชื่อ	สังกัด
รศ.ดร.สุวัฒน์ จุลสุวรรณ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รศ.ดร.พัชรี จันทร์เพ็ง	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผศ.ดร.พลรพี ทูมมาพันธ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รศ.ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ผศ.ดร.วรากร ทรัพย์วิระปกรณ์	มหาวิทยาลัยบูรพา
รศ.ดร.สกล วรเจริญศรี	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รศ.ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผศ.ดร.ศรัณย์ พิมพ์ทอง	สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผศ.ดร.กนกวรรณ คารมปราชญ์	สำนักนวัตกรรมฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รศ.ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ
รศ.ดร.ฐิยาพร กันตารณวัฒน์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาคผนวก ข

เครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมและสำรวจสถานการณ์คุณธรรม

โครงการวิจัยการพัฒนาเครื่องมือและสำรวจสถานการณ์คุณธรรมด้วยตัวชี้วัดคุณธรรม 5 ด้าน

โดย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับทุนสนับสนุนทุนวิจัยจากศูนย์คุณธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเครื่องมือสำหรับประเมินคุณธรรมและสำรวจสถานการณ์คุณธรรมของกลุ่มคนไทยช่วงอายุ 25-40 ปี ทั้ง 6 ภูมิภาค แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 คุณลักษณะ 5 ประการ

ตอนที่ 3 ต้นทุนชีวิต (Life Assets) ของกลุ่มคนวัยทำงาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ตรงคำตอบที่ท่านเลือก หรือเขียนคำตอบลงในช่องว่าง

- ◆ เพศ 1. ชาย 2. หญิง 3. LGBTQ+ ◆ อายุ ปี
- ◆ คุณนับถือศาสนา 1. พุทธ 2. คริสต์ 3. อิสลาม 4. อื่น ๆ.....
- ◆ สถานภาพ 1. โสด 2. สมรส 3. หย่าร้าง 4. หม้าย 5. แยกกันอยู่
- ◆ การศึกษา 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี 3. ปริญญาโท 4. ปริญญาเอก
- ◆ อาชีพ 1. เกษตร (ทำไร่,ทำนา,ทำสวน,ประมง,ปศุสัตว์) 5. รับจ้างทั่วไป
 2. รับราชการ / พนักงานราชการ 6. ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ
 3. พนักงานเอกชน 7. อื่น ๆ.....
 4. รัฐวิสาหกิจ
- ◆ รายได้ต่อเดือน..... (บาท)
- ◆ ภูมิภาค (ที่อยู่ปัจจุบัน)
 1. ภาคเหนือ 4. ภาคตะวันออก
 2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5. ภาคกลาง
 3. ภาคใต้ 6. ภาคตะวันตก (ตาก,กาญจนบุรี,ราชบุรี,เพชรบุรี,ประจวบคีรีขันธ์)

ตอนที่ 2 คุณลักษณะ 5 ประการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ตรงคำตอบที่ท่านเลือก

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่ จริง	ไม่ จริง	ไม่ จริง เลย
คุณลักษณะด้านที่ 1							
1	ฉันใช้จ่ายตามความจำเป็น โดยไม่ต้องยืมเงินผู้อื่น						
2	ฉันยอมเป็นหนี้เพื่อซื้อสินค้าราคาแพง หากทำให้ตนเองมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น						
3	ฉันพอใจกับชีวิตที่เป็นอยู่ ไม่อยากได้หรืออยากเป็นเหมือนคนอื่น						
4	ฉันพิจารณาถึงความจำเป็นและความคุ้มค่าก่อนตัดสินใจใช้จ่าย						
5	ฉันคิดไตร่ตรองเรื่องต่าง ๆ อย่างรอบคอบก่อนลงมือทำ						
6	ฉันตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ โดยใช้อารมณ์และความรู้สึกมากกว่าเหตุผล						
7	ฉันวางแผนการใช้ชีวิตทั้งในระยะสั้นและระยะยาว						
8	ฉันไม่สนใจที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ แม้ว่าสิ่งนั้นจะมีผลกระทบต่อฉันก็ตาม						
9	ฉันเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต						
คุณลักษณะด้านที่ 2							
1	ฉันจะยึดถือกฎกติกาหรือแนวปฏิบัติที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม						
2	ฉันยอมลงมือปฏิบัติแม้จะขัดแย้งกับกฎกติกาข้อตกลง (หากจำเป็น) เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ						
3	ฉันจะโต้แย้งทันทีที่มีความคิดเห็นต่างกับผู้อื่น						
4	ฉันสามารถควบคุมอารมณ์และการกระทำได้ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อผู้อื่น						
5	ฉันคิดว่าเป็นภาวะปกติที่ต้องส่งงานล่าช้า หากสภาพจิตใจไม่พร้อม						
6	ฉันมุ่งมั่นตั้งใจทำงานที่อยู่ในความรับผิดชอบจนสำเร็จ แม้จะยากลำบาก						
7	ฉันพร้อมรับฟังข้อเสนอแนะหรือคำวิพากษ์วิจารณ์ แม้ว่าอาจจะทำให้รู้สึกลำบากใจ						
8	ฉันคิดว่าหากทำงานไม่สำเร็จหรือผลงานมีคุณภาพด้อยลง เพราะมีคนอื่นมาวุ่นวาย						
9	ฉันยินดีรับผิดชอบกับผลการกระทำของตนเอง แม้ทำให้รู้สึกทุกข์ใจก็ตาม						
คุณลักษณะด้านที่ 3							
1	ฉันรู้สึกมีความสุขที่ได้ทำสิ่งดี ๆ ให้สังคมได้รับประโยชน์						
2	ฉันภูมิใจในตัวเองเสมอ เมื่อได้ทำความดี แม้ไม่มีใครเห็น						
3	ฉันจะยึดมั่นทำความดี ต่อให้อยู่ในสถานการณ์ยากลำบาก						
4	ฉันชื่นชม เมื่อมีผู้ทำสิ่งดี ๆ ต่อกัน						
5	ฉันยกย่องผู้ทำความดีด้วยวาจาที่สุภาพ (ไม่เสียดสี ประชดประชัน หรือเหน็บแนม)						

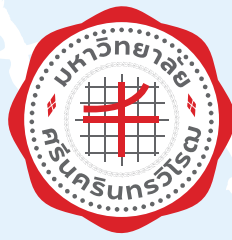
ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่ จริง	ไม่ จริง	ไม่ จริง เลย
6	ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องแสดงการขอบคุณ หากมีคนมาทำดีหรือช่วยเหลือฉัน						
7	ฉันดูแลพ่อแม่ผู้ปกครองที่ได้เลี้ยงดูมาตลอด ด้วยความรักและเอาใจใส่						
8	ฉันประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อเป็นการตอบแทนความดีที่ได้รับ						
9	ฉันยินดีสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรที่ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมและสังคม ทันทีที่มีโอกาส						
10	ฉันปฏิบัติตามตามกฎระเบียบของสังคมหรือหลักธรรมทางศาสนา เพราะไม่ ต้องการให้สังคมเดือดร้อน						
คุณลักษณะด้านที่ 4							
1	ฉันรู้สึกละอายใจที่ทำผิดกฎระเบียบ แม้จะไม่มีใครรู้ก็ตาม						
2	ฉันรังเกียจการกระทำที่ไม่ตรงไปตรงมา						
3	ฉันวางแผนเมื่อรู้ว่าตนเองกำลังทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง						
4	ฉันยอมเสียผลประโยชน์เอง ดีกว่าต้องเอาเปรียบผู้อื่น						
5	ฉันทำงานกับทุกคนเท่าเทียมกัน ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง						
6	ฉันเลือกจะทำงานอย่างซื่อสัตย์ตรงไปตรงมา						
7	ฉันเลือกที่จะทำงานกับคนที่ให้ผลประโยชน์กับฉันได้มากกว่าคนที่ทำงานตรงไปตรงมา						
8	ฉันยอมให้สินน้ำใจแก่เจ้าหน้าที่เพื่อแลกกับความสะดวกในการบริการ						
9	ฉันมีจุดยืนที่ชัดเจน ในการต่อต้านการทุจริต แม้ต้องเดือดร้อน						
10	ฉันทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น เมื่อพบการกระทำความผิดตามกฎหมาย						
11	ฉันไม่กล้าร้องเรียนเรื่องการทุจริตของเจ้าหน้าที่ เพราะกลัวผลกระทบที่ตามมา						
คุณลักษณะด้านที่ 5							
1	ฉันไม่อยากเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนเพราะทำให้เสียเวลา						
2	ฉันเข้าร่วมกิจกรรมเมื่อมีการประชาสัมพันธ์ขออาสาสมัครในการทำกิจกรรม ของชุมชน						
3	ฉันคิดว่าทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งที่ทุกคนพึงรักษาและหวงแหน						
4	ฉันคิดว่าเป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องดูแลสาธารณสุขสมบัติ						
5	ฉันให้คำปรึกษาแก่ผู้อื่นที่มาขอความช่วยเหลือเท่าที่ฉันสามารถช่วยเหลือได้						
6	ฉันสละเวลาส่วนตัวในการทำงานเพื่อส่วนรวมตามความจำเป็น						
7	ฉันจะทำเป็นไม่สนใจหากมีใครมาขอความช่วยเหลือ						
8	ฉันไม่ชอบการบริจาคทรัพย์สินและสิ่งของให้กับส่วนรวมหรือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน						

ตอนที่ 3 ต้นทุนชีวิต (Life Assets) ของกลุ่มคนวัยทำงาน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ตรงคำตอบที่ท่านเลือก

ข้อ	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	ไม่ เลย
พลังตัวตน					
1	การได้ช่วยเหลือคนอื่นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก				
2	การให้ความสำคัญและส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมในสังคม เช่น ผู้พิการ ผู้สูงอายุ เพศชาย/เพศหญิง/เพศทางเลือก				
3	การกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ฉันเชื่อ และกล้าที่จะเสนอความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ				
4	การพูดความจริง ไม่พูดโกหกหรือหลอกลวงผู้อื่น				
5	การรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองทำ				
6	การยึดมั่นในพฤติกรรมที่ดี				
7	การมีการวางแผนและการตัดสินใจก่อนลงมือทำเสมอ				
8	การเห็นอกเห็นใจ และใส่ใจในความรู้สึกผู้อื่น				
9	การที่สามารถเรียนรู้ และปรับตัวให้อยู่ร่วมกับคนที่มีความคิดเห็นหรือการดำเนินชีวิตแตกต่างกันได้เป็นอย่างดี				
10	การกล้าปฏิเสธพฤติกรรมเสี่ยง (เช่น เพศสัมพันธ์ ยาเสพติด ความรุนแรง และสื่อที่ไม่ดี)				
11	ความพยายามแก้ปัญหาข้อขัดแย้งด้วยสติปัญญามากกว่าอารมณ์ (ไม่ใช่ความรุนแรง)				
12	ความสามารถควบคุมสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ เช่น ควบคุมอารมณ์เวลาโกรธได้ดี เมื่อเกิดการโต้เถียงหรือขัดแย้ง				
13	ความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า				
14	การมีเป้าหมายในชีวิตชัดเจน				
15	ความรู้สึกพึงพอใจในชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง				
พลังครอบครัว					
1	การได้รับความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ และการสนับสนุนในทางที่ดีจากครอบครัว				
2	การที่จะสามารถปรึกษาหารือ และขอคำแนะนำจากครอบครัวได้อย่างสบายใจไม่ว่าเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่				
3	การมีครอบครัวที่ทุกคนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน				
4	ความรู้สึกปลอดภัย อบอุ่น และมีความสุขเมื่ออยู่ในครอบครัวตัวเอง				
5	การที่ตนเองอยู่ในครอบครัวที่มีระเบียบกฎเกณฑ์ชัดเจน มีเหตุผล และมีการดูแลให้ปฏิบัติตาม				
6	การที่มีครอบครัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้ทำตาม				
7	การมีครอบครัวที่สนับสนุนให้ทำในสิ่งที่ชอบหรืออยากทำ				
8	การที่จะสามารถพูดคุย แลกเปลี่ยนเรื่องราวต่าง ๆ แม้ความคิดขัดแย้งได้ด้วยสันติวิธี				

ข้อ	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	ไม่ เลย
พลังที่ทำงาน/พลังองค์กร					
1	การอยู่ในองค์กรที่เอาใจใส่ สนับสนุนและช่วยเหลือสมาชิกองค์กรได้ดี				
2	ความรู้สึกลดต้อยเมื่ออยู่ในองค์กรที่ทำงาน				
3	การอยู่ในองค์กรที่มีระเบียบกฎเกณฑ์ชัดเจน มีเหตุผล และมีการดูแลให้ปฏิบัติตาม				
4	การที่มีหัวหน้าองค์กรสนับสนุนให้ทำในสิ่งที่ชอบหรือถนัด				
5	ความพยายามและความทุ่มเทต่อองค์กร ไม่เอาเปรียบและรู้จักแบ่งปันผู้อื่น				
6	การมีความรักและผูกพันกับองค์กร				
7	การที่จะสามารถพูดคุย แลกเปลี่ยนเรื่องราวต่าง ๆ ในองค์กรได้อย่างมีส่วนร่วมแบบมีคุณค่าเคารพให้เกียรติกันและกัน				
พลังเพื่อนและกิจกรรม					
1	การมีเพื่อนสนิทที่เป็นแบบอย่างที่ดีและชักนำให้ทำดี				
2	การมีโอกาสทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามความชอบความถนัดเป็นงานอดิเรก เช่น วาดรูป ร้องเพลง เต้นรำ หรือแม้แต่มิปัญหาท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ				
3	การได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเป็นประจำ				
4	การปฏิบัติตามหลักธรรมทางศาสนามาเป็นวิถีในการดำเนินชีวิต				
5	การที่ได้ชวนกันทำกิจกรรมที่ดีเป็นประจำร่วมกับเพื่อนๆ				
6	การมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมงานบุญ งานประเพณี งานสังสรรค์กับเพื่อนร่วมงานสังสรรค์กับเพื่อนร่วมงานหรือชุมชนที่อาศัย				
พลังชุมชน					
1	การที่มีญาติหรือผู้ใหญ่ นอกเหนือจากครอบครัวที่สามารถปรึกษาหารือและขอความช่วยเหลือได้อย่างสบายใจ				
2	การมีเพื่อนบ้านที่สนใจและให้กำลังใจ				
3	ความรู้สึกว่าคนในชุมชนให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของสมาชิกในชุมชน				
4	การได้รับมอบหมายบทบาทหน้าที่ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อชุมชน				
5	การเข้าร่วมทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในชุมชน				
6	ความรู้สึกรอบอุ่น มีความสุข และภูมิใจในวิถีชีวิตเมื่ออยู่ในชุมชนของตน				
7	การมีเพื่อนบ้านคอยสอดส่อง และดูแลความเป็นอยู่ของคนในชุมชน				
8	การที่มีผู้ใหญ่อื่นนอกจากครอบครัวที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้ทำตาม				

ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

